

คำถามจาก ชาวเพนเทคอสต์

Questions Pentecostals Ask

By David F. Gray

เดวิด เอฟ เกรย์

แปลโดย

พรอนงค์ สนทนาสัมพันธ์

ศูนย์ศึกษาพระคริสตธรรม

สหคริสตจักรเพนเทคอสต์แห่งประเทศไทย

96/2 บ. หลังกฤษกร ต. ดอนศิลา

อ. เวียงชัย จ. เชียงราย 57210

โทร. 081-2877940, 053-736294

“คนที่ให้คำตอบที่เหมาะสมย่อมมีความยินดี และถ้อยคำที่กล่าวเหมาะกับกาลเทศะก็ประเสริฐนัก”

สุภาษิต 15:23

แต่หลานทั้งสามคนของผม จอห์น ฮาร์วี เบอร์โจวส์ที่สาม, มินดี เกรย์ เบอร์โจวส์ และเอ็มมิลี บาร์บารา โจนส์ ผมขออุทิศหนังสือเล่มนี้ พร้อมด้วยการอธิษฐานอย่างตั้งใจจริง เพื่อที่พวกเขาจะได้รู้จักและมีชีวิตที่ดีของผู้ที่เชื่อแบบเพนเทคอสต์ที่อุทิศตนอย่างแท้จริง

เกี่ยวกับผู้เขียน

เดวิด เอฟ เกรย์ เกิดจากบิดามารดาผู้เป็นมิชชันนารีในเมืองโยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น และเดินทางมาที่สหรัฐฯ เมื่ออายุได้สองขวบ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเมื่ออายุสิบห้าปีและเข้าศึกษาในวิทยาลัยหลักสูตรประกาศนียบัตร เกือบจะทันทีหลังจากสมรสกับเอมิลีเบลล์ บัทเลอร์ ในเมือง อ็อกแลนด์ รัฐแคลิฟอร์เนีย เขาดำรงตำแหน่งศิษยาภิบาลเป็นครั้งแรกในเมืองปาซาเดน่า รัฐแคลิฟอร์เนีย

ครอบครัวเกรย์เดินทางประกาศในรัฐอิลลินอยส์ แคนซัส โอไฮโอ มิชิแกน เพนซิลวาเนีย อินเดียนา และประเทศแคนาดา จนกระทั่งองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขาเกี่ยวกับการตั้งคริสตจักรแห่งหนึ่งขึ้นในเมืองซานดิเอโก ในปี 1945 นอกจากนี้ อาจารย์เกรย์ยังดำรงตำแหน่งประธานอนุชนคนแรกของสหคริสตจักรเพนเทคอสต์อีกด้วย

ภายใต้การนำของอาจารย์เกรย์ คริสตจักร Revival Tabernacle ในเมืองซานดิเอโกเติบโตขึ้นจนมีผู้เข้าเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์มากกว่าหกร้อยคน มีมิชชันนารีมากกว่าสี่สิบห้าคนออกมาจากคริสตจักรดังกล่าว ครั้งหนึ่ง มีมิชชันนารีเจ็ดท่านจากคริสตจักรทำงานอยู่ในต่างประเทศในเวลาเดียวกัน

ในเวลาที่เขาเสียชีวิต เดวิด เกรย์ดำรงตำแหน่งศิษยาภิบาลอาวุโสของคริสตจักร Revival Tabernacle และเป็นสมาชิกคณะกรรมการสื่อสิ่งพิมพ์ (Board of Publication) ของสหคริสตจักรเพนเทคอสต์

สารบัญ

คำนำ	9
คำอุทิศ	11
1. ประเด็นเรื่องคำสั่งสอน	12
พระเจ้าแห่งความรักทรงส่งมนุษย์ไปนรกได้หรือไม่	13
การหมิ่นประมาทต่อพระวิญญูญาณบริสุทธิ์	17
พระคัมภีร์สอนให้ดื่มเหล้าองุ่นอย่างพอประมาณหรือไม่	21
คนปัญญาอ่อนได้รับความรอดได้หรือไม่	25
โหราศาสตร์และดวงชะตาราศี	27
ความจริงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอหรือไม่	31
เราอยู่ในอาณาจักรพันปี โดยที่มารถูกผูกมัดอยู่หรือไม่	33
วิวัฒนาการหรือการทรงสร้าง	37
ปรัชญาผิดตรงไหน	41
คริสเตียนต่อต้านมลพิษหรือไม่	46
ประสบการณ์ชีวิตหลังความตาย	50
วิญญูณของคนชอบธรรมที่ตายแล้ว สามารถช่วยเราในปัจจุบันนี้ได้หรือไม่	52
การทรงรับคริสตจักรขึ้นไปเป็นสิ่งที่ตรงตามพระคัมภีร์หรือไม่	57
อะไรจะเกิดขึ้นกับเด็กทารกเมื่อพระเจ้าทรงรับคริสตจักรขึ้นไป	62
อะไรกันแน่ระหว่างการฟื้นฟูและการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป	65
ผู้เผยพระวจนะเท็จในเวลาสุดท้าย	68
พระเยซูจะทรงรับคริสตจักรที่ไม่แข็งแรงขึ้นไปหรือไม่	72
เราสามารถออกคำสั่งกับทูตสวรรค์ได้หรือไม่	76
พระเจ้าจะทรงสร้างอาณาจักรของพระองค์บนโลกที่ได้	78
ความจริงที่แน่นอนมีหรือเปล่า	80
2. การดำเนินชีวิตคริสเตียน	85
ศิษยาภิบาลของดิฉันไม่ยอมให้ดิฉันมีแฟน	86
แฟนไม่ใช่ชาวพื้นเทคอสต์	89
คนที่นำผมมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าหันหลังไปจากพระองค์แล้ว	92
รำคาญใจเพราะคำพูดของธรรมิกชนที่อาวุโสกว่า	96
การตอบคำถามคนอื่น	99
รับใช้พระเจ้าเฉพาะเวลาที่มีปัญหา	102
ผมควรจะคืนสิ่งของที่ขโมยมาเมื่อครั้งเป็นคนบาปหรือไม่	105
ผมควรจะอยู่ห่างจากสมาชิกแก๊งใหม่	109
เราสอนอนุชนของเราถูกต้องหรือเปล่า	110

คนๆ หนึ่งได้รับการอวยพรจากพระวิญญาณ . . .	
. . . และทำสิ่งต่างๆ ของโลกนี้ได้อย่างไร	111
3. ความบริสุทธิ์	115
ผมมีความบาปที่กลุ้มรุมอย่างไม่หยุดยั้ง	116
มารเยาะเย้ยผมทั้งวันทั้งคืน	119
ทุกซีใจกับความคิดชั่ว	125
ทำไมเราจึงแตกต่างจากคนอื่นเหลือเกิน	128
คริสตจักรอื่นๆ ที่ไม่มีมาตรฐานต่างๆ ได้รับการอวยพร	132
บางคนบอกว่ามาตรฐานของเราล้าสมัย	136
เราต้องมีมาตรฐาน [ความบริสุทธิ์] เพื่อที่จะไปสวรรค์หรือไม่	141
4. การเงิน	145
ภรรยาซื้อเสื้อผ้าวราคาแพง	146
ผมไม่สามารถจ่ายเงินที่สัญญาว่าจะถวายได้	150
5. การสมรสและชีวิตครอบครัว	154
ภรรยาคัดค้านการทำงานเพื่อพระเจ้าของสามี	155
คู่วิตไม่ต้องการมีความสัมพันธ์ทางร่างกาย	159
ยุติธรรมหรือที่ฉันต้องอยู่กับคนบาปที่ไม่เชื่อพระเจ้า	163
สามีของดิฉันยื่นฟ้องหย่า	168
ผมมีสิทธิหย่าและแต่งงานใหม่หรือไม่	170
6. การประพุดและความสัมพันธ์ในคริสตจักร	174
ผมไม่สามารถเป็นแฟนกับผู้หญิงในโบสถ์ได้	175
ธรรมิกชนที่ออกจากคริสตจักรไปจะรอดไหม	179
พื้นที่คอสต์ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป	180
7. ความสัมพันธ์ระหว่างศิษยาภิบาลและธรรมิกชน	185
ศิษยาภิบาลทำกับเราเหมือนเป็นเด็กๆ	186
ศิษยาภิบาลของผมไม่ยอมให้ผมย้าย	188
ต้องได้รับอนุญาตจากศิษยาภิบาลเพื่อที่จะรับใช้ได้	190
ศิษยาภิบาลของผมไม่ยอมให้ผมเทศนา	192
ศิษยาภิบาลขัดขวางการฟื้นฟู	197
ศิษยาภิบาลหย่าและแต่งงานใหม่	199
พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นผมทราบว่าผมเป็นศิษยาภิบาลที่แท้จริง	201
คำโกหกเล็กๆ น้อยๆ	205
ศิษยาภิบาลทำให้สะดุด	209
8. การรับใช้	211
ศิษยาภิบาลให้คำปรึกษาผู้หญิง	212
การเน้นการประกาศมากเกินไป	214
การส่งเสริมการนมัสการที่เต็มไปด้วยอารมณ์	215

ศิษยาภิบาลยื่นกรานที่จะเทศนา	217
วิธีการรับมือกับความโดดเดี่ยว	220
ไม่เคยมีการอัศจรรย์เกิดขึ้นในการรับใช้ของผม	225
ผู้เทศนาเทศน์ว่าผู้เทศนา	227
ผมเป็นผู้รับใช้ชั้นสองอย่างนั้นหรือ	231
ควรหรือไม่ที่ผู้หญิงจะสอนและเทศนา	237

คำนำ

“ในคราวนั้น มีคนเนฟิล (คือ พวกมนุษย์ยักษ์) อยู่บนแผ่นดิน” (ปฐมกาล 6:4)

พวกมนุษย์ยักษ์ มนุษย์ซึ่งเป็นผู้กำลังหาที่เปรียบมิได้ ตัวสูงใหญ่ ไหล่กว้าง หน้าอกลึก มนุษย์ผู้ดูตัวใหญ่กว่าคนอื่นๆ ทุกคนเห็นได้ชัดเจน เพียงแค่มองแวบเดียวก็รู้ว่าเขาไม่เหมือนใคร เขาเป็นมนุษย์ยักษ์

มนุษย์ยักษ์ไม่มีปัญหาในการมองเห็นเมื่ออยู่ในกลุ่มฝูงชน วิสัยทัศน์ของพวกเขาไม่ถูกขัดขวางเพราะอุปสรรคทั่วไป พวกเขาเห็นได้ชัดเจนในกลุ่มฝูงชนเหมือนเช่นเวลาที่เราเห็นเมื่ออยู่ลำพัง พวกมนุษย์ยักษ์มีลักษณะพิเศษ มนุษย์ยักษ์มีน้อย เราจะเห็นเพียงไม่กี่คนในชีวิตของเขา (ถ้าได้เห็นอยู่บ้าง)

สำหรับชีวิตของผมและคนในยุคของผม เดวิด เอฟ เกรย์ เป็นมนุษย์ยักษ์ ไม่ใช่ทางร่างกาย แต่ทางวิญญาณ ตัวสูงใหญ่ ทางฝ่ายวิญญาณ ไหล่กว้างทางฝ่ายวิญญาณและวิญญาณลึก เขาดูใหญ่ในงานของพระเจ้า ทุกคนที่รู้จักเขาเห็นสิ่งนี้ได้ชัด ไม่มีมนุษย์ตัวเล็กหรือใจเล็กๆ ชายผู้มีวิสัยทัศน์ เขาไม่เคยมีปัญหาในการมองเห็นเมื่ออยู่ในกลุ่มฝูงชน เป็นมนุษย์ที่หายากสำหรับยุคนี้

คุณจะได้รับการอวยพรเพราะคำตอบที่ตอบคำถามด้วยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ หลายครั้ง ผมได้รับการอวยพรเพราะคำตอบของเขา เขาได้ให้คำแนะนำที่มีสติปัญญา สมดุลและมีหลัก นอกจากนี้ ผมยังได้รับการอวยพรเพราะวิญญาณของเขา คำสั่งสอนของเขา และชีวิตของเขา ผมรู้สึกเป็นเกียรติและสิทธิพิเศษที่ได้ทำงานร่วมกับยักษ์ทางฝ่ายวิญญาณท่านนี้ เขาเป็นคริสเตียน ชายผู้มีหลักการและเพื่อนใกล้ชิดคนหนึ่ง

ตั้งแต่ไกล หรือแค่แอบแวบๆ เมื่อคุณอ่านงานของเขา และรู้สึกวิญญาณของเขา คุณจะทราบว่าพระเจ้ายังทรงมีมนุษย์ยักษ์บ้างในแผ่นดินของเรา

เคนเนธ โบว์

บรรณาธิการ *Gospel Tidings*

คำอุทิศ

ผมขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจและสุดซึ้งแก่คนจำนวนมากมายที่แสดงความขอบคุณสำหรับการตีพิมพ์หนังสือคำถามจากชาวพื้นแทคอสต์ เล่ม 1 และ 2 ของผม ด้วยถ้อยคำ จดหมายและโทรศัพท์ที่กำลังใจ และต้องการให้มีหนังสือเล่มนี้ต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร. นาโอมิ เอ็ม เบอร์โรวส์ ลูกสาวของผมผู้ทำงานกับคอมพิวเตอร์อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เพื่อเตรียมและจัดดัชนีสำหรับหนังสือเล่มนี้

1

ประเด็นเรื่องคำสั่งสอน

พระเจ้าแห่งความรัก ทรงส่งมนุษย์ไปนรกได้หรือ

ถาม

ผมเป็นนักศึกษาปีที่ 1 ในวิทยาลัย และผมคิดว่าคุณคงเรียกผมได้ว่ากบฏ แต่จริงๆ แล้ว ผมไม่ได้เป็นอย่างนั้น เพียงแต่ว่าผมไม่อาจยอมรับทุกสิ่งได้เหมือนที่เคยยอมรับได้ เช่น [พระคัมภีร์บอกว่า] พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรัก แต่พระคัมภีร์ยังบอกกับเราอีกว่าพระเจ้าทรงส่งทุกคนที่ไม่รับใช้พระองค์ลงนรก แล้วอย่างนั้นจะต่างอะไรกับพระเจ้าของคนนอกศาสนา ผู้ซึ่งเหล่าสาวกของพระเจ้านั้นเชื่อว่าจะทำลายบ้านของพวกเขาหรือทำลายพืชผลของพวกเขาถ้าพวกเขาไม่รับใช้พระเจ้านั้น ความแตกต่างนั้นอยู่ที่ไหนกันครับ

ตอบ

สหายหนุ่มของผม ความแตกต่างนั้นมากเหมือนความหิวมาของจักรวาล ความเขลาของคุณเผยออกมาให้เห็น ทั้งในเรื่องความคิดของคุณเกี่ยวกับพระเจ้าและความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์

ก่อนอื่น ผมขอพูดถึงเรื่องความรักและความยุติธรรมของพระเจ้า ผมทำเช่นนี้ก็เพื่อช่วยให้คุณเห็นเอกลักษณ์ของศาสนาคริสต์ที่แตกต่างจากศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดในโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่มีพระเจ้าซึ่งรักมนุษย์มากพอที่จะเสด็จลงมาบนโลกนี้ คลุมพระองค์เองในเนื้อหนังของมนุษย์ และจากนั้นให้พระองค์เองอยู่ในมือของมนุษย์ชั่วและอนุญาตให้พวกเขาทำสิ่งที่พวกเขาต้องการกับพระองค์ พวกเขาเขียนตีพระองค์ ถ่มน้ำลายใส่พระองค์ หัวเราะเยาะเย้ยพระองค์ เย้ยหยันพระองค์ ดูหมิ่นพระองค์ และเหยียดหยามพระองค์ พระองค์ผู้ทรงรักทุกคนที่พระองค์ทรงสร้าง ผู้ทรงรักษาพวกเขา อวยพรพวกเขาและปลอบโยนพวกเขา ให้พระองค์เองกับความตายเพื่อพวกเขา ไม่มีศาสนาอื่นใดในโลกนี้ที่มีพระเจ้าเหมือนอย่างนั้น พระเจ้าแห่งความรักและความเมตตาอันไม่มีที่สิ้นสุดผู้ทรงบุตรซึ่งทำผิดพลาดของพระองค์เพียงพอที่จะวายพระชนม์เพื่อพวกเขา ไม่มีศาสนาใดเหมือนกับศาสนาคริสต์ เรามีข่าวดีที่จะบอกกับโลกนี้

ผมอยากจะทำถึงหญิงนอกศาสนาที่ไม่สำคัญอะไรคนหนึ่งที่ยินลูกสาวซึ่งเป็นทารกให้กับจะเข้ พร้อมกับน้ำตาและใจที่แตกสลาย เพื่อสนองความโกรธแค้นของพระเจ้าของเธอ พระเจ้าที่เธอรังเกียจ แต่เธอยังต้องรับใช้ด้วยวิธีนี้เพราะเป็นการลงโทษของพระเจ้าที่กระหายเลือด พระเจ้าของเธอทำให้เธอมีความสุขและอึดอัดใจเหมือนพระเจ้าของเราหรือเปล่า ไม่ใช่เลย เธอมีชีวิตอยู่ในความหวาดกลัวอย่างน่าสังเวชใจ หวังว่าเธอจะสนองความโกรธแค้นของพระเจ้านั้นได้ชั่วคราว

คุณกล่าวว่าพระเจ้าของเราจะทิ้งพวกเราลงในนรกถ้าเราไม่รับใช้พระองค์ และกล้าที่จะเปรียบเทียบกับพระเจ้าของคนนอกที่ชั่วร้าย

การเปรียบเทียบของคุณนั้นไม่สมเหตุสมผลเลย อย่างแรก พระเจ้า “ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย” (2เปโตร 3:9) มารเป็นผู้ที่ต้องการนำมนุษย์ไปนรกกับมัน ไม่ใช่พระเจ้า พระคัมภีร์บอกกับเราไว้ชัดเจนว่านรกนั้นสร้างขึ้นเพื่อมารและทูตของมัน ไม่ใช่เพื่อมนุษย์ (มัทธิว 25:41) พระเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสามารถกระทำได้เพื่อทุกคนทั้งหลายนอกจากซาตานและนรก แม้แต่วายพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อพวกเขา การคนๆ หนึ่งจะไปนรกนั้น เขาจะต้องถ่มน้ำลายใส่พระพักตร์ของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงวายพระชนม์เพื่อเขา ถ้าคนหนึ่งจะไม่รับใช้พระคริสต์ เขาก็เป็นทาสของซาตานและจะไปในที่ซึ่งซาตานไป นั่นคือ บึงไฟ

ตอนนี้ ผมขอชี้ให้คุณเห็นข้อเท็จจริงที่สำคัญมาก คือ พระเจ้าของเรา มีแต่พระองค์เท่านั้นที่สามารถพิพากษาได้อย่างแท้จริงและแน่นอนแก่บุคคลทุกคน พระคัมภีร์กล่าวว่าทุกคนที่ถูกทิ้งลงในบึงไฟถูกพิพากษา “ตามการกระทำของตน” (วิวรณ์ 20:11-15) ซึ่งหมายความว่าใครทำอะไรไป ก็จะได้รับผลตามการกระทำของตัวเอง เราทุกคนจะได้รับความยุติธรรมที่แน่นอนและละเอียดอย่างแท้จริง สิ่งที่ไม่ยุติธรรมในชีวิตนี้จะถูกทำให้ยุติธรรมในชีวิตหลังความตาย

ตัวอย่างเช่น ออดอล์ฟ ฮิตเลอร์ เขาเป็นคนที่โหดร้าย ชั่วร้ายและไม่มีคุณธรรมมากที่สุดที่เคยมีมา อย่างน้อยที่สุดก็เท่าเทียมกับนีโรและสตาลิน กองทัพของเขาในเยอรมนีทำให้คนนับล้านๆ ถูกทรมานและฆ่าตาย ครอบครัวจะจัดกระจายกันไป

ผู้หญิงและเด็ก ๆ ถูกฆ่าอย่างทารุณ เขาทำให้เกิดความเจ็บปวดใจและความเศร้าโศกมาซึ่งชีวิตและครอบครัวนับล้านๆ ทั่วโลก เขาคงมีอำนาจอยู่จนกระทั่งวันที่เขาตายเมื่อเขายิ่งปืนเข้าที่ศีรษะของตน เขาไม่เคยทนทุกข์กับการลงโทษนาทีเดียวหรือการตอบแทนสำหรับการทนทุกข์และทรมานทุกอย่างที่เขาเข้าสู่ชีวิตของคนและประเทศชาติต่างๆ ทั่วโลก คุณอาจจะกล่าวว่า “เขารอดตัวไป เขาทำตัวเป็นราชา ดำเนินชีวิตอย่างหรูหรา นำความทนทุกข์ที่เลวร้ายที่สุดที่เคยมีมาในโลกนี้ และจากนั้นแวนบอยหายไปเลย เหยื่อของเขาหลายชั่วอายุคนต้องทนทุกข์จนถึงทุกวันนี้ และเขาไม่ต้องจ่ายหนี้มันเลย ความยุติธรรมอยู่ที่ไหนกัน”

ถ้าไม่มีนรก ไม่มีบึงไฟ ไม่มีการพิพากษาหลังความตาย คุณก็จะถูก ถ้าเป็นอย่างนั้น คนเราก็ใช้ชีวิตอย่างหยิ่งยโส ผลักคนที่ขวางทางออกไป และฉวยโอกาสทั้งหมดที่มีเพื่อประโยชน์ของตัวเอง ก็คงจะดีกว่าเพราะชีวิตนี้มีอยู่แค่นี้ และไม่มีใครจะต้องชดใช้ความบาปของตน

แต่ความจริงคือว่าวันหนึ่ง พระเจ้าจะทรงทำให้ตราซึ่งนั้นสมดุลงิตเลอร์จะถูกพิพากษาเหมือนเช่นทุกๆ คน ความจริงคือว่าจะต้องมีนรกเพื่อที่คนซึ่งทำบาปอันเลวร้ายสามารถได้รับการพิพากษาของตน อิตเลอร์เป็นตัวอย่างหนึ่ง เขาจะไม่รอดตัวไปได้เลย

พระเยซูทรงยืนยันความจริงเกี่ยวกับการพิพากษาอันสูงสุดในเรื่องราวของเศเรซฐีและลาซารัสให้อ่านจากลูกา 16:19-31 เศเรซฐีไม่ยอมให้เศษขนมปังจากโต๊ะของเขา คนทั้งสองเสียชีวิตคน และเศเรซฐีพบลาซารัสและอับราฮัมในเมืองบรมสุขเกษม เขาเรียกอับราฮัมเพื่อให้ลาซารัสนำน้ำมาและลิ้นของเขาให้เย็นในนรก อับราฮัมตอบว่า “ลูกเอ๋ย เจ้าจะระลึกว่าเมื่อเจ้ายังมีชีวิตอยู่ เจ้าได้ของดีสำหรับตัว และลาซารัสได้ของเลว แต่เดี๋ยวนี้เขาได้รับความเล้าโลม แต่เจ้าได้รับความแสนระทม” เศเรซฐีได้รับการตอบสนองที่ยุติธรรม เรื่องราวกลับตาลปัตรไป เพราะการพิพากษา จึงมีความยุติธรรมอย่างแท้จริง อ่านบัญญัติจารย์ 12:14; ฮีบรู 2:2; 9:27

นรกไม่ได้นำความทนทุกข์มาให้กับใจของคนที่ดี ชอบพระทัยพระเจ้าและชอบธรรม พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าทรงวัดตาซึ่ง และวัดการพิพากษาตามงานของพวกเขาแก่คนที่ชั่วร้ายและไม่ชอบธรรม 1ทิโมธี 1:9-10 กล่าวว่า “คือโดยรู้ว่าการบัญญัตินั้น มิได้ทรงบัญญัติไว้สำหรับคนชอบธรรม แต่ทรงบัญญัติไว้สำหรับคนอธรรมและคนผิดด้าน คนผิดและคนบาป คนไม่นับถือพระเจ้าและคนหมิ่นประมาท คนฆ่าพ่อ คนฆ่าแม่ คนฆ่าคน คนล่วงประเวณี ชายรักร่วมเพศ ผู้ร้ายลักคน คนโกหก คนทวนสบท และอะไรๆ ที่ขัดกับคำสอนอันมีหลัก”

พระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าที่ไม่แน่นอนและมีใจพยายามเหมือนเช่นที่บางคนบอก แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่มีใจปรานีเมตตาและมีความรัก และเป็นพระเจ้าที่ยุติธรรมและซื่อสัตย์อย่างแน่นอน พระองค์เท่านั้นทรงสามารถพิพากษาอย่างถูกต้อง และนำมาซึ่งความเที่ยงธรรมและความยุติธรรมจากความยุ่งเหยิงที่คนทั้งหลายก่อขึ้น

มีบางสิ่งที่คุณไม่อาจเข้าใจทั้งหมดเกี่ยวกับพระเจ้า แต่คุณสามารถมั่นใจได้สิ่งหนึ่งว่า พระองค์ทรงรักคุณ คุณสามารถไว้วางใจพระองค์ผู้ถวายพระชนม์เพื่อคุณได้ คุณควรตอบสนองต่อความรักของพระองค์ ขอให้พระองค์ให้อภัยคุณสำหรับความเขลาที่เหลวไหล เชื้อฟังกิจการ 2:38 ให้พระองค์ทรงอยู่ในใจของคุณด้วยพระวิญญาณของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงอยู่ในใจของคุณแล้ว คุณจะไม่มีสงสัยพระวิญญาณที่รักและทรงพระชนม์อยู่อีกเลย

.....

การหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

ถาม

การหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทรงโปรดยกโทษให้ไม่ได้คืออะไร (ลูกา 12:10)

ตอบ

ข้อพระคัมภีร์ที่คุณอ้างถึงกล่าวว่า

ผู้ใดจะกล่าวร้ายบุตรมนุษย์จะทรงโปรดยกโทษให้ผู้นั้นได้ แต่ถ้าผู้ใดจะกล่าวหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงโปรดยกโทษให้ผู้นั้นไม่ได้

พระกิตติคุณของมัทธิวกว่าเพิ่มเติมว่า “จะทรงโปรดยกโทษให้ผู้นั้นไม่ได้ ทั้งยุคนี้ยุคหน้า” (มัทธิว 12:32) บันทึกของมาระโก กล่าวว่าพระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้ “ที่ตรัสอย่างนั้นก็เพราะเขาทั้งหลายว่า พระองค์ [พระเยซู] มีผีโสโครกเข้าสิง” (มาระโก 3:30)

เราจะต้องเข้าใจก่อนว่าพระเยซูทรงกล่าว (ในสมัยของพระองค์) ถึงผู้ที่กล่าวหาว่าพระองค์ทำการอัศจรรย์ด้วยอำนาจของมาร (มาระโก 3:22) และจึงจะเข้าใจว่ามีความหมายอย่างไรต่อเราในปัจจุบัน

คุณสังเกตเห็นจากบันทึกของลูกาว่า “ผู้ใดจะกล่าวร้ายบุตรมนุษย์จะทรงโปรดยกโทษให้ผู้นั้นได้” คำว่า “บุตรมนุษย์” ตามที่พระเยซูทรงใช้ในที่นี้หมายถึงลักษณะมนุษย์ของพระองค์ หมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจากทางมนุษย์ คำนี้หมายถึงร่างกายของพระองค์ ซึ่งเป็นพระวิหารที่พระเยซูตรัสว่าจะถูกทำลายและซึ่งพระองค์จะทรงยกขึ้นอีกในสามวัน (ยอห์น 2:19-21) พลัปลามนุษย์ของพระคริสต์ถูกหมิ่นประมาทนับครั้งไม่ถ้วน แต่ที่ทรงโปรดยกโทษให้ในเวลานั้น (และในเวลานี้)

เปาโลใช้คำว่า “คนหลู่พระเกียรติ” ซึ่งเป็นคำที่เลวร้ายกับตัวเอง (1ทิโมธี 1:13) ไม่ต้องสงสัยเลยว่าสาเหตุเป็นเพราะเขาได้พูดสิ่งชั่วเกี่ยวกับพระเยซู (กิจการ 9:4-5) ก่อนที่เขาจะพบกับพระเยซูบนถนนไปสู่เมืองดามัสกัส เขาถือว่าพระเยซูทรงเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง และเขาจึงพูดไม่ติดต่อบุตรมนุษย์” แต่หลังจากเขาถ่อมใจสภาพการหมิ่นประมาทก่อนหน้านี้ของเขา และได้รับการให้อภัย “เพราะว่าที่ข้าพเจ้าได้กระทำอย่างนั้น ก็ได้กระทำไปด้วยความเชื่ออย่างโหดเหี้ยม” (1ทิโมธี 1:13)

ผู้ที่เชื่อตรีเอกานุภาพจะพยายามทำให้เราเชื่อว่าเป็นไปได้ที่จะกล่าวไม่ดีต่อบุคคลหนึ่งใน “ตรีเอกานุภาพ” และได้รับการให้อภัย แต่การพูดไม่ติดต่อบุคคลหนึ่งใน “ตรีเอกานุภาพ” เป็นการหมิ่นประมาทซึ่งไม่สามารถรับการให้อภัย ช่างไม่จริงเอาเสียเลย

เหมือนเช่นที่เราได้เห็นไปแล้วว่า “บุตรมนุษย์” หมายถึงลักษณะมนุษย์ของพระคริสต์เมื่อพระองค์ทรงดำเนินอยู่บนโลกนี้ “ขณะเมื่อพระองค์ทรงเป็นมนุษย์อยู่นั้น” (ฮีบรู 5:7) เช่นนั้นแล้ว “พระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึงใครหรืออะไร พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่อาจหมายถึงบุคคลอื่นใดนอกไปจากพระเยซู เพราะ “ในพระองค์นั้น สภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์” (โคโลสี 2:9) จำไว้ว่าพระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้ “ที่ตรัสอย่างนั้นก็เพราะเขาทั้งหลายว่า พระองค์มีผีโสโครกเข้าสิง” มาระโก 3:22 แสดงให้เห็นว่าผู้นำทางศาสนาบางคนกล่าวถึงพระเยซูเช่นนั้นเมื่อพระองค์ทรงไถ่บาปออก “พวกธรรมาจารย์ซึ่งได้ลงมาจากรุงเยรูซาเล็ม ได้กล่าวว่า ผู้นี้มีผีเบเอลเซบูลเข้า และที่เขาขับผีออกได้ก็เพราะใช้อำนาจนายผีนั้น” ในเวลานั้นเองที่พระเยซูให้คำเตือนที่น่ากลัวไม่ให้หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มาระโก 3:29)

สิ่งที่พระเยซูกล่าวถึงไว้อย่างชัดเจนในข้อนี้กับผู้ที่กล่าวหาว่าพระองค์ไล่ผีออกด้วยอำนาจของซาตานคือ เจ้าอาจกล่าวไม่ดีต่อเราในฐานะมนุษย์ แต่เมื่อเจ้ากล่าวไม่ดีต่อลักษณะพระเจ้าของเรา ความเป็นพระเจ้าของเรา อำนาจที่เราไล่ผีออก เจ้าก็เป็นอันตรายเพราะการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

คุณเห็นไหมว่า ลักษณะพระเจ้าของพระคริสต์เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้นำชาวยิวสะดุด พวกเขาบอกพระองค์ว่า “เราจะข้างท่านมิใช่เพราะการกระทำดี แต่เพราะการพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะท่านเป็นเพียงมนุษย์แต่ตั้งตัวเป็นพระเจ้า” (ยอห์น 10:33) จริงๆ แล้ว การกล่าวหาว่าไม่ถูกต้อง ความจริงคือว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าซึ่งทรงทำให้ตนเองเป็นพระมนุษย์ ดังนั้น เหมือนเช่นที่อัลเบิร์ต บาร์นสชี้ให้เห็นในคำอธิบายข้อพระคัมภีร์ของเขาถึงความหมายของข้อความทั้งหมดดังนี้

ผู้ที่กล่าวไม่ดีต่อเราในฐานะชายคนหนึ่งแห่งนาซาเร็ธ ที่กล่าวดูถูกการบังเกิดที่ต่ำต้อยของเรา ฯลฯ อาจได้รับการให้อภัย แต่ผู้ที่กล่าวลักษณะพระเจ้าของเรา กล่าวหาว่าอยู่ในพวกเดียวกันกับซาตาน และหมิ่นประมาทฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่สำแดงโดยเรา ไม่สามารถที่จะได้รับการให้อภัยได้เลย

ลักษณะพระเจ้าที่เด็ดขาดของพระคริสต์เป็นประเด็นการโต้เถียงในเวลานั้น เหมือนเช่นในปัจจุบัน ในการที่จะปฏิเสธลักษณะพระเจ้าที่เด็ดขาดของพระองค์และถือว่าพระวิญญาณของพระคริสต์เหมือนกับซาตาน คือการตัดตนเองออกจากพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

เป็นสิ่งสำคัญที่จะเข้าใจว่าพระเยซูอ้างถึงผู้ที่ปฏิเสธลักษณะพระเจ้าของพระคริสต์ไม่ใช่เพียงเวลาที่พระเยซูอยู่บนโลกเท่านั้น แต่ใน “ยุคหน้า” ด้วย (มัทธิว 12:32) พระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้ก่อนที่จะวายพระชนม์บนไม้กางเขนและก่อนหน้าวันฟื้นเทคอสต์ เมื่อยุคใหม่เริ่มต้นขึ้น ดังนั้นยุคที่จะมาถึงหมายถึงยุคที่เราอาศัยอยู่นี้ ซึ่งเริ่มต้นในวันฟื้นเทคอสต์และจะดำเนินต่อไปจนกระทั่งถึงการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

เป็นเรื่องร้ายแรงที่จะปฏิเสธลักษณะพระเจ้าของพระคริสต์ และแม้แต่ทำให้พระองค์เป็นเพียงหนึ่งในสามของตรีเอกานุภาพในสภาพของพระเจ้า พระเยซูไม่เพียงแต่อ้างว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นลักษณะพระเจ้าของพระองค์ที่ไล่ฝ้อออกเท่านั้น แต่พระองค์ยังตรัสในยอห์น 14:10 อีกว่าพระบิดาทรงสถิตอยู่ในพระองค์ซึ่งทำการอัศจรรย์ ฤกษ์แจ่มใสความเข้าใจลักษณะของพระเยซูคือโคโลสี 2:9 ว่า “เพราะว่าในพระองค์ [พระเยซู] นั้น สภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์” มนุษย์พบพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระบิดาได้ในพระเยซูคริสต์

คำสั่งสอนเกี่ยวกับลักษณะที่สมบูรณ์ของพระเยซูคริสต์ ว่าพระองค์ทรงเป็นบุคคลเดียวของพระเจ้า และว่ามนุษย์ไม่สามารถพบหรือรู้จักพระเจ้าได้นอกจากพระองค์ เป็นพื้นฐานของความเชื่อที่แท้จริง ขึ้นอยู่กับเราที่จะ “ต่อสู้เพื่อหลักคำสอนที่เชื่อกันอยู่ ที่ได้ทรงโปรดมอบไว้แก่ธรรมิกชนครั้งเดียวเป็นพอนั้น” (ยูดา 3)

ถ้าคุณคิดว่าผมใจแคบและพูดแรงไปนิด ขอผมเตือนคุณเกี่ยวกับ 2ยอห์น 7-11 ว่า “เพราะว่ามีผู้ล่องลวงเป็นอันมากเที่ยวจาริกไปในโลก คนไหนไม่รับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ คนนั้นแหละเป็นผู้ล่องลวงและเป็นปฏิปักษ์กับพระคริสต์ ท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี เพื่อท่านจะได้ไม่สูญเสียสิ่งที่ท่านได้กระทำมาแล้ว แต่อาจจะได้รับบำเหน็จเต็มที ผู้ใดล่องลวงและไม่อยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่มีพระเจ้า ผู้ใดอยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์ [ที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าปรากฏเป็นเนื้อหนัง 1ทิโมธี 3:16] ผู้นั้นก็มีทั้งพระบิดาและพระบุตร ถ้าผู้ใดมาหาท่านและไม่นำพระโอวาทนี้มาด้วย อย่ารับเขาไว้ในเรือน และอย่าสวัสดีกับเขา เพราะว่าผู้ที่ดีสวัสดีกับเขา ก็เข้าส่วนในการกระทำชั่วของเขานั้น”

คุณไม่สามารถพูดแรงไปกว่านั้นได้ใช่ไหม

.....

พระคัมภีร์สอนให้ตีหม้อเหล้าองุ่น อย่างไรพอประมาณหรือไม่

ถาม

ตอนแรกเพื่อนที่โรงเรียนของผมคนหนึ่งเป็นพยานกับผมเกี่ยวกับพระเจ้า แต่เมื่อผมได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาพูดว่าผมเข้าไปเชื่อคำสั่งสอนที่ผิด ผมรู้ว่าสิ่งที่ผมมีเป็นของพระเจ้าและเป็นไปตามพระคัมภีร์ และเขาไม่สามารถทำให้ผมหวนใจได้ แต่เขายังพูดอีกว่าเราทำผิดที่เทศนาไม่ให้ตีหม้อเหล้าองุ่น พูดว่ามีการสอนเรื่องการตีหม้อเหล้าองุ่นอย่างพอประมาณในพระคัมภีร์ เขาบอกว่าเหล้าองุ่นเป็นอาหารธรรมชาติอย่างแท้จริงและดีสำหรับเรา เขาอ้าง 1ทิโมธี 5:23 และกล่าวว่าพระเยซูทรงตีหม้อเหล้าองุ่น ศิษยาภิบาลของผมไม่สามารถให้คำตอบจากพระคัมภีร์ได้อย่างชัดเจน และแนะนำให้ผมเขียนมาหาคุณ คุณจะช่วยผมได้ไหมครับ

ตอบ

คำสอนที่ว่าคริสเตียนสามารถตีหม้อเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ได้ ไม่ว่าจะเรียกว่าเป็นเหล้าองุ่นหรืออื่นๆ มีรากฐานที่ไม่มั่นคงมาก

ประการแรก คำที่แปลว่า “เหล้าองุ่น” ในชื่อพระคัมภีร์ (ยาอิน (yayin) ที่รอส (tyros) ฯลฯ) ในตัวของมันเองไม่ได้แสดงถึง เครื่องดื่มที่ทำให้มึนเมาหรือผสมแอลกอฮอล์ แต่ใช้แทนกันได้ระหว่างน้ำองุ่นที่สดและไม่ได้หมักกับเหล้าองุ่นที่ผ่านการหมัก เราจ ทราบได้ว่าเหล้าองุ่นที่กล่าวถึงผ่านการหมักและมีแอลกอฮอล์ หรือไม่ได้หมักและไม่มีแอลกอฮอล์จากการอ่านบริบท อิสยาห์ 65:8 กล่าวถึงเหล้าองุ่นได้จาก “พวงองุ่น” ซึ่งสดและไม่ได้ผ่านการหมัก ที่อื่นๆ ซึ่งกล่าวถึงเหล้าองุ่นแบบที่ไม่มีแอลกอฮอล์คือ อิสยาห์ 16:10 เยเรมีย์ 48:33 โยเอล 3:18 อาโมส 9:13

ทุกทีในพระคัมภีร์ซึ่งบริบทแสดงให้เห็นว่าเหล้าองุ่นถูกกล่าวถึงว่าได้ผ่านการหมักหรือมีแอลกอฮอล์ ถูกกล่าวโทษ หนังสือสุภาษิตแสดงตัวอย่างไว้ว่า

เหล้าองุ่นให้เกิดการเยาะเย้ย และสุราก็ให้เกิดเป็นพาลเกร ผู้โดยอมให้มันพาเงินไป ก็ไม่เป็นคนฉลาด...ใครที่ร้อง โอย ใครที่ร้องอูย ใครที่มีการวิวาท ใครที่มีการร้องคราง ใครที่มีบาดแผลปราศจากเหตุ ใครที่มีตาแดง คือบรรดาผู้ที่นั่งแช่ อยู่กับเหล้าองุ่น บรรดาผู้ที่ไปทดลองเหล่าประสม อยามองดูเหล้าองุ่นเมื่อมันมีสีสีแดง เมื่อเป็นประกายในถ้วย และลงไป คล่องๆ ณ ที่สุดมันก็ดเหมือนงู และมันฉกเอาเหมือนงูทับทาง” (สุภาษิต 20:1; 23:29-32)

ปุโรหิต (ซึ่งเป็นแบบของคริสเตียนในปัจจุบัน ตาม 1เปโตร 2:5, 9) ถูกห้ามไม่ให้ดื่มเหล้าองุ่นที่ผ่านการหมักเมื่อพวกเขา รับผิดชอบหน้าพระพักตร์พระเจ้า “เกลือกว่าเจ้าจะต้องตาย” (เลวีนิติ 10:9) ชาวนาซีรีไม่สามารถดื่มเหล้าองุ่นหมัก (กันดารวิถี 6:3) พวกเขาเป็นประชากรที่แยกตนเองออกต่อพระเจ้า (อีกแบบของคริสเตียน 2โครินธ์ 6:17) กษัตริย์ซึ่งจำเป็นต้องมีความคิดที่ชัดเจน เพื่อทำงานอย่างถูกต้อง ได้รับคำเตือนไม่ให้ดื่มเหล้าองุ่นเช่นกัน (สุภาษิต 31:4)

ครั้งแรกที่มีการกล่าวถึงเหล้าองุ่นในสภาพที่มีแอลกอฮอล์ในพระคัมภีร์คือเมื่อโนอาห์เมาเหล้า (ปฐมกาล 9:21-24) ครั้งที่ สองเป็นเรื่องที่นาอาขยของลูกสาวของโลทที่ทำให้เขาเมาเหล้าเพื่อพวกเขาจะได้มีลูกจากโลท (ปฐมกาล 18:32-35) ชื่อพระคัมภีร์ อื่นๆ ที่เตือนเรื่องเหล้าองุ่นในสภาพที่ผ่านการหมักคือ ปฐมกาล 49:12; อิสยาห์ 5:11; 28:1, 7; เยเรมีย์ 23:9)

สำหรับเรื่องที่ว่าเหล้าซึ่งผ่านการหมักเป็นอาหารตามธรรมชาตินั้น ไม่จริงเลย แยกที่เรียจากภายนอกองุ่นต้องเข้าไปเพื่อ ทำให้เกิดการหมักขึ้น ถ้าผิวองุ่นซึ่งเป็นสิ่งป้องกันไม่แตกจนทำให้เชื้อโรคภายนอกเข้าไปสัมผัสกับเนื้อที่มีน้ำอยู่ภายใน ชั้นตอนนี้จ ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าผิวไม่แตก องุ่นจะเหี่ยวลงในที่สุดและกลายเป็นลูกเกด นี่เป็นขั้นตอนตามธรรมชาติ ไม่ใช่การอนุญาตให้ แยกที่เรียภายนอกเข้าไปสัมผัสกับน้ำองุ่นบริสุทธิ์ ทำให้เกิดแอลกอฮอล์ขึ้น

พระเจ้าไม่ทรงทำให้เกิดเหล้าองุ่นที่ผ่านการหมักและมีแอลกอฮอล์ ขั้นตอนของการหมักเป็นขั้นตอนการนำเปื่อยจาก สภาพธรรมชาติเดิมของน้ำองุ่น

ผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์ทราบว่าชาวฮีบรูรักษาเหล้าองุ่นที่ไม่ผ่านการหมักอย่างเชี่ยวชาญเพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากการ เจือปนกับแบคทีเรีย และสามารถเก็บได้เป็นระยะเวลาสั้นๆ ขั้นตอนนี้เป็นที่รู้จักกันตั้งแต่สมัยโบราณมา และประชากรของพระเจ้า คือชาวฮีบรู ได้ใช้

แม้แต่เหล้าองุ่นที่ผ่านการหมักในสมัยพระคัมภีร์มีส่วนผสมแอลกอฮอล์น้อยกว่าเหล้าองุ่นที่ใช้ในปัจจุบันมาก เหล้าองุ่นที่ ผ่านการหมักส่วนใหญ่ที่ขายกันในปัจจุบัน “แรง” นั่นคือ การจัดให้กับความอยากที่เสื่อมทรามของคนสมัยใหม่ คนทำเหล้าองุ่นไม่ พอใจกับปริมาณของแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนการหมัก แต่เพิ่มแอลกอฮอล์ดิบเข้าไปในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการหมัก เป็นเรื่อง ยากที่จะซื้อเหล้าองุ่นในร้านค้าทุกวันนี่ซึ่งคล้ายคลึงกับเหล้าองุ่นที่ผ่านการหมักในสมัยพระคัมภีร์ เนื่องจากการทำให้ “แรง” นอกจากนี้ คนในสมัยพระคัมภีร์จะผสมน้ำลงในเหล้าองุ่นกัน

ตอนนี้ผมขอกกล่าวถึง 1ทิโมธี 5:23 ชื่อพระคัมภีร์ที่เพื่อนของคุณอ้างถึง ซึ่งเปาโลแนะนำทิโมธีไม่ให้ดื่มน้ำและให้ใช้ “เหล้า องุ่นบ้างเล็กน้อย เพื่อประโยชน์แก่กระเพาะอาหารของท่านและโรคที่บังเกิดแก่ท่านเนื่องๆ” เห็นได้ชัดเจนว่าทิโมธีมีปัญหา

กระเพาะ น่าจะเป็นโรคกระเพาะ และไม่ต้องสงสัยเลยว่าน้ำในที่ที่เขาอาศัยอยู่นั้นเป็นน้ำที่ไม่ดี เปาโลไม่ได้แนะนำให้ทิโมธีใช้เหล
องุ่นที่ผ่านการหมักเพราะเหล้าองุ่นหมักอาจเป็นสิ่งที่แย่มากที่สุดที่คนซึ่งมีปัญหาโรคกระเพาะจะดื่มเข้าไป แทนที่จะทำให้หาย จะทำให้
ปัญหาเลวร้ายไปกว่าเดิม

อีกนัยหนึ่ง น้ำองุ่นบริสุทธิ์มีแนวโน้มที่จะผ่อนคลายและบรรเทาเนื้อเยื่อที่อักเสบ จำไว้ว่าในพระคัมภีร์ คำว่า เหล้าองุ่น
อาจหมายถึงประเภทที่หมักหรือไม่หมัก ในที่นี้ เปาโลสนับสนุนเหล้าองุ่นเพื่อบรรเทาอาการเจ็บปวดท้อง เขาไม่ได้สนับสนุนให้ใช้
เครื่องดื่มที่ผ่านการหมักและมีแอลกอฮอล์ แต่ให้ใช้เหล้าองุ่นที่ไม่ผ่านการหมักและไม่มีแอลกอฮอล์

ไม่ต้องสงสัยเลยเป็นเช่นเดียวกันนั้นกับเหล้าองุ่นที่พระเยซูทำขึ้นจากน้ำในงานเลี้ยงสมรสที่คานา ไม่น่าเชื่อว่าพระเยซูจะ
ให้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับผู้ที่ไม่รอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่พวกเขาเฉลิมฉลองและความอยากที่มันมาจะควบคุมพวก
เขา ถ้าพระองค์ทรงทำเช่นนั้น ก็ดูเหมือนว่าพระองค์ทรงขัดพระวจนะของพระองค์เองในข้อความเช่นสุภาพษิต 20:1

ผมขอสรุปด้วยเยเรมีย์ 5:18 “และอย่ามาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประคบด้วยพระวิญญาณ” เห็นได้ชัดว่า
เหล้าองุ่นหมายถึงในที่นี้คือที่ผ่านการหมักและมีแอลกอฮอล์ ให้สังเกตว่าเหล้าองุ่นเองที่ทำให้ “เสียคน” และการดื่มเหล้าองุ่นเป็น
การขัดกับมาตรฐานของพระเจ้าสำหรับประชากรของพระองค์

เมื่อคนในตระกูลเรคาบในเยเรมีย์ 35 ได้รับเหล้าองุ่นที่ผ่านการหมักเพื่อดื่ม พวกเขาปฏิเสธ พระเจ้าทรงให้เกียรติพวกเขา
เพราะเหตุผลดังกล่าวและให้รางวัลกับพวกเขาด้วยสัญญาที่ยอดเยี่ยม เนื่องจากจุดยืนของพวกเขา พระองค์จึงสัญญากับพวกเขา
ว่าตระกูลเรคาบ จะมีผู้ที่ยืนอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าเสมอ เพื่อนหม่อมของผมครับ ขอให้คุณเป็นคนที่ดีฉลาด

.....

คนปัญญาอ่อนได้รับความรอดได้หรือไม่

ถาม

จะเกิดอะไรขึ้นกับคนปัญญาอ่อนซึ่งไม่เข้าใจเกี่ยวกับการกลับใจใหม่และคำสอนอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการไปสวรรค์ได้ ผม
เคยได้ยินว่าพวกเขาไม่มีวิญญาณชั่ว จริงหรือครับ

ตอบ

เดิมพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาให้ดีสมบูรณ์แบบ และพระเจ้าตรัสหลังจากที่พระองค์สร้างมนุษย์ว่าสิ่งที่พระองค์ทรง
สร้างดีนัก (ปฐมกาล 1:27, 31) ไม่มีความผิดปกติ ความเจ็บป่วยหรือโรคภัยไข้เจ็บใดๆ จนกระทั่งมนุษย์ได้ทำบาป ดังนั้น สิ่ง
เหล่านี้เกิดขึ้นกับมนุษย์ชาติเนื่องจากความบาปและงานของซาตาน พระเยซูตรัสว่า “ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลาย
เสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10)

ผมแน่ใจว่าความผิดปกติบางอย่าง รวมทั้งความผิดปกติทางสมอง ความเจ็บป่วยและโรคภัยไข้เจ็บ เกิดจากวิญญาณชั่ว
ที่อยู่ภายในบุคคลนั้น (ลูกา 7:21; 8:2; กิจการ 19:12-16) แต่ก็ไม่ได้เป็นอย่างนั้นเสมอไป เรามีบันทึกเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและ
ความบกพร่องทางเนื้อหนังซึ่งมีหลักฐานว่าไม่มีมารเกี่ยวข้อง เช่น ในกาลาเทีย 4:13, 1ทิโมธี 5:23 และ 2ทิโมธี 4:20 ควรจะจำไว้
เสมอว่าร่างกายของเราไม่อาจเป็นที่สถิตของพระเจ้า (โดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งสถิตอยู่ภายใน) และเป็นที่สถิตของ
วิญญาณชั่วได้ในเวลาเดียวกัน

แม้ว่าความปัญญาอ่อนและโรคทางพันธุกรรมอาจมีสาเหตุมาจากวิญญาณชั่ว แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในกรณีของผู้ที่มีปัญหาทางสมองเนื่องมาจากสาเหตุทางกายบางอย่าง ความบกพร่องตั้งแต่กำเนิด หรือความเสียหาย
บางอย่างที่เกิดขึ้นกับสมอง ผมเชื่อว่าคนปัญญาอ่อนส่วนใหญ่จัดอยู่ในประเภทนี้

ผมเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมให้กับคนเหล่านี้ เหมือนเช่นที่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมให้กับเด็กเล็กๆ ก่อนที่จะโด
พที่จะรับผิดชอบต่อความบาปของตนเอง (ดูอิสยาห์ 7:15-16) ไม่ใช่เป็นเพราะว่าพวกเขาดี เพราะเด็กเล็กๆ มากมายเป็นเด็กไม่ดี
พวกเขาเป็นคนบาป และ “ตามสันดาน...ควรแก่พระอาชญา” (เยเรมีย์ 2:3) แต่เด็กเล็กๆ ได้รับความรอดได้เพราะพระเยซูทรงวาย

พระชนม์ให้กับทุกคน และพวกเขาพร้อมอยู่ในงานแห่งการไถ่ของพระคริสต์บนไม้กางเขน พวกเขาได้รับการไถ่บาปเพราะพระโลหิต และปลอดภัยอยู่ภายใต้โลหิตจนกระทั่งถึงเวลาที่พวกเขาที่มีความรับผิดชอบทางศีลธรรมต่อพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “เพราะว่าชาวแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น” (มัทธิว 19:14) (ดูมาระโก 10:14; ลูกา 18:16) เมื่อถึงเวลาต้องรับผิดชอบ ในเวลานั้น พวกเขาต้องมาหาพระคริสต์และเชื่อฟังแผนการแห่งความรอดเพื่อที่จะได้รับความรอด

คนปัญญาอ่อนเป็นเหมือนกับเด็กที่ไม่เคยโต ไม่เคยถึงอายุที่ต้องรับผิดชอบ และจึงไม่มีความรับผิดชอบทางศีลธรรม ส่วนตัวต่อพระเจ้า พระเจ้าจะไม่ถือว่าเขาต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เขาไม่สามารถทำได้ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม และเนื่องจากคนปัญญาอ่อนไม่เคยมาถึงจุดที่พวกเขาสามารถรับผิดชอบทางศีลธรรมได้ พระองค์จึงไม่ถือเอาผิดจากพวกเขา

ประการสุดท้าย ผมเคยเห็นเด็กเล็กๆ สาม สี่ หรือห้าขวบ ซึ่งแน่นอนว่ายังเป็นอายุที่ไม่ต้องรับผิดชอบ ร้องเรียกพระเจ้า อธิษฐานและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ “พระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกสิ่ง” (มัทธิว 19:26) ดังนั้น เราควรหันใจคนปัญญาอ่อนให้แสวงหาพระเจ้า และเราควรอธิษฐานเผื่อพวกเขา พระเจ้าทรงมีการดูแลพิเศษสำหรับเด็กเล็กๆ และผู้ที่ไม่สามารถตามคนอื่น ๆ ได้ทัน และรวบรวมพวกเขาไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ (อิสยาห์ 40:11) พระองค์ตรัสว่า “และจะมีทางหลวงที่นั่น และเขาจะเรียกทางนั้นว่า วิสุทธิมรรค คนไม่สะอาดจะไม่เดินทางนั้น แม้คนโง่ก็ไม่หลงในนั้น” (อิสยาห์ 35:8) ใครจะรู้ “คนปัญญาอ่อน” บางคนอาจเข้าในแผ่นดินสวรรค์ก่อนบางคนที่ยึดถือซึ่งมีสติปัญญาดีก็ได้ (ดู 1 โครินธ์ 1:26-29)

.....

โหราศาสตร์และดวงชะตาราศี

ถาม

หนูเติบโตขึ้นมาในครอบครัวพื้นเพคออสต์ และได้รับการสอนว่าโหราศาสตร์และโชคชะตาราศีเป็นสิ่งผิด เมื่อไม่นานมานี้ มีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่เราเรียนซึ่งเป็นคนชอบเรื่องโหราศาสตร์มากได้รับบัพติศมา และเขาไม่เห็นว่าเป็นเรื่องผิด เขาเห็นว่าป็นงานอดิเรกที่ไม่มีภัยอะไร แต่เขาเชื่อเรื่องราศีและตัดสินใจตามการอ่านดวงชะตา เขาซื้อหนังสือและนิตยสารเกี่ยวกับเรื่องนี้ หนูไม่รู้จะคุยกับเขาอย่างไรหรือว่าทำไมหนูได้รับการสอนว่าเป็นสิ่งผิดที่จะใช้โหราศาสตร์ คุณช่วยหนูหน่อยได้ไหมคะ

ตอบ

ก่อนที่จะเราจะพูดถึงเรื่องโหราศาสตร์จากมุมมองของพระคัมภีร์ ผมอยากจะเน้นว่าโหราศาสตร์ต่างจากดาราศาสตร์ ซึ่งมักจะเป็นสิ่งที่สับสนกันบ่อย พจนานุกรม *Comprehensive Desk Dictionary* ของผมนิยามสองคำดังกล่าวไว้ดังนี้

ดาราศาสตร์: ศาสตร์ของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดาวเคราะห์ ดวงดาว และสิ่งที่อยู่บนท้องฟ้าอื่นๆ องค์ประกอบ การเคลื่อนไหว ตำแหน่ง ขนาด ระยะทางของสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ฯลฯ

โหราศาสตร์: ศาสตร์ที่ผิดๆ ซึ่งอ้างการตีความอิทธิพลของดวงดาวและดาวเคราะห์ต่อบุคคล เหตุการณ์ต่างๆ ฯลฯ

พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวโทษดาราศาสตร์ แต่โหราศาสตร์นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งเลยทีเดียว ผู้ซึ่งปฏิบัติตามโหราศาสตร์เชื่อว่าชีวิตของบุคคลหนึ่งถูกกำหนดโดยตำแหน่งของดวงดาวและดาวเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันเกิดของบุคคลนั้น คาดคะเนกันว่าดวงชะตาให้ทางชี้แนะแก่ผู้ที่เกิดอยู่ราศีต่างๆ กันว่าควรทำอะไรและไม่ทำอะไรในวันบางวันของปี โดยขึ้นอยู่กับตำแหน่งของสิ่งที่อยู่บนท้องฟ้า เช่นนี้ แสดงว่าเราได้รับการชี้แนะว่าควรทำอะไรหรือไม่ควรทำอะไรเนื่องจากบางสิ่งจะปรากฏขึ้นตามดวงดาว ในพระคัมภีร์เรียกสิ่งนี้ว่า “การจับยามดูเหตุการณ์” (divination)

นักเรียนที่ศึกษาประวัติศาสตร์จะทราบว่าโหราศาสตร์สมัยใหม่เป็นการปรับเปลี่ยนของศาสนาของเคลเดียหรือบาบิโลน และกึ่งกันสาขาของศาสนานั้น ในสมัยพระคัมภีร์ ได้พัฒนาไปสู่การนมัสการพระโมเลค ซึ่งความโง่จะถูกระงับได้ด้วยการโยน

ลูกของคนๆ หนึ่งลงในท้องของพระเจ้านี้ ซึ่งถูกทำให้ร้อน ข้อพระคัมภีร์หลายแห่งเชื่อมโยงโหราศาสตร์และการจับยามดูเหตุการณ์กับการนมัสการพระโมเสส (2พงศกษัตริย์ 17:16-17; กิจการ 7:41-43) พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลในเรื่องการจับยามดูเหตุการณ์ซึ่งตามพจนานุกรมคือ “การกระทำซึ่งคาดการณ์ถึงอนาคตหรือพยากรณ์ถึงสิ่งที่ไม่รู้จัก” โหราศาสตร์อ้างว่าสามารถทำเช่นนั้นได้ จึงฟังสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้ากล่าวไว้เกี่ยวกับผู้ที่ปฏิบัติงานที่ชั่วร้ายนี้ว่า

เมื่อท่านทั้งหลายเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ท่านอย่าเรียนรู้ที่จะกระทำสิ่ง ฟังรั้ง ฝักตามประชาชาติเหล่านั้น อย่าให้มีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านซึ่งให้บุตรชาย หรือบุตรหญิงของเขาลุยไฟ อย่าให้ผู้ใดเป็นคนทำนาย เป็นหมอดู เป็นหมอดูจับยามดูเหตุการณ์ หรือเป็นนักวิทยาศาสตร์ เป็นหมอดู เป็นคนทรง เป็นพ่อมด แม่มด หรือเป็นหมอพราย ผู้ใดกระทำอย่างนี้ย่อมเป็นที่รังเกียจแด่พระเจ้า เพราะกระทำสิ่งฟุ้งรั้งฝักเหล่านี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย จึงทรงขับไล่เขาเสียจากท่าน (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:9-12)

ให้สังเกตว่าพระเจ้าทรงเทียบการจับยามดูเหตุการณ์กับการนุชารูปเคารพที่เป็นสิ่งน่ารังเกียจมากที่สุด เช่น การนุชามนุษย์ การใช้เวทมนตร์ และการนมัสการผีมาร ทั้งหมดนี้มาจากแหล่งเดียวกัน โหราศาสตร์มีความเกี่ยวข้องกับชนชาติที่ไม่ได้เชื่อพระเจ้า และเกี่ยวข้องกับอิสราเอลเมื่อหันไปจากพระเจ้า

พระเจ้าบอกกับบาบิโลนว่าการกระทำที่ไม่เชื่อพระเจ้าของเขาไม่สามารถช่วยพวกเขาได้ในเวลาแห่งการพิพากษา “ให้เขาลุกขึ้นออกมาและช่วยเจ้าให้รอด คือบรรดาผู้ที่แบ่งฟ้าสวรรค์ และฟ่งดวงดาว ผู้ซึ่งทำนายให้เจ้าในวันขึ้นค่ำว่าจะเกิดอะไรขึ้นแก่เจ้า ดูเถิด เขาจะเป็นเหมือนตอข้าว ไฟจะเผาผลาญเขา” (อิสยาห์ 47:13-14)

ในสมัยของดาเนียล กษัตริย์บาบิโลน (เคลเดีย) ทรงพระสุบิน ดาเนียล 2:2 บอกกับเราว่า “แล้วพระราชาก็ทรงบัญชาให้มีความหมายเรียกพวกโหร พวกหมอดู พวกนักวิทยาศาสตร์ และคนเคลเดียเข้าทูลพระราชารู้เรื่องพระสุบิน”

สารานุกรม *Encyclopedia Americana* แสดงให้เห็นว่าชาวเคลเดียเป็นผู้คิดค้นราศีประมาณ 2,100 ก่อนคริสตกาล แต่นักโหราศาสตร์เหล่านี้พร้อมกับการจับยามดูเหตุการณ์ที่ชั่วร้าย ราศีของพวกเขา ดวงชะตาของพวกเขา และอำนาจพิเศษของพวกเขา ไม่สามารถให้คำตอบกับกษัตริย์ได้ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่มีคำตอบ และพระองค์ทรงใช้ดาเนียลให้เปิดเผยคำตอบกับกษัตริย์ โหราศาสตร์ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้คำตอบที่ถูกต้องได้

ตลอดทั้งพระคัมภีร์ (โดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ) เมื่อใดก็ตามที่มีกรกล่าวถึงโหราศาสตร์ในรูปแบบใดๆ ก็ตาม โหราศาสตร์นั้นถูกกล่าวโทษ เมื่อใดก็ตามที่อิสราเอลรับใช้พระเจ้า พวกเขาละทิ้งโหราศาสตร์ ตัวอย่างเช่น เมื่อโยสิยาห์ ผู้ซึ่งชอบธรรมได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ พระเจ้าทรงอวยพรพระองค์เพราะหนึ่งในการกระทำอันชอบธรรมของพระองค์คือ “...ทรงกำจัดปฏิมากรปุโรหิต ผู้ซึ่ง...เผาเครื่องหอมถวายพระบาอัล ถวายดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และหมู่ดาวประจำราศี และบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์” (2พงศกษัตริย์ 23:5)

เมื่ออิสราเอลหันไปจากพระเจ้า และเข้าไปสู่การนุชารูปเคารพ พวกเขาปฏิบัติตามโหราศาสตร์ พระเจ้าทรงเกลียดชังโหราศาสตร์มากจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโหราศาสตร์ถูกประหารให้ตาย (เฉลยธรรมบัญญัติ 17:2-5)

เพื่อนของคุณอาจโต้เถียงว่าเขาไม่ได้นมัสการดวงดาว อย่างไรก็ตาม ถ้าเขาหาคำแนะนำและการชี้แนวทางจากดวงดาว ดวงดาวก็กลายเป็นพระเจ้าของเขา เพราะดวงดาวเข้ามาแทนที่พระเจ้าที่เที่ยงแท้และทรงพระชนม์อยู่ ผู้ซึ่งเราควรที่จะพึ่งพาสำหรับคำแนะนำและการชี้นำในชีวิตของเรา (ดูสุภาพษิต 3:5-6; อิสยาห์ 8:19-20; 31:1; สดุดี 1:1; 32:8; 73:24; ยอห์น 16:13)

พระเจ้าต้องการแนะนำเรา และชี้นำทางของเรา การทรงนำของพระองค์คือสิ่งที่เราจำเป็นต้องมี ไม่ใช่ราศีที่ปลอม ผิดๆ นุชารูปเคารพและเป็นคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า ไม่ใช่ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดาวเคราะห์ หรือดวงดาว แต่พระองค์ผู้ซึ่งสร้างสิ่งเหล่านั้น

บอกกับเพื่อนของคุณนะครับว่าให้มองที่พระเยซูและเผาหนังสือนิยายสารโหราศาสตร์และการทำนายของเขาเสีย แล้วก็พวกดวง
ชะตาราศีทั้งหลายด้วยครับ

.....

ความจริงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอหรือไม่

ถาม

ศิษยาภิบาลของผมเทศนาอย่างหัวรั้น แต่วิทยาศาสตร์ค้นพบสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ซึ่งทำให้สิ่งที่เราคิดว่าเป็นจริงไม่ได้เป็น
จริงอีกต่อไป คำถามของผมก็คือ ผู้เทศนาของเราสามารถประกาศความจริงได้อย่างไรในเมื่อความจริงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

ตอบ

ดูเหมือนว่าคุณได้ซึมซับเอาปรัชญามนุษย์เข้ามามากจนคุณไม่สามารถเห็นความแตกต่างระหว่างความจริงนิรันดร์แห่ง
พระวาทะของพระเจ้าและข้อสรุปที่ไม่แน่นอนของ “ความเห็นซึ่งสำคัญผิดว่าเป็นความรู้” (1ทิโมธี 6:20)

เราไม่เทศนาในทางเหตุผลของมนุษย์ มูลฐานของโลก หรือการคาดเดาของเนื้อหนังตามทฤษฎีของมนุษย์ แต่เราเทศนา
ความจริงนิรันดร์ของพระเจ้า ตามที่ “พระเจ้าตรัสดังนี้”

ความจริงของพระเจ้าเชื่อถือได้ ไม่มีข้อผิดพลาด และมั่นคงอยู่ชั่ววันรันดร์ แน่นอนยิ่งกว่าดวงดาวในวงโคจรของมันเสียอีก
“ฟ้าและดินจะลวงไป แต่ถ้อยคำของเราจะสถิตย์หายไปหาไม่ได้เลย” (ลูกา 21:33)

เมื่อผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระกิตติคุณเทศนาพระวาทะของพระเจ้า เขาเทศนาด้วยอำนาจ เหมือนเช่นพระเยซูเมื่อ
“พระองค์ได้ทรงสั่งสอนเขาด้วยสิทธิอำนาจ หาเหมือนพวกธรรมาจารย์ของเขาไม่” (มัทธิว 7:29)

วิทยาศาสตร์ที่แท้จริงไม่เคยเปลี่ยนแปลงแม้แต่คำหนึ่งแห่งความจริงของพระเจ้า “พระวาทะของพระองค์ปักแน่นอยู่ใน
สรวงสวรรค์เป็นนิรันดร์” (สดุดี 119:89) เราไม่เคยกลัวที่จะพูดด้วยความเชื่อมั่นอย่างมากเมื่อเราเทศนาพระวาทะของพระเจ้า ไม่มีใคร
สามารถโต้แย้งพระวาทะของพระเจ้าได้สำเร็จ

นำพวกนักวิจารณ์ของคุณ ศาสตราจารย์ด้าน “วิทยาศาสตร์” ที่เป็นพวกมนุษย์นิยมของคุณมาเลย พระวาทะของพระเจ้า
จะกลืนกินพวกเขา เหมือนเช่นที่ไม้ที่กลายเป็นงูของโมเสสกลืนกินไม้ที่กลายเป็นงูของพวกนักปราชญ์ของอียิปต์

เราอยู่ในอาณาจักรพันปี โดยที่มารถูกผูกมัดอยู่หรือไม่

ถาม

ผมได้ยินมาว่าผู้รับใช้คนหนึ่งที่ผมเคยรู้จักเทศนาว่าเรากำลังอยู่ในอาณาจักรพันปี และมารถูกผูกมัดอยู่ และเขาเทศนา
ว่าการบัพติศมาไม่มีความจำเป็น และความบริสุทธิ์ของการแต่งกายหรือผมไม่จำเป็นอีกต่อไป เขาเคยอยู่ในสหพันธกิจ แต่
ตอนนี้เขาอ้างว่าเขาได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระเพราะตาของเขาเปิดออกสู่คำสั่งสอนใหม่เหล่านี้ คุณช่วยอธิบายเรื่องการ
สอนนี้เกี่ยวกับการอยู่ในอาณาจักรหนึ่งพันปีและมารถูกผูกมัดได้หรือไม่

ตอบ

ผมแน่ใจว่าเหตุผลที่ผู้รับใช้ที่คุ้นเคยถึงออกจากสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ ระหว่างประเทศไปเพราะคำสั่งสอนของเขาคัดกับพระคัมภีร์และหลักความเชื่อของ UPCI หลักความเชื่อของเรา ในหัวข้อ “อาณาจักรพันปี” กล่าวว่า “

ช่วงเวลาแห่ง “ความทุกข์เวทนา” ช่วงเวลาที่ดีขึ้นจะมีขึ้นบนโลก และเป็นเวลาหนึ่งพันปี “บนแผ่นดินโลก สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” (วิวรณ์ 20:1-5; อีสยาห์ 65:17-25; มัทธิว 5:5; ดาเนียล 7:27; มีคาห์ 4:1-2; ฮีบรู 2:14; โรม 11:25-27)

สิ่งที่ผู้รับใช้คนนั้นสอนเป็นข้อผิดพลาดของทัศนคติที่ไม่มีพันปี (Amillennialism) ซึ่งหมายความว่าไม่มีอาณาจักรพันปีในอนาคต ซึ่งไม่เพียงแต่ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์เท่านั้น ยังเป็นอันตรายอีกด้วย เพราะผลอาจทำลายผู้ที่โดนหลอกง่ายที่จะรับเอาคำสั่งสอนนั้น คำสอนที่มีพื้นฐานบนการปฏิเสธการตีความพระคัมภีร์ในเรื่องคำพยากรณ์ตามตัวอักษร รวากับว่าพระเจ้าไม่ทรงหมายความว่าตามสิ่งที่พระตรัสหรือตรัสสิ่งที่พระองค์ตั้งใจ คำสอนดังกล่าวยอมรับ “การตีความทางวิญญาณ” ที่ไม่เป็นจริง เป็นความหมายเกี่ยวกับช่วงเวลาหนึ่งพันปีในวิวรณ์ 20:1-7

ผลลัพธ์คือพวกที่เชื่อทัศนคติที่ไม่มีพันปี ต้องอยู่ในจุดยืนที่ปฏิเสธความจริงตามพระคัมภีร์ที่มีการสอนอย่างชัดเจนเช่นเรื่อง การกู่ชาตอิสราเอล ความสับสนระหว่างชาตอิสราเอลกับคริสตจักรละเมิดการแยกแยะพระคัมภีร์ เช่น ใน 1 โครินธ์ 10:32 พวกเขาไม่สามารถพบข้อพระคัมภีร์ซึ่งมีการตีความตามตัวอักษรที่สอนเกี่ยวกับการสันนิษฐานที่ไม่ถูกต้องของพวกเขาได้ จึงถือเอาคำสอนของพวกเขาตามพื้นฐานที่ไม่แข็งแรงดังต่อไปนี้

1. การนำข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับการกู่ชาตอิสราเอลและใช้ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นกับคริสตจักรเพียงอย่างเดียว
2. การกำหนดโครงสร้างคำสั่งสอนตามการตีความแบบและเงาในพระคัมภีร์เก่าอย่างเพื่อฝันและไม่ตรงตามความเป็นจริง
3. การตีความคำอุปมาของพระเยซูเพื่อสอนสิ่งต่างๆ ที่ขัดกับข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ที่เหลือ

ตัวอย่างของการตีความข้อพระคัมภีร์ที่ไม่ถูกต้องของคนเหล่านี้คือการใช้อุปมาเกี่ยวกับเชื้อในมัทธิว 13:33 พวกเขาตีความเชื่อว่าเป็นพระกิตติคุณและผู้หญิงว่าเป็นศาสนาคริสต์ซึ่งนำเอาพระกิตติคุณออกไปสู่โลกจนกระทั่งทั้งโลกเต็มไปด้วยพระกิตติคุณ และเมื่อโลกมีความดีพอ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะเสด็จมา ความจริงคือว่าเชื่อในพระคัมภีร์บ่งชี้ถึงความชั่วร้ายเสมอ (ดูมัทธิว 16:6, 12; มาระโก 8:15; 1 โครินธ์ 5:6-8; กาลาเทีย 5:9) ไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะตีความพระคัมภีร์ในแบบที่พระเจ้าทรงเจตนาของพระเจ้าไม่รับรองได้

ทัศนคติก่อนพันปี (Premillennialism) (ซึ่งเราเชื่อ) เป็นความเชื่อทั่วไปของคริสตจักรเป็นเวลา 250 ปีหลังจากพระคริสต์ ไม่มีคำใดในงานเขียนของอัครสาวก หรือจดหมายอื่นๆ หลังจากนั้น หรือในคริสตจักรยุคแรก ที่กล่าวว่าคริสตจักรยุคแรกเชื่อสิ่งอื่นจนกระทั่งหลังจาก ค.ศ. 250 เมื่อทัศนคติที่ไม่มีพันปีเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก ก็ถูกประกาศว่าเป็นความเห็นอกใจ แต่เมื่อออกัสติน (ค.ศ. 354-430) สนับสนุนในเรื่องนี้ จึงกลายมาเป็นความเชื่อในกลุ่มคริสเตียน ผลของการสนับสนุนทัศนคติที่ไม่มีพันปีของออกัสตินคือความเชื่อดังกล่าวกลายเป็นคำสั่งสอนที่ใช้กันในคริสตจักรโรมันคาทอลิก ซึ่งเป็นเช่นนั้นมาจนถึงทุกวันนี้ ในเวลาการปฏิรูป หลายคนซึ่งออกจากคริสตจักรโรมันคาทอลิกนำคำสั่งสอนนี้มาด้วย และเป็นคำสั่งสอนที่นิยมกันในปัจจุบันในกลุ่มคริสตจักรสมัยใหม่

เหตุผลที่หลายคนซึ่งสอนคำสั่งสอนนี้มักจะละหลวมในคำสั่งสอนตามพระคัมภีร์อื่นๆ เช่น การบังเกิดใหม่และความบริสุทธิ์ มีสองประการด้วยกัน

1. พวกเขาปฏิเสธการตีความตามตัวอักษรของข้อพระคัมภีร์ที่เป็นคำพยากรณ์ จึงทำให้ปฏิเสธคำสั่งสอนอื่นๆ ด้วย และกลายเป็นเรื่องง่ายที่พวกเขาจะปฏิเสธการตีความตามตัวอักษรของข้อพระคัมภีร์ เช่น ยอห์น 3:3-5 กิจการ 2:38 และฮีบรู 12:14 ตัวอย่างเช่น พวกเขาชอบพูดว่าใน 1 โครินธ์ 11 เปาโลกำลังเผชิญกับปัญหาและวัฒนธรรมเฉพาะท้องถิ่นเท่านั้น ซึ่งไม่เกี่ยวกับส่วน

ที่เหลือของคริสตจักร หรือเกี่ยวข้องกับเรา แต่ความคิดเห็นนี้ขัดกับ 1 โครินธ์ 1:2 และ 11:16 จุดหมายเหล่านี้ถูกส่งจากคริสตจักรไปยังคริสตจักร และอ่านกันไปด้วยชุมชนคริสเตียนทั้งหมด (คูโคโลสี 4:16)

2. พวกเขาตีความมัทธิว 13:33 ว่า ผู้หญิงคือศาสนาคริสต์ซึ่งนำพระกิตติคุณไปในโลกจนกระทั่งทั้งโลกเต็มไปด้วยพระกิตติคุณ จึงทำให้พวกเขายอมรับกลุ่มอื่นๆ ซึ่งไม่ได้บัญญัติมาในพระนามของพระเยซูหรือรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ การกระทำเช่นนี้ใกล้เคียงเข้าไปสู่การประนีประนอมที่ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่จำเป็นต่อความรอด

พวกที่เชื่อทศนะไม่มีพันธสัญญาความจริงตามข้อพระคัมภีร์ต่อไปซึ่งเขายึดถือปฏิบัติตามทั้งหมด ได้แก่ หลังจากเกิดความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ และองค์พระเยซูเจ้าเสด็จมา ปฏิบัติการของพระคริสต์จะถูกทำลาย (2 เธสะโลนิกา 2:8) พระเยซูจะทรงประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ (มัทธิว 25:31; วิวรณ์ 5:13) จากนั้นทุกคนชาติจะถูกรวบรวมต่อหน้าพระองค์เพื่อการพิพากษา (มัทธิว 25:32) พระคริสต์จะทรงครอบครองบัลลังก์ของดาวิด (อิสยาห์ 9:6-7; ลูกา 1:32; เอเสเคียล 21:25-27) ซึ่งจะอยู่บนโลก (เยเรมีย์ 23:5-6) พระองค์จะทรงมีอาณาจักรและปกครองเหนืออาณาจักรนั้นร่วมกับบรรดามิชนของพระองค์ (ดาเนียล 7:13-14, 18-27; วิวรณ์ 5:10) กษัตริย์ทุกองค์และชนทุกชาติจะรับใช้พระองค์ (สดุดี 72:11; อิสยาห์ 49:6-7; วิวรณ์ 15:4) และแผ่นดินต่างๆ ของโลกนี้จะกลายเป็นอาณาจักรของพระองค์ (เศคาริยาห์ 9:10; วิวรณ์ 11:15) คนทั้งหลายจะถูกรวบรวมมาให้กับพระองค์ (ปฐมกาล 49:10) และทุกเข้าจะคุกงต่อพระองค์ (อิสยาห์ 45:23) พวกเขาจะมาและนมัสการองค์กษัตริย์ (เศคาริยาห์ 14:16; สดุดี 86:9) และพระองค์จะทรงสร้างศิโยน (สดุดี 102:16)

บัลลังก์ของดาวิดจะอยู่ในเยรูซาเล็ม (เยเรมีย์ 3:17; อิสยาห์ 33:20-21) และอัครสาวกจะนั่งอยู่บนที่นั่งสิบสองที่นั่งและพิพากษาคนเผ่าสิบสองเผ่าของอิสราเอล (มัทธิว 19:28; ลูกา 22:28-30) พระคริสต์จะครอบครองทุกชาติ (สดุดี 2:8-9; วิวรณ์ 2:27) ด้วยการพิพากษาและความเที่ยงธรรม (สดุดี 9:7-8) พระวิหารในเยรูซาเล็มจะถูกสร้างขึ้นใหม่ (เอเสเคียล 40-48) และพระสิริของพระเจ้าจะมายังวิหารนั้น (เอเสเคียล 43:2-5; 44:4)

ถิ่นทุรกันดารจะเป็นทุ่งอุดม (อิสยาห์ 32:15) ทะเลทรายจะเบ่งบานไปด้วยดอกกุหลาบ (อิสยาห์ 35:1-2) และการพักผ่อนของพระองค์จะเต็มไปด้วยพระสิริ (อิสยาห์ 11:10) สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดและสิ่งอื่นๆ อีกมากมายจะเกิดขึ้นในช่วงหนึ่งพันปี

ส่วนเรื่องที่มีการถูกผูกมัดนั้น มารจะถูกผูกมัดในตอนนี้อย่างไรถ้าพิจารณาตาม มัทธิว 24:3-13, 24,37; 2 โครินธ์ 4:4; 1 เปโตร 5:8-9; 1 ยอห์น 4:4 ลองมองดูรอบๆ คุณสิครับ สหาย โลกนี้สับสนอลหม่าน ชาติต่างๆ คอยจะต่อสู้กัน ความบาปอาชญากรรม และความรุนแรงมีอยู่มากตลอดเวลา เวทมนตร์และการนมัสการมารมีมากขึ้น ถ้ามารถูกผูกมัดอยู่ตอนนี้ แล้วมันทำเช่นนี้ได้อย่างไร ถ้าอย่างนั้นแล้วตอนที่มันไม่ถูกผูกมัด จะเป็นอย่างไร

ตอนนี้มันยังไม่ได้ถูกผูกมัด และอยู่ในเหวลึก แม้ว่าเวลานั้นกำลังจะมาถึง แต่ตอนนี้คุณและผมมีอำนาจเหนือมันได้ในพระนามของพระเยซู (มาระโก 16:17; ลูกา 10:19; ยากอบ 4:7)

.....

วิวัฒนาการหรือการทรงสร้าง

ถาม

ผมเพิ่งจะเข้ามาใน [คริสตจักร] เห็นเทคอสต์ไม่นานมานี้ ผมรู้ว่าเห็นเทคอสต์นั้นจริง แต่ผมได้รับการสอนมาทั้งชีวิตว่าวิวัฒนาการเป็นความจริงทางวิทยาศาสตร์ในขณะที่การทรงสร้างเป็นสิ่งที่คนบ้าศาสนาที่โง่เขลาเชื่อกัน ผมจะบอกกับเพื่อนๆ ของผมได้อย่างไรว่าตั้งแต่ผมได้รับความรอด ผมปิดตาไม่สนใจหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ทั้งหมด และหลับหูหลับตายอมรับเรื่องการทรงสร้างเพราะความเชื่อ

ตอบ

เมื่อคุณเข้ามาในคริสตจักรเพนเทคอสต์ คุณได้รับไข่มุกราคาแพง เนื่องจากการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของคุณ ตอนนี้คุณรู้ว่าพระเจ้าทรงสามารถทำอะไรได้บ้าง พระองค์ทรงพิชิตใจให้คุณเห็นถึงฤทธิ์เดชในการสร้างกับคุณด้วยการทำให้คุณเป็นคนใหม่ในพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นฤทธิ์เดชเดียวกับที่ตรัสให้เกิดโลกขึ้น และสร้างมนุษย์ในตอนต้น

ไม่ว่าคุณจะสามารถทำให้เพื่อนของคุณเชื่อว่าการทรงสร้างเป็นความจริงและวิวัฒนาการนั้นเป็นสิ่งที่ผิดได้หรือไม่ก็ตาม หลักฐานที่สำคัญที่สุดคือประสบการณ์กับพระเจ้าเหมือนเช่นที่คุณมี จงเป็นพยานกับเพื่อนๆ ถึงประสบการณ์นี้ และแสดงให้พวกเขาเห็นความปีติยินดีและสันติสุข และความเปี่ยมสุขจากความรอดด้วยชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของคุณ นั่นเป็นวิธีที่ดีที่สุด ไม่ใช่การโต้เถียงเกี่ยวกับเรื่องวิวัฒนาการ

อย่างไรก็ตาม ขอให้ผมชี้ให้คุณเห็นถึงปัญหาที่คิดไม่ถึงและความไม่เสมอต้นเสมอปลายของทฤษฎีวิวัฒนาการสักหน่อย ความจริงทำให้เราต้องพูดว่า แม้ว่าคนจะพูดกันว่าวิวัฒนาการเป็นทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่วิทยาศาสตร์เลย เพราะวิทยาศาสตร์เป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงเท่านั้น วิวัฒนาการเป็นปรัชญาที่ไม่แน่นอน และวัตถุประสงค์ของทฤษฎีนี้คือการเสนอทฤษฎีที่จะให้ทางเลือกออกไปจากคำสั่งสอนตามพระคัมภีร์ในเรื่องพระเจ้าผู้ทรงสร้าง “อันไม่สามารถจินตนาการได้”

นักวิวัฒนาการยังคงไม่เห็นความไม่เสมอต้นเสมอปลายที่เห็นได้ชัด และการสรุปที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ที่พวกเขาถูกบังคับให้ยอมรับ และที่พวกเขาไม่สามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผล ยกตัวอย่างเช่น

1. ช่องว่างที่ไม่สามารถเชื่อมต่อได้ระหว่างสิ่งมีชีวิตและสิ่งไร้ชีวิต ทฤษฎีวิวัฒนาการที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าสอนว่า สิ่งมีชีวิตทุกอย่างบนโลกพัฒนามาจากสารอนินทรีย์ ไม่มีหลักฐานพิสูจน์เลยว่าเป็นเช่นนั้นจริง ไม่มีร่องรอยของกระบวนการที่น่าอัศจรรย์นี้อยู่ และสิ่งไร้ชีวิตในปัจจุบันไม่ได้ดูเหมือนว่าจะมีการจัดการที่จะพยายามที่จะทำการอัศจรรย์นั้นอีก การเชื่อว่าชีวิตมาจากสิ่งที่ไม่มีชีวิตจริงๆ จะต้องใช้ความเชื่อมากกว่าคริสเตียนส่วนใหญ่ที่มีในการเชื่อเรื่องการทรงสร้าง

2. ช่องว่างใหญ่ระหว่างอาณาจักรของพืชและสัตว์ ทฤษฎีวิวัฒนาการยืนยันว่าสิ่งมีชีวิตที่เป็นสัตว์ทั้งหมดพัฒนาขึ้นทีละน้อยจากอาณาจักรพืช แต่ที่นั่นแหละ กระบวนการที่มหัศจรรย์เช่นนี้ไม่มีพื้นฐานตามความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ หรือมีนักวิวัฒนาการคนใด เคยประสบความสำเร็จในการจำลองการอัศจรรย์นี้ไม่ว่าในระดับใดก็ตาม การเป็นนักวิวัฒนาการเมื่อพิจารณาตามช่องว่างที่ไม่สามารถเชื่อมต่อได้นี้แสดงถึงความเชื่ออันมหาศาล

3. ช่องว่างใหญ่ระหว่างสัตว์ที่มีกระดูกสันหลังและสัตว์ที่ไม่มีกระดูกสันหลังในอาณาจักรสัตว์ นักวิวัฒนาการส่วนใหญ่ยืนยันว่าสัตว์มีกระดูกสันหลังวิวัฒนาการมาจากสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง หรือชีวิตพืชสองอย่างที่แตกต่างกันทำให้เกิดชีวิตสัตว์ที่แตกต่างกันอย่างมาก อีกครั้งนี้นักวิวัฒนาการจะต้องเชื่อความคิดนี้โดยไม่มีแม้แต่คำบอกใบ้เกี่ยวกับกระบวนการดังกล่าวว่ามีอยู่

4. ช่องว่างที่มหัศจรรย์ระหว่างสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมและสัตว์มีกระดูกสันหลังอื่นๆ ไม่มีหลักฐานว่าเคยมีการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างสัตว์ทั้งสองประเภท

5. ช่องว่างมากมายระหว่างสิ่งมีชีวิตพันธุ์ต่างๆ มากมายอย่างเหลือเชื่อ แทนที่จะมี “ตัวเชื่อมที่ขาดหายไป” หนึ่งตัว ซึ่งถ้าพบจะแก้ปัญหาคาถัดจ้งหะของโซ่วิวัฒนาการ มีตัวเชื่อมที่ขาดหายไปนับล้านๆ ตัว ถ้าวิวัฒนาการเป็นจริง ไม่มีการระบุที่อยู่ของตัวเชื่อมใดๆ เลย นักวิวัฒนาการจะต้องเป็นชายและหญิงผู้มีความเชื่อมากที่จะเชื่อว่าวิวัฒนาการเป็นความจริง โดยที่ไม่มีการพิสูจน์หรือหลักฐานใดๆ เลย

6. ช่องว่างมหึมาระหว่างมนุษย์และครอบครัวสัตว์ที่สูงสุด ในการที่จะปรับใช้ทฤษฎีของพวกเขา พวกนักวิวัฒนาการเรียกมนุษย์ว่าเป็น “ลิงเปลือย” ซึ่งเป็นสัตว์ชั้นสูงที่ได้วิวัฒนาการจนถึงจุดที่จะต้องใส่เสื้อผ้า นักวิวัฒนาการยืนยันว่ามนุษย์วิวัฒนาการขึ้นมา แต่ยังคงเป็นเพียงแค่ว่า “ลิง” ทฤษฎีนี้ไม่ให้อนาคตที่มนุษย์จะมุ่งหวังได้เลย เพราะเมื่อเขาตาย เขาก็ตายเหมือนเช่นสัตว์อื่น เช่น สุนัขหรือหนู เขาไม่มีวิญญาณ ความหวัง และพระเจ้า นักวิวัฒนาการเป็นคนที่มองโลกในแง่ร้ายมากที่สุดในโลก

ช่องว่างนี้ไม่มีข้อพิสูจน์มากไปกว่าห้าข้อก่อนหน้านี้ “สิ่งเชื่อมที่หายไป” ยังคงหายไป และไม่มีหลักสำคัญทางวิทยาศาสตร์สำหรับการวิวัฒนาการของสัตว์เป็นมนุษย์

นักวิวัฒนาการถูกบังคับให้เปลี่ยนลักษณะของทฤษฎีที่มีโครงสร้างอย่างระมัดระวังมากมายหลายครั้งเมื่อมีการค้นพบที่ขัดกับแนวคิดเดิมของพวกเขา คนเหล่านั้นซึ่งเชื่อคำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการทรงสร้างของพระเจ้าไม่ต้องเปลี่ยนแปลงมุมมองสำคัญนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการค้นพบใหม่ทางวิทยาศาสตร์ การทรงสร้างตามพระคัมภีร์และวิทยาศาสตร์ที่แท้จริงนั้นลงรอยกัน

การทรงสร้างยกมนุษย์ขึ้นจากการเป็นเพียงสัตว์ชั้นสูงเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ แม้ว่าความบาปทำให้ลักษณะนั้นเสียหายไป แผนการแห่งความรอดของพระเจ้ก็แก้ไขได้ พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นเพื่อมีลักษณะของพระองค์ ไม่ใช่สิ่งมีชีวิตที่วิวัฒนาการมาจากความลึกที่มีดมัวกลายเป็นสัตว์อีกชนิดเท่านั้น “ท่านที่รักทั้งหลาย บัดนี้เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า และยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้านั้นเราจะเป็นอย่างใด แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น” (1 ยอห์น 3:2)

.....

ปรัชญาผิดตรงไหน

ถาม

ดิฉันรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างมากเพราะชายหนุ่มคนหนึ่งที่ดีฉันรู้จักกำลังศึกษาศาสนาและปรัชญาตะวันออก ดิฉันไม่รู้ว่าจะช่วยเขาได้อย่างไร (เขาคิดว่าดิฉันไม่รู้เรื่องรู้อ่าว) คุณมีคำแนะนำอะไรบ้างคะ

ตอบ

มีคนกล่าวว่า “ความรู้เพียงเล็กน้อยเป็นสิ่งอันตราย” เปาโลกล่าวไว้มากกว่านั้นใน 1 โครินธ์ 8:1 ว่า “ความรู้ที่นั่นทำให้ลำพอง” จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมบางครั้งจึงเป็นเรื่องยากที่จะเข้าถึงคนที่ฉลาดเฉียบแหลมซึ่งศึกษาแนวความคิดทางศาสนาและปรัชญาที่ลึกซึ้ง พวกเขาหลงไปกับการหาเหตุผลและความคิดที่ลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวข้องกับศีลธรรมและความคิด และปฏิเสธเรื่องราวแห่งความรักและการเสียสละของพระเจ้าที่ไม่ง่ายและสวยงาม แม้ว่าความรอดเป็นสิ่งที่สมเหตุสมผล แต่เราไม่สามารถรับได้ด้วยเหตุผลเพียงอย่างเดียว เราจะต้องรับด้วยความเชื่อ

ผู้ที่สร้างพระเจ้าจากการศึกษา การเรียนรู้ และปรัชญานั้นปฏิเสธพระเจ้าแห่งข้อพระคัมภีร์เป็นอย่างมาก เปาโลอ้างถึงถึงข้อเท็จจริงนี้เมื่อเขากล่าวใน 1 โครินธ์ 2:14 ว่า “แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าเขาจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยวิญญาณ”

ในสมัยของเปาโล ปรัชญากรีกถึงจุดสูง เมื่อเปาโลไปยังเมืองเอเธนส์ในกิจการ 17 เปาโลเข้าไปสู่แหล่งเพาะผู้ซึ่ง “ฟังทุกคนที่พูด แต่ไม่อาจที่จะเข้าถึงหลักแห่งความจริงได้เลย” (2 ทิโมธี 3:7) โดยเฉพาะสโตอิกและเอปิคูเรียน (กิจการ 17:18) กิจการ 17:21 บอกเราว่า “เพราะชาวเอเธนส์กับชาวต่างประเทศซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่น ไม่สนใจในอะไรอื่น นอกจากจะกล่าวหรือฟังสิ่งใหม่ๆ”

เปาโลเทศนาพระกิตติคุณที่ถ่ายทอดแก่คนเหล่านี้ในกิจการ 17:22-31 โดยสรุปด้วยการฟื้นคืนพระชนม์ขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าและการพิพากษา นักปรัชญาผู้มีปัญญาฟัง แต่ “ครั้งคนทั้งหลายได้ยินถึงเรื่องการซึ่งเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว บางคนก็เยาะเย้ย แต่บางคนว่า ‘ข้าพเจ้าจะคอยฟังท่านกล่าวเรื่องนี้อีกต่อไป’ ” (กิจการ 17:32)

เปาโลอ้างถึงนักปรัชญาและปรัชญาในหลายที่ในงานเขียนของเขาโดยแสดงว่าการติดตามปรัชญาของโลกนี้แทนความจริงตามพระคัมภีร์ จะนำมนุษย์ไปจากพระคริสต์และความรอด

คนทั้งหลายที่กำลังจะพิพากษาเห็นว่าเรื่องกางเขนเป็นเรื่องโง่ แต่พวกเขาที่กำลังจะรอดเห็นว่าเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า เราจะทำลายสติปัญญาของคนมีปัญญา และจะทำให้ความฉลาดของคนฉลาดสูญสิ้นไป คนมีปัญญาแห่งยุคนี้อยู่ที่ไหน บัณฑิตแห่งยุคนี้อยู่ที่ไหน นักโต้ปัญหาแห่งยุคนี้อยู่ที่ไหน พระเจ้าได้ทรงกระทำปัญญาของโลกให้โง่เขลาไปแล้ว เพราะตามที่ทรงกำหนดไว้ตามพระสติปัญญาของพระเจ้า โลกไม่รู้จัก

พระเจ้าได้โดยปัญญาของตน พระเจ้าจึงทรงโปรดช่วยคนที่เชื่อให้รอดโดยคำเทศนาเรื่องโง่ๆ พวกยิวขอเห็นหมายสำคัญ และพวกกรีกเสาะหาปัญญา แต่พวกเราประกาศเรื่องพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้น อันเป็นสิ่งที่ให้พวกยิวสะดุด และให้พวกต่างชาติถือว่าเป็นเรื่องโง่ แต่สำหรับผู้ที่ยกพระเจ้าทรงเรียกนั้น ทั้งพวกยิวและพวกกรีก ต่างถือว่า พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานุภาพและพระปัญญาของพระเจ้า เพราะความเขลาของพระเจ้ายังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของมนุษย์ และความอ่อนแอของพระเจ้ายิ่งเข้มแข็งยิ่งกว่ากำลังของมนุษย์ (1 โครินธ์ 3:19-20)

ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว สภาพที่ไม่ปรากฏของพระเจ้านั้น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย เพราะถึงแม้ว่าเขาทั้งหลายได้รู้จักพระเจ้าแล้ว เขาก็มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า หรือหาได้ขอบพระคุณไม่ แต่เขากลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระ และจิตใจโง่เขลาของเขาก็มีเด๋มวไป เขาอ้างตัวว่าเป็นคนมีปัญญา เขาก็กลายเป็นคนโง่เขลาไป...และเพราะเขาไม่เห็นสมควรที่จะรู้จักพระเจ้า พระองค์จึงทรงปล่อยให้เขามีใจชั่วและประพฤติดังที่ไม่เหมาะสม (โรม 1:20-22, 28)

จงระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดทำให้ท่านตกเป็นเหยื่อด้วยหลักปรัชญา และด้วยคำล่อลวงอันเหลวไหลตามตำนานของมนุษย์ ตามวิถียุณต่าง ๆ แห่งสากลจักรวาล ไม่ใช่ตามพระคริสต์ เพราะว่าในพระองค์นั้น สภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ และท่านได้บรรลุถึงความครบบริบูรณ์ในพระองค์ ผู้เป็นศีรษะแห่งปวงเทพผู้ครองและศักดิ์เทพ (โคโลสี 2:8-10)

ทำยนี้ ขอให้ผมได้อ้างจากจดหมายที่เขียนโดยศิษยาภิบาลคนหนึ่งที่ยกพระเจ้าดีซึ่งเขียนไปหาหลานชายของเขาซึ่งประทับใจกับความรู้ “ระดับสูง” และแนวความคิดที่หาเหตุผลแห่งนักปรัชญาและผู้ติดตามศาสนาตะวันออก หลังจากเขียนเรื่องส่วนตัวไป เขากล่าวว่า เขาได้ศึกษาในเวลาที่เขาเรียนหนังสือในวิทยาลัยและอ้างถึงแนวความคิดปรัชญา แล้วจากนั้นเขียนว่า

จอห์น สิ่งหนึ่งที่ปู่รู้สึกซาบซึ้งก็คือ การฝึกอบรมในตอนต้นเกี่ยวกับหลักการคริสเตียน เมื่อปู่ศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับความยุ่งเหยิงของแนวความคิดปรัชญา ปู่จะค้นหาแนวความคิดอันน่าดึงดูดใจแนวความคิดแล้วแนวความคิดเล่าตามทีนักคิดผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งอธิบายไว้ แต่ดูเหมือนว่าความคิดของเขามักจะทรยศตัวเองเพราะการสนับสนุนและการตรวจสอบความถูกต้อง เช่น “ก” ต้องเป็นความจริง เพราะเป็นการขยายออกอย่างมีเหตุผลของ “ข” และ “ค” และ “ง” ถูกต้อง เนื่องจากตั้งอยู่ในแนวความคิดของ “ค” และ “ก” และ “ค” ต้องถูกต้องเพราะตั้งขึ้นตามสิ่งซึ่งประกาศไว้ใน “ก” และ “ข” หลานเห็นใหม่ว่าปู่หมายถึงอะไร

แต่ความคิดอย่างนี้ไม่ใช่แนวความคิดคริสเตียนที่ถูกต้อง เมื่อมองเห็นเหตุผลที่ประหลาด ขัดแย้งกัน และบางครั้งก็โง่เขลาของพวกปราชญ์ทั้งหลายแล้ว ศาสนาคริสต์เป็นเหมือนกับการบินได้สูดอากาศที่สะอาดและสดชื่น และเป็นน้ำดื่มที่เย็นเป็นประกาย แต่ปู่ไม่ได้หมายความว่าปรัชญาทุกอย่างโง่ทั้งหมด บางครั้งความคิดบางอย่างนำมาซึ่งความคิดที่ลึกซึ้งจริงๆ ซึ่งเป็นความคิดที่ดีและยืนหยัดผ่านการทดสอบของกาลเวลา เมื่อเป็นอย่างนั้น ปู่รู้สึกตะลึงที่ค้นพบว่าบ่อยครั้งความจริงนั้นตั้งอยู่บนพระคัมภีร์อยู่แล้ว

จอห์น ปู่หมายความว่า “เหตุผลที่ปู่เป็นคริสเตียนไม่ใช่เพราะพ่อแม่ของปู่เป็นคริสเตียนเท่านั้น แต่เป็นเพราะหลังจากที่ปู่ศึกษาจริยศาสตร์ของปรัชญา และศาสนาอื่นๆ ไม่มีสิ่งใดที่ใกล้เคียงกับความพึงพอใจอันเหลือเชื่อ และความเชื่อมั่นที่สมบูรณ์ของศาสนาคริสต์ที่แท้จริง ในขณะที่แนวความคิดทางปรัชญาหมุนเวียนและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ กลับสู่ทางเดิมและเริ่มใหม่อีกครั้ง หลักการของคริสเตียนมีอยู่ชั่วนิรันดร์ หลักการเหล่านั้นเป็นความจริง ถาวรเหมือนเช่นดวงดาวในวงโคจรของตน ไม่เปลี่ยนแปลงและมีอยู่ตลอดไป

ความจริงไม่ใช่สิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความต้องการตามอำเภอใจของใครบางคน งานของเราคือ หาและค้นพบมัน เพราะความจริงมีอยู่แล้ว รอคอยเราอยู่ และไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่น่าพึงพอใจเท่ากับการรู้จักความจริง เป็นสิ่งแข็งเหมือนกับหินของยิบรอลต์

เขาลงท้ายจดหมายด้วยคำวิงวอนให้หลานชายฟังศาสนาคริสต์ที่แท้จริงและพระคัมภีร์ สิ่งนั้นสามารถเกิดขึ้นได้โดยอนุญาตให้พระเยซูคริสต์เข้ามาภายในใจและชีวิตของคุณโดยเชื่อฟังแผนการแห่งความรอดตามพระกิตติคุณ จงแน่ใจว่าคุณได้นำแผนการแห่งความรอดไปให้สหายนุ่มของคุณ ให้พระคริสต์ในใจของคุณ และไม่มีที่ว่างสำหรับปรัชญาของมนุษย์ที่ขัดกับความจริงตามพระคัมภีร์

คริสเตียนต่อต้านมลพิษหรือไม่

ถาม

ผมมีเพื่อนที่คลั่งไคล้สิ่งที่ผมเรียกว่า “ธรรมชาติ” นั่นคือ เขารู้สึกว่าเขามีหน้าที่ต่อโลกนี้ในการปกป้องไม่ให้เกิดมลพิษทางอากาศและน้ำ การสูญเสียของแหล่งธรรมชาติของโลก การที่มนุษย์ใช้สัตว์อย่างไม่ถูกต้อง ฯลฯ เขาเกือบจะทำให้มันกลายเป็นศาสนา และกล่าวว่า เขาจะเป็นคริสเตียนถ้าศาสนาของเราสอนเรื่องการต่อต้านมลพิษ พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องเช่นนี้หรือไม่ พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราใส่ใจโลกนี้ สัตว์ต่างๆ และแหล่งทรัพยากรของโลกหรือไม่

ตอบ

จุดยืนของเพื่อนคุณมีส่วนดีจากมุมมองของพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ และมีส่วนที่ไม่ดี เราจะมาดูส่วนที่ดีกันก่อน

ถ้าเพื่อนของคุณคิดว่าเขาใส่ใจสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างแล้วละก็ พระเจ้าทรงใส่ใจมากยิ่งขึ้นกว่านั้น พระเจ้าตรัสถึงนกกะจอกว่า “นกนั้นแม้สักตัวเดียวจะตกลงถึงดินก็ไม่ได้” (มัทธิว 10:29) ลูกาเสริมว่า “นกนั้นแม้สักตัวเดียวพระเจ้ามิได้ทรงลืมเลย” (ลูกา 12:6) ถ้าพระเจ้าทรงใส่ใจนกกะจอกตัวเล็กๆ มาก คุณแน่ใจได้ว่าพระองค์ทรงใส่ใจสัตว์อื่นๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นปลาวาฬ แมวน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน ปลา สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม หรือแม้แต่แมลง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง และพระองค์ทรงใส่ใจสิ่งเหล่านั้น

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลกนี้และให้มนุษย์อยู่ในโลก พระองค์ทรงให้มนุษย์มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ทรงสร้างสวนสำหรับมนุษย์ให้อยู่อาศัย และสั่งเขา “ให้ทำและรักษาสวน” (ปฐมกาล 2:15) พระเจ้าให้สัตว์มาอยู่ต่อหน้าอาดัมเพื่อที่อาดัมจะตั้งชื่อสัตว์แต่ละตัว (ปฐมกาล 2:19-20) พระองค์ทรงให้บุตรซึ่งเป็นมนุษย์ของพระองค์นั้นใส่ใจดูแลสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น

ในเวลาต่อมา มนุษย์เสื่อมทรามและปล่อยให้โลกเป็นมลทินด้วยการกระทำที่ชั่วร้ายและความรุนแรง (ปฐมกาล 6:11-12) ความรุนแรงและการฆ่าอย่างไรเหตุผลเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้า ดังนั้น พระองค์จึงทรงลงโทษมนุษย์ด้วยน้ำท่วมสำหรับการกระทำผิดของมนุษย์ มีเพียงครอบครัวเดียวเท่านั้นที่สมควรที่จะได้รับความรอด นั่นคือ ครอบครัวของโนอาห์

แต่พระเจ้าทรงตัดสินพระทัยที่จะช่วยสัตว์ที่พระองค์ทรงสร้างด้วย พระองค์จึงทรงให้โนอาห์สร้างนาวาที่มีที่ว่างพอสำหรับสัตว์ทุกชนิดบนโลก ด้วยการทำงานถึง 120 ปี โนอาห์ก็สร้างนาวานั้นสำเร็จไม่ใช่เพียงเพื่อช่วยตัวเองและครอบครัวของตนเท่านั้น แต่ยังช่วยสัตว์ที่ทรงสร้างด้วย ไม่มีสัตว์ชนิดใดที่ถูกทิ้งไว้เลย! การเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรักเอาใจใส่ต่อสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง

การฆาตกรรม ความรุนแรงและสงครามครอบงำโลกของเราในปัจจุบันเพราะธรรมชาติความบาปของมนุษย์ที่หลงไป ซึ่งมนุษย์ได้รับเมื่อเขาทำบาป ยากอบกล่าวถึงความจริงนี้ไว้ว่า “อะไรเป็นสาเหตุของสงคราม และอะไรเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกันในพวกท่าน มิใช่กิเลสตัณหาของท่านหรือ ที่ทำให้ท่านต่อสู้กัน ท่านทั้งหลายอยากได้ แต่ไม่ได้ ท่านก็ฆ่ากัน ท่านโลกแต่ไม่ได้ ท่านก็ทะเลาะและทำสงครามกัน ท่านไม่มีเพราะท่านไม่ได้ขอ” (ยากอบ 4:1-2)

ความบาปของมนุษย์ในสวนเอเดนไม่ได้ส่งผลกระทบต่อมนุษย์เท่านั้น แต่ส่งผลกระทบต่อสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างทั้งหมดด้วย สัตว์บางชนิดที่เคยกินแต่ผักกลายเป็นสัตว์ที่กินเนื้อ ดังนั้น จึงต้องฆ่าสัตว์อื่น สถานการณ์เช่นนี้จะดำเนินต่อไปจนกระทั่งคริสตจักรของพระเจ้าสมบูรณ์ พระคัมภีร์กล่าวว่า “บรรดาสรรพสิ่งที่ทรงสร้างนั้นกำลังคร่ำครวญ และผจญความทุกข์ยากด้วยกันมาจนทุกวันนี้” (โรม 8:22) รอคอยเวลาที่คริสตจักรของพระเจ้าจะเสร็จสิ้นและปรากฏ (โรม 8:19) ในเวลานั้น แผนการและความฝันของพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทั้งปวงนั้นจะเป็นจริง และสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมดรวมทั้งสัตว์จะได้รับการช่วยกู้จากการแช่งสาปที่ความบาปของมนุษย์ก่อให้เกิดขึ้นกับพวกมัน (โรม 8:21) อธิษฐานอธิษฐานถึงวิธีที่ธรรมชาติทั้งปวงจะเปลี่ยนไปสู่สภาพที่สวยงามที่พระเจ้าได้ทรงวางแผนไว้

สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ และเสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกโคกับสิงห์หนุ่มจะหากินอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็กๆ จะนำมันไป แม้โคกับหมีจะกินด้วยกัน ลูกของมันก็จะนอนอยู่ด้วยกัน และสิงห์จะกินฟางเหมือนวัวผู้ และทารกกินนมจะเล่นอยู่ที่ปากทุ่งเห่า และเด็กที่ย่านมจะเอามือวางบนรังของงูทับทาง สัตว์เหล่านั้นจะไม่ทำให้เจ็บหรือจะทำลายตัวภูเขา ศักดิ์สิทธิ์ของเรา เพราะว่าแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องพระเจ้าดังน้ำปกคลุมทะเลอยู่นั้น (อิสยาห์ 11:6-9)

พระเจ้าทรงรักสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเพียงใดที่ทรงมีแผนการที่ดีเลิศเช่นนี้สำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง! ถ้าเพื่อนของคุณคิดว่าเขาใส่ใจ ก็ให้เขาทราบเถิดว่าพระเจ้าทรงใส่ใจมากกว่า พระองค์ไม่เพียงแต่ใส่ใจเท่านั้น แต่พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงธรรมชาติของทั้งมนุษย์และสัตว์ร้ายเพื่อให้เกิดเวลาซึ่งความบาป ซาตาน และความตายจะไม่ครอบงำและแช่งสาปแช่งสิ่งที่ทรงสร้างอีกต่อไป

ความพยายามทั้งหมดที่เพื่อนของคุณสามารถทำได้จะไม่เปลี่ยนแปลงธรรมชาติของมนุษย์หรือสัตว์แม้แต่เล็กน้อย มีเพียงแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถทำได้ และในเวลาที่เหมาะสม ก็จะเกิดขึ้น แต่ขึ้นอยู่กับการสมบูรณ์ของคริสตจักร (โรม 8:19) สิ่งนี้ควรได้รับความสนใจจากเรามากที่สุด เพื่อนของคุณกำลังแสวงหา “แผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน” (มัทธิว 6:33) หรือไม่ ถ้าหากว่าไม่แล้ว ความพยายามทั้งหมดของเขาจะล้มเหลว และสิ้นสุดลงด้วยความพ่ายแพ้ แต่ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้น “พระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” แก่เขา และเขาจะอยู่ข้างพระคริสต์เมื่อพระองค์ทรงขยายความอัครธรรมแห่งการไถ่กู้สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทั้งปวงนั้นในช่วงเวลาการครอบครองหนึ่งพันปี

เราซึ่งเป็นคริสเตียนควรจะมีทัศนคติเช่นไร เราต้องรักสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างเหมือนเช่นที่พระองค์ทรงรัก เราควรจะมีใจเหมือนเช่นที่พระองค์ทรงใส่ใจในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและสิ่งแวดล้อม แม้ว่าการใส่ใจตัวสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นไม่สำคัญเท่ากับความรอดของวิญญาณ แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของคริสเตียน คริสเตียนควรจะมีหวังในสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นอย่างมาก

ตอนนี้เราจะกล่าวถึงลักษณะทางลบของความพยายามของเพื่อนของคุณ คุณกล่าวถึงในจดหมายของคุณเมื่อคุณกล่าวว่า “เขาเกือบจะทำให้มันกลายเป็นศาสนา” พระวจนะของพระเจ้าเตือนว่าบางคนจะนมัสการและรับใช้ “สิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ แทนพระองค์ผู้ทรงสร้าง” (โรม 1:25) นี่เป็นความคิดของลัทธิพระเจ้าคือจักรวาล ซึ่งยืนยันว่าพระเจ้าทรงอยู่ในธรรมชาติและวัตถุธรรมชาติทั้งปวง ว่าพระองค์ทรงอยู่ในธรรมชาติ ความคิดเช่นนี้บอกว่าเมื่อเรานมัสการธรรมชาติ เราก็นมัสการพระเจ้า แต่

พระเจ้าไม่ได้ได้อยู่ภายในจิตใจเท่านั้น แต่พระองค์ทรงอยู่เหนือธรรมชาติ คนทำนาฬิกาไม่ได้อยู่ในนาฬิกา และก่อนที่นาฬิกาจะมีอยู่ คนทำนาฬิกาก็มีอยู่ก่อน

พระเยซูทรงเป็นผู้เดียวที่มีคำตอบ ความสนใจของเราจะต้องมีศูนย์กลางอยู่ที่พระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถรักษาความเจ็บป่วยของโลกนี้ได้ และพระองค์ก็จะทรงรักษา ความพยายามโดยปราศจากพระองค์นั้นไร้ผล

พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” (ยอห์น 3:7) และพระองค์ทรงวางพระชนม์เพื่อให้ชีวิตใหม่นี้แก่เรา ช่างเป็นความรักที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน! ขอให้คุณนำเพื่อนคุณให้มีประสบการณ์นี้ และเมื่อนั้น เขาจะทราบวิธีการทำงานร่วมกับพระเจ้า เพื่อที่ “ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” (มัทธิว 6:10)

ความพยายามของมนุษย์ทั้งหมดไม่สามารถทำให้เลือดดาวเปลี่ยนลายของมันเป็นได้ (เยเรมีย์ 13:23) หรือทำให้ธรรมชาติในการทำลายของมันซึ่งลงได้ ความพยายามของมนุษย์ไม่สามารถทำให้เกิดโลกที่ไร้ความรุนแรงได้ แต่พระเยซูทรงสามารถทำได้ และทั้งหมดเริ่มขึ้นภายในเราเมื่อพระเยซูพระองค์เองทรงย้ายเข้ามาในเราเมื่อเราบังเกิดใหม่

.....

ประสบการณ์ชีวิตหลังความตาย

ถาม

คำถามนี้เกี่ยวข้องกับหนังสือที่เพิ่งจะตีพิมพ์ไม่นานนี้ชื่อว่า *Life After Life (ชีวิตหลังชีวิต)* โดย ดร. เรย์มอนด์ เอ. มูดีย์ จูเนียร์ M.D. หนังสือเล่มนี้มีใจความที่แสดงประสบการณ์จริงของหลายคนที่ยังมีชีวิตบนเตียงคนไข้ และรอดชีวิตมาเพื่อบอกประสบการณ์ของตน ผู้เขียนอ้างว่าประสบการณ์เหล่านี้มีความเหมือนกันคือในระหว่างช่วงเวลาแห่ง “ความตาย” นั้น แต่ละคนเห็นแสงสว่างมาก พบกับ “ความสว่าง” และรู้สึกสันติสุขและความอบอุ่นอย่างมาก ซึ่งยอดเยี่ยมจนบุคคลนั้นไม่ต้องการที่จะกลับมาสร้างกายของตน แต่ได้รับการบอกให้ให้ทำเช่นนั้น เรื่องนี้เป็นจริงได้หรือเปล่า

ตอบ

เรื่องราวเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ ผมเคยอ่านเรื่องราวที่คล้ายคลึงกันนี้หลายครั้งในช่วงเวลาหลายปี ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวที่ผมเห็นระหว่างเรื่องราวก่อนหน้านี้ที่ผมอ่านพบมาและหนังสือเล่มนี้คือว่าเรื่องราวที่นี้อ้างว่าเป็น “ประสบการณ์จริง” ผมแน่ใจว่าความตั้งใจคือเพื่อที่จะก่อให้เกิดความสงสัยคำสอนตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับนรกสำหรับผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดตามแบบแผนของอัครสาวก

เมื่อใดก็ตามที่ผมพบกับสิ่งที่มีลักษณะเช่นนี้ ข้อพระคัมภีร์เกิดขึ้นมาในใจของผม “ถึงแม้ทุกคนจะอัสดีย์ ก็ขอให้พระเจ้าทรงสั่งจะเกิด” (โรม 3:4) เรื่องราวของประสบการณ์ที่ทักทักเอาซึ่งไม่สอดคล้องกับพระวจนะและความจริงของพระเจ้าจะต้องถูกปฏิเสธ

ถ้าบุคคลเหล่านี้มีประสบการณ์เช่นนี้จริง ในระหว่างเวลาเมื่อวิญญาณของพวกเขาออกจากร่างกายของพวกเขา ผมเชื่อว่าวิญญาณของชาตานำพวกเขาเพื่อให้พวกเขาคล้ายเหมือนเช่นที่พวกเขาคล้ายกันเมื่อกลับมา ซึ่งรู้ว่า พวกเขาจะกลับมา “ความสว่าง” ก็คือวิญญาณดังกล่าว (2โครินธ์ 11:14)

อย่างไรก็ตาม ผมอยากจะเชื่อว่าพวกเขาไม่ได้ตายเลย และวิญญาณของพวกเขาไม่ได้ออกจากร่าง แต่ประสบการณ์ของพวกเขาเกิดขึ้นขณะที่พวกเขาอยู่ในอาการโคม่าหรือสภาพเหมือนฝัน เนื่องจากคนเหล่านี้เป็นคนที่ไม่ได้รับความรอดซึ่งมีใจที่อยู่ภายใต้การควบคุมของชาตาน เหตุการณ์เหล่านี้ถูกสอดแทรกเข้าไปในใจของพวกเขา และพวกเขามาถึงสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาได้ประสบกับเหตุการณ์เหล่านี้จริงๆ

ชาตานเป็นผู้หลอกลวงที่ร้ายกาจ 1ยอห์น 5:19 กล่าวว่า “ชาวโลกทั้งสิ้นอยู่ในอำนาจของมารร้าย” หรือ “ในอำนาจของผู้ชั่วร้าย” (คำแปลจาก Weymouth) มันมีวัตถุประสงค์ในการหลอกลวง 2เธสะโลนิกา 2:9-10 บอกกับเราว่า ปฏิบัติกับพระคริสต์

จะมา “โดยการดลบันดาลของซาตาน พร้อมกับภารกิจที่ต่าง ๆ และหมายสำคัญ และการอัศจรรย์แห่งความเท็จ และอุบาย
อธรรมต่าง ๆ สำหรับคนเหล่านั้นที่จะต้องพินาศ เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รับความจริงเพื่อจะรอดได้”

ตั้งแต่ตอนนี้จนถึงเวลาที่พระเยซูเสด็จมารับคริสตจักรของพระองค์ ไม่นานหลังจากนั้นปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะเปิดเผย
ตัว (2 เธสะโลนิกา 2:7-8) โลกนี้และคริสตจักรจะถูกโจมตีด้วยการหลอกลวงเหมือนเช่นที่ไม่เคยเป็นมาก่อน จงจำสิ่งที่พระเยซู
ตรัสไว้ในมัทธิว 24:24 ไว้ให้ดีว่า “ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จ และผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญอันใหญ่
และการมหัศจรรย์ล่อลวงแม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นได้” แต่ผู้ที่ได้รับการเลือกอย่างแท้จริงของพระเจ้าจะไม่ถูก
หลอกลวงเลย

.....

วิญญาณของคนชอบธรรมที่ตายแล้ว สามารถช่วยเราในปัจจุบันนี้ได้หรือไม่

ถาม

เมื่อเร็วๆ นี้ ผมไปงานศพมา และมีผู้รับใช้คนหนึ่งกล่าวคำสรรเสริญในข้อคิดเห็นของเขาว่าเนื่องจากผู้ที่เสียชีวิตไปนั้น
เป็นผู้ที่ได้รับความรอด เราสามารถติดต่อคบหากับวิญญาณของเขาได้ เขากล่าวถึงฮีบรู 12:23 เขาบอกกับเราไม่ให้ตกใจถ้า
วิญญาณของเขาพูดกับเราเป็นบางครั้ง และเพราะว่าเขาได้ “ถึงความสมบูรณ์แล้ว” เขาจึงสามารถช่วยพวกเราในการดำเนินชีวิตค
ริสเตียนได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมไม่เข้าใจเลย แต่ดูเหมือนว่ามีคนมากมายที่เชื่อเช่นนี้ เป็นความจริงเช่นนั้นได้หรือไม่ว่าเราสามารถ
ติดต่อกับผู้ที่ตายไปแล้วในความเชื่อ หรือว่าพวกเขาสามารถติดต่อกับเราได้จริงหรือ

ตอบ

ถ้าคุณเข้าใจสิ่งที่ผู้รับใช้พูดอย่างถูกต้อง ก็ดูเหมือนว่าสิ่งที่เขาสนับสนุนนั้นใกล้เคียงกับการใช้เวทมนตร์คาถาเหลือเกิน
และเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวโทษอย่างมาก

อย่าให้มีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านซึ่งให้บุตรชาย หรือบุตรหญิงของเขาลุยไฟ อย่าให้ผู้ใดเป็นคนทำนาย เป็นหมอดู
เป็นหมอบุญหรือเป็นนักพยากรณ์ หรือเป็นนักวิทายาคม เป็นหมอมผี เป็นคนทรง เป็นพอมด แม่มด หรือเป็นหมอพราย ผู้ใด
ที่กระทำอย่างนี้ย่อมเป็นที่รังเกียจแก่พระเจ้า เพราะกระทำการสิ่งพึงรังเกียจเหล่านี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย
จึงทรงขับไล่เขาเสียจากท่าน (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:10-12)

คำในภาษาฮีบรูสำหรับ “หมอพราย” คือ darash (ถาม) muth (ตาย) ซึ่งหมายถึง “ผู้ที่ถามคนตาย” สิ่งที่น่าเกลียดชังนี้ซึ่ง
พระเจ้าทรงถือว่าเป็นสิ่งน่ารังเกียจต่อพระองค์มีกล่าวถึงอยู่ในอพยพ 22:18 “สำหรับหญิงแม่มด เจ้าอย่าให้รอดชีวิตอยู่เลย” หมอ
พรายก็เป็นพวกแม่มด

การมีส่วนร่วมในการใช้เวทมนตร์คือการมีส่วนร่วมในการนมัสการมาร เนื่องจากเหล่ามารมักจะเสแสร้งทำเป็นคนตาย
และถูกนำมาติดต่อกับผู้ที่โง่เขลาพอที่จะพยายามติดต่อกับคนรักที่ตายไปแล้ว ซึ่งน่าจะเป็นกรณีเดียวกับของกษัตริย์ซาอูลเมื่อสิ้น
หวัง จึงพยายามที่จะติดต่อกับวิญญาณของซามูเอลที่ตายไปแล้วเพื่อให้คำแนะนำกับเขาเมื่อเขาไม่สามารถติดต่อกับพระเจ้าได้อีก
ต่อไป (ดู 1 ซามูเอล 28) แน่แน่นอนว่าแม่มดไม่สามารถติดต่อกับซามูเอลผู้ชอบธรรมได้ หากว่าวิญญาณที่ปรากฏไม่ใช่มารที่เสแสร้งมา
เป็นซามูเอลแล้ว ก็แสดงว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้วิญญาณของซามูเอลปรากฏแก่ซาอูลเพื่อที่เขาจะประกาศถึงความหายนะของ
ซาอูล และไม่ใช้แม่มดที่กระทำเช่นนั้น เพราะเมื่อวิญญาณปรากฏขึ้น แม่มดเกิดความกลัว (ข้อ 12)

พระเจ้าทรงบอกกับเราในอิสยาห์ 8:19-22 ว่าเหตุใดการใช้เวทมนตร์คาถาจึงเป็นสิ่งที่เลวร้ายและอันตราย

และเมื่อเขาทั้งหลายกล่าวแก่พวกท่านว่า “จงปรึกษากับคนทรงและพ่อมดแม่มดผู้ร้องเสียงจิ้งจกแจ๊กและเสียงพึมพำ”
ไม่ควรที่ประชาชนจะปรึกษากับพระเจ้าของเขาหรือ ควรเขาจะไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็นหรือ ไปค้นพระโอวาทและ
ถ้อยคำพยาน ดูเถิด แน่نونที่เดียวคนที่ไปพูดเช่นนี้ ก็เป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเสียเลย...หรือจะมองดูที่แผ่นดินโลก แต่ดู
เถิดความทุกข์ใจและความมืด ความกลุ้มแห่งความแสนระทม และเขาจะถูกผลักดันเข้าไปในความมืดที่บ

เราไม่สามารถแสวงหาพระเจ้าและวิญญาณของคนตายในเวลาเดียวกันได้ เหมือนเช่นที่เราได้เห็นแล้วว่าตามจริง การ
ปรึกษากับวิญญาณของคนตายเป็นการน้สการมาร 1 โครินธ์ 10:21 บอกกับเราว่า “ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและ
จากถ้วยของปีศาจด้วยไม่ได้ จะรับประทานที่สำหรับขององค์พระผู้เป็นเจ้า และที่สำหรับของปีศาจด้วยก็ไม่ได้”

ข้อพระคัมภีร์ไม่มีการขัดแย้งกันเลย พระเจ้าไม่ได้ทรงตรัสในที่ไหนหนึ่งว่าสิ่งหนึ่งเป็นที่น่ารังเกียจต่อพระองค์ และตรัสในอีกที่
หนึ่งว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ ดังนั้น จึงไม่อาจเป็นความจริงว่าฮีบรู 12:23 สนับสนุนการติดต่อกับวิญญาณของคนตาย
เนื่องจากการกระทำเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่ยอมรับ และมีการกล่าวโทษอย่างชัดเจนและแข็งขันในทุกที่ในพระคัมภีร์ เมื่อพิจารณาข้อ
พระคัมภีร์นี้อย่างละเอียด จะเห็นได้ชัดเจนว่าไม่มีทางเลยที่ข้อพระคัมภีร์จะบอกกับเราว่าเราสามารถคบหาสมาคมกับวิญญาณ
ของคนชอบธรรมที่ตายไปแล้วได้ เราจะพิจารณาข้อพระคัมภีร์นี้ในบริบทของมัน

มิใช่เช่นนั้น แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาศิโยน และมาถึงนครของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ คือเทพนครเยรูซาเล็ม
และมาถึงที่ชุมนุมทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้ และมาถึงที่ชุมนุมอันร่าเริงของบุตรหัวปี ผู้มีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์
แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงวิญญาณจิตของคนชอบธรรม ซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว และ
มาถึงพระเยซูผู้กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิตประพรมที่มีเสียงร้องอันเปี่ยมด้วยคุณ ไม่เหมือนเสียง
โลหิตของอาเบล

ข้อพระคัมภีร์ที่น่าประหลาดใจเหล่านี้แสดงว่าตอนนี้เราเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นพี่น้อง การคบหาสมาคม และการเป็น
ประชากรร่วมกับคนเหล่านั้นในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตที่เป็นพลเมืองของสวรรค์ ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้อธิบายถึงส่วนประกอบของ
กลุ่มที่ยิ่งใหญ่นี้ รวมทั้งภูเขาศิโยน เมืองแห่งพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่ ทูตสวรรค์ คริสตจักรของบุตรหัวปี พระเจ้า ธรรมิกชนที่ดี
รอบคอบ และพระเยซูบุตรมนุษย์ ซึ่งเป็นศิระะของคริสตจักรที่พระองค์ทรงซื้อมาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

แม้ในขณะที่เราอยู่บนโลกเราเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นพี่น้องที่ยิ่งใหญ่นี้ แต่ไม่มีวิถีใดสรุปว่าเราได้ร่วมกับพวกเขาทั้งหมด
ในทางกายหรือโดยส่วนตัว เปาโลกล่าวว่า “เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับพระวิญญาณเป็นผลแรก ตัวเราเองก็ยังคงรำครวญคอยกา
ที่พระเจ้าทรงให้เป็นบุตร คือที่จะทรงให้กายของเราทั้งหลายรอดตาย” (โรม 8:23) และเขากล่าวอีกว่า “แต่บ้านเมืองของเรานั้นอยู่
ที่สวรรค์ เรายอคอยผู้ช่วยให้รอด ซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์คือพระเยซูคริสตเจ้า” (ฟิลิปปี 3:20)

การสมบูรณ์ที่แท้จริงของข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เมื่อเราจะได้เข้าร่วมกับผู้ที่ได้รับการไถ่ทั้งหมดในสวรรค์ (รวมทั้งวิญญาณ
ของผู้ชอบธรรมที่ได้รับการทำให้ดีสมบูรณ์แบบ) ยังคงเป็นเรื่องในอนาคต ดังที่เห็นได้จากข้อเท็จจริงที่สำคัญหลายประการ

ประการแรก วลีที่ว่า “มาถึงที่ชุมนุมอันร่าเริงของบุตรหัวปี” มีความหมายตามตัวอักษรถึง กลุ่มของคริสตจักรในสภาพที่
สมบูรณ์ พระคัมภีร์ฉบับ New English แปลว่า “ชุมนุมชนและที่ประชุมที่สมบูรณ์ของบุตรหัวปี” ฉบับ Conybeare แปลไว้ว่า “ในที่
ประชุมและกลุ่มที่สมบูรณ์ของบุตรหัวปี” คริสตจักรยังไม่เป็นที่ประชุมที่สมบูรณ์ จนกว่าวิญญาณสุดท้ายจะได้รับความรอดและ
การฟื้นคืนครั้งแรกเกิดขึ้น

ข้อเท็จจริงที่สำคัญประการที่สองมีอยู่ในวลีว่า “และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาคนทั้งปวง” ในปัจจุบันพระเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ไม่ใช่ผู้พิพากษาของเรา แต่หลังจากคริสตจักรสมบูรณ์และได้รับกลับบ้านแล้ว พระองค์จะเป็นผู้พิพากษา “ข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้า และพระเยซูคริสต์ผู้จะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตาย โดยอ้างถึงการที่พระองค์จะเสด็จมาปรากฏและแผ่นดินของพระเจ้า” (2ทิโมธี 4:1) (คอสตัส 96:13; กิจการ 17:31; โรม 2:16; 2ทิโมธี 4:8)

ในท้ายที่สุด ข้อเท็จจริงว่าฮีบรู 12:23 เป็นการกล่าวถึงวันในอนาคตมีอยู่ในวลีว่า “มาถึงวิญญาณจิตของคนชอบธรรม ซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว” ในการฟื้นจากความตาย เมื่อองค์ผู้พิพากษาทรงปรากฏ วิญญาณของผู้ชอบธรรมจะได้รับการทำให้สมบูรณ์โดยการได้กายที่ฟื้นขึ้นและได้รับสง่าราศี (โรม 8:20-23; 1ทธะโลนิกา 4:14-16) ในเวลานั้น ผู้ชอบธรรมที่มีชีวิตอยู่และตายไปแล้วจะได้รับการทำให้สมบูรณ์และได้รับสง่าราศี (1ทธะโลนิกา 4:17; ฮีบรู 11:40) ไม่มีข้อพระคัมภีร์ใดเลยที่สอนว่าผู้ชอบธรรมได้รับการทำให้สมบูรณ์ก่อนที่จะฟื้นคืนชีวิต และก่อนที่ผู้ที่ได้รับการเลือกทั้งหมดจะครบถ้วน

การใช้ฮีบรู 12:23 เพื่อบอกว่าเราอาจติดต่อกับผู้ที่ตายไปแล้วนั้นเป็นการบิดเบือนความจริงของข้อพระคัมภีร์อย่างร้ายแรง การแปลความหมายที่ตื่นและไร้เหตุผลเป็นการปล้นข้อพระคัมภีร์ที่สวยงามเกี่ยวกับความหมายที่แท้จริง ลึกซึ้งและยอดเยี่ยม การฟื้นจากความตายเกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่ดี ๆ เหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้น นี่เป็นความหวังของคริสตจักร “ความหวังที่เรายึดมั่นนั้นเป็นเสมือนสมอที่แน่นและมั่นคงของจิตใจ ความหวังนั้นที่นำไปสู่อภิสุทธิสถานข้างหลังม่าน” [“การเชื่อมต่อเรากับพระเจ้าพระองค์เอง ภายหลังม่านที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งสวรรค์” ถอดความจากฉบับ Living Bible] (ฮีบรู 6:19)

มีสิ่งใดที่จะดีไปกว่านี้ไหม

.....

การทรงรับคริสตจักรขึ้นไป เป็นสิ่งที่ตรงตามพระคัมภีร์หรือไม่

ถาม

การทรงรับคริสตจักรขึ้นไปคืออะไร มีคนบอกผมว่าคำว่า *การทรงรับคริสตจักรขึ้นไป* เป็นเหมือนกับคำว่า *ตรีเอกานุภาพ* คือเป็นสิ่งที่มนุษย์แต่งขึ้น และเป็นคำที่เป็นต้นตอของความคิดที่ผิดๆ เพราะคำทั้งสองไม่มีอยู่ในพระคัมภีร์ฉบับ King James ผมรู้สึกสับสน การทรงรับคริสตจักรขึ้นไปคืออะไร คริสเตียนที่จะได้รับขึ้นไปเป็นคริสเตียนประเภทใด แล้วที่ไม่ได้รับขึ้นไปเป็นประเภทใด ขอคุณสำหรับความช่วยเหลือในเรื่องที่น่ากลุ้ม ลึกลับ และมีการโต้แย้งกันนี้

ตอบ

พจนานุกรม *New Practical Standard Dictionary* ของ Funk and Wagnall นิยามคำว่า การทรงรับคริสตจักรขึ้นไป ไว้ดังนี้

1. สภาพของการลืมหืมหรือถูกนำไป ความปิติยินดีอย่างมาก ความเคลิบเคลิ้ม
2. การย้ายบุคคลหนึ่งจากสถานที่หนึ่งไปอีกสถานที่หนึ่ง เช่น การทรงรับเยลียาห์ขึ้นไปบนสวรรค์
3. การกระทำหรือการแสดงออกถึงความยินดีอย่างมากเกินความจำเป็น
4. (เลิกใช้แล้ว) การคว่ำไป การยึดอย่างรุนแรง

พจนานุกรม *Webster's Dictionary* เพิ่มเติมว่าคำนั้นมาจากภาษาละตินว่า *rapere, raptum*, การคว่ำไป

จริงแท้แน่นอนว่าคำว่า *การทรงรับคริสตจักรขึ้นไป* ไม่ได้ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ฉบับ King James แต่ก็ก็เป็นความจริงเช่นกันว่าคำนี้อธิบายถึงประสบการณ์ของผู้ที่ได้รับขึ้นไปเมื่อเจ้าบ่าวแห่งสวรรค์เสด็จมาเพื่อเจ้าสาวของพระองค์ และหมายถึงเหตุการณ์นั้น ซึ่งมีการอธิบายอยู่ใน 1ทธะโลนิกา 4:16-17

ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยสำเนียงเรียกของเทพบดีและด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์

“ถูกรับขึ้นไป” ในข้อที่ 17 มาจากภาษากรีกว่า *harpazo* ซึ่ง *Lexicon to the New Testament* โดย Zodhiates กล่าวว่า “ใช้เป็นพิเศษหมายถึงการทรงรับขึ้นไป” (กิจการ 8:39; 2โครินธ์ 12:2, 4; 1เอเฟซัส 4:17; วิวรณ์ 12:5)” เห็นได้ชัดว่า “การทรงรับขึ้นไป” กล่าวถึงไว้อย่างสวยงามและเป็นความจริงถึงการสอนตามพระคัมภีร์ที่ว่าคริสตจักรจะ “ถูกรับขึ้น” เมื่อพระเยซูเสด็จมา ดังนั้น เราจึงสามารถกล่าวได้ว่าคริสตจักรจะได้ทรงรับขึ้นไป เพราะเป็นความหมายของคำนั้น

ในขณะที่หลักความเชื่อ ของสหคริสตจักรพื้นเทศอัครทูตระหว่างประเทศ ไม่ได้ใช้คำว่า *การทรงรับคริสตจักรขึ้นไป* แต่เหตุการณ์นี้ก็มีการอธิบายไว้อยู่ในหัวข้อ “การเปลี่ยนแปลงของธรรมิกชน” ดังนี้

เราเชื่อว่าเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาใกล้เข้ามาแล้ว เมื่อนั้นคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมา และเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้นเพื่อพบองค์พระผู้เป็นเจ้าในอากาศ (1เอเฟซัส 4:13-17; 1โครินธ์ 15:51-54; ฟิลิปปี 3:20-21)

ทุกคนที่เชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าต้องเชื่อในการรับขึ้นไปหรือการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป การทรงรับคริสตจักรขึ้นไปในตัวของมันเองนั้นไม่ใช่สิ่งที่ถกเถียงกัน แต่เวลาของการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปเป็นสิ่งที่ถกเถียงกัน บางคนเชื่อในการทรงรับขึ้นไปก่อนการทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ บางครั้งเชื่อในการทรงรับขึ้นไปหลังการทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ ในขณะที่คนอื่นๆ ยังคงเชื่อว่าการรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นในขณะที่เกิดความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ (ตอนกลางของความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่)

แม้ว่าเราอาจจะไม่เห็นพ้องต้องกันในเรื่องเวลาที่แน่นอนของการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปนั้น แต่เป็นสิ่งที่สำคัญที่เราทุกคนต้องพร้อมสำหรับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป สภาพที่ปลอดภัยที่สุดอย่างแท้จริงนั้นคือการพร้อมตลอดเวลา เพราะพระคัมภีร์ของพระเจ้าเขียนไว้ชัดเจนว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเตรียมพร้อมไว้ เพราะในโมงที่ท่านไม่คิดไม่ฝันนั้น บุตรมนุษย์จะเสด็จมา” (มัทธิว 24:44)

ต่อมาคุณถามว่า “ใครจะได้รับขึ้นไป และใครจะพลาดการรับขึ้นไปนั้น”

โรม 8:11 กล่าวว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้าให้พระเยซูฟื้นขึ้นจากความตายจะรับเราขึ้นไปเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา นั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเป็นสิ่งที่ชัดเจนว่าเราต้องรับพระนามของพระเยซูในการบัพติศมาเหมือนเช่นที่เจ้าสาวรับเอาชื่อของเจ้าบ่าวมาไว้กับตนเอง ดังนั้นในการที่เราจะเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์และพร้อมที่จะได้ทรงรับขึ้นไปยังงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก เราต้องเชื่อฟังแผนการแห่งความรอดของพระเจ้าเหมือนเช่นที่ประกาศในวันฟื้นเทออสต์ในเยรูซาเล็มโดยอัครสาวกเปโตร โดยการสนับสนุนของอัครสาวกอื่นๆ คือ “จงกลับใจใหม่ และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:38)

ประสบการณ์นี้จะต้องตามด้วยชีวิตแห่งความรักและความบริสุทธิ์ การเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะ เราสามารถที่จะทำเช่นนี้ได้ด้วยชีวิตการอธิษฐานที่มั่นคง การอ่านพระคัมภีร์ และการเข้าประชุมในพระนิเวศของพระเจ้า

ลำดับของเหตุการณ์ในการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปจะเป็นไปดังนี้ (1) พระเยซูจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยเสียงโห่ร้อง (1เอเฟซัส 4:16) และนำวิญญาณของธรรมิกชนที่ตายไปในความเชื่อนั้นมากับพระองค์ (ข้อ 14) (2) เสียงแตรจะดังขึ้นและผู้ที่ยัง

ไปแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาจากหลุมฝังศพของพวกเขาด้วยร่างกายที่ได้รับสง่าราศีและไม่เสื่อมเสียที่จะได้ร่วมกับวิญญาณของพวกเขา (1 เธสะโลนิกา 4:16; 1 โครินธ์ 15:52) (3) เราซึ่งมีชีวิตอยู่และพร้อมในเวลานั้นจะถูกเปลี่ยนในทันทีจากสภาพมดตะนอย สภาพอมตะ และร่างกายของเราจะได้เปลี่ยนเป็นเหมือนกับพระกายที่ได้รับสง่าราศีของพระเยซู (1 โครินธ์ 15:49; 52-53; ฟิลิปปี 3:21) (4) ทุกคนที่ตายไปแล้วซึ่งฟื้นขึ้นมาและผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จะได้รับขึ้นไปพร้อมกับเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในอากาศ (1 เธสะโลนิกา 4:17) (5) ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเกือบจะพร้อมกันและในทันที ในช่วงเวลา “พริบตาเดียว” (1 โครินธ์ 15:52) (6) จากเวลานี้เป็นต้นไป คนของพระเจ้าจะได้อยู่กับพระองค์ตลอดไป (1 เธสะโลนิกา 4:17)

เหตุการณ์นี้เรียกว่า “การให้กายรอดตาย” (โรม 8:23) ซึ่งเป็นสิ่งที่เราปรารถนา และ “ความสุขซึ่งจะได้รับตามความหวัง” (ทิตัส 2:13) ซึ่งทำให้เราได้รับความรอด (โรม 8:24) อย่าปล่อยให้ใครได้ปลี่ยนความหวังในการทรงรับคริสต์จักรขึ้นไปนั้นไปจากคุณ เพราะเป็นสมอของเรา ที่ยึดศิลาแห่งยุคที่ได้รับพรในสวรรค์ (ฮีบรู 6:19)

อะไรจะเกิดขึ้นกับเด็กทารก เมื่อพระเจ้าทรงรับคริสต์จักรขึ้นไป

ถาม

เด็กที่ตายโดยที่ยังไม่มีประสบการณ์ตามกิจการ 2:38 เด็กที่เล็กเกินกว่าที่จะรู้จักความบาปตามยากอบ 4:17 จะไปที่ไหนแล้วจะเกิดอะไรขึ้นกับเด็กที่มีลักษณะเช่นนี้ซึ่งยังมีชีวิตอยู่เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา พวกเขาจะได้ทรงรับขึ้นไปหรือไม่

ตอบ

ผมขออ้างอิงจากหน้า 46-47 ในหนังสือของผม คำถามจากชาวพื้นเทศอสต์ เล่ม 1 ซึ่งจะเป็นพื้นฐานตามพระคัมภีร์ของเรา

เด็กทุกคนเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติที่หลงและเต็มไปด้วยบาป ไม่ต้องมีใครสอนให้เด็กคนหนึ่งโกหก อารมณ์เสีย หรือขโมย อย่างไรก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าเด็กต้องรับผิดชอบต่อความบาปของตนจนกว่าจะมีอายุที่รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด และจะปฏิเสธสิ่งหนึ่งและเลือกอีกสิ่งหนึ่งได้อย่างไร (ดูอิสยาห์ 7:16)

คริสต์จักรโรมันคาทอลิกถือว่าอายุซึ่งมักจะเรียกกันว่า “อายุต้องรับผิดชอบตัวเอง” นี้คืออายุสิบสองปี คริสต์จักรอื่นๆ กำหนดไว้แตกต่างกันไป แต่ผมไม่เชื่อว่าเป็นอายุเดียวกันสำหรับเด็กทุกคน ตามจริงแล้ว ผมเคยเห็นเด็กอายุสี่หรือห้าขวบร้องต่อพระเจ้าโดยรู้ถึงความบาปของตนและกลับใจใหม่จากความบาปของตน และรับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถกลับใจใหม่และหันจากความบาปได้โดยไม่รู้ ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด อย่างไรก็ตาม โดยส่วนใหญ่ น่าจะอายุระหว่างเจ็ดถึงสิบขวบที่เด็กคนหนึ่งสามารถรับผิดชอบต่อความบาปของตนได้ จึงอาจหลงไปได้หากว่าไม่เชื่อฟังแผนการแห่งความรอด

เราจะกล่าวถึงรายละเอียดเพิ่มเติม ถ้าพวกเขาได้รับความรอดก่อนที่จะถึงอายุต้องรับผิดชอบตนเอง ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เหตุผลไม่ใช่เพราะพวกเขาดี แต่เพราะพวกเขา “ตามสันดาน...เป็นคนควรแก่พระอาชญา” (เอเฟซัส 2:3) พวกเขาได้รับความรอดเพราะพวกเขาได้รวมอยู่ในงานแห่งการไถ่ของพระคริสต์บนไม้กางเขน พระเยซูตรัสว่า “เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนเช่นเด็กอย่างนั้น” (มาระโก 10:14) พระเยซูทรงวายพระชนม์เพื่อโลก พระองค์ทรงไถ่บาปสำหรับพวกเขา และพวกเขาปลอดภัยภายใต้พระโลหิตของพระองค์จนกว่าจะถึงเวลาที่พวกเขาต้องรับผิดชอบทางศีลธรรมต่อพระเจ้า (ดูมัทธิว 18:3)

ดูเหมือนว่าพระเจ้าประทานทูตสวรรค์แก่เด็กแต่ละคนเพื่อดูแลพวกเขา ทูตสวรรค์เหล่านี้สามารถเข้าไปถึงพระบัลลังก์ของพระเจ้าในสวรรค์ได้ (มัทธิว 18:10) จึงแสดงว่าถ้าเด็กตายก่อนที่พวกเขาจะต้องรับผิดชอบต่อความบาปของตน เขาจะไปสวรรค์และเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า เมื่อถึงอายุต้องรับผิดชอบตนเองและเขาจะรู้ว่าจะต้องทำดี ถ้าเขาไม่ทำ ก็เป็นความบาป (ยากอบ 4:17) ในเวลานั้น ถ้าเขาไม่กลับใจใหม่และเชื่อฟังแผนการของพระเจ้า เขาก็จะหลง

คำถามข้อที่สองของคุณนำเราไปสู่สถานการณ์ที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ตอนนี้คุณกำลังพูดถึงเด็กเล็กๆ ที่อาศัยอยู่บนโลกในเวลาที่พระเจ้าทรงรับคริสตจักรขึ้นไป ในขณะที่คำถามแรกเป็นสถานการณ์ที่ว่าพวกเขาเสียชีวิตลงก่อนที่จะถึงอายุต้องรับผิดชอบตนเอง

พระเจ้าทรงประทานพ่อแม่เพื่อเลี้ยงดูเด็กนั้นให้กับพระองค์ ข้อพระคัมภีร์เต็มไปด้วยคำสั่งแก่พ่อแม่ว่าควรจะเลี้ยงดูอบรม และสร้างวินัยให้กับลูกๆ ของพวกเขาอย่างไร ความรับผิดชอบอยู่ที่พวกเขาจนกว่าเด็กนั้นจะเสียชีวิตหรือเด็กเติบโตขึ้น

การทรงรับคริสตจักรขึ้นไปเป็นการรับเอาคริสตจักรไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดนิรันดร์ คือผู้ที่เชื่อฟังกิจการ 2:38 และจึง “ได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน” (1โครินธ์ 12:13) ธรรมิกชนขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในอากาศ รวมทั้งพ่อแม่ที่พร้อม อะไรจะเกิดขึ้นกับลูกๆ ที่อายุยังไม่ถึงอายุต้องรับผิดชอบตนเอง เด็กที่ยังไม่เสียชีวิตหรือยังไม่มีความเป็นผู้ใหญ่ ดูเหมือนว่าเด็กเหล่านี้จะคงอยู่กับพ่อแม่ของพวกเขา และพวกเขาจะขึ้นไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยกัน 1โครินธ์ 7:14 บอกกับเราว่าลูกๆ ของพ่อแม่ที่มีความชอบธรรมนั้นบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นการพรเหลือเกินที่เด็กคนหนึ่งได้เกิดมาจากพ่อแม่ที่ชอบธรรม

อะไรจะเกิดขึ้นกับเด็กที่เกิดขึ้นกับพ่อแม่ที่ไม่ชอบธรรม ซึ่งถูกทิ้งไว้หลังจากพระเจ้าทรงรับคริสตจักรขึ้นไป แม้ว่าพวกเขาอาจจะยังมีอายุไม่ถึงอายุต้องรับผิดชอบตนเอง 1โครินธ์ 7:14 กล่าวว่าพวกเขาเป็นมลทิน แม้ว่าถ้าพวกเขาตายพวกเขาจะได้รับความรอด แต่เพราะพวกเขามีชีวิตอยู่ พวกเขาไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับขึ้นไป ซึ่งสงวนไว้สำหรับผู้ที่ “เป็นสุขและบริสุทธิ์” (วิวรณ์ 20:6) และพวกเขาจะอยู่กับพ่อแม่ของพวกเขาต่อไป ถ้าหลังจากการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป พวกเขาเสียชีวิตก่อนที่จะถึงอายุต้องรับผิดชอบตนเอง พวกเขาจะรอดเหมือนเช่นว่าพวกเขาตายก่อนการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

หลังจากพวกเขาถึงอายุต้องรับผิดชอบตนเองแล้ว พวกเขาต้องมีคุณสมบัติตามแผนการแห่งความรอดสำหรับคนในยุค นั้น เพราะพระเจ้าทรงมีแผนการแห่งความรอดสำหรับทุกยุคหากมนุษย์จะเชื่อฟังแผนการนั้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเด็กในวันนั้นจะรับความรอดได้ง่ายกว่าพ่อแม่ของพวกเขาผู้ที่พลาดการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป

เด็ก ๆ ที่เกิดมาในครอบครัวคริสเตียนพื้นเทคอสต์ ที่เชื่อพระนามของพระเยซูนั้นช่างเป็นสิทธิพิเศษจริงๆ และเป็นสิ่งสำคัญที่พ่อแม่ชาวพื้นเทคอสต์จะพร้อมอยู่เสมอสำหรับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไป เพราะมันอาจไม่ได้หมายถึงแค่ความรอดของคุณเท่านั้น แต่หมายถึงความรอดของลูกเล็กๆ ของคุณด้วย

.....

อะไรกันแน่ระหว่างการฟื้นฟู และการทรงรับคริสตจักรขึ้น

ถาม

ในช่วงสองสามเดือนที่ผ่านมา ผมได้ยินคำกล่าวที่ขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิงมาจากผู้เทศนาที่คริสตจักรของเรา คำกล่าวหนึ่งคือว่าพระเยซูอาจเสด็จมาในเวลาใดก็ได้ และว่าเราควรจะมองหาและรอคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์ และอีกคำกล่าวหนึ่งคือว่าเราจะมี การฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ในวันเวลาสุดท้ายก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้ง อันไหนถูกต้องกันแน่ เห็นได้ชัดว่าคำสอนทั้งสองนี้ไม่อาจถูกต้องทั้งสองอันได้ เพราะมีความหมายในตัวของมันเองทั้งสองคำสอน คำตอบของคุณคืออะไรครับ หรือคุณก็สับสนด้วยเหมือนกัน เหมือนกับผู้รับใช้และธรรมิกชนที่ผมพูดคุยด้วย

ตอบ

พระคัมภีร์กล่าวไว้ชัดเจนเกี่ยวกับทั้งสองเรื่องที่คุณอ้างถึง คือ การเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการฟื้นฟูในวันเวลาสุดท้าย ผมไม่สับสนครับ และผมเชื่อในทั้งสองอย่าง ทั้งสองเรื่องนั้นไม่ขัดแย้งกันและกัน ขอให้ผมได้อธิบายนะครับ

วลีว่า “เวลาสุดท้าย” ตามที่ใช้กับการฟื้นฟู หรือการเคลื่อนไหวอย่างเหนือธรรมชาติขององค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของคนทั้งหลาย มีอยู่ในการเทศนาของอัครสาวกเปโตรในวันเพ็นเทคอสต์ในกิจการ 2:17-18 ว่า

พระเจ้าตรัสว่าในวาระสุดท้าย เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราโปรดประทานแก่มนุษย์ทั้งปวง บุตรบุตรีของท่านทั้งหลายจะกล่าวคำพยากรณ์ คนหนุ่มของท่านจะเห็นนิมิต และคนแก่จะฝันเห็น ในคราวนั้น เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราบนทาสทาสีของเรา และคนเหล่านั้นจะกล่าวคำพยากรณ์

เปโตรกำลังตอบคำถามของชาวยิวที่ได้ยินการพูดภาษาต่างๆ ของสาวกที่เพิ่งจะได้รับพระวิญญาณ แล้วร้องออกมาว่า “นี่อะไรกัน” (ข้อ 12) คำตอบของเขาคือ “เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น” ตามคำซึ่งโยเอลได้พยากรณ์ไว้ (ข้อ 16) ว่าในวาระสุดท้าย พระเจ้าจะทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ให้กับมนุษย์ทั้งปวง

ความจริงคือว่าวันเพ็นเทคอสต์นำไปสู่ “วาระสุดท้าย” หากพูดตามคำพยากรณ์แล้ว เราอยู่ใน “วาระสุดท้าย” ตั้งแต่วันเพ็นเทคอสต์เป็นต้นมา นี่เป็นยุคของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงส่งวาระครบถ้วนวันเพ็นเทคอสต์นี้ให้กับยุคนี้เท่านั้น ตั้งแต่เวลาที่มนุษย์ทำบาปในสวนเอเดน ไม่มีคนใดได้บังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จนกระทั่งวันเพ็นเทคอสต์ พระเจ้าทรงส่งวาระไว้นับตั้งแต่เวลาเริ่มต้นจนกระทั่ง “วาระสุดท้าย” มาถึง และเมื่อพระองค์ทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ และทรงเทให้กับมนุษย์ตั้งแต่นั้นมา ฮีบรู 1:2 ยืนยันว่า “วาระสุดท้าย” ได้มาถึงแล้ว

สิ่งที่เกิดขึ้นพร้อมกับการเทศนาพระกิตติคุณในวันเวลานั้นคือ การเป็นพยานของพระเจ้า “โดยทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ และโดยของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ฮีบรู 2:4) พระเจ้าทรงยืนยันการเทศนาพระวจนะของพระองค์ด้วยหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่และเหนือธรรมชาติ (มาระโก 16:20) เราอยู่ในยุคเดียวกัน และสัญญาเดียวกันนั้นเป็นสัญญาของเราด้วย (ดูมาระโก 16:16-18)

การสำแดงที่เหนือธรรมชาติเป็นสิ่งปกติสำหรับคริสตจักรที่ประกอบด้วยพระวิญญาณ หมายสำคัญจะเกิดขึ้น การรักษาและการอัศจรรย์จะเกิดขึ้นพร้อมกับการเทศนาพระวจนะ ของประทานของพระวิญญาณจะดำเนินการในคริสตจักรของพระองค์ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มืออยู่อย่างแพร่หลายในคริสตจักรยุคแรก และควรเป็นสิ่งปกติและมีอยู่อย่างแพร่ในคริสตจักรปัจจุบัน แต่เนื่องจากในปัจจุบัน ไม่มีสิ่งเหล่านี้อย่างแพร่หลาย คนที่อยู่ฝ่ายวิญญาณกำลังร้องเรียกเรียกให้มีการฟื้นฟู ในปัจจุบัน มีความรู้สึกที่ว่าพวกเขาจะมีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอีกครั้ง เรายังคงอยู่ใน “วาระสุดท้าย” และสิ่งเหล่านี้เป็นของพวกเขา

ผมดีใจที่เราไม่อยู่นิ่งและไฟแห่งการฟื้นฟูกำลังลุกอยู่ ผู้ที่มีคุณสมบัติสำหรับการฟื้นฟูจะได้รับการฟื้นฟู พระเจ้าไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด วันเวลานี้เป็นวันเวลาแห่งการฟื้นฟู และจะดำเนินต่อไปจนกว่าพระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้ง คริสตจักรของเราหลายแห่งกำลังมีการฟื้นฟู และสิ่งอัศจรรย์กำลังเกิดขึ้นเมื่อคนทั้งหลายยอมจำนนต่อพระวิญญาณของพระเจ้า

แต่มีอยู่สิ่งหนึ่งที่เราต้องไม่ทำในความกระตือรือร้นของพวกเขา และนั่นคือการที่จะพูดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถเสด็จมาจากสิ่งนั้นสิ่งนี้จะเกิดขึ้นก่อน การเสด็จมาของพระองค์เป็น “ความสุขซึ่งจะได้รับตามความหวัง” ของเรา และเราควรจะดำเนินชีวิตอยู่ในความคาดหวังที่มีความชื่นชมยินดีถึงการเสด็จกลับมาที่ใกล้เข้ามาของพระองค์ อย่าให้เราเป็นเหมือนกับคนรับใช้โง่เหล่านั้นที่พูดว่า “นายของข้ามาช้า [เลื่อนการมาของท่านออกไป]” (มัทธิว 24:48) เมื่อใดที่เราพูดว่าพระองค์ไม่สามารถเสด็จมาจนกว่าพระองค์จะทำสิ่งอื่นๆ บางอย่างนั้น เราก็ตกอยู่ในอันตรายอย่างมาก

เราควรจะมีทัศนคติที่เฝ้าระวังอยู่เสมอ มีความคาดหวังและมีความปรารถนาอย่างร้อนรนต่อการเสด็จกลับมาของพระองค์ พระองค์สามารถเสด็จมาได้ทุกเวลานาที ดังนั้นเราต้องไม่หลับอยู่ พระองค์จะเสด็จมาในเวลาที่เราไม่คาดคิด (มัทธิว 24:44, 50) พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่าจะเสด็จมาในเวลาไหน” (มัทธิว 24:42) ถ้าพระองค์ไม่สามารถเสด็จมาได้จนกว่าพระองค์ได้ทำบางสิ่งบางอย่าง ชื่อพระคัมภีร์นั้นก็คงไม่อยู่ในพระคัมภีร์ของคุณ

วันเวลานี้เป็นวันเวลาแห่งการฟื้นฟู トラบเท่าที่พระเยซูยังคงไม่เสด็จมา เราก็สามารถมีการฟื้นฟูได้ อย่าให้เราต้องผิดหวังเพราะพูดว่าพระเยซูไม่สามารถเสด็จมาได้จนกว่าเราจะมีการฟื้นฟู แต่ให้เรารอคอยพระองค์ที่จะเสด็จมารับคริสตจักรของพระองค์ไม่ว่าในเวลาใดก็ตาม และในเวลาเดียวกัน เชื่อพระเจ้าว่าจะมีการฟื้นฟูตอนนี้และการฟื้นฟูจนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา

.....

ผู้เผยพระวจนะเท็จในเวลาสุดท้าย

ถาม

(คำถามนี้สืบเนื่องมาจากคอลัมน์ที่แล้ว) คุณพูดได้อย่างไรว่าผู้เทศนาที่มีชื่อเสียงบางคนไม่ได้มาจากพระเจ้า ลองคิดถึงคนอื่นบ้างล่ะ ที่ผู้เทศนาเหล่านี้เข้าไปหาเพื่อพระคริสต์ แน่แน่นอนว่าพวกเขาที่มีชื่อเสียง แต่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาก็มีชื่อเสียงเช่นกัน แต่ผมเชื่อว่าคนเหล่านี้เป็นผู้รับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เป็นผู้ที่พระองค์ทรงเจิม และไม่ได้เลยที่คนต่ำต้อยอย่างเช่นเราๆ จวิพากษ์วิจารณ์ผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า อย่าให้เราลืมสดุดี 105:15 “อย่าแคะต้องบรรดาผู้ที่เราเจิมไว้ อย่าทำอันตรายแก่ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายของเรา”

ตอบ

ไม่แปลกหรือครับที่ไม่มีที่ใดเลยในพระคัมภีร์ที่ประกาศว่าผู้เผยพระวจนะพิเศษจากพระเจ้าจะมีขึ้นมาในวาระสุดท้าย และเราจะต้องติดตามพวกเขา แต่พระเยซูทรงเตือนเรา “ผู้เผยพระวจนะปลอมหลายคนจะเกิดขึ้น และล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป” (มัทธิว 24:11) และเปาโลกล่าวว่า “ขณะเมื่อคนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะเลวลง ทั้งล่อลวงคนอื่นและถูกคนอื่นล่อลวงด้วย” (2ทิโมธี 3:13)

“ดาวเด่น” ที่ตั้งต้นเองขึ้นและยกตัวเองส่องแสงกะพริบเหมือนเช่นดาวหางบนท้องฟ้า จากนั้นก็ค่อยๆ หายไปจากความทรงจำ คริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้าจะไม่ถูกหลอกโดยคนเหล่านั้น บางคนตายอย่างน่าอัศจรรย์ ถูกเปิดโปงและเสื่อมเสียชื่อเสียง และผู้ติดตามพวกเขาก็กระจัดกระจายกันไป ถูกหลอกลวงและรังเกียจศาสนา บางคนได้รับการบูชาเหมือนเป็นพระเจ้า แม้ว่าพวกเขาจะตายไปแล้ว และผู้ติดตามที่ถูกหลอกลวงของพวกเขาต่อสู้เหมือนกับแมงก๊อบสุนัข คนอื่นๆ เกิดขึ้นมา บินอยู่สูงสักพักหนึ่ง แล้วก็มีจุดจบที่น่าอัศจรรย์เช่นเดียวกัน

บางคนอาจถามว่า “แล้วผิดตรงไหนที่จะติดตามผู้นำที่อยู่ฝ่ายวิญญาณและอุทิศตน ถ้าเขาแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ ก็แสดงว่าเขามาจากพระเจ้าอย่างแน่นอน” ผู้เทศนาดาวเด่นคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งชอบอ้างจากคำกล่าวของนิโคเดมัสในยอห์น 3:2 เพื่อปกป้องการรับใช้ของตนเองว่า “ไม่มีผู้ใดกระทำหมายสำคัญ...ได้นอกจากพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย”

จริงอยู่ว่านิโคเดมัสกล่าวเช่นนั้น แต่ประการแรก เขากล่าวเช่นนั้นเกี่ยวกับพระเยซู ไม่ใช่เกี่ยวกับมนุษย์ธรรมดาๆ คนหนึ่ง และประการที่สอง เราไม่รู้ว่านิโคเดมัสนั้นได้รับความรอดหรือไม่ด้วยซ้ำ ผมจะไม่ถือเอาคำกล่าวของคนบาปที่ไม่ได้รับการดลใจเป็นพื้นฐานของคำสอน การอัศจรรย์เพียงอย่างเดียวไม่ใช่หลักฐานว่าพระเจ้าทรงพอพระทัย (มัทธิว 7:22-23)

ในปัจจุบัน เราได้รับความบันเทิงจากการดู “อัครสาวก” และ “ผู้เผยพระวจนะ” ที่ยกตนเองขึ้นมากมาย ผู้ซึ่ง “แอบไปตามบ้าน” (มักจะโดยทางวิทยุและโทรทัศน์) และ “ลวงหญิงที่บาปปัญญาหาด้วยบาป” (2ทิโมธี 3: 6, 8) ผู้เผยพระวจนะปลอมเหล่านี้

ดูไม่เหมือนว่าเป็นผู้เผยพระวจนะปลอม พวกเขามาอย่างเชื่องและอ่อนโยนในหนังแกะ แต่พระเยซูตรัสว่า “ภายในเขาร้ายกาจดุจดั่งหมาป่า” (มัทธิว 7:15)

คำเตือนอีกอย่างหนึ่งของพระเยซูเกี่ยวกับกาลเวลาสุดท้ายคือว่า “ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จ และผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญอันใหญ่และการมหัศจรรย์ล่อลวงแม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นไปได้” (มัทธิว 24:24) อัครสาวกเปโตรซึ่งได้รับการดลใจ ได้บรรยายถึงแรงจูงใจของคนทั้งหลายที่ล่อลวงเหล่านี้ “จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลาย... จะมีหลายคนประพฤติชั่วตามอย่างเขาและเพราะคนเหล่านั้นเป็นเหตุ ทางของสัจจะจะถูกกล่าวร้าย และด้วยใจโลภเขาจะกล่าวตลปตะแลงค้ำกำไรจากท่านทั้งหลาย” (2เปโตร 2:1-3) เงินทองอย่างนั้นหรือ ใช่แล้ว บางคนเป็นเศรษฐีเงินล้านด้วยซ้ำ

การประณามที่เปิดเผยและรุนแรงที่สุดอาจจะมาจากการเขียนที่ได้รับการดลใจของอัครสาวกเปาโลว่า “เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัครทูตเทียม เป็นคนงานที่ล่อลวงปลอมตัวเป็นอัครทูตของพระคริสต์ การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างได้ เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่คนรับใช้ของซาตาน จะปลอมตัวเป็นคนรับใช้ของความชอบธรรม ทำยที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา” (2โครินธ์ 11:13-15)

ผู้ที่ตั้งตัวขึ้นอย่างไม่ถูกต้องเพื่อเป็นผู้ที่บริสุทธิ์เป็นพิเศษ มีของประทานเหนือธรรมชาติมากมาย ซึ่งปรากฏเป็น “ทูตแห่งความสว่าง” อาจเป็นผู้ล่อลวงที่ชั่วร้ายและเลวทรามมากที่สุดก็ได้ เพราะพวกเขามีแรงกระตุ้นที่มาจากซาตาน เปาโลกล่าวว่า “แม้แต่เราเองหรือทูตสวรรค์ ถ้าประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่านซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่านไปแล้วนั้น ก็จะต้องถูกแขวนสาป” (กาลาเทีย 1:8)

เมื่อผมเรียกให้ระวังคำสอนที่ผิดๆ ของผู้เผยพระวจนะปลอมเหล่านี้บางคน คำตอบของผู้ติดตามที่ถูกล่อลวงของคนเหล่านี้คือ “คุณต้องไม่แตะต้องผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม ดูการอัศจรรย์ที่ผู้เผยพระวจนะเหล่านี้กระทำสิ และคนนับพันๆ ที่ได้รับการรักษาให้หาย” แต่กระนั้น “คนนับพันๆ” ส่วนใหญ่ไม่ได้รับความรอด พวกเขาถูกหลอก ถ้าคนเหล่านั้นไม่เทศนาความจริง พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์ตรัสว่าพวกเขาก็ถูกแขวนสาป

การเป็นสาวกของมนุษย์ การหลงระเริงไปเพราะมีคนอ้างว่ามีของประทานที่ยอดเยี่ยมยิ่งใหญ่นั้นเป็นสิ่งที่อันตราย ผมอยากจะเป็นธรรมิกชนที่ถ่อมใจในคริสตจักรที่ถ่อมใจ ซึ่งยกพระเยซูคริสต์ขึ้นและรักความจริงแทนที่จะถูกพัดพาไปกับห้วงมหรรณพแห่งการล่อลวงในเวลาสุดท้าย โดยการติดตามผู้นำที่คล้ายพระเจ้า ซึ่งในท้ายที่สุดก็จะไร้ซึ่งทุกสิ่งเหมือนเช่นคนอื่นๆ ไม่มีใครจะล่อลวงพระเจ้าได้ และพระองค์จะไม่ทรงให้สงาราศีของพระองค์แก่ผู้อื่น

การติดตามผู้เผยพระวจนะปลอมที่ทำการอัศจรรย์ในปัจจุบันเป็นการทำให้คนทั้งหลายพร้อมที่จะติดตามมนุษย์แห่งความบาปที่ทำการอัศจรรย์ ซึ่งก็คือ ปฏิบัติของพระคริสต์ เมื่อมันปรากฏตัวขึ้น

ท้ายนี้ ขอเตือนว่า อย่าให้คำเตือนที่สอนไว้อย่างแข็งขันในข้อพระคัมภีร์ ชัดขวางเราจากการต่อสู้เพื่อการเคลื่อนไหวที่ยิ่งใหญ่และเหนือธรรมชาติของพระวิญญาณของพระเจ้าในฤทธิ์เดชที่อัศจรรย์ท่ามกลางพวกเรา พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งการอัศจรรย์ และเราต้องไม่ลดละจากการต่อสู้เพื่อการสำแดงที่ยิ่งใหญ่ถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพียงเพราะผู้เผยพระวจนะปลอมได้ประโยชน์และค้ำกำไรจากสิ่งเหล่านี้ แต่อย่าให้เราคนใดติดตาม “ลัทธิบุคคล” ซึ่งเป็นอุปสรรคของซาตานในการล่อลวงประชากรของพระเจ้า

.....

พระเยซูจะทรงรับคริสตจักร ที่ไม่แข็งแกร่งขึ้นไปหรือไม่

ถาม

ผมได้ยินผู้ประกาศคนหนึ่งกล่าวว่าพระเยซูไม่สามารถที่จะเสด็จมาได้จนกว่าคริสตจักรจะมีการฟื้นฟูเนื่องจากคริสตจักรยังไม่พร้อม และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่รับคริสตจักรที่ไม่แข็งแกร่งขึ้นไป หรือทิ้งแขนหรือขาไว้เบื้องหลัง ผมคิดว่าเราควรจะพร้อมเสมอเนื่องจากองค์พระผู้เป็นเจ้าสามารถเสด็จมาได้ตลอดเวลา โปรดช่วยผมด้วย อะไรเป็นความจริงกันแน่

ตอบ

เป็นความจริงว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงรับคริสตจักรที่ไม่แข็งแกร่ง หรือเพียงแค่แขนหรือขา แต่ก็ไม่เป็นความจริงว่าพระองค์ต้องรอจนกว่าการฟื้นฟูจะเตรียมคริสตจักรสำหรับการเสด็จมาของพระองค์ ผมจะขออธิบายนะครับ

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงรับที่ประชุมหรือกลุ่มคน แต่จะรับบุคคลขึ้นไป การที่จะคิดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะต้องรับที่ประชุมทั้งที่ประชุมหรือองค์การทั้งองค์การ หรือแม้แต่ทั้งครอบครัวนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ ตามจริงแล้ว ตรงกันข้ามกันต่างหาก

แต่วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้ ถึงบรรดาทูตสวรรค์ หรือพระบุตรก็ไม่รู้ รู้แต่พระบิดาองค์เดียว...เมื่อนั้นชายสองคนอยู่ที่ทุ่งนา จะทรงรับคนหนึ่ง ทรงละคนหนึ่ง หญิงสองคนไม่แห่งอยู่ที่โรงไม่ จะทรงรับคนหนึ่ง ทรงละคนหนึ่ง เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่ องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะเสด็จมาเวลาไหน (มัทธิว 24:36, 40-42)

คริสตจักรที่แท้จริงประกอบไปด้วยผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่หรือตายไปแล้ว ที่จะได้รับขึ้นไปเมื่อพระเยซูเสด็จมา ในทันทีทันใด จะมีการแยกเกิดขึ้น ผู้ที่ไม่พร้อมจะถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักคนเหล่านั้นที่เป็นของพระองค์” และ “ให้ทุกคนซึ่งออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าละทิ้งความชั่วเสีย” (2ทิโมธี 2:19)

มีผู้ที่อยู่ในคริสตจักรซึ่งพร้อมจะไป อยู่เสมอมาและจะมีอยู่เสมอไป ในทำนองเดียวกัน ก็มีผู้ที่ประกาศตัวว่าเป็นคริสเตียนซึ่งไม่พร้อม เสมอมาและจะมีอยู่เสมอไปด้วยเช่นกัน เนื่องจากเราไม่ทราบว่ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาเมื่อใด เราจึงต้องพร้อมอยู่ตลอดเวลา

เท่าที่ผมจำความได้ ผมได้ยินคำกล่าวที่ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะต้องทำให้คริสตจักรดีสมบูรณ์แบบก่อนที่พระองค์จะเสด็จมา” บางคนสอนว่าการข่มเหงหรือความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่จะต้องเกิดขึ้นเพื่อที่จะทำให้คริสตจักรดีสมบูรณ์แบบ บางคนกล่าวว่ จะต้องมีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่เพื่อนำคริสตจักรไปสู่ความดีสมบูรณ์แบบ คำสอนทั้งสองประการนี้เกิดขึ้นจากสมมุติฐานที่ไม่ถูกต้อง

ประการแรก เศษเกี้ยวสนิบของคริสตจักรอยู่ในหลุมศพแล้ว คนเหล่านี้จะได้รับการทำให้ดีสมบูรณ์แบบได้อย่างไร ประการที่สอง พระเจ้าไม่ต้องทำอะไรที่พระองค์ได้ทรงสั่งให้คุณทำ ให้กับคุณและเพื่อคุณ การรอคอยให้เกิดการฟื้นฟูเพื่อที่คุณจะพร้อมหรือให้เกิดการข่มเหงเพื่อผลักดันคุณเป็นสู่พระเจ้านั้นเป็นอันตราย เพราะคุณจะหลงไป

พระเยซูตรัสคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีมีปัญญาห้าคนและโง่ห้าคนเพื่อแสดงให้เห็นว่าเวลาที่พระองค์จะเสด็จมานั้น เป็นสิ่งที่ไม่คาดคิด และจะไม่มีเวลาในการที่จะเตรียมตัว เมื่อเสียงร้องว่ “เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด” ก็จะสายเกินไปแล้วสำหรับพรหมจารีโง่ที่จะเตรียมตัวได้ทัน (ดูมัทธิว 25:1-3)

สิ่งใดก็ตามที่ทำให้คุณไม่มองหาหรือรอคอยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นเป็นสิ่งที่หลอกลวง “พระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง มิใช่เพื่อกำจัดบาป แต่เพื่อช่วยบรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยใจจดจ่อให้ได้รับความรอด” (ฮีบรู 9:28)

เป็นความจริงว่าเราต้องถูกทดลอง แต่การทดลองเกิดขึ้นในหลายรูปแบบ ไม่ใช่การข่มเหงหรือความทุกข์เวทนาเท่านั้น การทดลองที่คริสตจักรประสบในทุกวันนี้ อย่างน้อยก็คริสตจักรในอเมริกา ก็คือ การเป็นเพียงแต่อุ่นๆ ความไม่สนใจ ความพึงพอใจ ความไม่จริงจัง ความร่ำรวย สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการทดลองได้มากเท่าๆ กับความยากลำบากหรือการข่มเหงที่ยิ่งใหญ่ และจะมีผลในการทำลายมากเท่าๆ กันด้วย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่ สิ่งนี้จะเป็นการทดสอบพวกเขา จึงทรงเตือนเราว่ “แต่จงระวังตัวให้ดี เกลือว่ ใจของท่านจะล้นไปด้วยอาการดีเมเหล้าองุ่นมาก และด้วยการเมา และด้วยคิดกังวลถึงชีวิตนี้ แล้วเวลานั้น จะมาถึง

ท่านดูจรวังเร็วอย่างกะทันหัน เพราะว่าวันนั้นจะมาถึงคนที่ปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก เหตุฉะนั้นจงเฝ้าอยู่ตลอดเวลา จงอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลายจะมีกำลังที่พ้นเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะบังเกิดมานั้น และจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้” (ลูกา 21:34-36)

ไม่มีครั้งใดเลยที่เราได้รับคำสั่งให้รอคอยการทุกข์เวทนาหรือการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่เพื่อเตรียมคริสตจักรสำหรับการเสด็จมาของพระองค์ แต่เราได้รับคำเตือน แนะนำและสนับสนุนให้ต่อสู้กับวิญญาณแห่งยุคนี้ และระวังรวมทั้งรอคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์

จงเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่าเวลาวันนั้นจะมาถึงเมื่อไร... เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่าเจ้าของบ้านจะมาเมื่อไร จะมาเวลาค่ำ หรือเที่ยงคืน หรือเวลาไก่ขัน หรือรุ่งเช้า จงเฝ้าระวังอยู่ กลัวว่าจะมฉับพลันและจะพบท่านนอนหลับอยู่ ซึ่งเราบอกพวกท่าน เราก็บอกคนทั้งปวงด้วยว่าจงเฝ้าระวังอยู่เถิด (มาระโก 13:33, 35-37)

ในตอนทำยนี้ ผมขอกล่าวว่า เรากำลังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันในเวลาพิเศษ คริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้ากำลังมีการฟื้นฟูและการเคลื่อนไหวที่แท้จริงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ท่ามกลางคริสตจักร ในเวลาเดียวกัน บางคนเข้าใจผิดกับพระเจ้ามากขึ้น ในขณะที่คนอื่น ๆ ถอยกลับไปและกลายเป็นแต่ผู้อื่น ๆ และอยู่ในทางโลก ถ้าพระเจ้าทรงรอคอย เส้นการแบ่งเขตจะชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ เรื่อยๆ

ในครอบครัวเดียวกัน ที่ประชุมเดียวกัน หรือองค์การเดียวกัน จะมีบุคคลทั้งสองประเภท แต่เมื่อพระเยซูเสด็จมาและทรงรับคริสตจักรขึ้นไป มีเพียงผู้ที่พร้อมเท่านั้น ผู้ที่มีตะเกียงที่เตรียมไว้และไฟลุกอยู่ที่จะได้ไป พวกเขาจะเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ หญิงพรหมจารีที่โง่จะไม่ได้ไปในการเลี้ยงสมรส

“พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า ‘เชิญมาเถิด’ ” (วิวรณ์ 22:17) ผมเชื่อว่าพระวิญญาณและเจ้าสาวจะตรัสด้วยว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเตรียมพร้อมไว้ เพราะในโมงที่ท่านไม่คิดไม่ฝันนั้น บุตรมนุษย์จะเสด็จมา” (มัทธิว 24:44)

เราสามารถออกคำสั่งกับทูตสวรรค์ได้หรือไม่

ถาม

เพื่อนของผมเป็นสมาชิกของคริสตจักรที่สอนว่าเราสามารถสั่งทูตสวรรค์ให้ทำธุระต่างๆ ให้เราได้ เราสามารถสั่งทูตสวรรค์ให้ผูกมัดวิญญาณชั่วและทำสิ่งต่างๆ ที่เราสั่งได้ จริงหรือเปล่าครับ

ตอบ

มีคำสอนที่แปลกประหลาด เพื่อฝัน และไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์อยู่มากมายในปัจจุบัน และคำสอนนี้ก็เป็นหนึ่งในนั้น แนวความคิดที่ไม่ถูกต้องนี้มาจากการตีความที่บิดเบือนเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์เช่น ฮีบรู 1:14:

ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นแต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติ ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่จะได้รับความปลอดภัยนั้นมิใช่หรือ

ทูตสวรรค์เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น และมีการรับใช้ที่ดีและยอดเยี่ยม แต่เราจะต้องไม่เปลี่ยนและบิดเบือนความจริงที่สำคัญนี้ให้กลายเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับพระคัมภีร์

ไม่มีข้อความใดในพระวจนะของพระเจ้าที่บอกเป็นนัยว่าเรามีสิทธิหรืออำนาจที่จะสั่งทูตสวรรค์ให้ทำสิ่งที่เราต้องการให้พวกเขาทำได้ ตามจริงแล้ว เราทราบพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ “ให้...ต่ำกว่าเหล่าทูตสวรรค์เพียงชั่วระยะหนึ่ง” ไม่ใช่อยู่เหนือเหล่าทูตสวรรค์เพื่อสั่งพวกเขา แม้แต่ในเวลาที่เราเชื่อทรงเป็นเนื้อหนัง พระองค์ทรง “ต่ำกว่าเหล่าทูตสวรรค์เพียงชั่วระยะหนึ่ง” (ฮีบรู 2:7, 9)

พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่สั่งทูตสวรรค์และสั่งพวกเขาออกไปทำตามคำสั่งของพระองค์ (สดุดี 103:20) เราไม่มีอำนาจนั้น แทนที่เราจะเป็นผู้ที่สั่งพวกเขา พระเจ้าทรงให้ทูตสวรรค์ดูแลเรา (สดุดี 91:11) เราจะเห็นตัวอย่างนี้ได้ ในดาเนียล 6:22 และกิจการ 12:7-10

คำสอนของคริสตจักรของเพื่อนคุณเป็นตัวอย่างทั่วไปของคำสั่งสอนที่ไม่ถูกต้องที่ดึงดูดผู้ที่อยู่ทางเนื้อหนัง เพราะมีแนวโน้มที่จะยกย่องและสรรเสริญเนื้อหนัง ผู้เผยพระวจนะที่ผิดๆ บางคนจะอ้างอำนาจเหนือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว หากว่าพวกเขาคิดว่าจะสามารถทำได้ แต่ก็ยังเป็นของปลอมเหมือนกับพวกแบงค์กาโม นอกจากนี้ยังมีความใกล้เคียงกับสิ่งลึกลับและการยุ่งเกี่ยวกับพวกวิญญาณที่คล้ายคลึงกันนั้น

ถ้าเราลืมนำคำสอนนี้ลงไป เราจะพบว่าไม่นานเราจะอยู่ในงานของพวกคนทรง นำวิญญาณเข้ามาภายในและติดต่อกับวิญญาณเหล่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังสำหรับพระองค์ (ดูเลวีนิติ 19:31; 20:6; อพยพ 22:18)

เราต้องยำเกรงพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็นสิ่งที่มีอำนาจสูงสุด เป็น “คำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้น” (2เปโตร 1:19) เป็นสิ่งที่เราใช้ตัดสินและทดสอบทุกสิ่ง เมื่อเราได้ยินคำสอนที่เพ้อฝันเช่นนี้ เราควรจะจดจำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับอิสราเอลในอิสยาห์ 8:19-20 ว่า

และเมื่อเขาทั้งหลายกล่าวแก่พวกท่านว่า ‘จงปรึกษากับคนทรงและพ่อมดแม่มดผู้ร้องเสียงจ๊อกแจ๊กและเสียงพึมพำ’ ไม่ควรที่ประชาชนจะปรึกษากับพระเจ้าของเขาหรือ ควรเขาจะไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็นหรือ ไปค้นพระโอวาทและถ้อยคำพยาน ดูเถิด แน่หนอนที่เดียวคนที่ไปพูดเช่นนี้ ก็เป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเสียเลย

พระเจ้าจะทรงสร้าง อาณาจักรของพระองค์บนโลกที่ใด

ถาม

ถ้าพระเจ้าจะทรงตั้งแผ่นดินขึ้นบนโลก พระองค์จะทรงทำได้อย่างไรถ้าโลกนี้ถูกทำลายไปแล้ว (2เปโตร 3:10) และถ้านี้เป็นสถานที่ซึ่งพระเจ้าจะทรงตั้งแผ่นดินขึ้น เราจะใช้ชีวิตนิรันดร์ของเราอยู่ที่นี้หรือเปล่า

ตอบ

ข้อพระคัมภีร์ที่คุณอ้างถึงคือ 2เปโตร 3:10 ซึ่งกล่าวไว้ว่า

แต่ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น จะมาถึงเหมือนอย่างขโมยแอบย่องมา และในวันนั้น ท้องฟ้าจะล่องลอยไปด้วยเสียงที่ดังกึกก้อง และโลกธาตุดจะสลายไปด้วยไฟ และแผ่นดินโลกกับสิ่งสารพัดที่มีอยู่ในโลกนั้น จะต้องไหม้เสียสิ้น

คำว่า “และในวันนั้น” หมายถึงตอนปลายของวันเวลาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของในตอนที่อายของยุคอาณาจักร หรือยุคพันปี เมื่อการทำลายท้องฟ้าและโลกจะเกิดขึ้นในเวลาแห่งการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว (วิวรณ์ 20:6-15)

ในยุคอาณาจักรนี้ ชาตาดานจะถูกขังไว้ (วิวรณ์ 20:1-3) และพระคริสต์จะทรงครอบครองโลก มีการพูดถึงช่วงเวลานี้หกครั้ง ในวิวรณ์ 20:1-7 และโดยทั่วไปเรียกว่า ยุคพันปี (มิลเลนเนียม) จากภาษาละตินว่า *mille* (พัน) และ *annum* (ปี) แต่พระคัมภีร์เรียกช่วงเวลานี้ง่ายๆ ว่า อาณาจักร ซึ่งจะเป็อาณาจักรที่ตามองเห็นได้บนโลกนี้ และการปกครองของอาณาจักรจะเป็นการปกครองที่มีพระเจ้าเป็นใหญ่ นั่นคือการปกครองของพระเจ้า

ข้อความต่อไปนี้ในพระคัมภีร์จะช่วยให้คุณเข้าใจได้ คือ มัทธิว 25:31-34; ลูกา 1:30-33; ดาเนียล 7:13-14; วิวรณ์ 19:11-15; อีสยาห์ 24:23

เมื่อพระเยซูทรงตั้งอาณาจักรของพระองค์ขึ้น และชาตาดานถูกขังไว้ในบาดาล (วิวรณ์ 20:1-3) คำสาปแช่งจะถูกยกออกจากโลก ธรรมชาติของสัตว์ที่ดุร้ายจะกลับสู่สภาพเดิมที่พระเจ้าทรงสร้างพวกมันในตอนต้น คือไม่มีอันตรายและกินพืช (อีสยาห์ 11:6-9) ชีวิตของมนุษย์จะยืดยาวออกไป (อีสยาห์ 65:20, 22; เศคาริยาห์ 8:4) แผ่นดินจะก่อให้เกิดผลเหมือนเช่นสวนเอเดน (อาโมส 9:13; อีสยาห์ 35:11; 55:13; โยเอล 2:24-26; 3:18)

อิสราเอลจะเป็นศิระะของชาติทั้งปวงบนโลก (เฉลยธรรมบัญญัติ 28:13; อีสยาห์ 60:12) และธรรมิกชนจะนั่งอยู่กับพระเยซูและปกครองโลกกับพระองค์ (มัทธิว 19:28; วิวรณ์ 20:6)

อย่างไรก็ตาม โลกนี้ไม่ใช่ที่ซึ่งเราจะใช้เวลาชั่ววันรันดร์อยู่กับพระเยซู เพราะในตอนท้ายของเวลาพันปี โลกนี้จะถูกทำลาย จะมีฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ “ที่ซึ่งความชอบธรรมจะดำรงอยู่” (2เปโตร 3:13; วิวรณ์ 21:1)

พระเจ้าทรงมีสถานที่พิเศษสำหรับเรา ซึ่งเป็นเจ้าสาวของพระองค์ 1เปโตร 1:3-4 บอกกับเราว่าพระเจ้าทรง “ให้เรายังเกิดใหม่เข้าสู่ความหวังใจอันมีชีวิตอยู่...เพื่อให้ได้รับมรดกซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า ปราศจากมลทิน และไม่ร่วงโรยซึ่งได้เตรียมไว้ในสวรรค์เพื่อท่านทั้งหลาย” พระเยซูตรัสว่า “ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกกับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย” (ยอห์น 14:2-3)

สถานที่นี้เรียกว่า “วิสุทธินคร คือนครเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า นครนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี” (วิวรณ์ 21:2) มีการบรรยายถึงเมืองที่สวยงามนี้อย่างละเอียดในวิวรณ์ 21:9-27 และเมืองนี้จะเป็นบ้านของเราไปชั่ววันรันดร์ พระเยซูทรงอยู่ที่นั่น และพระองค์ทรงเป็นแสงสว่างของเมืองนั้น (วิวรณ์ 21:23) เราจะมีร่างกายที่ได้รับสง่าราศีเหมือนเช่นพระกายของพระคริสต์หลังจากฟื้นคืนพระชนม์ “แต่บ้านเมืองของเรานั้นอยู่ที่สวรรค์ เรายกคอยผู้ช่วยให้รอด ซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์คือพระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงกายอันต่ำต้อยของเราให้เหมือนพระกายอันทรงพระสิริของพระองค์ ด้วยฤทธานุภาพซึ่งทำให้พระองค์ปราบสิ่งสารพัดลงใต้อำนาจของพระองค์ (ฟิลิปปี 3:20-21)

แต่เรายังไม่ได้อยู่ที่นั่น เรายังคงอยู่ที่นี้ งานของเราในตอนนี้เป็นคือการเตรียมพร้อมสำหรับภารกิจกลับมาของพระองค์ และช่วยคนอื่นๆ ให้เตรียมพร้อมสำหรับภารกิจกลับมาของพระองค์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผมตั้งใจว่าจะเข้าไปให้ได้ แล้วคุณละ

.....

ความจริงที่แน่นอนมีหรือเปล่า

ถาม

เราเรียนในโรงเรียนว่า ไม่มีสิ่งใดเป็นความจริงที่แท้จริง เพราะเราได้รับความรู้ทุกวัน ดังนั้นเราจะสามารถรู้ความจริงที่สมบูรณ์ได้อย่างไร สิ่งที่เราเรียกว่าเป็นความจริงในวันนี้อาจเป็นสิ่งที่ผิดเมื่อร้อยปีก่อน หรือสิ่งที่ผิดเมื่อร้อยปีก่อนอาจเป็นความจริงในวันนี้ แต่ศิษยาภิบาลของผมยังเทศนาว่ากับว่าเขาเป็นคนเดียวที่ถูก เราแน่ใจได้อย่างไรว่าตนเองถูก อีกปีหนึ่ง หรือสิบปี

หรือร้อยปีหลังจากนี้ ทุกสิ่งที่เขาเทศนาจะเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นแล้วทำไมผมต้องเชื่อฟังเขา ตอนนี้ผมอายุสิบหก และแม่ของผมบอกให้ผมเขียนมาหาคุณ

ตอบ

คำสอนอย่างหนึ่งของปรัชญาชีวิตแบบ New Age (เน้นหลักเลี้ยงวิญญาณของทางตะวันตกและส่งเสริมความสำคัญของจิตใจ) คือว่าไม่เพียงแต่มนุษย์เท่านั้นที่มีวิวัฒนาการและเปลี่ยนแปลงไป แต่ความจริงก็มีวิวัฒนาการและเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้นตามปรัชญาซึ่งได้รับอิทธิพลของมารนี้ จึงไม่มีสิ่งใดแน่นอนแท้จริง ไม่มีสิ่งใดที่เราสามารถกล่าวได้ว่าถูกต้องหรือถูกต้องทั้งหมด หรือผิดหรือไม่ถูกต้องทั้งหมด

สิ่งที่น่าเศร้าก็คือว่าคำสอนที่เป็นอันตรายนี้ไม่เพียงแต่มีอยู่ในระบบโรงเรียนในอเมริกาเท่านั้น แต่ยังจู่โจมประชากรของพระเจ้าอย่างร้ายกาจอีกด้วย ความคิดเช่นนี้ปรากฏตัวขึ้นในคริสตจักรในหลายทางด้วยกัน

แม้ว่าจะเรียกว่าเป็นปรัชญา “New Age” [ความหมายตามตัวว่า ยุคใหม่ – ผู้แปล] แต่จริงๆ แล้วเป็นการปฏิรูปคำโกหกที่เก่าแก่ที่สุดที่มีการกล่าวมา ซาตานบอกกับเอวาว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัส” (ปฐมกาล 3:1) อีกนัยหนึ่งคือ คุณไม่สามารถเชื่อสิ่งที่พระเจ้าตรัสเป็นความจริงที่แน่นอนได้ และดังนั้น คุณก็เป็นเหมือนกับเอวาที่ถูกหลอกด้วยเล่ห์เหลี่ยมของซาตาน (2โครินธ์ 11:3) อยู่ภายใต้การควบคุมความคิดด้วยพลังของมาร และถูกทำให้เชื่อว่าการเทศนาพระวจนะของพระเจ้าอยู่ใต้ฤทธิ์เดชและอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เป็นที่ยอมรับในสมัยใหม่นี้

ผมอยากจะทำถึงข้อความที่เรียบง่ายในพระวจนะของพระเจ้า ประการแรก พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นเพียงงานของมนุษย์ แต่ “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม” (2ทิโมธี 3:16) ซึ่งหมายความว่าพระคัมภีร์มาจากพระเจ้าผู้ทรง “เหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลานี้ และต่อไป ไปเป็นนิกาล” (ฮีบรู 13:8) ดังนั้น เาทราบจากสดุดี 119:160 ว่า “สาระสำคัญแห่งพระวจนะของพระองค์ คือความจริง และกฎหมายอันชอบธรรมของพระองค์ทุกข้อ ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์”

มนุษย์ไม่ได้อยู่ในกระบวนการของวิวัฒนาการ แต่ธรรมชาติของมนุษย์เป็นเหมือนเดิมอย่างที่เคยเป็นมา สิ่งที่แตกต่างของมนุษย์ในปัจจุบันและผู้ที่มีชีวิตอยู่หนึ่งพันปีหรือห้าพันปีก่อนคือปริมาณความรู้ที่เราสะสมในหลายศตวรรษ ความรอดที่พระเยซูทรงซื้อเพื่อเราที่ไม่กางเขนเหมาะกับความจำเป็นของมนุษย์ในปัจจุบัน เหมือนเช่นในสมัยของอัครสาวก พระวจนะของพระเจ้า ซึ่งคือพระคัมภีร์นั้น ยังคงเหมาะกับความจำเป็นของมนุษย์ในทุกยุค ทุกสมัย ทุกวัฒนธรรม ทุกเชื้อชาติ ทุกสถานะ และทุกระดับการศึกษา เป็นความจริงที่แน่นอนและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เพราะ “บักแน่นอนอยู่ในสวรรค์เป็นนิรันดร์” (สดุดี 119:89)

พระคัมภีร์ไม่มีข้อผิดพลาดเลย พระคัมภีร์เป็นความจริงอย่างแท้จริง เป็นพื้นฐานแห่งความเชื่อของเรา พระเยซูตรัสว่า “พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น 17:17) พระองค์ยังตรัสอีกว่า “ทราบใดที่ฟ้าและดินดำรงอยู่ แม้อักษรหนึ่งหรือขีดๆ หนึ่งก็จะไม่สูญไปจากธรรมนูญ จงกว่าสิ่งที่จะต้องเกิด ได้เกิดขึ้นแล้ว” (มัทธิว 5:18) และพระองค์ตรัสว่า “ฟ้าและดินจะล่องไป แต่ถ้อยคำของเราจะสูญหายไปหามิได้เลย” (ลูกา 21:33) (ดูสุภาษิต 30:5-6; กาลาเทีย 1:11-12; 1เปโตร 1:25; 2เปโตร 1:20-21; วิวรรณ์ 22:18-19)

ความจริงบักแน่นอนอยู่เป็นนิรันดร์ ความจริงไม่สามารถถูกเปลี่ยนแปลง บิดเบือน ละเลย ทำให้อ่อนลง ทำให้ลดน้อยลง หรือขยายโดยที่ไม่ต้องทนทุกข์กับผลลัพธ์ที่เลวร้ายที่สุด การเปลี่ยนแปลงความจริงของพระคัมภีร์เป็นการทำให้เกิดพระพิโรธและการแช่งสาปของพระเจ้า พระวจนะของพระเจ้าได้กล่าวถึงเรื่องนี้อย่างชัดเจนในหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรม 1:18-25 โปรดอ่านในข้อพระคัมภีร์นั้น แล้วคุณจะรู้สึกตกใจกับความหมายของข้อพระคัมภีร์ นอกจากนี้ ผมอยากแนะนำให้คุณอ่านข้อพระคัมภีร์ที่เหลือในโรม 1 ด้วย คุณจะเห็นว่าความเสื่อมโทรมของอเมริกาที่เลวร้ายในปัจจุบันส่วนใหญ่เกิดจากการที่มนุษย์หันไปจากความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้า

ความจริงคงอยู่ตลอดไป และไม่มีเปลี่ยนแปลงเหมือนเช่นดวงดาวในวงโคจรของมัน นอกจากนี้ เรายังต้องเทศนาความจริง และเทศนาด้วยอำนาจ พระเยซูเทศนาด้วยฤทธิ์อำนาจ (มัทธิว 7:29) และพวกอัครสาวกด้วยเช่นกัน (กิจการ 4:8-14) ผู้รับใช้ในปัจจุบันต้องเทศนาด้วยความกล้าหาญและด้วยอำนาจ (ทิตัส 2:15)

ความคิดของหลายคนที่ว่าแต่ละยุคต้องประเมินความจริงใหม่สำหรับตนเองเป็นสิ่งที่มาจากหนังสือของพวก New Age เช่นกัน แหล่งของความจริงทั้งปวงคือพระเจ้าพระองค์เอง พระองค์ “ไม่มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง” (ยากอบ 1:17) “คลังสติปัญญาและความรู้ทุกอย่างทรงปิดซ่อนไว้ในพระองค์” (โคโลสี 2:3) พระวาระของพระองค์เด็ดขาด เหมือนเช่นที่เราเห็นไปแล้วว่า พระวาระของพระองค์ปักแน่นอยู่ในสวรรค์เป็นนิรันดร์ พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งหนึ่งกับบุคคลหนึ่ง และเปิดเผยสิ่งตรงกันข้ามกับอีกคนหนึ่ง ถ้าคุณไปที่แหล่งเดียวกับที่ผมไปเพื่อหาความจริง คุณก็ควรจะกลับออกมาด้วยข้อความเดียวกับที่ผมได้ ไม่ใช่มีมาตรฐานหนึ่งสำหรับคนยุคหนึ่ง และอีกมาตรฐานหนึ่งสำหรับคนอีกยุคหนึ่ง

ศิษยาภิบาลของคุณเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่เทศนาพระวาระของพระเจ้าด้วยการทรงเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยฤทธิ์อำนาจที่พระเจ้าทรงประทานให้กับเขา ถ้าคุณคาดหวังว่าจะได้รับความรอด คุณต้องฟังพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อฟังพระวาระนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงเปลี่ยนพระวาระของพระองค์เพื่อคุณหรือเพื่อผมหรือเพื่อคนอื่นใด ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงล่าช้าออกไป (แน่นอนว่าผมไม่เชื่อว่าพระองค์จะทรงทำเช่นนั้น) ก็จะมีบางคนเทศนาพระวาระเดียวกันนี้อีกหนึ่งร้อยปีนับจากนี้ไป

นรกจะเป็นสถานที่อันเลวร้ายที่คุณจะต้องใช้เวลาชั่ววันรันดร์อยู่ที่นั่น ถ้าผมเป็นคุณ ผมจะฟังผู้เทศนาและขอบคุณเขาสำหรับการเทศนาที่ตรงเพื่อที่คุณจะได้รับความรอด

2

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ศิษยาภิบาลของดิฉันไม่ยอมให้ดิฉันมีแฟน

ถาม

ดิฉันได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ประมาณหนึ่งปีมาแล้ว ตอนนี้มีชายหนุ่มในคริสตจักรอยากจะเป็นแฟนกับดิฉัน เขาแสวงหาพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างจริงจังมาเป็นเวลาประมาณสามเดือน และดิฉันชอบเขามาก ศิษยาภิบาลของดิฉันไม่ยอมให้เราออกไปเที่ยวด้วยกัน และเราสามารถออกไปเที่ยวกันเป็นกลุ่มเท่านั้น ดิฉันรู้สึกอึดอัดมากเพราะเราไม่สามารถไปเที่ยวด้วยกันได้ และดิฉันคิดว่าไม่ยุติธรรมเลย ดิฉันเชื่อฟังศิษยาภิบาลของดิฉัน แต่ดิฉันกำลังรู้สึกขมขื่นและท้อถอย และอยากจะทำอะไรสักอย่างจากคริสตจักรนี้และไปที่อื่นซึ่งศิษยาภิบาลจะไม่คัดค้านมากเกินไป มีอะไรที่ดิฉันทำได้บ้างไหม ดิฉันอายุสิบหกปีค่ะ

ตอบ

มีครับ มีบางสิ่งที่คุณสามารถทำได้ อย่างแรกที่คุณสามารถทำได้หากว่าคุณเป็นห่วงชายหนุ่มคนนี้จริงๆ คือ อย่าไปยุ่งกับเขา เพื่อที่เขาจะสามารถให้ความสนใจทั้งหมดของเขาอยู่กับสิ่งเดียวที่สำคัญที่สุดสำหรับเขา และนั่นคือการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความสนใจของคุณที่มีต่อเขาในเวลาที่สำคัญในชีวิตของเขานี้เป็นการทำให้เขาอกแวกและเป็นอุปสรรคของเขาต่อการยอมจำนนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง พระคัมภีร์กล่าวว่า “เขาเป็นคนสองใจไม่มั่นคงในบรรดาทางที่ตนประพฤตินั้น” (ยากอบ 1:8) และข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านั้นเตือนว่า “ผู้หนึ่งจงอย่าคิดว่าจะได้รับสิ่งใดจากพระเจ้าเลย”

ตรวจดูที่คุณยังตั้งรังแกอยู่ ยังเกี่ยวพาราสีกับเขาและพยายามที่จะสร้างความสัมพันธ์แบบชายหญิงกับเขาในเวลานี้ เขาไม่สามารถให้ตนเองกับการแสวงหาพระเจ้าได้อย่างเต็มที่ และผลลัพธ์คือเขากำลังพยายามทำสองสิ่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นเขาจึงเป็น “คนสองใจ” และไม่สามารถยอมจำนนต่อพระเจ้าได้อย่างแท้จริงและรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามจริงแล้ว คุณกลายเป็นอุปสรรคที่เลวร้ายที่สุดสำหรับเขา จงก้าวออกมา และอย่าไปยุ่งกับเขา นั่นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่คุณสามารถทำได้เพื่อเขาในเวลานี้

อย่างที่สองที่คุณสามารถทำได้คือการตระหนักว่าศิษยาภิบาลของคุณเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของคุณ และกฎของคริสตจักรนั้นก็เพื่อประโยชน์ของคุณ ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าบอกกับเขาโดยที่ถอนไปยังคงตามัสกัสดว่า “ซึ่งเจ้าก็ประตักก็เจ็บตัวเจ้าเอง” (กิจการ 9:5) คุณรู้ในใจของคุณว่าเป็นสิ่งผิดที่คุณจะไม่เชื่อฟังศิษยาภิบาลและกฎของคริสตจักร คุณกำลังดำเนินชีวิตอยู่ในการกล่าวโทษและความรู้สึกผิด พระเจ้าไม่สามารถที่จะอวยพรแก่คุณได้ จงให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่แทนบูซา รวมทั้งความรู้สึกของคุณที่มีให้กับชายหนุ่มคนนี้ และอธิษฐานจนเข้าไปถึงที่ใหม่ในพระเจ้า ได้รับการเพิ่มเติมในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความปีติยินดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะเกิดขึ้นและจะตอบแทนสิ่งที่คุณได้ยอมจำนนต่อพระเจ้านั้นมากยิ่งขึ้น

ให้คุณไปหาศิษยาภิบาลของคุณและบอกกับเขาว่าคุณชอบคุณความหวังโยของเขามที่มีต่อคุณ และขอบคุณสำหรับสติปัญญาของเขาในการชี้แนะและกฎที่จะช่วยเหลือนคนหนุ่มสาวให้ประพฤติตนเองอย่างถูกต้องและสอดคล้องกับพระวจนะและนี้พระทัยของพระเจ้า บอกกับเขาว่าคุณจะยอมจำนนต่อกฎเหล่านั้น และคุณต้องการให้เขาบอกกับคุณหากว่าคุณก้าวล้ำไป จงมีความจริงใจเมื่อคุณบอกกับเขา จงจำไว้ว่า เขาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของคุณ เพราะเขาดูแลจิตวิญญาณของคุณ (ฮีบร 13:17) และเมื่อคุณยอมจำนนต่อการชี้แนะของศิษยาภิบาลที่ขอบพระทัยพระเจ้า คุณก็จะได้รับความรอด

อย่าปล่อยให้มารเข้ามาปลุกฝังความคิดไว้ในจิตใจของคุณว่าคุณสามารถออกจากคริสตจักรไป โลกนี้เต็มไปด้วยศาสนาปลอมๆ ที่หลอกลวง “ไม่มีไม้กางเขน” ง่ายสำหรับเนื้อหนัง แต่มีคริสตจักรที่แท้จริงเพียงคริสตจักรเดียว และคุณควรขอบคุณพระเจ้าทุกลมหายใจที่คุณหายใจเข้าไปว่าคุณอยู่ในคริสตจักรที่แท้จริงนั้น ถ้าคุณออกไป คุณอาจจะได้ตามใจของคุณ แต่ชีวิตของคุณจะเป็นชีวิตที่ทุกข์ที่สุด และคุณจะหลงไป

ในตอนนี้อย่าจะรู้สึกว่าคุณขอให้คุณเลิกคิดหรือหวังสำหรับความสัมพันธ์ในอนาคตกับชายหนุ่มคนนี้ ผมไม่ได้กล่าวเช่นนั้น สิ่งที่ผมกำลังพูดอยู่ที่นี่คือให้คุณซึ่งเป็นบุตรของพระเจ้าซึ่งได้บังเกิดใหม่แล้วยอมจำนนความคิดในการมีแฟน หรือพิจารณาที่จะมีแฟนซึ่งยังไม่ได้บังเกิดใหม่ แม้ว่าเขาจะแสวงหาพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เขายังไม่ได้บังเกิดใหม่นอกจากว่าและจนกว่าที่เขา

จะได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยมีหมายสำคัญคือการพูดภาษาต่างๆ เหมือนเช่นที่ศิษยาภิบาลของคุณบอก คือจะต้องไม่มีการเป็นแฟนกันระหว่างสองคนที่คนหนึ่งบังเกิดใหม่แต่อีกคนยังไม่ได้บังเกิดใหม่ หลักการของ 2โครินธ์ 6:14 เป็นหลักการที่มีความเข้มแข็งมาก

หากว่าชายหนุ่มคนนี้ได้ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ไม่มีทางใดที่เขาจะเป็นผู้ชายสำหรับคุณได้ในน้ำพระทัยของพระเจ้า และหากว่าเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในเวลาอันเหมาะสม ศิษยาภิบาลของคุณอาจอนุญาตให้คุณออกไปเที่ยวกับเขาได้ อย่างไรก็ตาม ไม่จำเป็นว่าคุณทั้งสองเกิดมาเพื่อกันและกัน ในเวลานั้น คุณต้องแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าสำหรับการชี้นำและการทรงนำของพระองค์สำหรับชีวิตของคุณ และไม่ว่าชายหนุ่มคนนี้เป็นผู้ที่พระเจ้าวางแผนให้กับคุณหรือไม่

แต่นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ตอนนี้ ขอให้คุณทำอย่างที่ผมบอกกับคุณนี้ และใครจะไปรู้ว่า ในอนาคต อีกเรื่องหนึ่งอาจจะเป็นจริงสำหรับคุณก็ได้

แฟนไม่ใช่ชาวพื้นเทคอสต์

ถาม

แฟนของดิฉันเป็นคนหลักแหลมมาก และเขาอยากจะทำงานกับดิฉัน แม้ว่าเขาจะไม่ได้เป็นชาวพื้นเทคอสต์ แต่เขาก็รักพระเจ้าจริงๆ และมาโบสถ์ของเราบ่อยครั้ง มีคนบอกดิฉันว่าดิฉันไม่สามารถทำงานกับเขาได้เพราะเขาไม่ได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูและไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดิฉันคิดว่าไม่ยุติธรรมเลยเพราะเขาก็เป็นคริสเตียนและดำเนินชีวิตดีกว่าชาวพื้นเทคอสต์หลายคน ฉันรักเขาและเขารักฉัน ดังนั้นพระเจ้าคงจะต้องการให้เราเป็นคู่กัน ทำไมคนอื่นถึงได้ใจแคบและจู้จี้

ตอบ

คุณไม่ได้บอกกับผมว่าใครบอกกับคุณว่าคุณไม่ควรทำงานกับชายหนุ่มที่คุณบอกว่าคุณหลงรักเขา แต่คงจะเป็นศิษยาภิบาลของคุณ ขอผมกล่าวไว้ตั้งแต่ตอนนี้เลยว่าผมไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากที่จะเห็นด้วยอย่างแท้จริง เพื่อตัวของคุณเองและตัวของชายหนุ่มคนนั้นด้วย จงยุติความสัมพันธ์นี้เสีย คุณไม่ควรที่จะแม้แต่ให้ชายคนนั้นเกี่ยวกับคุณเลย ไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่จะแต่งงานอย่างที่พระเจ้าทรงกล่าวโทษไว้ในพระวจนะของพระองค์อย่างชัดเจน

ก่อนที่จะกล่าวถึงคำสอนตามพระคัมภีร์ ผมอยากจะทำเตือนคุณว่าหากว่าคุณแต่งงานกับชายหนุ่มคนนี้ คุณคงจะมีชีวิตที่ไม่มีความสุข ไม่ได้แต่งงานกับคนที่พระเจ้าทรงเลือกให้กับคุณและผู้ที่จะทำให้คุณมีความสุขอย่างแท้จริง และต้องทุกข์และเสียใจอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ผมขออ้างคำพูดของผู้มีความสำคัญทางฝ่ายวิญญาณท่านหนึ่ง คือศิษยาภิบาลไคลด์ เจ เฮนรี่ผู้ล่วงลับ ซึ่งตอบคำถามที่คล้ายคลึงกันนี้ว่า

พระคัมภีร์ห้ามไม่ให้ “เข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ” (2โครินธ์ 6:14) การตอบสนองต่อข้อพระคัมภีร์นี้มักจะเป็น “แต่เขาไม่ใช่คนที่ไม่เชื่อเพราะเขาได้กลับใจใหม่แล้ว ฯลฯ” แต่มาระโก 16:17 กล่าวว่า “มีคนที่เชื่อที่เินหมายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น...เขาจะพูดภาษาแปลกๆ” และกิจการ 5:32 บอกกับเราว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นทรงประทานให้แก่ผู้เชื่อฟัง ดังนั้น หากยังไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็แสดงว่ายังไม่มี การเชื่อฟังหรือความเชื่ออย่างแท้จริง และสิ่งที่ทำให้คนๆ หนึ่งไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ผู้ซึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นจะไม่สามารถอยู่ร่วมได้ด้วยโดยมีความสงบสุข เราเชื่อเหมือนกับอัครทูตบางคนๆ หนึ่งยังไม่ได้บังเกิดใหม่จนกว่าจะได้รับบัพติศมาในน้ำและพระวิญญาณ เป็นสิ่งผิดอย่างแน่นอนและไม่ควรที่ผู้ซึ่งบังเกิดใหม่จะแต่งงานกับผู้ซึ่งไม่ได้บังเกิดใหม่...

ดูเหมือนว่าจำนวนชายหนุ่มที่ประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะไม่พอต่อความต้องการของหญิงสาวที่ประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หญิงสาวหลายคนเกิดความตระหนกเพราะกลัวว่าจะกลายเป็นหญิงแก่ที่ไม่ได้

แต่งงาน จึงแต่งงานกับคนบาปไป มีบางสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่าการเป็นหญิงแก่ที่ไม่ได้แต่งงาน นั่นคือการแต่งงานกับคนที่ชั่วร้าย

ข้าพเจ้าขอกล่าวปกป้องหญิงโสดเสียหน่อย เมื่อดูจากจำนวนประชากรที่เป็นชายและหญิงแล้ว แสดงให้เห็นว่าหากว่าหญิงสาวบางคนจะครองตัวอยู่ได้ พวกเขาอาจต้องอุทิศตนในการใช้ชีวิตโสด เพราะเราไม่เชื่อเรื่องการมีภรรยาหลายคน ผู้ทำการที่ดีที่สุดจำนวนหนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้จักได้มอบปัญหาดังกล่าวให้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า และเหมือนเช่นเปาโล พวกเขาได้เลือกที่จะให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่ง แม้ว่าจะหมายถึงการใช้ชีวิตโสด และพวกเขาก็ทำได้เป็นอย่างดีทีเดียว อย่างไรก็ตาม เปาโลกล่าวว่าไม่ใช่ว่าทุกคนมีของประทานนี้ และเมื่อเทียบกับของประทานทั้งหลายที่คนแสวงหากันในทุกวันนี้ ประตุสุขของประทานนี้ดูเหมือนว่าจะมีลูกค้าน้อยเหลือเกิน...

สำหรับคนส่วนใหญ่แล้ว เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะแต่งงาน เมื่อเป็นกรณีเช่นนั้น พระเจ้าทรงมีคนที่อยู่ในน้ำพระทัยนั้นสำหรับชีวิตของท่าน และคนๆ นั้น จะเป็นผู้ที่เท่าเทียมกับท่านในสิ่งทางฝ่ายวิญญาณ

ผมขอประยุกต์สิ่งต่างๆ เหล่านี้กับกรณีของคุณ ไม่ว่าคุณจะมีข้อได้เปรียบเพียงใดก็ไม่สามารถเปลี่ยนพระวาระของพระเจ้า แม้แต่แต่ตัวอักษรตัวเดียว คุณได้บังเกิดใหม่โดยการรับพิศมาในพระนามของพระเยซูและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยมีหมายสำคัญคือการพูดภาษาต่างๆ ตามยอห์น 3:3-5 และกิจการ 2:38 ในขณะที่แฟนของคุณไม่ได้บังเกิดใหม่ ดังนั้นในความหมายทางฝ่ายวิญญาณแล้ว คุณจึงเป็นผู้ที่เชื่อในขณะที่เขาไม่ได้เป็นผู้ที่เชื่อ การแต่งงานกับบุคคลดังกล่าวจะนำมาซึ่งการกล่าวโทษและความไม่ชอบพระทัยของพระเจ้า อาจทำให้คุณต้องเสียวิญญาณของคุณเองไป รวมทั้งอาจทำลายโอกาสที่แฟนของคุณจะได้รับความรอดด้วย

ทำไมคุณถึงไม่บอกเขาล่ะว่าคุณไม่อาจที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้าได้ด้วยการแต่งงานกับเขา คุณบอกกว่าคุณจะเสียเขาไป แต่หากว่าเขาเป็นคู่ของคุณจริงๆ แล้ว การพูดเช่นนั้นก็จะทำให้เขาแสวงหาพระเจ้าอย่างจริงจังและเชื่อฟังพระวาระของพระองค์ เขาจะมีสิทธิ์แต่งงานกับคุณอย่างถูกต้องตามพระวาระของพระเจ้าก็ต่อเมื่อเขากลับใจใหม่ รับพิศมาในพระนามของพระเยซู และได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

หากเขาปฏิเสธที่จะเอาใจใส่พระวาระของพระเจ้า และยอมรับและเชื่อฟังแผนการแห่งความรอดของพระเจ้า และคุณตัดความสัมพันธ์ของคุณกับเขา (ซึ่งคุณจะต้องทำในกรณีเช่นนั้น) คุณมั่นใจได้เลยว่าเขาไม่ใช่ “คนหลักแหลม” เท่าไรนัก เพราะเขาเองเป็นคนที่ “จู้จี้” เกินไป เขาได้เลือก “ทางกว้าง” ที่นำไปสู่นรก ในขณะที่คุณได้เลือก “ทางแคบ” ที่นำไปสู่สวรรค์

.....

คนที่นำผมมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า หันหลังไปจากพระองค์แล้ว

ถาม

ผมรู้สึกท้อถอยและสับสนมาก ผมเป็นคริสเตียนใหม่ เพิ่งจะเกินปีมานิดหน่อยเท่านั้น และคนที่นำผมมาหาพระเจ้าได้หันหลังไปจากพระองค์แล้ว เขาเป็นคนที่ร่อนรนและมีความสุขมากในองค์พระผู้เป็นเจ้า และทันทีทันใด เขาก็หันไปทางอื่น และบอกกับผมว่าเขาไม่สนใจที่จะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป คุณช่วยอธิบายให้ผมเข้าใจหน่อยได้ไหม ผมรู้ว่าสิ่งที่ผมมีนั้นเป็นจริง

ตอบ

ผมดีใจที่คุณกล่าวประโยคสุดท้ายนั้น หากคุณได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแท้จริงแล้วล่ะก็ สิ่งที่มีนั้นก็จริง เพราะเป็นประสบการณ์ที่ดีและจริงที่สุดในโลก อย่าปล่อยให้มารปล้นเอาความแน่ใจไปหรือปล้นเอาความเชื่อของคุณในพระเจ้าไป

ผมรู้ว่าคุณรู้สึกเจ็บปวดและสับสนมาก แต่คริสเตียนทุกคนต้องเรียนรู้ และไม่เร็วก็ช้า เขาจะรู้ว่าต้องไม่มองดูที่มนุษย์ แต่มองดูที่องค์พระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นบทเรียนที่สำคัญ และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพยายามที่จะสอนบทเรียนนี้กับคุณ

ดาวิดมีความเจ็บปวดเช่นเดียวกับคุณ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาคงจะเจ็บปวดมากยิ่งขึ้นกว่าเมื่ออาทิโเฟล ที่ปรึกษาของเขา สมคบคิดกับอับซาโลมต่อสู้กับเขา เขากล่าวไว้ในสดุดี 55:12-14 ว่า “มิใช่ศัตรูผู้เยาะเย้ยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ทนได้...แต่เป็นท่าน เสมอป่าเสมอไทรกับข้าพเจ้า เป็นเกลอของข้าพเจ้า เป็นมิตรรู้จักมักคุ้นกับข้าพเจ้า เราเคยสนทนาปราศรัยกันอย่างชื่นใจ เรา ดำเนินในพระนิเวศของพระเจ้าอันมิตรสนิท”

ความเจ็บปวดของพระเยซูเมื่อพระองค์ถูกทรยศด้วยจูดจากยูดา สาวกที่พระองค์ทรงเลือก มีความรุนแรงเพราะ ความสัมพันธ์ที่สนิทใกล้ชิดของพระองค์กับเขา ผู้สวดตีประกาศว่า “แม้ว่าเพื่อนในอกของข้าพระองค์ ผู้ซึ่งข้าพระองค์ไว้วางใจ ผู้ รับประทานอาหารของข้าพเจ้าก็ยกสั้นเท้าใส่ข้าพระองค์” (สดุดี 41:9) (ดูยอห์น 13:18) ดังนั้นพระเยซูจึงทราบและเข้าใจความ เจ็บปวดของคุณ

บ่อยครั้ง ผู้ที่เชื่อพระเจ้าใหม่เข้ามาในคริสตจักรโดยคิดว่าธรรมิกชนทุกคนเป็นทูตสวรรค์ เป็นความผิดหวังที่น่าเศร้าเมื่อ พวกเขาพบว่าคนเหล่านั้นเป็นมนุษย์มีความอ่อนแอ บางครั้ง บางคนก็ล้มเหลว และเพราะความไม่รู้ ผู้ที่เชื่อพระเจ้าใหม่ก็สะดุด เพราะความล้มเหลวนั้น

เราทุกคนต้องเข้าใจว่าคนที่ดูเหมือนว่าแข็งแกร่งที่สุดในท่ามกลางพวกเขาอาจล้มลงหากเขาหยุดเดินในพระวิญญาณ ใน บางครั้ง วิญญาณของความมั่นใจเกินไปหรือการสันนิษฐานอาจโจมตีคนๆ หนึ่งได้ เปาโลเตือนไว้ใน 1 โครินธ์ 10:12 ว่า “เหตุฉะนั้น คนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังให้ดี กลัวว่าจะล้มลง”

นอกจากนี้แล้ว เราต้องเข้าใจว่าไม่มีใครหันหลังไปจากพระเจ้าในทันที แต่เป็นผลสุดท้ายของกระบวนการที่เกิดขึ้นใน บุคคลคนหนึ่งมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว การไม่อธิษฐาน การไม่เอาใจใส่ การไม่ดำเนินอย่างอ่อนโยน การไม่เชื่อฟัง และอื่นๆ ทั้งหมดนี้ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการหันหลังไปจากพระเจ้า จริงอยู่ว่าบุคคลนั้นอาจติดตามคนอื่นได้ชั่วเวลาหนึ่ง แต่มะเร็งที่ซ่อนอยู่ภายใน จะกัดกินไปจนถึงผิวนอกในที่สุด และไม่สามารถที่จะปิดบังได้อีกต่อไป การหันหลังกลับไป “ทันทีทันใด” ของเพื่อนคุณเริ่มต้นมา เป็นช่วงเวลาหนึ่งแล้ว และหากเขาซื่อสัตย์ เขาก็จะยอมรับเช่นนั้น

เราต้องฟังพระเยซู ไม่ใช่คนหนึ่งคนใด ในการที่จะให้กำลังใจแก่เราและนำพาเราให้ผ่านพ้นไปได้ ผมนึกถึงท่อนเพลงหนึ่ง จากบทเพลงในวัยเด็กที่ว่า

แขนของมนุษย์จะทำให้เธอล้มลง
เธออย่าได้ไว้ใจแขนของเธอเอง

อิสยาห์ผู้พยากรณ์กล่าวถึงสภาพของผู้ที่ไว้วางใจมนุษย์ แต่ไม่ได้ไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า “วิบัติแก่คนเหล่านั้นผู้ลง ไปที่อียิปต์ เพื่อขอความช่วยเหลือ และหมายพึ่งม้า ผู้ที่วางใจในรถรบเพราะมีมาก และวางใจในพลม้า เพราะเขาทั้งหลายแข็งแรง นัก แต่มิได้หมายถึงองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล...คนอียิปต์เป็นคน และไม่ใช้พระเจ้า และม้าทั้งหลายของเขาเป็นเนื้อหนัง และไม่ใช่วิญญาณ เมื่อพระเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออก ผู้ช่วยเหลือก็จะสะดุด และผู้ที่รับการช่วยเหลือก็จะล้ม และเขา ทั้งหลายจะพินาศเสียด้วยกัน” (อิสยาห์ 31:1, 3)

เราจะต้องมองดูที่พระเยซู ฟังพากำลึงและการชี้แนะจากพระองค์เสมอ การเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่จริงๆ แล้วคือ การเรียนรู้ที่จะ ฟังพาทะพระองค์ คุณจะเป็นทารกตลอดไป เป็นคนอ่อนแอผอมกะหร่องทางฝ่ายวิญญาณเหมือนกับเด็ก ตราบเท่าที่คุณฟังพาคคน อื่นสำหรับชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณ จงรักคนทั้งหลาย แต่ไว้วางใจอย่างเต็มที่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

คุณจะต้องเรียนรู้ที่จะเดินไปกับพระเจ้า ลงไปลึกในความสัมพันธ์ที่เป็นส่วนตัวใกล้ชิดกับพระเยซู ใช้เวลามากในการ อธิษฐานกับพระองค์เพียงลำพัง อนุญาตให้พระองค์ประทานนิมิตแก่คุณ ค้นหาความเพลิดเพลินในการเดินไปกับพระเจ้า นักเขียน เพลงคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า

บนถนนเมืองเยรีโค มีที่ว่างสำหรับสองคนเท่านั้น
ไม่มาก ไม่น้อยไปกว่านี้ เพียงแค่พระเยซูและคุณเท่านั้น
พระองค์จะทรงแบกภาระ พระองค์จะทรงร่วมทนทุกข์
ไม่ต้องการมีความกังวลใจใดๆ เพราะพระเยซูทรงอยู่ด้วย

ในตอนท้ายนี้ ผมอยากจะกล่าวว่าผมมั่นใจว่าการสูญเสียเพื่อนของคุณเป็นความเสียหายที่ร้ายแรง แต่หากว่าคุณเรียนรู้ที่จะมองดูที่พระเยซูแม้จะเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ คุณจะได้รับการเรียนรู้ที่มีค่ามาก พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่ไร้ซึ่งความบาป และเป็นแบบอย่างเดียวสำหรับชีวิตของคุณ คุณจะไม่มีผิดหวังอีกเลยเมื่อคุณเรียนรู้ที่จะมองดูที่พระองค์เสมอ

รำคาญใจเพราะคำพูดของธรรมิกชนที่อาวุโสกว่า

ถาม

ดิฉันเป็นคริสเตียนใหม่ และสิ่งที่รบกวนใจของดิฉันคือคำพูดของพวกธรรมิกชนที่อาวุโสกว่า พวกเขาอยากจะทำแต่เกี่ยวกับเสื้อผ้าและหัวเราะเยาะผู้หญิงคนอื่นในคริสตจักร พวกเขาคิดว่าดิฉันกระตือรือร้นมากเกินไปเพราะดิฉันอยากจะทำเกี่ยวกับพระเจ้าและพระคัมภีร์ ดิฉันเคยคิดว่าพวกเขาทุกคนบริสุทธิ์ แต่ตอนนี้เมื่อดิฉันอยู่ในคริสตจักรแล้ว ดิฉันเห็นว่าพวกเขาเกือบจะเหมือนผู้หญิงของโลกนี้ ยกเว้นว่าไม่ได้สนใจสามี หรืออะไรพวกนั้น ดิฉันสับสนจริงๆ ดิฉันผิดปกติหรือเปล่า หรือว่าเป็นพวกเขาหรืออะไรกันแน่

ตอบ

ผมเข้าใจความสับสนของคุณครับ ประสบการณ์ของคุณเป็นเรื่องปกติ หลายคนมีความคิดสูงส่งว่าคริสเตียนจะต้องเป็นอย่างไรจนมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถทำได้ตามอุดมคติที่เขาคิดขึ้นในใจของตัวเอง ผมไม่ได้หมายความว่า คริสเตียนไม่ควรจะดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ ไม่ใช่เลย แต่ผมหมายความว่าคริสเตียนทุกคนก็เป็นมนุษย์ และมีความอ่อนแอเหมือนเช่นที่มนุษย์คนอื่นๆ มี แม้ว่าเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วก็ตาม

ผมขออธิบายโดยกล่าวว่าคริสเตียนมีฐานะประชากรสองฐานะด้วยกัน พระคัมภีร์กล่าวว่า “ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ” (ยอห์น 3:6) คริสเตียนบังเกิดสองครั้ง ครั้งแรกคือจากเนื้อหนัง และเขาจึงเป็นเนื้อหนัง และครั้งที่สองจากพระวิญญาณ และเขาจึงเป็นวิญญาณ เขาไม่ใช่เนื้อหนังทั้งหมดหรือวิญญาณทั้งหมด แต่เป็นทั้งเนื้อหนังและวิญญาณ

เราจะต้องไม่ดำเนินชีวิตของเราในเนื้อหนังหรือตามเนื้อหนัง “เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยฝ่ายพระวิญญาณ ท่านได้ทำลายการของฝ่ายกายเสียท่านก็จะดำรงชีวิตได้” (โรม 8:13)

ดังนั้นคริสเตียนจึงอยู่ในสองโลก แม้ว่าเราได้บังเกิดใหม่และทุกอย่างได้เป็นสิ่งใหม่ เรายังต้องทานอาหาร ดื่มน้ำ ทำความสะอาดบ้าน ตัดหญ้า ทำงาน เป็นพลเมืองและเพื่อนบ้านที่ดี และทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นสมาชิกของครอบครัวทางโลกที่ดี ในขณะที่เราทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมด เราก็ยังเป็นบุตรของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์สอนว่าในขณะที่ดำเนินชีวิตในโลกนี้ เราต้องทำหน้าที่ที่มนุษย์ของเราอย่างสัตย์ซื่อเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า คนๆ หนึ่งกล่าวว่า “บางคนคิดถึงสวรรค์มากจนไม่มีประโยชน์ในโลก” อีกคนกล่าวไว้อย่างเหมาะสมว่า “และทรงโปรดให้เราตั้งในสวรรค์สถานกับพระเยซูคริสต์” (เอเฟซัส 2:6) เราต้องตั้งมั่นอยู่ในโลกนี้เพื่อทำงานของเราที่นี่เพื่อองค์พระเยซูคริสต์เจ้า

ใน 1ทิโมธี 5:14 เปาโลกล่าวกับบรรดาหญิงสาว และให้เราสังเกตหน้าที่รับผิดชอบสองด้านที่เขาเน้น ดังนี้ “เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าปรารถนาในพวกแม่เฒ่าสาว ๆ นั้นมีสามี มีบุตรและดูแลบ้านเรือน เพื่อมิให้ศัตรูมีช่องทางนินทาได้” ประการแรก เขาพูดถึงหน้าที่ทางธรรมชาติ อันได้แก่ แต่งงาน มีบุตร ดูแลบ้านเรือน จากนั้นพูดถึงหน้าที่ทางวิญญาณ คือ มิให้ศัตรูมีช่องทางนินทาได้ อาจเป็นไปได้ว่าเมื่อเราเป็นคริสเตียนใหม่ เรายังไม่พบสมดุลตรงนี้ คุณอาจไม่มีโอกาสที่จะดำเนินชีวิตที่ต้องรับผิดชอบทำงานทางโลก

คุณอาจเป็นเหมือนหญิงสาวคนหนึ่งที่มาที่คริสตจักรของเราหลายปีก่อน เธอมีสามีที่ไม่เชื่อและลูกเล็กๆ หลายคน หากเราอนุญาต เธอคงจะอยู่ที่คริสตจักรของเราทั้งวันทั้งคืน ผมต้องปิดไฟแล้วบอกเธอให้กลับบ้านไปเสีย ไม่อย่างนั้นเธอก็ไม่ยอมไปไหน เธอไม่มีเวลาหรือแนวโน้มที่จะทำอาหารให้สามีและลูกๆ ล้างจาน ทำความสะอาดบ้าน หรือซ่อมหรือรีดเสื้อผ้า ด้วยเหตุนี้เพื่อนบ้านจึงโทรแจ้งเจ้าหน้าที่ซึ่งมาพบว่าลูกๆ ถูกละเลยอย่างสิ้นเชิงและสกปรกอย่างมาก บ้านสกปรกเหมือนล้ำหมู มีดินสะสมเป็นสัปดาห์ๆ ในขณะที่สิ่งที่เธอทำคืออ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน เพราะเธอละเลยหน้าที่ทางโลก จึงทำ “ให้ศัตรูมีช่องทางนินทาได้” และนำเอาความเสื่อมเสียมายังองค์พระผู้เป็นเจ้า

แม้จะได้กล่าวไปเช่นนั้น กรุณาอย่าคิดว่าผมเห็นด้วยกับการพูดที่ไร้ศีลธรรมเช่นที่คุณอ้างถึง สิ่งนั้นเป็นสิ่งตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง และพระคัมภีร์ก็กล่าวโทษเช่นกัน ในข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้าส่วนที่อ้างมาล่าสุด เปาโลกล่าวถึงหญิงสาวที่ “เกียจคร้านเที่ยวไปบ้านนี้บ้านนั้น และมีโซ่แต่เกียจคร้านเท่านั้น แต่ปากบอด้วย และเที่ยวยุ้งกับเรื่องของผู้อื่น พูดสิ่งซึ่งไม่ควรจะพูด” (1ทิโมธี 5:13) หนังสือยากอบ บทที่สามทั้งหมดเขียนขึ้นเพื่อให้เราทราบถึงความชั่วร้ายอันร้ายกาจของลิ้นที่ไม่ชอบธรรมและควบคุมไม่ได้

เมื่อคนเริ่มที่จะไม่ใส่ใจในชีวิตฝ่ายวิญญาณภายในและการดำเนินไปกับพระเจ้า พวกเขาจะเริ่มแสดงออกมาภายนอก ซึ่งสิ่งที่พบบ่อยที่สุดคือการพูดจาโดยไม่ระมัดระวัง พวกเขาอาจอ้างว่าเป็นคริสเตียนที่จริงใจ แต่คำพูดของพวกเขาจะทรยศพวกเขา เพราะแสดงให้เห็นว่าความสนใจของพวกเขาไม่ใช่เรื่องทางฝ่ายวิญญาณเลย แต่เป็นเพียงทางธรรมชาติ ผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของการขาดการอธิษฐานและการแยกตัวออก และการพูดจาในทางเนื้อหนังทำร้าย เป็นยาพิษ และทำลายคนอื่น ครอบครัวและคริสตจักร บางครั้งมากเกินกว่าที่จะเยียวยาได้

ผู้คนที่พูดจาในทางเนื้อหนังเช่นนี้กลายเป็นสิ่งที่ทำให้คริสเตียนใหม่ๆ เช่นคุณสะดุด คุณคร่ำครวญ สิ่งที่คุณจะต้องทำคือให้มองดูที่พระเยซู และไม่ไปมองที่คนอื่น บทเรียนนี้เป็นบทเรียนที่สำคัญสำหรับคุณ เพราะหากคุณไม่จ้างมองที่พระเยซูแล้ว คุณก็จะสะดุดและล้มลงในที่สุด

อันตรายอีกอย่างหนึ่งในการมองคนอื่นคือคุณจะเป็นคนที่ตัดสินผู้อื่น กล่าวโทษผู้อื่น และหน้าไหว้หลังหลอก เมื่อกล่าวโทษผู้อื่น คุณก็จะทำสิ่งเดียวกันกับที่คุณวิจารณ์ว่าพวกเขาทำ

จงรักษาสสมดุลทางฝ่ายวิญญาณในชีวิตของคุณ อย่าปล่อยให้สิ่งที่คนอื่นทำมาทำให้คุณสะดุด และระวังเพื่อที่คุณจะไม่ตีเตียนและกล่าวโทษผู้อื่น จงจำบทเพลงนี้ไว้

หันมามองพระเยซู

มองดูพระพักตร์อันงดงามของพระองค์

และสิ่งต่างๆ บนโลกนี้จะหมองลงไปอย่างประหลาด

.....
การตอบคำถามคนอื่น

ถาม

ผมเป็นคริสเตียนมาได้เพียงแค่ประมาณเจ็ดเดือนเท่านั้น ผมรู้สึกสับสนเกี่ยวกับเรื่องทีคนในคริสตจักรอื่นๆ คิดว่าตนเองถูกต้อง ผมมีเพื่อนสนิทสองคนที่ทำงาน คนหนึ่งเป็นแบ็บติสต์ อีกคนเป็นพวกเซเวนเดย์ แอดเวนทิสต์ ทั้งสองคนมีความกระตือรือร้นมาก และพวกเขาทั้งสองยืนยันว่าคริสตจักรของตนเท่านั้นที่สอนคำสั่งสอนที่ถูกต้อง ผมจะตอบเขาว่าอย่างไรดี พวกเขาทั้งคู่พระคัมภีร์มากกว่าผม และพวกเขาบอกข้อพระคัมภีร์ที่ผมไม่สามารถตอบได้ ผมรู้สึกอึดอัดใจและด้อยกว่า เพราะผมไม่สามารถตอบคำโต้แย้งของพวกเขา แต่ผมรู้ในใจว่าสิ่งที่ผมมีเป็นของพระเจ้า กรุณาช่วยผมให้รู้ว่าจะต้องทำอย่างไรด้วย

ตอบ

มารพยายามที่จะทำให้คุณต้องตั้งรับ เพื่อให้คุณรู้สึกด้อยกว่าและสับสนเพราะคุณอ่อนกว่าในพระเจ้าและไม่ทราบคำตอบทั้งหมด ท้ายที่สุด เมื่อคุณดำเนินต่อไป คุณจะทราบว่าคำตอบคำถามและคำโต้แย้งเกี่ยวกับพระคัมภีร์อย่างไร แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่จำเป็นเสมอไป คุณไม่ต้องรู้สึกว่าจะต้องตอบทุกคำถามและคำโต้แย้งที่เกิดขึ้นกับคุณ พระเยซูเองไม่ทรงทำเช่นนั้น (ดูมัทธิว 21:23-27)

คุณบอกว่าคุณทราบว่าคุณมีเป็นของพระเจ้า นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญ พยานส่วนตัวของคุณเป็นสิ่งที่ฤทธิ์เดช ไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ คนอื่นๆ อาจโต้เถียงกันเรื่องคำสั่งสอนที่คุณอาจยังไม่สามารถตอบได้ แต่ไม่มีใครสามารถแย้งสิ่งที่บุคคลคนหนึ่งประสบเป็นการส่วนตัวได้ นี่เป็นอาวุธที่มีประสิทธิภาพมาก และเป็นสิ่งที่ชายตาบอดซึ่งพระเยซูทรงรักษานั้นได้ใช้เมื่อพวกเขาโต้แย้งกับเขาให้อ่านบันทึกในยอห์น 9:24-33 ผู้นำทางศาสนาไม่สามารถตอบเขาได้เมื่อเขาบอกถึงประสบการณ์ส่วนตัวของเขา เปาโตกล่าวถึงประสบการณ์ของตนบนถนนดามัสกัสซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในทานองเดียวกัน ประสบการณ์ของคุณก็เป็นอาวุธที่มีประสิทธิภาพอย่างมาก

ผมขอยืนยันกับคุณว่าคุณมีเหตุผลสนับสนุนมากกว่าเพื่อนสองคนของคุณมากนัก ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะกล่าวอ้างข้อพระคัมภีร์มากเพียงใด หรือคำโต้แย้งของพวกเขาอาจฟังดูมีเหตุผลมากเพียงใด คุณอยู่ในความจริง แต่พวกเขาไม่ได้อยู่ในความจริง ไม่ใช่ข้อความพระคัมภีร์ที่พวกเขาพูดถึงเป็นสิ่งผิด ข้อพระคัมภีร์ทุกข้อเป็นของพระเจ้าและเป็นความจริง แต่การแปลข้อพระคัมภีร์ของพวกเขาเป็นสิ่งที่ผิด ในเวลานี้ คุณอาจไม่เข้าใจและคำโต้แย้งของพวกเขาอาจฟังดูมีเหตุผล แต่จงมีความมั่นใจอย่างหัวน้ไป ความเข้าใจจะเกิดขึ้นในเวลาที่เหมาะสมเมื่อพระคัมภีร์เปิดออกต่อคุณ จนกว่าเวลานั้นจะมาถึง จงปล่อยให้ความเชื่อของคุณจับพระศिलाไว้ และไม่ยอมที่จะถูกเคลื่อนย้ายไป คุณจะมีความยินดีที่คุณทำเช่นนั้น เพราะสิ่งที่เรามีจะคงทนทุกการทดสอบ แต่สิ่งที่พวกเขามีจะไม่ทนอยู่ได้

สุดท้าย จงอยู่ในทางฝ่ายวิญญาณอยู่เสมอ จงอธิษฐานอย่างมาก ประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงสวดขอร้องต่อการประชุมของคริสตจักร จงศึกษาพระวจนะ ความเข้าใจจะเกิดขึ้น คุณมีมุกที่มีราคา เพื่อนของคุณจำเป็นต้องมีสิ่งที่คุณมี คุณไม่จำเป็นต้องรู้สึกด้อยกว่าเลย

ตามจริงแล้ว คุณอาจจะสนใจที่จะใช้เทคนิคของเปาโลเมื่อเขาต้องมีคดีกับพวกธรรมาจารย์ สภาของยิวที่ประกอบไปด้วยกลุ่มที่แตกต่างกันสองกลุ่ม คือพวกฟาริสีและสะดูสี เขากล่าวถึงเรื่องทีพวกเขาไม่เห็นพ้องกันอย่างมาก คือ การฟื้นขึ้นจากความตาย ผลที่เกิดขึ้นคือ เปาโลสามารถยืนอยู่ต่างหากในขณะที่คนเหล่านั้นได้เถียงกัน (ดูกิจการ 23:6-10)

เพื่อนทั้งสองคนของคุณมีความขัดแย้งกันในหลายๆ เรื่องอย่างแน่นอน แทนที่จะเป็นคนที่พวกเขาทั้งสองโจมตี ก็ให้กล่าวถึงเรื่องที่ไม่เห็นพ้องกันอย่างมาก และปล่อยให้พวกเขาเถียงกันในขณะที่คุณอยู่เฉยๆ และสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์และไฟ ความจริงที่ดีเลิศเกี่ยวกับการบังเกิดใหม่ และพระนามของพระเยซูคริสต์

จงแสดงถึงวิญญาณที่อ่อนหวานของพระคริสต์ และปฏิเสธที่จะเป็นคนชอบโต้เถียงหรือขุ่นเคือง ให้พวกเขาได้รู้ว่าคุณมั่นคงในสิ่งที่ได้รับจากพระเจ้า จงอธิษฐานเผื่อเพื่อนของคุณ คำพยานของคุณร่วมกับพระวิญญาณของพระเจ้าในชีวิตของคุณจะมีฤทธิ์เดชมากกว่าคำโต้เถียงของพวกเขาทั้งหมด จงตั้งมั่นอยู่ และคุณจะมีความปีติยินดีในการนำเพื่อนทั้งสองของคุณมาสู่แท่นบูชาพื้นเทออสต์

รับใช้พระเจ้าเฉพาะเวลาที่มีปัญหา

ถาม

ทำไมเวลาที่สามีของคุณและดิฉันติดกัน ดิฉันจึงเย็นชาและห่างไปจากคริสตจักร แต่เมื่อสามีของดิฉัน (เขาไม่ได้รับความรอด) ออกจากงานหรือทิ้งดิฉันไป หรือทำให้เกิดปัญหา ดิฉันจึงกลับเข้ามาและรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า และอธิษฐาน ตอนนั้นเขาทิ้งดิฉันไป และดิฉันอธิษฐานเต็มล้นและรับใช้พระเจ้า แต่ดิฉันกลัวว่าเมื่อเขากลับมา ดิฉันจะหันไปจากพระเจ้าเหมือนก่อนหน้านี้ คุณช่วยดิฉันหน่อยได้ไหม

ตอบ

ปัญหาของคุณคือ คุณไม่ได้รับพระเยซูอย่างแท้จริง ถ้าคุณรักพระองค์อย่างแท้จริงเหมือนเช่นที่คุณควรจะทำ พระองค์จะเป็นที่หนึ่งในชีวิตของคุณ และคุณจะใช้พระองค์ไม่ว่าจะทุกข์หรือสุข มีเงินหรือไม่มีเงิน มีสามีหรือไม่มีสามี พระองค์จะทรงเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง และไม่มีใครหรือสถานการณ์ใดๆ ในชีวิตที่จะมาขวางกั้นคุณกับพระองค์ได้

ในเวลานี้ คุณไม่มีความเป็นผู้ใหญ่เป็นอย่างมาก เป็นคนที่คำนึงถึงแต่ตนเอง อธิษฐานและรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าเฉพาะเมื่อคุณมีปัญหาเท่านั้น คุณยังไม่ยอมจำนนอย่างแท้จริงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ผมอยากจะทำให้คุณอ่านข้อความในย่อหน้าถัดๆ ไป และดูว่าคุณเป็นอย่างนั้นหรือไม่ เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในเวลาเดียวกับสภาพจิตใจที่เป็นเหมือนเช่นคุณ

1. คุณไม่ได้เข้าประชุมอย่างสัตย์ซื่อ ปล่อยให้ความต้องการของเนื้อหนัง เช่น การไปที่ยิวเขา ไปเที่ยวชายทะเล ไปตกปลา ไปสวนสนุกดิสนีย์แลนด์ หรือไปหาเพื่อนมีความสำคัญมากกว่าการที่จะเข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้าและนมัสการพระองค์

2. คุณไม่ถวายสิบลดอย่างสัตย์ซื่อ คุณถวายสิบลดเฉพาะหลังจากที่จ่ายหนี้ต่างๆ และซื้อสิ่งที่คุณต้องการแล้วเท่านั้น ถ้าคุณมีเงินเหลือ คุณก็ถวายสิบลด โดยที่ลืมหรือไม่ใส่ใจข้อพระคัมภีร์เช่น สุภาษิต 3:9-10; มาลาคีย์ 3:8-11; ลูกา 16:9-13

3. ชีวิตการอธิษฐานของคุณไม่มีระเบียบอย่างแท้จริง คุณไม่ได้อธิษฐานกับพระเจ้าที่บ้านของคุณ คุณไม่มีความปรารถนาที่จะอธิษฐานทุกวัน และสำหรับการอดอาหาร คุณจะบอกว่าคุณ “ปวดหัวมาก” คุณจึงไม่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า พระเจ้าไม่ใช่สิ่งแท้จริงสำหรับคุณ

4. คุณไม่มีภาระหนักสำหรับคนหลง วิญญาณกำลังตายลงอยู่รอบตัวคุณ แต่คุณยังไม่ได้เปิดปากบอกพวกเขาเกี่ยวกับพระเยซู คุณสามารถพูดคุยกับพวกเขาได้อย่างง่ายดายในเรื่องไม่เป็นเรื่อง แต่คุณรู้สึกอายที่จะกล่าวถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า และหากคุณสามารถพูดขึ้นมา คุณก็พูดโดยที่รู้สึกอายและรู้สึกผิด

5. ลึกลับๆ คุณไม่อยากจะปฏิบัติตามมาตรฐานเรื่องความบริสุทธิ์ ในช่วงระยะเวลาที่คุณ “เย็นชาและห่างไปจากคริสตจักร” คุณกลับไปทำนิสัยชาวโลกแบบเดิมๆ ของคุณ เช่น ตัดผม สวมเครื่องประดับ และแต่งหน้า ดูทีวีหรือวิดีโอ หรือไปดูภาพยนตร์ แม้เมื่อเวลาที่คุณ “อธิษฐานเต็มล้นและรับใช้พระเจ้า” คุณหวังว่าคริสตจักรจะไม่เคร่งครัดเกินไป

6. คุณไม่รักที่จะอ่านพระคัมภีร์ หรือฟังคำเทศนาหรือคำสอนพระวจนะที่ดีและถูกต้อง คุณอยากฟังเรื่องราวหรือประสบการณ์ สิ่งที่ไม่จริงจัง สดใส สั้นๆ และเหมือนพี่เหมือนน้อง อย่างมากที่สุดคุณฟังได้แต่ “คำเทศนาเล็กๆ สำหรับ คริสเตียนน้อยๆ” ทั้งที่อ่อนแอและบอบบางของคุณทนได้แค่นมแห่งพระวจนะและแถมเป็นนมไร้ไขมันเสียด้วย คำเทศนาที่เป็นคำสั่งสอนจริงๆ จังๆ ทำให้คุณเบื่อเกือบตาย

7. คุณไม่ได้ไปในการประชุมคริสตจักรเพื่อนมัสการพระเจ้า แต่คุณไปเพื่อจะได้รับความบันเทิง คุณนั่งอยู่ที่โบสถ์เหมือนกับเด็กเหลือขอเอาแต่ใจตัวเอง คอยแต่จะรอให้คนป้อน คุณไม่ได้ “เข้าประตูของพระองค์ด้วยการโมทนา” หรือเข้าไปใน “บริเวณพระนิเวศของพระองค์ด้วยการสรรเสริญ” แน่แน่นอนว่า คุณต้องการได้รับการอวยพร แต่คุณไม่ต้องการสรรเสริญพระองค์ คุณขยับเขยื้อนก็ต่อเมื่อในการประชุม มีคนอื่นนมัสการพระเจ้า เมื่อพระวิญญาณทรงเคลื่อนไหว คุณอาจจะยอมให้ตัวเองปีบน้ำตาลหนึ่งหรือสองหยดออกมา เพื่อที่คุณจะได้การอวยพรที่เกิดจากการอธิษฐานของคนอื่นๆ

คุณอาจรู้สึกว่าคุณแกร่งเกินไป และอาจเป็นไปได้ว่าคุณไม่ได้ห่างจากสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้คุณเป็นมากเกินไป อย่างไรก็ตาม ผมแน่ใจว่าที่วามานี้คงจะเหมือนคุณบ้าง และตราบดีที่ข้อใดข้อหนึ่งตรงกับคุณ ก็แสดงว่าคุณเป็นคริสเตียนที่ไม่เป็นผู้ใหญ่และไม่มั่นคง

คุณควรจะทำอะไร ก่อนอื่นซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด คุณจะต้องรักพระเยซู ให้พระองค์เป็นที่หนึ่งในชีวิตของคุณ เข้าร่วมประชุมทุกครั้ง นมัสการพระเจ้าเมื่อไปโบสถ์ คิดถึงพระองค์ เริ่มที่จะอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ “อธิษฐานจนทะลุทุกอย่างและได้สัมผัสกับพระเจ้า” ทุกวัน ถวายสวดเป็นครั้งแรกหลังจากได้รับเงินมา เป็นพยานในทุกโอกาส ขอให้พระเจ้าทรงประทานความรักในความบริสุทธิ์ ทั้งภายในและภายนอก เริ่มอ่านพระวจนะเป็นประจำทุกวัน (โปรแกรมอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน (BREAD) สามารถช่วยได้) กั้นเวลาในการอดอาหารและอธิษฐาน ฟังเมื่อมีการเทศนาพระวจนะ เพราะเป็นข่าวสารของพระเจ้ามาถึงคุณ เข้าร่วมการศึกษาพระคัมภีร์ทุกครั้ง มีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมของคริสตจักร

ไปหาศิษยาภิบาลและบอกกับเขาถึงสิ่งที่คุณบอกกับผม ให้เขาช่วยเหลือคุณในการเดินไปกับพระเจ้าใหม่ แน่แน่นอนว่าเขาไม่สามารถที่จะทำให้คุณได้ คุณจะต้องตั้งใจ อยากรอให้สิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นก่อนที่คุณจะแสวงหาพระเจ้า ให้เริ่มตอนนี้ เหมือนเช่นที่ผมได้บอกไป และให้ยื่นหยัดอยู่ ผมหวังว่าสามีของคุณจะกลับมาหาคุณ และถ้าเขากลับมาหาคุณ ก็แนะนำให้เขารู้จักคุณคนใหม่ คนที่รับใช้พระเจ้าตลอดเวลา

ท้ายนี้ คุณเคยหยุดคิดใหม่ว่าบางที เหตุผลหนึ่งที่สามีของคุณไม่เชื่อพระเจ้า อาจเป็นเพราะคุณไม่ได้แสดงให้เขาเห็นว่าชีวิตคริสเตียนที่สม่ำเสมออย่างแท้จริงมีความชื่นชมยินดีเพียงใด เขาเห็นคุณในการเป็นคริสเตียนแบบขึ้นๆ ลงๆ บางครั้งร้อน บางครั้งเย็น และเขาไม่มีความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตคริสเตียนแบบนั้น คุณควรให้เขาได้เห็นว่าการมีชีวิตที่มีความสุขและอุทิศตนอย่างแท้จริง อุทิศตนต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง เป็นอย่างไร จงปฏิบัติตาม 1 เปโตร 3:1-2 แล้วจะได้ผล และคุณจะทราบว่าการมีบ้านที่มีความสุขเป็นหนึ่งในพระคริสต์เป็นอย่างไร

.....

ผมควรจะคืนสิ่งของที่ขโมยมา เมื่อครั้งเป็นคนบาปหรือไม่

ถาม

ผมเพิ่งจะได้รับความรอดเมื่อไม่นานมานี้ เมื่อผมอยู่ในกองทัพเรือหลายปีก่อน ผมขโมยเครื่องมือและอุปกรณ์บางอย่างที่มีค่าประมาณสองพันดอลลาร์ ทุกคนก็ทำอย่างนั้นกัน และพวกเจ้าหน้าที่ก็ทำเป็นไม่เห็น มีคนบอกผมว่าผมไม่ต้องนำทรัพย์สินนี้ไปคืนเพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า “การพิพากษาจะต้องเริ่มต้นที่ครอบครัวของพระเจ้า” ซึ่งหมายความว่า พระเจ้าทรงให้อภัยความบาปในอดีตของผมแล้ว ผมจะไม่ถูกตัดสินเพราะความผิดบาปใดๆ ที่กระทำไปก่อนที่จะได้รับความรอด ผมรู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ และที่คนนั้นยืนยันว่านี่คือสิ่งที่พระคัมภีร์สอน เขาพูดถูกไหมครับ หรือผมควรจะนำสิ่งเหล่านี้ที่เอามาคืนไปเสีย

ตอบ

มีส่วนที่ถูกอยู่ก็คือเราจะไม่ถูกตัดสินเพราะความผิดบาปที่เรากระทำไปก่อนที่จะได้รับความรอด สิ่งเหล่านั้นอยู่ภายใต้พระโลหิตของพระเยซู ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคุณและพระเมตตาของพระองค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่คิดมูลค่าและไร้ขอบเขต

อย่างไรก็ตาม ในอีกด้านหนึ่ง ถ้าคุณขโมยของก่อนที่จะได้รับความรอด ในตอนนี้คุณได้รับความรอดแล้ว คุณก็ทำบาปทุกวันที่คุณเก็บสิ่งที่คุณเคยขโมยเอาไว้ ไม่มีทางเลยที่คุณจะสามารถพูดได้ว่าเครื่องมือและอุปกรณ์เหล่านั้นเป็นของคุณโดยชอบธรรม สิ่งของเหล่านั้นเป็นของกองทัพเรือ ดังนั้นการที่คุณเก็บของเหล่านั้นไว้ทำให้คุณเป็นขโมย การเก็บสิ่งที่คุณขโมยก่อนที่จะได้รับความรอด เป็นการที่คุณขโมยจากผู้ที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินเหล่านั้นอย่างแท้จริง และนั่นคือสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่ตอนนี้ คุณควรจะคืนทรัพย์สินของคุณขโมยมานั้นเสีย ผมขออธิบายถึงเรื่องนี้่อีกนิด

ผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่านี่ยังคงเป็นหนี้ที่จะต้องจ่ายคืนไม่ว่าเราจะเป็นอย่างนี้ก่อนหรือหลังจากที่ได้รับความรอดแล้ว ถ้า “การพิพากษาจะต้องเริ่มต้นที่ครอบครัวของพระเจ้า” (1เปโตร 4:17) หมายความว่าเราไม่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการกระทำของเรา ก่อนที่จะได้รับความรอด ก็จะหมายความว่าเราเป็นอิสระจากหนี้ เป็นอิสระจากสัญญาที่เราได้ทำไว้ก่อนหน้านั้น หลุดจากหน้าที่รับผิดชอบใดๆ ที่เรามีต่อครอบครัวของเรา คนอื่น สถาบัน หรือรัฐบาลของเรา ก่อนหน้าที่เราจะได้รับความรอด เราก็ควรจะฉีกหนังสือสัญญาของเรา ทะเบียนสมรส และเอกสารจำนองของเรา และทุกสิ่งจะเริ่มต้นใหม่หลังจากความรอดของเรา แต่นั่นเป็นการแปล 1เปโตร 4:17 ที่ไม่ถูกต้อง

ข้อพระคัมภีร์นั้นหมายความว่า พระเจ้าจะทรงจัดการกับความบาปในชีวิตของคริสเตียน และถ้าพระเจ้าไม่ละเลยบุตรของพระองค์เองและปล่อยให้พวกเขาหลุดไปได้พร้อมกับความบาป อย่างนั้นลองคิดถึงว่าการพิพากษาจะเลวร้ายเพียงใดในผู้ที่ปฏิเสธพระกิตติคุณ ในส่วนสุดท้ายของข้อพระคัมภีร์นั้นกล่าวว่า “ถ้าการพิพากษานั้นเริ่มต้นที่พวกเขา ก่อน ปลายทางของคนเหล่านั้น ที่ไม่เชื่อฟังชาวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร”

การใช้คืนเป็นคำสอนที่สำคัญของคริสตจักรของพระเจ้า อาจจะถูกเหมือนล้ำสมัยสำหรับบางคน แต่เป็นสิ่งที่แน่นอนในพระวจนะของพระเจ้า (ดูเลวีนิติ 6:1-5; เอเสเคียล 33:14-16)

ศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูว่า “ถ้าข้าพระองค์ได้ขังของของผู้ใด ข้าพระองค์ยอมคืนให้เขาเสียเท่า” ซึ่งพระเยซูตรัสตอบคำสัญญาที่จะชดใช้คืนนั้นว่า “วันนี้ความรอดมาถึงครอบครัวนี้แล้ว” (ลูกา 19:8-9) การกลับใจใหม่อย่างแท้จริงรวมถึงการชดใช้ทุกสิ่งที่สามารถจะเอามาคืนได้

ผมจำได้ว่าหลายปีก่อนเมื่ออาจารย์ดับเบิลยู อี คิดสัน เป็นเลขาธิการของ Pentecostal Church Incorporated (ก่อนที่จะรวมเข้าเป็นสหคริสตจักรเพนเทคอสต์) ผมได้ยินคำพยานของเขาเกี่ยวกับก่อนที่เขาจะเป็นคริสเตียน เขาเป็นเจ้าของร้านเฟอร์นิเจอร์ในมิสซูรี ตอนนั้นเป็นเวลาที่เขาเลวร้าย และเขาเสียร้านไปและต้องล้มละลาย ในความยากลำบากทางการเงินนั้น เขาพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าและยอมจำนนต่อพระองค์อย่างแท้จริง จากนั้น เขาตกลงใจที่จะจ่ายเงินคืนแก่ผู้ที่เสียเงินไปเพราะการล้มละลายของเขา ในทางกฎหมาย เขาไม่ต้องทำเช่นนั้น แต่เขารู้สึกว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เขาทำในฐานะคริสเตียน เขาต้องใช้เวลาหลายปี แต่ก็จ่ายเงินคืนได้ทุกสตางค์ พระเจ้าทรงให้เขาได้รุ่งเรืองขึ้นด้วยร้านเฟอร์นิเจอร์ที่ใหญ่ขึ้นและดีขึ้นกว่าก่อนที่จะมาเป็นผู้ใช้

คนๆ หนึ่งจะแก้ตัวอย่างไรที่มีเครื่องตัดหญ้าของเพื่อนบ้านอยู่ในโรงรถของตัวเองแล้วพูดว่า “ฉันเก็บเครื่องตัดหญ้านี้ไว้ได้ ฉันได้รับความรอดหลังจากที่ได้ยืมมา” ช่างเป็นเรื่องไร้สาระสิ้นดี แต่ก็เห็นเหตุผลเดียวกันกับที่เพื่อนของคุณใช้

ในการทำงานเดียวกัน คนๆ หนึ่งโกงเงินภาษีก่อนที่จะได้รับความรอดควรจะจ่ายเงินให้กับกรมสรรพากรหลังจากที่ได้รับความรอดแล้ว เงินนั้นไม่ใช่ของเขา เขาเป็นหนี้กรมสรรพากร

คนที่โก่งภาษีเงินได้จะถูกจับได้ไม่เร็วกี่ซ้ำ ไม่ว่าจะทำก่อนหรือหลังจากได้รับความรอดก็ไม่แตกต่าง การโกงของเขาจะนำมาซึ่งการตำหนิต่อตัวเขาเองและต่อคริสตจักร ความบาปจะถูกเปิดโปง และยิ่งคนๆ หนึ่งซ่อนมันไว้นานแค่ไหน โทษก็จะมากขึ้นเท่านั้น

ผมไม่คิดว่าคนๆ หนึ่งจะถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้าได้ถ้าไม่ทำทุกสิ่งที่ได้เพื่อจ่ายหนี้ของตนคืนและใช้คืนสิ่งที่เขาเอามาอย่างไม่ถูกต้อง ผมไม่อยากจะพบกับพระเจ้าโดยที่มีทรัพย์สินของผู้อื่นอยู่ในจิตสำนึกของผม

จริงครับ พระคุณของพระเจ้ายิ่งใหญ่ สามารถปกคลุมอดีต และให้อภัยความบาปทั้งหมดของเรา แต่เป็นสิ่งสำคัญที่เราเห็นทั้งสองด้าน และเข้าใจว่าถ้าคนๆ หนึ่งไม่กลับใจใหม่ เขาจะไม่ได้รับการให้อภัย และการชดใช้เป็นผลของการกลับใจใหม่อย่างแท้จริง

ผมควรจะอยู่ห่างจากสมาชิกแก๊งใหม่

ถาม

เป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่ที่คนๆ หนึ่งซึ่งได้รับการช่วยกู้จากแก๊ง จะไปในสถานที่ซึ่งอาจมีสมาชิกแก๊งที่บุคคลนั้นเคยรู้จัก

ตอบ

แม้แต่กับคนที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การที่ตั้งใจเปิดตนเองต่อสภาพแวดล้อมและความกดดันแบบเดียวกับที่เขาขณะเขามาได้นั้นเป็นสิ่งที่โง่เขลา เป็นเรื่องเศร้าแต่เป็นความจริงที่คนมากมายถูกเพื่อนฝูงในอดีตหล่อใจให้กลับไปใช้ชีวิตที่เต็มไปด้วยความบาป อันเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกู้เขาออกมา

เห็นได้ชัดว่าตัวธรรมชาติของคุณถูกดึงดูดด้วยบรรยากาศของแก๊ง ความกดดันในกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้คุณเข้าไปมีส่วนร่วมตั้งแต่ตอนแรกอย่างไม่ต้องสงสัย พระเจ้าทรงติดต่อคุณในการช่วยกู้คุณและให้ชีวิตใหม่แก่คุณ

ความกดดันในกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งที่มีความอำนาจมาก การเห็นชอบและยอมรับจากคนอื่นๆ เป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ และมักจะเป็นเพื่อการชั่วร้าย มีอำนาจที่ดึงดูดซึ่งมีพลังเหมือนกับเหล่าที่มีต่อคนติดเหล้า

ผมอยากจะทำถึงข้อพระคัมภีร์ที่ถูกละเลยกัน ซึ่งเตือนเกี่ยวกับการเกี่ยวข้องกับสิ่งชั่ว “อย่าหลงเลย ‘การคบคนชั่วย่อมเสียนิสัย’ ” (1 โครินธ์ 15:33) นี่เป็นกฎที่แน่นอนของพระเจ้า คุณไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงมันไปได้ ถ้าคุณเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่ชั่ว ก็จะเป็นการทำลายคุณ

เป็นการฉลาดที่จะหลีกเลี่ยงคนที่คุณไม่ควรจะไปเกี่ยวข้องกับ ให้เลือกเพื่อนของคุณอย่างระมัดระวัง อย่าไปยุ่งกับสิ่งที่จะล่อลวงคุณ คนที่มีปัญหาจะกล่าวว่า “อย่าเข้าไปในวิถีของคนชั่วร้าย และอย่าเดินในทางของคนอธรรม จงหลีกเลี่ยง อย่าเดินบนนั้น เลี้ยวออกไปเสีย และจงผ่านไป” (สุภาษิต 4:14-15)

คุณจงเป็นคนฉลาด

เราสอนอนุชนของเราถูกต้องหรือเปล่า

ถาม

เมื่อเร็วๆ นี้ ผมได้ยินเด็กหนุ่มคนหนึ่ง (ที่คาดว่ามิใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์) บอกกับเพื่อนบ้านว่า “ตอนผมไปเที่ยว ผมลืมเกี่ยวกับโบสถ์ และทำทุกอย่างที่อยากทำ” เป็นสิ่งที่รบกวนใจผมจริงๆ เราสอนอนุชนของเราว่าพวกเขาจะมาจะไปอย่างไรก็ได้ตามต้องการอย่างนั้นหรือ

ตอบ

เด็กหนุ่มคนนี้มีปัญหาหัวใจ พระเยซูตรัสว่า “พวกท่านจงรักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน ด้วยสุดความคิดและด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน” (มาระโก 12:30)

เราไม่สามารถลืมสิ่งที่เรารักด้วยสุดใจของเราได้ เป็นสิ่งวัดว่าชายคนนี้จะรักพระเจ้าน้อยเพียงใดถ้าเขาสามารถนำสิ่งต่างๆ ทางฝ่ายวิญญาณออกไปจากความคิดของเขาได้ บุคคลที่ดำเนินไปในความรักของพระเจ้าจะไม่สามารถคิดว่าจะพักร้อนจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

ผมหวังว่าเราคงไม่สอนอนุชนของเราเท่านั้น แต่ช่วยพวกเขาให้พบประสบการณ์ในพระเจ้า ซึ่งมีความลึกซึ้งจนสามารถอธิบายได้ด้วยเพียงคำๆ เดียวนั่นคือ ความรัก

คน ๆ หนึ่งได้รับการอวยพรจากพระวิญญาณ และทำสิ่งต่างๆ ของโลกนี้ได้อย่างไร

ถาม

เพื่อนของผมเป็นคนที่มิใช่อยู่ทางฝ่ายโลก เขาไปดูการแสดงต่างๆ และเป็นแฟนกับคนบาป แต่เขาสามารถมาโบสถ์หลังจากไปชมการแสดงหรือไปเที่ยวกับคนบาป หลับตา ยกมือขึ้น พูดภาษาต่างๆ ไห่ร้องและเต้นรำระหว่างทางเดินในโบสถ์ ผมพูดกับเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้และเขากล่าวว่า “ถ้าผมได้รับการอวยพรและพูดภาษาต่างๆ และเต้นรำ นั่นก็เป็นสิ่งพิสูจน์ว่าผมถูกต้องในสายพระเนตรพระเจ้าอย่างแน่นอน” ผมไม่ทราบว่าจะตอบเขาอย่างไร เป็นอย่างนั้นจริงๆ หรือครับ

ตอบ

ตอบคำเดียวคือ **ไม่** มิใช่อย่างนั้นเลย สิ่งเหล่านั้นมิได้พิสูจน์ว่าคน ๆ หนึ่งถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า ความคิดที่ว่าถ้าคุณสามารถทำให้คน ๆ หนึ่งเต้นรำ หรือตะโกน หรือพูดภาษาต่างๆ ได้ แสดงว่าทุกสิ่งทุกอย่างดีแล้วนั้น เป็นสิ่งที่เหมาะกับการก่อให้เกิดคนหน้าไหว้หลังหลอกขึ้นเท่านั้น ผมจะขออธิบายในเรื่องนี้

ผมเห็นด้วยกับเสรีภาพในการนมัสการ กับการเต้นรำต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และกับการพูดภาษาต่างๆ ผมเชื่อว่าประชากรของพระเจ้าควรจะทำเช่นนั้น แต่สิ่งเหล่านี้มิใช่เครื่องพิสูจน์ถึงการอยู่ทางฝ่ายวิญญาณของคน ๆ หนึ่ง เพราะสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอาจเสแสร้งกันได้ ในวันเวลาสุดท้าย มีกิจกรรมที่จอมปลอมมากมาย

เราได้รับคำเตือนในพระคัมภีร์ว่ามีการหน้าซื่อใจคดในคริสตจักรในวันเวลาสุดท้าย (1ทิโมธี 4:1-2) ผู้ทำการชั่วช้าจะอ้างหมายสำคัญและการอัศจรรย์ (มัทธิว 7:22-23) และวิญญาณที่ลอลกหลงจะปลอมตนเองเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า (2โครินธ์ 11:13-15) เราได้รับคำเตือนที่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เกี่ยวกับการสำแดงทางฝ่ายวิญญาณและหมายสำคัญที่ปลอม เพื่อที่เราจะทราบว่ามิใช่ว่าการสำแดงหรือเหตุการณ์เหนือธรรมชาติทุกอย่างมาจากพระเจ้า ถ้ามีคนพูดภาษาต่างๆ ที่มิได้อุทิศตัวต่อองค์พระเยซูคริสต์เจ้าอย่างแท้จริง และมิได้ดำเนินในความเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า คุณแน่ใจได้เลยว่าการสำแดงที่เขาอาจจะแสดงนั้นไม่ได้รับการยอมรับจากพระเจ้า (ดู 1ยอห์น 3:6-10; 4:1-3; มัทธิว 24:11, 24)

นี่ไม่ใช่การพูดว่า ในระดับนี้เพื่อนของคุณเป็นผู้หลอกลวงที่ถูกมารควบคุม อย่างไรก็ตาม ถ้าเขายังคงเป็นเหมือนกับที่คุณพูดมา เขาก็อยู่ในอันตรายร้ายแรง มีเพียงทางเดียวที่จะกำจัดความบาปในชีวิตของคนๆ หนึ่งไปได้ และนั่นคือโดยการสารภาพและกลับใจใหม่ คุณเห็นไหมว่าเขาหลอกตัวเองและทำให้ตัวเองเชื่อว่าเขาถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้าโดยไม่กลับใจใหม่ และตอนนี้เขาพยายามที่จะหลอกคุณโดยการทำให้คุณเชื่อในสิ่งเดียวกัน จงศึกษา 2ทิโมธี 3:13 อย่างละเอียด และคุณจะเห็นว่าถ้าเขาไม่กลับใจใหม่และแก้ไขชีวิตของตนให้ดีขึ้น เขาจะลงเหวไปอย่างรวดเร็ว

ความบาปที่ไม่สารภาพและไม่กลับใจเป็นสิ่งที่เลวร้ายอยู่แล้ว แต่เป็นสิ่งที่แย่งกว่าที่จะปกปิดความบาปโดยการแสดงถึงการกระทำที่แสดงว่าถูกต้อง พระเยซูตรัสไว้ในมัทธิว 23:14 ว่า “วิบัติแก่เจ้าพวกธรรมาจารย์ และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด ด้วยพวกเจ้ารีบเอาเรือนของหญิงม่าย และสร้างอนุสาวรีย์เสียยี่ดยาว เพราะฉะนั้นพวกเจ้าจะต้องมีโทษมากยิ่งขึ้น” ดังนั้นการซ่อนความบาปของคนๆ หนึ่งภายใต้กิจกรรม “ทางฝ่ายวิญญาณ” บางอย่างเป็นการหน้าซื่อใจคด และเป็นเกมที่อันตราย

จงสังเกตว่าพระเยซูตรัสไว้ในมัทธิว 7:21 ว่า “มิใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ จะได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้” คุณเห็นไหมว่ามันไม่ได้อยู่ที่การพูด แต่อยู่ที่การกระทำว่าคนๆ หนึ่งเป็นสาวกหรือไม่ ไม่ใช่ในการอ้างตนแต่ในการเชื่อฟัง ไม่ใช่ในการแสดงตัวแต่ในการยอมจำนนต่อพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ และนั่นคือสิ่งที่เพื่อนของคุณไม่ได้ทำ พระวาระของพระเจ้ากล่าวโทษการดำเนินชีวิตที่ไม่ชอบธรรมของเขา แต่เขาไม่ยอมรับความบาปหรือสารภาพและกลับใจจากการกระทำที่ผิดของตน แม้ว่าพระเจ้าจะทรงเมตตาและอดทนนาน แต่หากเขายังคงทำสิ่งนี้ต่อไป ในท้ายที่สุดเขาจะถูกตัดออกจากพระเจ้า

ผมได้เรียนรู้บทเรียนนี้ในช่วงชีวิตคริสเตียนช่วงแรก ผู้ประกาศคนหนึ่งที่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอย่างเด่นชัด และมีของประทานมากมายที่เป็นสิ่งเหนือธรรมชาติได้จัดการประชุมฟื้นฟูขึ้นในคริสตจักรที่ผมเป็นสมาชิกอยู่ เขาถูกจับได้ว่าไปทำลามกกับเด็กชายเล็กๆ ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์และมีประสบการณ์คนหนึ่งไปพบกับเขาในเรื่องความบาปของเขา เขาตอบว่า “พระเจ้าไม่สามารถใช้ภาษาขณะที่ไม่สะอาดได้ และพระองค์ทรงใช้ผม เพราะฉะนั้น สิ่งที่ผมทำไม่ใช่สิ่งบาป” เขาถูกหลอกอย่างมาก จงฟังถ้อยคำเหล่านี้ของพระเยซูว่า

เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์กล่าวพระวาระในพระนามของพระองค์ และได้ขับผีออกในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการมหัศจรรย์เป็นอันมากในพระนามของพระองค์ มิใช่หรือ’ เมื่อนั้นเราจะได้กล่าวแก่เขาว่า ‘เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา’ ” (มัทธิว 7:22-23)

ในขณะที่พระเจ้าทรงอดทนนาน พระองค์จะไม่ทนกับความบาปตลอดไป แม้ว่าพระองค์อาจจะอนุญาตให้บุคคลๆ หนึ่งได้รับการอวยพรเป็นระยะหนึ่ง ของประทานอาจดำเนินการเป็นเวลาราวชั่วครู่ แต่ความบาปที่ไม่กลับใจใหม่ จะทำลายคนๆ นั้น และการรับใช้ของเขา แม้แต่ผู้ประกาศทางโทรทัศน์ที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลกและเป็นที่ยอมรับของผู้คนก็ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ แต่ถูกเปิดโปง ให้เราดำเนินไปด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่อย่างนั้นเราเองก็คิดว่าเราสามารถรอดไปได้

จงเรียนรู้บทเรียนนี้เสียชายหนุ่มเอ๋ย และอยู่ที่พระบาทของพระเยซู จงเตือนเพื่อนของคุณอย่างซื่อสัตย์ แม้ว่าเขาอาจไม่ฟังคุณ แต่คุณอาจสามารถส่งผลต่อคนอื่นที่ยังไม่ได้ถล่มเข้าไปในทางนั้น

3

ความบริสุทธิ์

ผมมีความบาปที่กลุ้มรุมอย่างไม่หยุดยั้ง

ถาม

ทุกคนคิดว่าผมเป็นคริสเตียนที่ดีเลิศ ศิษยาภิบาลของผมมักจะยกย่องผมและอยากให้ผมทำงานมากขึ้นในคริสตจักร มันไม่ใช่ที่ผมไม่สามารถทำสิ่งเหล่านั้นได้ ผมสามารถทำได้ แต่สิ่งหนึ่งคือว่า ผมมีความบาปที่กลุ้มรุมอย่างไม่หยุดยั้ง ศิษยาภิบาลไม่ทราบจริงๆ แล้ว ไม่มีใครรู้เลย ผมพยายามแล้วพยายามเล่าที่จะเอาชนะ แต่ยังไม่ทันรู้ตัว ผมก็ล้มเหลวอีกแล้ว มันไม่ใช่สิ่งที่ผมสามารถเล่าให้ใครฟังได้ ผมรู้สึกผิดและไม่สะอาด ผมไม่อยากจะเป็นคนหน้าซื่อใจคด ผมควรจะทำอย่างไรดีครับ

ตอบ

ผมดีใจที่คุณมีจิตสำนึกที่ดีที่จะไม่ปล่อยให้ตัวเองได้รับการยกย่องในขณะที่ตลอดเวลาคุณทำความบาป ผมหวังว่าคุณจะมีจิตสำนึกเช่นนั้นตลอดไป

ในเวลาเดียวกัน คุณไม่ควรจะคงอยู่ต่อไปในทางเช่นนั้น ความบาปและการดำเนินชีวิตที่อยู่ภายใต้การกล่าวโทษในขณะที่ศิษยาภิบาลของคุณสงสัยว่าทำไมคุณจึงไม่ต้องการที่จะก้าวหน้าต่อไปในการรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เขาอาจสงสัยว่ามีบางสิ่งไม่ถูกต้องในชีวิตของคุณ หรือเขาอาจคิดว่าคุณซื่อๆ และซื่อๆ หรืออาจจะไม่มีใจทางฝ่ายวิญญาณพอที่จะเห็นค่าของโอกาสที่เขาให้กับคุณ ไม่ว่าจะเขาจะรู้สึกกับคุณอย่างไร เขารักคุณอย่างแน่นอน และต้องการให้คุณได้รับสิ่งที่ดีที่สุดจากพระเจ้า ในขณะที่คุณไม่ซื่อสัตย์พอหรือไม่มีความกล้าพอที่จะบอกให้เขาถึงเหตุผลที่แท้จริงที่คุณล้มเหลวที่จะมีส่วนร่วมในคริสตจักรมากขึ้น

ตามจริงแล้ว คุณไม่ยุติธรรมกับเขา และก็ไม่ได้ยุติธรรมกับตัวเองด้วย การที่คุณซ่อนความบาปของคุณต่อไปเป็นการที่คุณทำให้ความบาปนั้นน่าสนใจมากยิ่งขึ้นสำหรับคุณ ยิ่งซ่อนมันมากเท่าไร มันยิ่งมีแข็งแรงแรงขึ้นในชีวิตของคุณ เพราะคุณกำลังปกป้องมันโดยไม่เปิดเผยมันออกมา และมันจะมีอำนาจเหนือคุณตรงเท่าที่คุณปกป้องมัน

สุภาษิต 28:13 บอกกับเราว่า “บุคคลที่ซ่อนการละเมิดของตนจะไม่จำเริญ แต่บุคคลที่สารภาพและทิ้งความชั่วร้ายจะได้รับความกรุณา” สิ่งที่คุณจะต้องทำคือ สารภาพและละทิ้ง การละทิ้งไม่ยากนักเมื่อคุณเลิกปกป้องความบาปและเปิดเผยมันโดยสารภาพเสีย

ต่อมาคือสัญญาของพระเจ้าสำหรับทุกคนที่เหมือนกับคุณ คือผู้ที่เจ็บปวดเพราะความบาปในชีวิตของตน 1 ยอห์น 1:9 “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็ทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” การชำระเป็นสิ่งจำเป็นและสิ่งที่คุณต้องการ แต่คุณไม่สามารถที่จะมีได้้นอกจากจะสารภาพความบาปของคุณ คุณควรที่จะสารภาพความบาปต่อพระเจ้าในการอธิษฐานโดยไม่มีข้อข้อยกเว้น บอกทุกสิ่งกับพระองค์ พระองค์ทรงทราบทุกอย่างอยู่แล้ว แต่การสารภาพเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้คุณให้ออมรับความบาปนั้น ซึ่งเป็นส่วนจำเป็นต่อการกลับใจใหม่ (ดูเยเรมีย์ 3:13) นี่คือนี่ที่ดาวิดทำ (สดุดี 51:3) และเขาก็ได้รับการให้อภัย

ในกรณีของคุณ คุณต้องไปให้ไกลอีกหนึ่งก้าว เพราะความบาปของคุณไม่ใช่การลื่นเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้ง แต่เป็นนิสัย เพราะคุณเรียกว่าเป็น “ความบาปที่กลุ้มรุมอย่างไม่หยุดยั้ง” และคุณบอกว่าคุณล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้นขั้นตอนเพิ่มเติมจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่คุณจะได้รับชัยชนะเหนือความบาป และรักษาชัยชนะไว้ ผมอยากจะทำอธิบายในเรื่องนี้

สมมติว่าในที่ทำงานของคุณ คุณกำลังถือของเหลวที่มีค่ามากในเหยือกใบหนึ่ง และคุณสะดุดและทำเหยือกหล่น และทำให้สิ่งที่มีค่านั้นหก คุณสารภาพกับเจ้านาย และเขายกโทษให้กับคุณและให้โอกาสกับคุณอีกครั้ง แต่คุณสะดุดอีกในทีเดียวกันและของเหลวนั้นก็หกอีก และก็ได้รับการให้อภัยอีก สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และทุกครั้งเจ้านายของคุณก็ให้อภัยคุณและให้คุณลองใหม่

หลังจากสักพัก หลังจากที่ทำผิดพลาดหลายครั้ง คุณสังเกตเห็นว่าเหยือกดินเผาที่มีรอยแตกเพราะหล่นบ่อยครั้ง และสิ่งที่บรรจุอยู่ภายในรั่วออกมาจากรอยแตกนั้น ซึ่งทำให้ปัญหาเพิ่มขึ้น และคุณตระหนักว่ารอยแตก หรือข้อผิดพลาด ในเหยือกจำเป็นต้องได้รับการซ่อมแซมก่อนที่คุณจะใช้มันอีกครั้ง การเพียงแค่ออกให้เจ้านายให้อภัยและขอโอกาสอีกครั้งไม่เพียงพอ

เราเป็นเหยือกดินเผา (2โครินธ์ 4:7) และสิ่งที่บรรจุนั้นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อคุณสะดุดและทำบาปเป็นครั้งแรก คุณรีบไปหองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ให้อภัยคุณ คุณได้รับการเพิ่มเติมในพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้รับโอกาสที่จะพยายามอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม แทนที่จะเอาชนะได้ คุณกลับทำความบาปเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก ดังนั้นข้อผิดพลาดหรือรอยแตกที่เกิดขึ้น และตอนนี้ความบาปที่เกิดขึ้นในชีวิตของคุณกลายเป็นนิสัย รวบรวมว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไหลออกไปโดยง่ายผ่านทางรอยแตกนั้น เพียงแค่อธิษฐานให้องค์พระผู้เป็นเจ้าให้อภัยจะไม่ช่วยซ่อมแซมข้อผิดพลาดนั้น

พระเจ้าได้ทรงส่งเราถึงสิ่งที่ต้องทำในกรณีเช่นนี้ “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงสารภาพต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะพ้นโรคภัย คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังทำให้เกิดผล” (ยากอบ 5:16)

ในการแก้ไขข้อผิดพลาด คุณควรจะไปหาศิษยาภิบาลของคุณและสารภาพความผิดของคุณกับเขา คุณควรจะทำอย่างนั้นนานมาแล้ว แต่ตอนนี้คุณจำเป็นต้องทำเพื่อทำลายอำนาจของความบาปนี้ในชีวิตของคุณ ผมทราบว่าคุณอายและกลัวว่าเขาจะคิดว่าคุณไม่ดี ตามจริงแล้ว เขาจะคิดถึงคุณดีกว่าเดิมถ้าคุณไปหาเขา ขอความกล้าหาญจากพระเจ้าเพราะนี่เป็นทางที่คุณจะได้รับ การช่วยกู้และได้รับชัยชนะ จงเปิดเผยสิ่งนั้นออกมา ศิษยาภิบาลของคุณคงจะเคยได้ยินสิ่งที่เลวร้ายกว่านั้นมากหากเขาเป็นผู้รับใช้มานาน และเขาจะให้เกียรติคุณที่ซื่อสัตย์กับเขา “คำอธิษฐาน...มีพลังทำให้เกิดผล” ของเขาเพื่อคุณนั้นจะเกิดผล

พระคัมภีร์กล่าวว่า จงทำสิ่งนี้ “เพื่อท่านทั้งหลายจะพ้นโรคภัย” ในกรณีของคุณ การรักษาให้หายนั้นเพื่อวิญญาณของคุณจะได้รับการชำระจากความบาปซึ่งทำให้คุณป่วยทางฝ่ายวิญญาณ และมีผลถึงตายเหมือนเช่นมะเร็ง สหายเอ๋ย การบำบัดนี้จะได้ผล มันจะได้ผลแน่นอน และคุณสามารถกลับคืนและได้รับการเพิ่มเติมใหม่ในพระเจ้า

จงตัดสินใจที่ออกจากความชั่วร้าย ข้อผิดพลาดอาจแก้ไขได้ และเมื่อคุณจะเป็นภาชนะที่มีค่า ซึ่งชำระให้บริสุทธิ์แล้วเหมาะที่เจ้าของเรือนจะใช้ให้เป็นประโยชน์ พร้อมกับการดีทุกอย่าง” (2ทิโมธี 2:21) และไม่ใช่ภาชนะที่ไร้ค่าหรือหม้อที่มีรอยแตก

.....

มารเยาะเย้ยผมทั้งวันทั้งคืน

ถาม

มารเยาะเย้ยผมเกือบทั้งวันและคืน ผมมีชีวิตอยู่ในความกลัวและความทุกข์ และในการกล่าวโทษอย่างต่อเนื่อง ถ้าสาวสวยเดินผ่านมา ผมหลับตาของผมเพื่อที่จะไม่มีความคิดที่กำหนัด ถ้าผมเห็นรถคันงาม ผมกลัวว่าผมจะทำบาปโดยการโลก เมื่อมีคนถามคำถาม ผมมักจะตอบด้วยคำว่า “อาจจะ” “กำลังจะ” “อาจจะอย่างนั้น” หรือ “ผมคิดว่า” เพราะกลัวว่าถ้าผมกล่าวถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม จะกลายเป็นคำโกหก ด้วยเหตุผลเดียวกัน ผมจึงไม่สามารถบอกเวลากับคนอื่นได้เพราะเขมยาวเคลื่อนที่อยู่เสมอ ฉะนั้นผมจึงไม่สามารถให้คำตอบที่ถูกต้องอย่างแท้จริงได้ ผมขอโทษสำหรับทุกสิ่งที่ผมทำ จนทำให้เพื่อนๆ ไม่อยากให้ผมอยู่ใกล้ เพราะผมขอให้พวกเขาให้อภัยอยู่เสมอๆ ผมแทบจะไม่มีเพื่อนเหลือเลย ผมไม่มีความสุขเลย คุณช่วยผมหน่อยได้ไหมครับ

ตอบ

ผมเข้าใจว่าคุณได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ดังนั้น คำตอบของผมจะไม่พูดถึงเรื่องดังกล่าว

แม้ว่าเราจะสนับสนุนให้สิทธิชนมีความรู้สึกผิดชอบที่อ่อนโยน ขอการให้อภัยสำหรับทุกสิ่งที่ทำผิดอยู่เสมอ และเป็นผู้ที่ให้อภัย แต่ดูเหมือนว่าคุณจะถือเอาคำเตือนนั้นจนสุดโต่งอย่างไม่จำเป็น คุณเห็นไหมครับว่า ถ้าผมไม่สามารถทำให้คุณทำบาปได้ มันก็จะพยายามทำให้คุณคิดว่าคุณสามารถทำบาปเพื่อที่จะทำให้คุณอยู่ภายใต้การกล่าวโทษ ซึ่งเป็นการกล่าวโทษอย่างผิดๆ และในกรณีของคุณ ก็เห็นชัดว่ามันทำสำเร็จในเรื่องนั้น

ชีวิตคริสเตียนปกติเป็นชีวิตที่มีความสุข “เจ้าจะโง่งน้าด้วยความชื่นบาน จากบ่อแห่งความรอด” (อิสยาห์ 12:3) (ดู 1เปโตร 1:8; เนหะมีห์ 8:10) ชีวิตคริสเตียนปกติเป็นชีวิตที่ปราศจากการกล่าวโทษ “เหตุฉะนั้นการลงโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลาย ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1)

อย่างไรก็ตาม มารเป็นโจรปล้นความชื่นชมยินดี มันอยากให้คุณมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความทนทุกข์ พระเยซูตรัสว่า “ขโมยนั้น [ซาตาน] ย่อมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10)

ซาตานเป็น “ผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเรา” (วิวรณ์ 12:10) การกล่าวโทษ เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่มันชอบใช้ มันพอใจที่ทำให้คุณรู้สึกว่าคุณเป็นคนบาปที่ไม่ได้รับการให้อภัย รู้สึกผิด ต่ำต้อย ใจแคบ และไม่มีคุณค่า มันไม่เพียงแต่จะกล่าวโทษคุณต่อพระเจ้าและคนอื่นๆ เท่านั้น แต่ถ้าคุณฟังมัน มันจะกล่าวโทษคุณกับตัวคุณเอง ในการยอมรับการกล่าวโทษที่มันบีบบังคับต่อคุณ คุณจึงถูกปล้นความชื่นชมยินดี ความเชื่อ และความกล้าหาญที่จะเข้าไปอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าในการอธิษฐาน

ข้อพระคัมภีร์ที่เข้าใจผิดกันอย่างมากจะช่วยคุณได้ “ผู้ใดไม่มีเหตุที่จะติเตียนตัวเองในสิ่งที่ตนเห็นชอบแล้วนั้น ก็เป็นสุข” (โรม 14:22) ความหมายก็คือว่า ถ้าพระเจ้าไม่กล่าวโทษคุณ คุณก็ไม่ควรที่จะกล่าวโทษตนเอง และผมขอเสริมว่า คุณไม่ควรที่จะยอมรับการกล่าวโทษจากมารด้วย

ในตัวของเราเอง ไม่มีเราคนใดมีคุณค่า ถ้าไม่ใช่เพราะพระคุณของพระเจ้าและพระเมตตาของพระองค์และพระโลหิตที่ไหลออกมาของพระองค์ เราทุกคนจะรู้สึกเหมือนเช่นที่คุณรู้สึก คือ ทนทุกข์ แต่เพราะพระคุณและพระเมตตาของพระองค์ที่พระโลหิตของพระองค์นำเข้ามาในชีวิตของเราโดยพระวิญญาณที่สถิตภายในเรา เราได้รับการช่วยกู้และเป็นอิสระจากการกล่าวโทษ (โรม 8:1) ผมขอพูดถึงเรื่องนี้จาก 1 ยอห์น 1

ข้อ 7 พระโลหิตของพระเยซู “ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” เมื่อเรา “ดำเนินอยู่ในความสว่าง” คำว่า “ชำระ” แสดงถึงการทำงานที่ต่อเนื่องในชีวิตของเรา ฉบับแปล Williams กล่าวว่า “ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้นอย่างต่อเนื่อง”

ข้อ 8 คำว่า “บาป” หมายถึงธรรมชาติความบาปภายในเรา ไม่ใช่การกระทำบาป ความหมายของข้อนี้คือว่า เราทุกคนมีธรรมชาติความบาปภายในเราด้วยการเกิดครั้งแรกของเรา

ข้อ 9 ข้างเป็นข้อที่ดีเหลือเกิน นาที่ที่เรายอมรับหรือสภาวะความบาปที่กระทำ เราก็ได้รับการให้อภัย เราได้รับการชำระ และกู้คืนมาด้วยพระโลหิตของพระองค์ (ข้อ 7) เมื่อเราดำเนินไปกับพระเจ้า

สหายเอ๋ย ความจริงนี้ควรจะทำให้คุณเชื่อมั่น

ความคิดนี้้นำเราไปสู่ข้อที่ยอดเยี่ยมสามข้อใน 1 ยอห์น 3 ว่า “ถ้าใจของเรากล่าวโทษตัวเราเมื่อไร เราก็จะรู้ว่า เราอยู่ฝ่ายดีใจจะและใจเราจะหมัดกังวลจำเพาะพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นใหญ่กว่าใจของเรา และพระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าใจของเราไม่ได้กล่าวโทษเรา เราก็มีความมั่นใจที่จะเข้าไปเฝ้าพระเจ้า” (1 ยอห์น 3:19-21)

คุณเห็นไหมครับว่าเมื่อคุณสภาวะ คุณก็ได้รับการชำระ เมื่อคุณได้รับการชำระ คุณก็มีความเชื่อมั่น และคุณก็เป็นอิสระจากการกล่าวโทษ ความระทมทุกข์หายไปเพราะคุณทราบว่าพระเจ้าทรงรักคุณและได้ให้อภัยคุณ

เมื่อทราบความจริงนี้แล้ว เราจะกล่าวถึงสิ่งที่ผมเชื่อว่าเป็นรากของปัญหาของคุณ คุณบอกว่าคุณทำความบาปอยู่เสมอ และคุณกลัวว่าคุณจะเห็นบางสิ่งซึ่งจะทำให้คุณเกิดตมหาหรือความโลภ หรือคุณจะพูดสิ่งนี้อาจถือว่าเป็นคำโกหก

ก่อนอื่น ผมขอยืนยันกับคุณก่อนว่าการทดลองในตัวของมันเองไม่ใช่ความบาป พระเยซู “ได้ทรงถูกทดลองใจเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15) ดังนั้น การทดลองให้เกิดตมหาหรือความโลภได้ซึ่งเกิดขึ้นในใจของคุณไม่ได้หมายความว่า คุณได้ทำบาปในการมีตมหาหรือความโลภ ความคิดอาจจะเกิดขึ้น แต่ถ้าคุณปฏิเสธมัน คุณก็ไม่ได้ทำบาป ตามจริงแล้ว คุณทำในสิ่งตรงกันข้าม คือคุณได้เอาชนะการทดลอง แต่หากว่าคุณพอใจกับความคิดนั้น ปล่อยให้ความคิดของคุณคิดถึงสิ่งนั้นและปรารถนาอยากได้ คุณก็ได้ยอมต่อการทดลองและอนุญาตให้ความบาปเข้ามาในความคิดของคุณ สุภาษิตในอดีตบอกไว้ว่า “คุณไม่อาจป้องกันไม่ให้มันมาบินอยู่เหนือศีรษะคุณได้ แต่คุณสามารถป้องกันไม่ให้มันมาทำรังในผมของคุณได้”

ตรงนี้เองที่คุณสับสน คุณเห็นว่าการทดลองเหมือนกับความบาป แต่ทั้งสองอย่างนั้นไม่เหมือนกัน คุณกล่าวโทษตัวเอง เพราะถูกทดลอง แทนที่จะชื่นชมยินดีที่คุณเอาชนะการทดลองได้โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณที่อยู่ภายใน ซึ่งทำให้คุณไม่ให้ความเพลิดเพลินกับความคิดชั่วร้ายที่ซาตานนำมาให้คุณ

ในท้ายที่สุด เราจะพูดถึงเรื่องความกลัวที่จะโกหกของคุณ เป็นที่เข้าใจกันอย่างกว้างขวางอยู่แล้วว่าสิ่งที่เราพูดไม่อาจเป็นสิ่งที่แน่นอนที่สุดอย่างแท้จริงและเคร่งครัด ตัวอย่างเช่น ไม่มีทางเป็นไปได้เลยที่จะบอกเวลาที่แท้จริง ในเวลาที่เราพูดออกมาเวลาก็ได้เปลี่ยนไปแล้ว ทุกคนเข้าใจในเรื่องนี้ดี ดังนั้นถ้ามีคนถามคุณว่าเวลาเท่าไร และคุณตอบว่า “สองโมงครึ่ง” ผู้ถามทราบดีว่าคุณได้บอกเวลาโดยประมาณ เขาไม่ได้คาดหวังว่าคุณจะต้องให้เวลามาตรฐานกรีนวิชที่แน่นอนทุกวินาที เนื่องจากคุณเข้าใจกันทั้งสองฝ่าย และไม่มีมีการหลอกลวงเกี่ยวข้อง คุณจึงไม่ได้โกหก แม้ว่าคุณอาจจะบอกเวลาพลาดไปหนึ่งหรือสองนาที เพราะคำโกหกคือคำพูดที่ตั้งใจให้ไม่ถูกต้อง มีเจตนาที่จะหลอกลวง

เรามีโอกาสที่จะทำผิดพลาดเสมอ การทำผิดพลาดไม่ใช่ความบาป เราเป็นมนุษย์ และการทำผิดพลาดนั้นเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเราทุกคน เราอาจลืมรายละเอียดที่แน่นอน เราอาจอ่านผิด เข้าใจผิด หรือมีข้อมูลที่ผิด เราอาจพูดสิ่งเหล่านี้ แต่เราไม่ได้ทำบาปแม้ว่าเรามาทราบในภายหลังว่าเราเข้าใจผิดไปแน่นอนว่าเราต้องระมัดระวังที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ แต่เราไม่ควรกล่าวโทษตัวเองว่าทำบาปถ้าในเวลานั้น เราเชื่ออย่างแท้จริงว่าเรากำลังบอกความจริง อย่างไรก็ตาม เราอาจเสริมว่า ทางที่ดีคือให้เราแก้ไขคำกล่าวผิดๆ ที่เราพูดออกไปเมื่อเราทราบว่าคำพูดเหล่านั้นผิด หากว่าเป็นไปได้

ทำยนี้ ผมอยากจะทำเหตุการณ์จริงให้ฟัง ผมไม่ได้พบกับลูจิม และป่าฟรานเซสมาสสองปี ดังนั้นเมื่อมีโอกาส ผมจึงแวะไปที่บ้านหลังเล็กๆ ของท่านในเมืองโพโมนาในวันหนึ่ง พวกเขาดีใจที่ได้พบผม แต่แปลกที่ป่าฟรานเซสไม่ได้พูดกับผมเลยสักคำเมื่อท่านเดินออกจากห้องไป ลูจิมอธิบายให้ผมฟัง วิญญาณแห่งการกล่าวโทษได้เกิดขึ้นกับป่าจนท่านถูกมารทรมานเมื่อพูดออกมา มารบอกกับท่านว่าไม่มีทางที่ท่านจะพูดความจริงได้และไม่ถูกกล่าวโทษ

ถ้าท่านบอกกับเพื่อนว่า “ฉันดีใจจังที่ได้เจอเธอ” มารจะพูดว่า “แกโกหกกับเพื่อน แกไม่ได้ดีใจที่เจอเขาจริงๆ หรือ” ถ้ามีคนถามท่านว่าอีกไกลไหมกว่าจะถึงร้านขายของชำ และท่านบอกว่าอีกห้าช่วงตึก มารจะบอกว่า “แกโกหก ห้าช่วงตึกกับสามสิบสองก้าวต่างหาก” ถ้าท่านพูดแก้ตัวเองและตอบแบบนั้น มารจะบอกว่า “แกยังโกหกอยู่ ก้าวของเพื่อนมีขนาดไม่เท่ากับก้าวของแก เกบอกความจริงไม่ได้เลย” ดังนั้นท่านจึงปิดปากเงียบและไม่พูดคุยเลย ไม่พูดแม้แต่กับสามีของตัวเอง

ข้างเป็นเรื่องน่าเศร้าจริงๆ ข้างไกลจากชีวิตแห่งความชื่นชมยินดีและชัยชนะที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เรามี และข้างเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นเลย แม้กระนั้น สหายเอ๋ย คุณพบว่าตัวเองอยู่ในสถานการณ์แบบเดียวกับคุณป่าของผม

คุณเห็นไหมครับว่าคุณถูกมารหลอกลวง จงลุกขึ้นและประกาศว่า “ฉันเป็นบุตรของพระเจ้า ฉันได้รับการปกคลุมด้วยพระโลหิตของพระเยซู ฉันได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากฤทธิ์อำนาจทั้งปวงของมาร ขอคุณพระเยซูที่ปลดปล่อยให้ฉันเป็นอิสระ” แล้วหันไปห้ามารและบอกกับมันว่า “ซาตาน ฉันเป็นอิสระจากแกในพระนามของพระเยซูคริสต์ ฉันต่อต้านแกและการกล่าวหาที่โกหกของแก ฉันจะไม่ยอมรับคำพูดของแกอีกแล้ว ฉันมีอำนาจเหนือแกในพระนามของพระเยซู”

จงเป็นคริสเตียนที่มีความสุขและมีชัยชนะเพราะคุณเป็นอย่างนั้นจริงๆ

ทุกซ์ใจกับความคิดชั่ว

ถาม

ผมมีปัญหาเกี่ยวกับความคิดชั่วที่เกิดขึ้นในใจผมอยู่เรื่อยๆ ผมพยายามที่จะไล่มันออกไป แต่ความคิดเหล่านี้กลับมาหาผมตลอด ผมอยู่ภายใต้การกล่าวโทษตลอดเวลาเพราะสิ่งนี้ ผมอยากจะได้รับคำตอบ แต่ผมกลัวว่าผมจะหลงไป คุณช่วยผมหน่อยได้ไหม

ตอบ

ปัญหาของคุณไม่ใช่ปัญหาพิเศษอะไรเลย คริสเตียนใหม่ๆ หลายคน (และคริสเตียนเก่าด้วย) มีการต่อสู้เช่นนี้อยู่เป็นประจำ ผมเชื่อว่านี่จะช่วยคุณได้ เป็นสิ่งผิดปกติทางฝ่ายวิญญาณที่จะอยู่ภายใต้การกล่าวโทษเหมือนเช่นคุณ ในโรม 8:1 ซ้ำให้เห็นว่าถ้าคุณดำเนินชีวิตอยู่ในพระวิญญาณ คุณจะมีชีวิตอยู่อย่างเป็นอิสระจากการกล่าวโทษ เชื่อผมเถอะว่า คุณสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสถานที่นี้ได้ ผมขออธิบายบางสิ่งและชี้ให้คุณเห็นชัยชนะที่คุณสามารถประสบได้ในด้านนี้ของชีวิต

ประการแรก พระเจ้าทรงประทานกลไกที่พิเศษให้กับจิตใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นให้คิด หาเหตุผล จินตนาการ ผัน จดจำ จิตใจทำงานอยู่เสมอ และไม่พักผ่อน มันไม่จำเป็นต้องถูกบังคับให้ทำงาน มันทำงานตลอดเวลา ทั้งวันและคืน พระเจ้าทรง “ให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว” (สดุดี 139:14)

จิตใจนี้มีแนวโน้มที่จะคิดถึงสิ่งที่เราไปอนเข้าไปข้างใน ในลักษณะนั้น มันเป็นเหมือนกับคอมพิวเตอร์ มันคิดเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่เราไปอนเข้าไป พระเยซูตรัสว่า “คนดีก็ย่อมเอาของดีออกจากคลังดีแห่งใจของตน และคนชั่วก็ย่อมเอาของชั่วจากคลังชั่วแห่งใจของตน ด้วยใจเต็มด้วยอะไรปากก็พูดออกมาอย่างนั้น” (ลูกา 6:45)

เรามีทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด บ้านที่จัดเก็บสิ่งที่เราฝากเข้าไปและจัดเก็บสิ่งใดก็ตามที่เราต้องการ ในฐานะคนบาป เราจัดเก็บสิ่งชั่วเอาไว้ เมื่อเราเป็นคริสเตียน เราก็จัดเก็บสิ่งที่ดี จิตใจย้อนกลับไปในคลังทรัพย์สินนี้ นำเอาสิ่งที่เราใส่ไว้ที่นั่นมาและคิดถึงมัน

เมื่อเราบังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณอย่างแท้จริง ความบาปของเราถูกชำระออกไปและพระเจ้าทรงลืมห่วงที่ชั่วทั้งปวงที่เราได้ทำ (ฮีบรู 10:16-17) แต่จิตใจของเราไม่ลืมห่วง เนื่องจากในวันเวลาที่เรากำลังทำบาป เราจัดเก็บทุกสิ่งชั่วในคลังทรัพย์สินของเรา จิตใจสามารถกลับไปที่นั่นได้ ชุดสิ่งที่โสมมขึ้นมา และคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ถ้าจิตใจคิดความคิดชั่วอยู่อย่างต่อเนื่อง ก็จะกลายเป็นที่มัน เป็นป้อมแห่งความชั่ว ในจิตใจของคนที่ต้องการจะเป็นคริสเตียนที่มีชัยชนะ

เราไม่ได้ถูกทิ้งไว้ให้ไร้ความช่วยเหลือในการต่อสู้ ถ้าเรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็มีอาวุธทางฝ่ายวิญญาณที่คุณสามารถใช้เพื่อเอาชนะศัตรูนี้ได้ 2โครินธ์ 10:4-5 กล่าวว่า

เพราะว่าศาสตราวุธของเราไม่เป็นฝ่ายโลกก็วิสัย แต่มีฤทธิ์เดชจากพระเจ้า อาจทำลายป้อมได้ คือทำลายความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอม และที่วิมานะทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และนำเอาความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงรับฟังพระคริสต์

คุณอาจจะถามว่า จะทำได้อย่างไร ก่อนอื่น จิตใจของเราต้องได้รับการสร้างใหม่อย่างต่อเนื่องโดยการมีชีวิตของเราโดยยอมจำนนต่อองค์พระเยซูเจ้า “...ให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต...จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ” (โรม 12:1-2) เราทำเช่นนั้นโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยการทำเช่นนั้นเท่านั้น เราจึงสามารถ “มีพระทัยของพระคริสต์” ได้ (1โครินธ์ 2:16)

และเนื่องจากจิตใจของเราจะยังคงคิดอย่างต่อเนื่อง เราต้องให้สิ่งที่ดีและยอดเยี่ยมให้มันคิด ดาวิดกล่าวว่า “ข้าพพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพพระองค์ เพื่อข้าพพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” (สดุดี 119:11) เปาโลแนะนำในฟิลิปปี 4:8 ว่า “ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ขอจงใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งที่มีบริสุทธิ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ดีของคุณ คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้ำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ขอจงใคร่ครวญดู” การเติมจิตใจของเราด้วยสิ่งที่ยอดเยี่ยมเหล่านี้จะทำให้จิตใจถึงสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ถ้าเราไม่ป้อนสิ่งเหล่านี้ให้จิตใจของเราอย่างต่อเนื่อง มันก็จะกลับไปสู่ชีวิตในอดีตของเรา และดึงเอาความคิดชั่วออกมาคิด

ผมจะอธิบายให้ฟัง สมมติว่าผมมีแก้ว “เปล่า” ในมือของผม จริงๆ แล้วมันไม่ได้ว่างเลย มันเต็มไปด้วยอากาศ และผมต้องการที่จะเอาอากาศที่เต็มอยู่ในแก้วออกไป แต่ธรรมชาติไม่ชอบสูญญากาศ ดังนั้นหากผมจะพยายามที่จะปั๊มเอาอากาศ

ออกไป ก็จะทำให้แก้วแตกละเอียด แล้วอย่างนั้น ผมจะเอาอากาศออกไปจากแก้วได้อย่างไร ง่ายมาก ก็โดยการเติมน้ำเข้าไปในแก้ว จึงไม่มีอากาศอยู่ในแก้ว

เราไม่สามารถทำให้จิตใจของเราว่างได้อย่างแท้จริง จิตใจของเราต้องคิด ดังนั้นวิธีที่จะกำจัดความคิดชั่วออกไปได้ ไม่ใช่แค่พยายามที่จะบังคับให้มันออกไปเท่านั้น แต่ต้องเติมใจของเราด้วยความคิดที่ดี ความคิดที่สะอาด ความคิดที่บริสุทธิ์ ความคิดของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว ความคิดที่ชั่วจะต้องออกไป

ถ้าเราอ่านหนังสือไร้สาระ ดูทีวี ฟังคำพยากรณ์และการนินทา เราก็ป้อนความชั่วเข้าไปในจิตใจของเรา และความคิดชั่วจะครอบงำคุณ แต่ถ้าคุณซ่อนพระวจนะไว้ในใจของคุณ เข้าในพระนิเวศของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ อ่านพระวจนะ ฟังดนตรีและคำเทศนาที่ขอบพระทัยพระเจ้า คุณก็ป้อนความสะอาดเข้าไปในจิตใจของคุณ และความคิดที่ถูกต้องก็จะเต็มอยู่ในใจของคุณ นี่เองเป็นวิธีที่คุณนำ “ความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงรับฟังพระคริสต์”

ผมอยากปิดท้ายด้วยการบอกว่า แม้จะเป็นเช่นนั้น แต่ความคิดที่ชั่วอาจโผล่ขึ้นมาบ้างในจิตใจของคุณ ผมคิดว่าจะเป็นเช่นนี้ไปตราบนานทีเดียวที่เรายังมีชีวิตอยู่ในร่างกายที่เป็นเนื้อหนังนี้ ตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กหนุ่มเดินไปตามถนน เขาเห็นหญิงสาวที่สวมเสื้อผ้าน้อยชิ้น และก่อนที่将有เวลาหันหน้าหนีไป ความคิดที่เป็นตัวหนักก็แวบเข้ามาในจิตใจของเขา เขาจะต้องทำอย่างไร ถ้าเขาให้ความเพลิดเพลินกับความคิดนั้น ก็จะกลายเป็นความบาปต่อเขา และเนื้อหนังของเขาจะตอบสนองต่อการทดลอง อย่างไรก็ตาม หากเขาป้อนความคิดที่ขอบพระทัยพระเจ้าลงในจิตใจของเขา เขาสามารถปฏิเสธที่จะให้ใจของเขาติดอยู่กับสิ่งที่เป็นตัวหนัก และเขาสามารถมีชัยชนะได้

เหมือนเช่นคำกล่าวเก่าแก่ที่ว่า “คุณไม่อาจป้องกันไม่ให้หมาบินอยู่เหนือศีรษะคุณได้ แต่คุณสามารถป้องกันไม่ให้มันมาทำรังในผมของคุณได้” และด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ คุณจึงสามารถป้องกันไม่ให้ซาตานชั่วทำรังแห่งความคิดชั่วในจิตใจของคุณได้

.....

ทำไมเราจึงแตกต่างจากคนอื่นเหลือเกิน

ถาม

สิ่งที่ทวนใจของผมคือว่า ดูเหมือนว่าทุกอย่างเกี่ยวกับคริสตจักรของเราช่างแตกต่างจากคนอื่น ๆ จนผมถูกมองว่าเป็นพวกบ้าศาสนา ตัวอย่างเช่น การนมัสการของเราดังและहनวทุกเหลือเกิน และทุกคนตื่นเช้าและกระโดดโลดเต้น และวิ่งไปรอบๆ ในเวลาเดียวกัน จนเหมือนกับโรงพยาบาลบ้าในบางครั้ง ถ้าผมเชิญเพื่อนมา เขาจะคิดว่าเราเป็นบ้าไปแล้ว คริสตจักรทุกแห่งบอกว่าเราผิดในเรื่องคำสั่งสอนของเรา เพราะเราเป็นพวกเดียวที่เชื่อในเรื่องพระเจ้าองค์เดียว พวกเขาทั้งหมดผิดแล้วเราถูกได้หรือ แล้วทุกคนยังหัวเราะเยาะเราในเรื่องมาตรฐานความบริสุทธิ์ในการแต่งกาย เราต้องแต่งกายต่างจากคนอื่น ๆ ทุกคนยกเว้นเรามีทีวี และพวกเขาดูปกติ แต่คริสตจักรของเราเป็นคริสตจักรเดียวที่ต่อต้านทีวี ทำไมเราถึงต้องต่างจากคนอื่น ๆ เหลือเกินในหลายๆ ทาง ผมเบื่อกับการที่คนอื่นเห็นว่าผมเป็นบ้า ผมแทบไม่อยากเงยหน้าขึ้นมายุ

ตอบ

คริสตจักรของพระเจ้าถูกโลกดูถูกมาเสมอ ข้อความของเราถือว่าเป็นเรื่องโง่ (1 โครินธ์ 1:18, 23) ตามจริงแล้ว “มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าเราจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต่อเมื่อสัมผัสด้วยวิญญาณ” (1 โครินธ์ 2:14) ถ้าอย่างนั้น ทำไมเราจึงมองหาการเห็นชอบจากผู้ที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ ทางวิญญาณได้ และผู้ซึ่งเรียกสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา

พระเจ้าได้ทรงเรียกคริสตจักรของพระองค์ให้แตกต่างจากสิ่งใดๆ ในโลกที่กว้างใหญ่นี้อย่างแท้จริง เราเป็นชนชาติ “เฉพาะ” หรือไม่เหมือนใคร (1 เปโตร 2:9) และสำหรับโลก ทุกสิ่งที่เราทำนั้นแตกต่าง คริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้าดำเนินตาม

พระวณะของพระเจ้า และไม่ได้มีผลแม้แต่น้อยว่าโลกนี้จะคิดอะไร ไม่ว่าจะพวกเขาจะชอบหรือไม่ก็ตาม หรือว่ามีใครเห็นด้วยกับเราหรือไม่

ทำไมคุณจึงต้องการการเห็นชอบจากโลก โลกนี้ทำอะไรให้กับคุณบ้าง เราไม่ได้เป็นหนี้สิ่งใดกับโลกนี้เลย นอกจากที่จะนำข่าวประเสริฐมาให้กับพวกเขา แต่เราเป็นหนี้พระเยซูทุกสิ่ง เราจะใส่ใจทำไมว่าโลกนี้คิดอะไรถ้าเราทำให้พระเยซูพอพระทัย

ถ้าคุณมองหากการเห็นชอบจากโลกนี้ คุณจะผิดหวังอย่างช่วยไม่ได้ เพราะพวกเขาจะเห็นชอบแต่สิ่งที่เป็นของพวกเขาเองเท่านั้น และเชื่อผมเถิดว่า ความแตกต่างอย่างหนึ่งของคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้าคือว่า คริสตจักรนั้นจะถูกเกลียดและชังโดยโลก (มัทธิว 24:9) ตามจริงแล้ว พระเยซูทรงเตือนว่า “วิบัติแก่เจ้าทั้งหลาย เมื่อคนทั้งหลายจะยอว่าเจ้าดี” (ลูกา 6:26)

พระเยซูเองทรง “ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง” (อิสยาห์ 53:3) พระองค์ถูกเกลียดชัง ถูกถ่มน้ำลายใส่ ถูกหาว่าบ้า และถูกกล่าวหาว่ามีมารอยู่ พระคัมภีร์กล่าวว่า ผู้คนเยาะเย้ยพระองค์ หยาบคายต่อพระองค์ และต่อว่าพระองค์ พระองค์ทรงทำให้คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เก่าสมบูรณ์ในเรื่องนี้ “ผู้ที่เห็นข้าพระองค์ก็เยาะหยัน เขานับปากและสิ้นศรัทธาใส่ข้าพระองค์” (สดุดี 22:7) “เพราะบรรดาปฏิปักษ์ของข้าพระองค์ ข้าพระองค์เป็นขี้ปากอย่างมากของเพื่อนบ้าน” (สดุดี 31:11)

เรายิ่งใหญ่ไปกว่าพระองค์อย่างนั้นหรือ พระองค์บอกเราว่าถ้าเราเป็นบุตรของพระองค์ เราก็จะโดนเกลียดชังด้วย จงฟังสิ่งที่พระองค์ตรัส “ถ้าโลกนี้เกลียดชังท่านทั้งหลาย ก็จงรู้ว่าโลกได้เกลียดชังเราก่อน ถ้าท่านทั้งหลายเป็นของโลก โลกก็จะรักท่านซึ่งเป็นของโลก แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก เพราะเราได้เลือกท่านออกจากโลก เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า ‘บ่าวมิได้เป็นใหญ่กว่านาย’ ถ้าเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขาปฏิบัติตามคำของเรา เขาก็จะปฏิบัติตามคำของท่านทั้งหลายด้วย” (ยอห์น 15:18-20)

ถ้อยคำเหล่านี้สมบูรณ์ในเหล่าสาวกของพระเยซู ตามคำกล่าวที่เล่ากันมาแล้ว ทุกคนยกเว้นยอห์นได้ถูกฆ่าตายเพราะความเชื่อ และเขาเองก็จุ่มลงในน้ำมันเดือด แต่ก็รอดมาได้อย่างอัศจรรย์ อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “เราทั้งหลายเป็นคนเขลา เพราะเห็นแก่พระคริสต์...เราทั้งหลายเป็นคนอภัยศ...จนขณะนี้เราก็...ถูกโบยตี...เมื่อถูกด่าเราก็อวยพร เมื่อถูกเคียดแค้นเราก็ทนเอา เมื่อถูกใส่ร้ายเราก็พยายามปรองดอง เรากลายเป็นเหมือนหยากเยื่อของโลก และเหมือนรากของสิ่งสรรพัตจนถึงบัดนี้” (1 โครินธ์ 4:10-13)

หากว่าโลกทำกับอัครสาวกเปาโลผู้ยิ่งใหญ่เช่นนี้ ทำไมคุณจึงคิดว่าโลกจะทำกับคุณดีกว่านี้ การที่จะมีมิตรภาพกับโลก คุณจะต้องหันหลังให้กับพระเยซู อัครสาวกทุกคน คริสตจักรยุคแรก และคริสตจักรตลอดทุกยุคจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ไม่เคยมีเวลาใดเลยที่ประชากรที่แท้จริงของพระเจ้าจะได้รับการยอมรับจากโลกอย่างแท้จริง ตามจริงแล้ว สัญญาณอย่างหนึ่งที่แสดงว่าเราเป็นคริสตจักรที่แท้จริงคือว่าเราจะถูกโลกนี้เกลียดชังและเยาะเย้ย

พระเยซูประกาศถึงการอวยพรแก่ผู้ที่ถูกตีเตียนเพราะพระนามของพระองค์ “ท่านทั้งหลายจะเป็นสุข เมื่อคนทั้งหลายจะเกลียดชังท่าน และจะไล่ท่านออกจากพวกเขา และจะประณามท่าน และจะเหยียดชื่อของท่านว่าเป็นคนชั่วช้า เพราะท่านเห็นแก่บุตรมนุษย์ ในวันนั้นท่านทั้งหลายจะชื่นชม และเดินโลดด้วยความยินดีเพราะ ดูเถิด บ่าเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะว่าบรรพบุรุษของเขา ได้กระทำอย่างนั้นแก่พวกผู้เผยพระวณะเหมือนกัน” (ลูกา 6:22-23)

อัครสาวกถือว่าเป็นเกียรติที่ได้ทนทุกข์และถูกข่มเหงเพื่อพระกิตติคุณ พวกเขาถูกนำตัวไปต่อหน้าผู้นำของเมือง ถูกเขียนตี และถูกสั่งไม่ให้เทศนาหรือสอนในพระนามของพระเยซู “พวกอัครทูตจึงออกไปให้พ้นหน้าสภาด้วยความยินดี ที่เห็นว่าตนสมจะได้รับภาระหฤเกียรติเพราะพระนามนั้น” (กิจการ 5:41)

จริงๆ แล้วคุณไม่อายหรือ คุณพร่ำบ่นเรื่องอะไรกัน รอยแผลของคุณอยู่ที่ไหน คุณยังไม่ได้ทนทุกข์จนถึงกับต้องเสียเสียเลย (ดูฮีบรู 12:4)

เข้มแข็งขึ้นดีกว่าครับ เยกหน้าขึ้นและเข้าร่วมกับผู้ที่ไม่อายเพราะพระกิตติคุณ สิ่งที่เรามีคือไข่มุกที่มีราคา มีค่ามากกว่าโลกนี้ ปล่อยให้โลกนี้พุดในสิ่งที่โลกนี้จะพุด แต่สำหรับผม ผมจะเข้าร่วมกับโมเสส ผู้ซึ่งเลือก “การร่วมทุกข์กับชนชาติของพระเจ้า

แทนการเรียงสำราญในความชั่ว ท่านถือว่าการอดทนต่อความอับยศเพื่อพระคริสต์ ประเสริฐกว่าสมบัติของประเทศอียิปต์ เพราะท่านหวังบำเหน็จที่จะได้รับนั้น” (ฮีบรู 11:25-26)

คริสตจักรอื่นๆ ที่ไม่มีมาตรฐานต่างๆ ได้รับการอวยพร

ถาม

ดิฉันไม่เข้าใจจริงๆ ว่าทำไมคนในโบสถ์ของเราแต่งกายเรียบร้อย (ไม่สวมกางเกงขาสั้น ว่ายน้ำร่วมกัน และสตรีไม่ได้กางเกง ฯลฯ) ในเมื่อดิฉันเห็นคนในโบสถ์อื่นในเมืองทำสิ่งเหล่านี้ เมื่อดิฉันไปเยี่ยมโบสถ์อื่น ก็เห็นผู้หญิงในคณะร้องเพลงมีผมสั้น ใส่ต่างหู ทาลิปสติก และทาเล็บ แต่พวกเขาดูเหมือนว่าได้รับการอวยพรจากพระเจ้าเหมือนกับพวกเรา ถ้าสิ่งเหล่านี้เลวร้ายนัก พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขาได้อย่างไร แม้แต่สหคริสตจักรเพนเทคอสต์หลายๆ แห่งก็มี บางสิ่งที่แตกต่างกันไป

ตอบ

ผมอยากจะบอกว่าผมรู้สึกขอบคุณเป็นอย่างมากที่สหคริสตจักรเพนเทคอสต์มีจุดยืนที่มั่นคงในเรื่องความสุภาพเรียบร้อยและความบริสุทธิ์ในการแต่งกาย อาจมีผู้รับใช้ของเราบางคนที่อนุญาตสิ่งเหล่านี้บางอย่าง และผู้รับใช้ของเราบางคนอาจเคร่งครัดในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ มากเกินไป (เช่น รูปแบบของรองเท้าบางแบบหรือสีส้นที่สดใส) แต่โดยรวมแล้ว เรามีจุดยืนที่แข็งแกร่งเหมือนกันในเรื่องพื้นฐานความบริสุทธิ์ในเรื่องชีวิตคริสเตียนและการแต่งกาย

ในฐานะคริสเตียนใหม่ คุณจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะละสายตาของคุณจากสิ่งที่คริสตจักรอื่นๆ ทำ และให้สายตาของคุณอยู่ที่พระเยซู พระเจ้าทรงให้คุณอยู่ในคริสตจักรของพระองค์ภายใต้การดูแลของผู้รับใช้คนหนึ่งพระองค์ และเขาคือศิษยาภิบาลของคุณ หน้าที่ของคุณคือยอมจำนน ความจริงที่ว่าคุณไปเยี่ยมและรู้สึกพอใจคริสตจักรอื่นๆ (เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่คริสตจักรยูพีซี) เหลือเกินแสดงให้ผมเห็นว่าคุณอาจจะไม่มีความเป็นผู้ใหญ่และไม่มีความมั่นใจอยู่ในความจริง ผมอยากจะแนะนำให้คุณหยุดร่อนเร่ไปมา มีความจงรักภักดีและสัตย์ซื่อกับ สหคริสตจักรเพนเทคอสต์ของคุณและศิษยาภิบาลของคริสตจักร และฝังรากลึกลงในพระเจ้าและพระวาทะของพระองค์

มีเหตุผลที่ดีและสำคัญว่าเหตุใดยูพีซีจึงมีจุดยืนที่มั่นคงในเรื่องการปฏิบัติตนในความบริสุทธิ์ เพื่อแสดงให้คุณเห็นว่าไม่ใช่สิ่งใหม่หรือจำกัดเฉพาะผู้รับใช้และคริสตจักรของเราเท่านั้น ผมขอกล่าวถึงบทความของโอลิเวอร์ เอฟ เฟาส์ อดีตรองประธานสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ ผู้บุกเบิกในการเคลื่อนไหวของเราซึ่งตอนนี้ได้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว บทความนี้เขียนโดยผู้รับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า โดยตอบคำถาม “ความบริสุทธิ์และธรรม (ในเรื่องการแต่งกาย) คืออะไร” และมีการตีพิมพ์ใน *Apostolic Standard* หลายปีก่อน

มีบทความมากมาย [ในเรื่องนี้] มีการเทศนามาก และขอพระเจ้าทรงช่วยเราดำเนินต่อไปเพื่อไม่ให้มีผู้รับใช้ที่จะยื่นต่อพระพักตร์ของพระเจ้าโดยมี “โลหิตในมือ” ในวันที่ยิ่งใหญ่ นั่น (อ่านเอเสเคียล 3:17-21; ฮีบรู 13:17)

ก่อนอื่น ให้เราพิจารณาถึงเวลาและสมัยต่างๆ โดยคำนึงถึงธรรมเนียมของการแต่งกายและเครื่องนุ่งห่มในสมัยของพระคัมภีร์ และแม้แต่ในสมัยปัจจุบันของเรา คงจะเป็นเรื่องโง่เขลาอย่างมากหากเราสร้างแบบชุดสูทและชุดกระโปรงของเราตามรายละเอียดเสื้อผ้าในสมัยโบราณ แต่ขอให้จำไว้ว่าในเวลาหรือสมัยใดก็ตาม ไม่ว่าจะในอดีตหรือปัจจุบัน มักจะมีทางและวิธีการแต่งกายที่เรียบร้อยเสมอ คุณไม่จำเป็นต้องเดินในหลัหรือล้าสมัย ไม่ต้องอยู่ทางฝ่ายโลกหรือไม่พอพระทัยพระเจ้า หรือไร้เหตุผล แม้แต่ในปัจจุบัน ด้วยรูปแบบและความคิดทันสมัยของเรา หากใจของเราถูกต้อง มีความปรารถนาที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยและเป็นตัวอย่างแสดงถึงความมีธรรมและความบริสุทธิ์ มีจุดยืนที่เราจะถือเราซึ่งจะไม่ถูกจัดประเภทว่าอยู่ในโลกหรือทำให้เรามีรูปลักษณ์ที่ล้าสมัย

ถ้าเรามีวิญญาณที่ถูกต้อง เป็นเรื่องง่ายที่จะแต่งกายตามรูปแบบหรือธรรมเนียม และยังคงเรียบร้อย มีธรรมและ
บริสุทธิ์ได้ แทนที่จะใส่กระโปรงที่รัดเหมือนกับที่ผู้ถามคำถามของเราเรียกว่า “กางเกงขาเดือย” ชุดกระโปรงของผู้หญิง
สามารถตัดให้มีวัสดุเพียงพอเพื่อที่เธอจะสามารถแต่งกายในความบริสุทธิ์ที่แท้จริงได้อย่างสวยงามและสุขภาพเรียบร้อย
ผู้หญิงที่ปล่อยให้ตัวเองประหลาดภายในของตนเป็นไปตามอย่างโลกนี้จะไม่มีความสุขและสุขภาพเรียบร้อย มีธรรม หรือ
บริสุทธิ์ ทำให้เธอเปิดเผยร่างกายของตนให้ผู้ชายจ้องมอง ขอนให้มีสติสัมปชัญญะและความปรารถนาต่างๆ 1 เปโตร 4:2 กล่าวถึง
การดำเนินชีวิตว่า “ดำเนินชีวิต...ตามใจปรารถนาของมนุษย์”

ไม่ควรเลยที่จะต้องเทศนาเรื่องนี้จากธรรมาสันนิษฐานให้ผู้หญิงใส่เครื่องแต่งกายที่สุขภาพเรียบร้อย แต่เพื่อให้มือของผู้รับใช้
สะอาดตามพระคัมภีร์ เราจะต้องประกาศ สอนและเทศนา ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ามีคุณสมบัติเหมาะที่จะกล่าวเช่นนี้
เนื่องจากมีชีวิตอยู่ผ่านการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบและธรรมเนียมมากมาย ข้าพเจ้าได้เห็นในการประชุมใหญ่ของเรา
จนถึงการประชุมในระดับภาค เขต และท้องถิ่น จากที่นั่นในคริสตจักรไปจนถึงเวที แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่รัด (ขนาดเล็ก
เกินไปมาก) แสดงให้เห็นรูปร่างและขาจนข้าพเจ้าหน้าแดงเพราะความอาย ทั้งนี้ไม่ใช่เฉพาะสตรีเท่านั้น ผู้ชายบางคนก็
จำเป็นต้องได้รับบทเรียนบ้างเช่นกันในเรื่องการให้ตัวเองอย่างเหมาะสมในความบริสุทธิ์และความมีธรรม และไม่ใช่ว่าตาม
อย่างโลก บางคนดูเหมือนว่าเขาจะเห็นว่าตนสำคัญและมีแต่ความหยิ่งยโส

ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าสมาชิกของเราทุกคนจะอ่านและปฏิบัติตามคำแนะนำที่ให้ไว้ในหลักความเชื่อของเราในเรื่องความ
บริสุทธิ์ และปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้ามากกว่าตัวของพวกเขาเอง จะมีการประกาศคำเทศนาและบทเรียน
ในเรื่องการแต่งกายและลักษณะที่ชอบธรรมน้อยลง กลุ่มเพื่อนเทคอสต์มีลักษณะเด่นในการแต่งกายที่สุขภาพเรียบร้อยของ
เรา การแต่งกายแต่เพียงภายนอกหรือมากเกินไปทำให้บุคคลเป็นผู้ที่ผิดแปลกในกลุ่มเพื่อนเทคอสต์ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า
ห้ามไม่ให้ผู้หญิงมีดอกไม้ วิกบีน รอยจับจีบ กระดุมหรือเข็มกลัดเพื่อทำให้ดูสวยงาม หรือไม่ให้ผู้ชายใส่สูท ผูกไท และ
สวมรองเท้าให้น่ามอง

ตอนนี้มาถึงคำถามเรื่องการแต่งหน้า ความสวยงามตามธรรมชาติ ความสะอาดสะอาด และความเป็นระเบียบ
เรียบร้อยไม่จำเป็นต้องมีการอำพรางหรือแทนที่ด้วยสิ่งอื่น หญิงทั้งหลาย คุณไม่จำเป็นต้องดูเหมือนตัวประหลาด
เพื่อที่จะสวยงาม แม้แต่ผมขาวที่ไม่น่าต้อนรับก็นำความงามและความงามสง่ามาให้กับคุณได้

(ถึงจุดนี้ ขอจบบทความตัดตอนไว้เท่านี้)

เอเมน อาจารย์เฟาส์ เอเมนและเอเมน

หลักการที่อาจารย์เฟาส์ประกาศนั้นไร้กาลเวลาและเหมาะสมกับปัจจุบันเหมือนเช่นเวลาที่อาจารย์เขียนไว้ เราต้องไม่
เปลี่ยนมาตรฐานของเราไปตามกาลเวลา พระวจนะของพระเจ้าทำให้เราพร้อมทั้งทุกเวลาและทุกยุคสมัย

ทำยนี้ คุณถามว่าพระเจ้าทรงอวยพรคนที่ไม่ได้แต่งกายบริสุทธิ์ได้อย่างไร การอวยพรของพระเจ้าไม่ใช่รางวัลของการเชื่อ
ฟังพระวจนะของพระองค์ (ดูสดุดี 103:10) ตามจริงแล้ว ไม่มีพวกเราคนใดที่สมควรได้รับการอวยพรของพระองค์ พระเจ้าทรงอวย
พรมนุษย์เพราะพระองค์รักมนุษย์ พระองค์ทรงประสงค์ที่จะอวยพรทุกคนที่พระองค์สามารถ “ให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์ขึ้นส่อง
สว่างแก่คนดีและคนชั่วเสมอกัน และให้ฝนตก แก่คนชอบธรรมและคนอธรรม” (มัทธิว 5:45)

แต่พระองค์ทรงส่งนงสรวรรค์ไว้สำหรับผู้ที่เชื่อพระองค์และดำเนินไปกับพระองค์ คุณเป็นทรัพย์สมบัติพิเศษต่อพระเจ้า
หากคุณสามารถรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณรู้พอที่จะดำเนินชีวิตและแต่งกายอย่างบริสุทธิ์

ผมขอจบบทเรียนนี้ด้วยหนังสือฮีบรู การบ้านของคุณคือ ท่องจำ ฮีบรู 12:14 และ 13:17 และดำเนินชีวิตตามนั้น

.....

บางคนบอกว่ามาตรฐานของเราล้าสมัย

ถาม

อาจารย์เกรย์ครับ ผมรู้สึกเจ็บปวดใจและไม่สามารถนอนหลับได้ ความเจ็บปวดใจเกือบจะเกินกว่าที่จะทนได้ ลูกชายของผมเป็นผู้รับใช้ในองค์การยูพีซี เขาได้รับการอบรมเลี้ยงดูให้เชื่อในเรื่องความบริสุทธิ์ แต่ช่วงสองสามปีที่ผ่านมา เขาได้รับอิทธิพลจากพวกหัวอิสระ และจึงต่อต้านทุกสิ่งที่เขาได้รับการอบรมมาให้เชื่อ ตอนนี้เขาบอกว่าเราเป็นพวกล้ำสมัยอย่างร้ายแรง และว่ามาตรฐานรวมทั้งการสอนเรื่องความบริสุทธิ์ทั้งหมดในองค์การยูพีซีต้องถูกกำจัดออกไปให้หมดเพื่อที่เราจะสามารถเข้าถึงคนในสมัยนี้ได้ พวกเพื่อนๆ ที่เขาคบหาเป็นพวกที่ตั้งใจจะเปลี่ยนองค์กรของเราให้ยอมรับการใส่เครื่องประดับ แต่งหน้า ให้ผู้หญิงไว้ผมสั้น สวมกางเกงและกางเกงขาสั้น ไม่ให้มีข้อกำหนดในเรื่องการดูโทรทัศน์ ฟังดนตรีร็อก หรือเข้าชมภาพยนตร์และการแข่งขันกีฬา ฯลฯ ผมรู้สึกสับสนและกังวล ผมรักลูกชายของผม แต่สิ่งนี้ทำให้เราแตกกัน ผมควรจะพูดหรือทำอะไรบ้างครับ

ตอบ

ผมเห็นใจคุณจริงๆ ครับ คุณมั่นใจได้เลยว่าเราและคนชอบพระเจ้ามากมายที่ได้อ่านข้อความนี้จะอธิษฐานเผื่อคุณ และเป็นห่วงเกี่ยวกับการจู่โจมอันเลวร้ายที่วิญญาณแห่งกาลเวลาสุดท้าย คือ วิญญาณแห่งคริสตจักรเลาดีเซีย การอยู่ทางฝ่ายโลกและการประนีประนอม ซึ่งเกิดขึ้นในใจของบางคนที่เคยยืนหยัดและแข็งแกร่งในความบริสุทธิ์และความจริง สิ่งที่น่าเศร้าคือว่าบ่อยครั้งการต่อต้านเกิดขึ้นจากคนที่เรารัก พระวจนะของพระเจ้าบอกเราว่า “และผู้ที่อยู่ร่วมเรือนเดียวกันก็จะเป็นศัตรูต่อกัน” (มัทธิว 10:36; มีคาห์ 7:6)

วิญญาณที่ลูกชายของคุณดูซึมเข้ามานั้นกำลังทำลายล้าง ผมได้เห็นคนที่หันไปราวกับว่าเกิดขึ้นภายในคืนเดียว คริสตจักรที่เคยเป็นปราการแห่งความจริงและความบริสุทธิ์ที่แข็งแกร่งกลับตายลง วิญญาณแห่งยุคนี้กวาดล้างคนทั้งหลายราวกับเป็นภัยพิบัติของตึกแดนที่สร้างขึ้นในแผ่นดิน กัดกินทุกอย่างที่สามารถทำได้ มัทธิว 24:24 กำลังสำเร็จอยู่ต่อหน้าต่อตาของพวกเขาแล้ว

แนวโน้มที่เกิดขึ้นคือว่า พวกเรารู้สึกท้อถอยและพ่ายแพ้ เราอาจจะรู้สึกเหมือนเช่นเอลียาห์เมื่อเขากล่าวว่า “ข้าพระองค์ร่อนรนเพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ยิ่งนัก เพราะประชาชนอิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ ฟังแทนนุชาของพระองค์ลงเสีย และประหารผู้เผยพระวจนะของพระองค์เสียด้วยดาบ และข้าพระองค์ ข้าพระองค์แต่ผู้เดียวเหลืออยู่และเขาทั้งหลายแสวงชีวิตของข้าพระองค์เพื่อจะเอาไปเสีย” (1 พงษ์กษัตริย์ 19:10)

ไม่ว่าจะทุกอย่างจะเสียไป พระเจ้าทรงมีคริสตจักร เจ้าสาวที่บริสุทธิ์ที่จะไม่ยอมก้มลงหรือยอมจำนนต่อวิญญาณแห่งการประนีประนอมและการอยู่ทางฝ่ายโลก พระเจ้าทรงยกเอลียาห์ ดาเนียล และยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาขึ้น ซึ่งจะยืนหยัดจนถึงเวลาสุดท้าย

ผมเชื่อว่าสหคริสตจักรเพนเทคอสต์อยู่ในบ้านหลอม “ไฟนั้นจะพิสูจน์ให้เห็นการงานของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร” (1 โครินธ์ 3:13) จะมีข้าวละมานเติบโตขึ้นท่ามกลางข้าวสาลี หญิงที่โง่ห่าคนและหญิงที่มีปัญญาห่าคนอยู่ด้วยกันและทั้งหมดเป็นหญิงพรหมจารีย์ คริสตจักรเลาดีเซียและฟีลาเดลเฟียจะดำเนินต่อไปร่วมกันจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะคายนชาวเลาดีเซียออกมา และเปิดประตูสวรรค์ให้กับชาวฟีลาเดลเฟีย

องค์พระเยซูคริสต์เจ้ายังคงเป็นศิระที่ยิ่งใหญ่ของคริสตจักร พระองค์ทรงอยู่ในการควบคุม พระองค์ทรงทราบอย่างแน่นอนว่าจะทำอะไร และพระองค์ทรงกำลังทำอยู่ “พระหัตถ์ของพระองค์ถือพลั่วพร้อมแล้ว และจะทรงขำระลานข้าวของพระองค์ให้ทั่ว พระองค์จะทรงเก็บข้าวของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง แต่พระองค์จะทรงเผาแกลบด้วยไฟที่ไม่รู้ดับ” (มัทธิว 3:12)

มีผู้ที่เชื่อว่าการประนีประนอมมีมากจนสหคริสตจักรเพนเทคอสต์จะยอมจำนนและประพติเช่นเดียวกับกลุ่มก่อนๆ หน้านั้น ผมไม่เชื่อว่าจะเป็นเช่นนั้น แต่หากว่าจะเป็นเช่นนั้นแล้ว พระเจ้าจะยังทรงมีคริสตจักรและจะให้มีเมล็ดที่บริสุทธิ์ ซึ่งจะยืนอยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระองค์ในความบริสุทธิ์ในเวลาสุดท้าย

เป็นความจริงว่าคนอื่นๆ ที่ครั้งหนึ่งเคยยืนหยัดเพื่อความบริสุทธิ์ได้กลายเป็นพวกหัวอิสระและยอมแพ้ ผมอยากจะทำถึงข้อความจากหนังสือชื่อ *Perfect Love* โดย เจ เอ วู้ด ซึ่งตีพิมพ์โดย Methodist Episcopal Book Room ในรัฐฟิลาเดลเฟีย ปี 1861 หน้า 254, 266-67, 269 ดังนี้

โดยปกติแล้ว การต่อสู้กับความบริสุทธิ์จะแสดงตนออกมาในกลุ่มของผู้มีความรู้ทางศาสนาอย่างไร บ่อยครั้งก็โดยคำพูดเยาะเย้ย และการเหน็บแนมผู้ที่สนับสนุนและประพฤติตนบริสุทธิ์... ในตอนนี้ ผู้ที่อยู่ภายในคริสตจักรเมธอดิสต์เองก็กล่าวหาเช่นนี้กันมาก แต่ก่อนผู้เทศนาเมธอดิสต์ในยุคแรกต้องประสบกับการปฏิบัติเช่นนี้จากภายนอกคริสตจักรเมธอดิสต์...แต่เดี๋ยวนี้ การต่อสู้ประเภทนี้จากภายนอกใกล้จะหยุดลงแล้ว แต่เรากลับมีการต่อสู้เช่นนี้มากจากภายใน...

ข้าพเจ้าอยากจะถามด้วยภาษาของจอห์น เวสลีย์ว่า “เหตุใดผู้เทศนาเรื่องนั้น (ความบริสุทธิ์) จึงถูกขับไล่ออกไปจากบ้านเป็นสุนัขบ้า แม้แต่จากผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า และจากบุตรหลานของคนเหล่านั้น บางคนที่เป็นผู้ที่ได้บังเกิดจากพระเจ้าทางพระกิตติคุณ”

ท่านอาเบล สวีเว่นกล่าวไว้ว่า “ผู้รับใช้ที่ประพฤติและเทศนาความบริสุทธิ์ต้องเผชิญกับความสงสัย การประณาม การกีดกันจากสมาชิกในคริสตจักร...”

ข้าพเจ้าเชื่อว่ามีผู้รับใช้ที่ประนีประนอม เคี้ยวยาเส้น และสูบบุหรี่ ไปเทศนาที่ธรรมมาสน์ ซึ่งไม่เคยเทศนาหรือพอใจกับศาสนามากนัก แต่ก็พร้อมเสมอที่จะกล่าวหาผู้ที่อาจประพฤติหรือเทศนาเรื่องความบริสุทธิ์ของคริสเตียน

แม้ว่าผมจะไม่คิดว่าคนในสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ที่ต่อสู้กับจุดยืนของเราในเรื่องความบริสุทธิ์ภายนอกรวมทั้งภายในนั้นจะเป็นผู้ที่ “เคี้ยวยาเส้น และสูบบุหรี่” ผมเชื่อว่าพวกเขาอาจ “ดูโทรทัศน์และรักความเพลิดเพลิน” ผมไม่มีข้อสงสัยเลยว่าจะมีการพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงหลักความเชื่อในประเด็นที่สำคัญเหล่านี้ และหากพวกเขาทำไม่สำเร็จ ก็คงหวังที่จะทำให้หลักความเชื่อเหล่านั้นไม่มีผลใดๆ โดยการละเลยข้อความในหลักความเชื่อดังกล่าว และอนุญาตให้ละเมิดกันได้โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบใดๆ อีกนัยหนึ่งคือ การไม่ปฏิบัติตามหลักความเชื่อดังกล่าว การกระทำดังกล่าวจะเป็นระฆังแสดงถึงความตายของสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ในฐานะกลุ่มคนที่สนับสนุนหลักการในเรื่องความบริสุทธิ์ตามพระวจนะของพระเจ้าในโลกนี้ในเวลาสุดท้าย

แม้ว่าสถานการณ์จะดำเนินไปเช่นนั้น แต่ให้ระลึกไว้ว่า “เพราะจะต้องมีการขัดแย้งกันบ้างในพวกท่าน เพื่อคนฝ่ายถูกในพวกท่านจะได้ปรากฏเด่นขึ้น” (1โครินธ์ 11:19) พระเจ้าทรงประทับตราแห่งการเห็นชอบ การเจิม และการอวยพรลงบนผู้ที่เป็นของพระองค์เสมอ และพระองค์จะทรงทำเช่นนั้นเสมอไป “พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และทรงเกลียดชังบาป ฉะนั้นพระเจ้า คือพระเจ้าของพระองค์ได้ทรงเจิมพระองค์ไว้ ด้วยน้ำมันแห่งความยินดี ยิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์” (ฮีบรู 1:9)

อีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการเข้าถึงคนในยุคนี้ คือ มนุษย์ในทางฝ่ายเนื้อหนังชอบที่จะได้ยินว่าเราไม่สามารถเข้าถึงคนอื่นได้ ถ้าเรามีลักษณะหรือประพฤติตนต่างจากพวกเขา ความจริงกลับตรงกันข้าม คนบาปเปื้อนกับหนทางของพวกเขาแล้ว “ทำไมฉันจะต้องไปทางของเธอด้วยถ้าเธอก็เป็นเหมือนฉัน” พวกเขาจะถามเช่นนั้น

ผู้ที่ประนีประนอม “ที่จะเข้าถึงคนบาป” ไม่มีประวัติการประสบความสำเร็จ คริสตจักรขนาดใหญ่ของเราเพียงไม่กี่แห่งเป็นเช่นนั้น แต่ส่วนใหญ่แล้วเป็นคริสตจักรที่บริสุทธิ์ และคริสตจักรที่ไม่เป็นเช่นนั้น ส่วนใหญ่ก็เป็นคริสตจักรที่บริสุทธิ์ที่อยู่ในช่วงของการเติบโต การฟื้นฟู การอวยพร และการเติบโตจะเกิดขึ้นพร้อมๆ กับการเทศนาเรื่องความบริสุทธิ์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

คุณจะไม่มีความเสียหายถ้ายึดมั่นกับหลักการเรื่องความบริสุทธิ์และความจริงในพระวจนะของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงยืนหยัดเพื่อผู้ที่ยืนหยัดเพื่อพระองค์

จงรักลูกชายของคุณ แต่อย่ายอมแพ้ จงเข้มแข็งและไม่ย่อท้อ อธิษฐานเผื่อเขาเพื่อให้ถึงเวลาที่เขาจะตระหนักว่าเขากำลังอยู่บนทรายดูด และจะต้องกลับไปหาศิลาที่แข็งแกร่งในการไม่เปลี่ยนพระวาระของพระเจ้า ลูกของคุณจะต้องมีคุณในเวลานั้น จงอยู่ช่วยเขาให้กลับขึ้นมาเย็นได้ใหม่

คุณที่ครับ ขอให้คุณอธิษฐานเผื่อสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ด้วย เพราะชาตานต้องการที่จะทำลายคริสตจักร ให้เราเย็นหยัดต่อสู้กับการโจมตีที่ต่อสู้กับความจริงและความบริสุทธิ์ พระเจ้าเองได้ทรงตรัสกับพวกเราผ่านทางอัครสาวกเปาโลไม่ใช่หรือว่า “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเรา” (โรม 8:31)

.....

เราต้องมีมาตรฐาน [ความบริสุทธิ์] เพื่อที่จะไปสวรรค์หรือไม่

ถาม

ดิฉันเข้ามาอยู่ในคริสตจักรที่เทศนาพระวาระและความบริสุทธิ์นี้มาได้สิบปีแล้ว แต่ตอนนี้คริสตจักรกลับเปลี่ยนแปลงมาตรฐานบางอย่าง คือผู้หญิงแต่งหน้าและตัดผมของตน พวกเขาดูโทรทัศน์ และพยายามที่จะบอกกับคนอื่นด้วยว่าสามารถที่จะทำได้ไม่เป็นไร จริงๆ แล้วเป็นอะไรใหม่ คนๆ หนึ่งจะไปนรกเพราะทำสิ่งเหล่านี้หรือเปล่า

ตอบ

คุณถามคำถามสองคำถาม และผมจะพยายามตอบทั้งสองข้อ อย่างแรกคือ “จริงๆ แล้วเป็นอะไรใหม่” คำตอบคือ เป็น และผมจะขออธิบายดังนี้

พระคัมภีร์เป็นพระวาระของพระเจ้า และเป็นแนวทางเดียวสำหรับเรา พระคัมภีร์คือสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเรา แสดงให้เห็นน้ำพระทัยของพระองค์และความจริงของพระองค์ หากพระคัมภีร์กล่าวถึงสิ่งใดที่เกี่ยวกับมาตรฐานที่คริสตจักรซึ่งคุณเป็นสมาชิกอยู่นั้นปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ เราควรจะใส่ใจในสิ่งนั้น และพระคัมภีร์ก็กล่าวถึงสิ่งเหล่านั้น

ตัวอย่างเช่น เรื่องผู้หญิงตัดผม ใน 1โครินธ์ 11:2-16 แสดงคำสอนที่ชัดเจนว่าผู้หญิงจะต้องไม่ตัดผม ในขณะที่ผู้ชายควรจะตัดผม คำโต้เถียงที่มักจะใช้กันเพื่อแย้งข้อพระคัมภีร์นี้คือว่า เปาโลกำลังแก้ไขปัญหาสถานการณ์ในคริสตจักรท้องถิ่นนั้นและเป็นเรื่องของวัฒนธรรม และไม่ต้องใช้กับคริสตจักรทุกแห่ง แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย เห็นได้จาก 1โครินธ์ 1:2 ที่ซึ่งเปาโลประกาศว่าเขาเขียนจดหมายฉบับนี้ ไม่ใช่สำหรับผู้ที่อยู่ในโครินธ์เท่านั้น แต่สำหรับ “คนทั้งปวงในทุกตำบล ที่ออกพระนามพระเยซูคริสต์” ดังนั้นจึงไม่สามารถอ้างว่าเป็นเพียงแค่สถานการณ์ในท้องถิ่นในคริสตจักรโครินธ์เท่านั้น

แต่ตอนนี้จะกลับมาที่คำถามของคุณ “จริงๆ แล้วเป็นอะไรใหม่” คุณคิดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะ دلใจให้เปาโลเขียนข้อพระคัมภีร์ 15 ข้อเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่เป็นอะไร อย่างนั้นหรือ คุณคิดว่าข้อพระคัมภีร์ 15 ข้อนั้นมีความหมายเพียงแค่ทำให้เนื้อที่ไม่ว่างอย่างนั้นหรือ พระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไรเมื่อตรัสว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียว หามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวาระทุกคำ ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มัทธิว 4:4) และพระเจ้าทรงหมายความว่าอย่างไรเมื่อพระองค์ประกาศว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการ دلใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม” (2ทิโมธี 3:16) คำตอบนั้นเห็นได้ชัดสำหรับผู้เชื่อที่มีความซื่อสัตย์ทุกคน นั่นคือ เป็น

คำถามข้อที่สองเกิดขึ้นหลังจากข้อแรกคือ “คนๆ หนึ่งจะไปนรกเพราะทำสิ่งเหล่านี้หรือเปล่า” พระเจ้าไม่ได้ส่งให้คนๆ หนึ่งไปนรกเพราะการกระทำบางอย่าง ไม่ว่าการกระทำนั้นจะมีความบาปอย่างไรก็ตาม คนๆ หนึ่งหลงเพราะเขาปฏิเสธองค์พระเยซูคริสต์เจ้าและพระวาระของพระองค์ (ดูยอห์น 3:19; 12:48; เอเฟซัส 5:6) การกระทำภายนอกเป็นเพียงอาการของโรคหัวใจ หากคนๆ หนึ่งไม่เชื่อฟังพระคัมภีร์ เขาก็จะกลายเป็นผู้ละเมิด ซึ่งก็เป็นความจริงสำหรับผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเชื่อฟังความจริง โดยการทำลายการงานของเนื้อหนังในชีวิตของตน แต่ได้กลับไปหาสิ่งเหล่านั้น “เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าก่อสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้หรือทำลายลงแล้ว ขึ้นมาอีก ข้าพเจ้าก็ส่อตัวเองว่าเป็นคนทำผิด” (กาลาเทีย 2:18)

เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งที่เราเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้าในทุกด้าน ไม่สำคัญว่าคนๆ หนึ่งจะตะโกนมากเพียงใด ทำการดีมากเพียงใด แสดงออกถึงความรักมากเพียงใด และประกาศอย่างเคร่งครัดว่าเขารับใช้พระเจ้ามากเพียงใด สิ่งเหล่านี้จะไม่มี ความหมายเลยหากว่าเขาไม่เชื่อฟังพระวาระจากใจของเขา พระเยซูตรัสว่า

มิใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า” จะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้ เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์กล่าวพระวาระในพระนามของพระองค์ และได้ขับผีออกในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการมหัศจรรย์ เป็นอันมากในพระนามของพระองค์ มิใช่หรือ” เมื่อนั้นเราจะได้กล่าวแก่เขาว่า เราไม่รู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่ว จง ไปเสียให้พ้นหน้าเรา (มัทธิว 7:21-23)

ถึงเวลาหรือยังที่เราจะหยุดเล่นและเริ่มรักองค์พระผู้เป็นเจ้าจริงๆ ให้มากพอที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์และเชื่อ ฟังพระวาระของพระองค์

4

การเงิน

ภรรยาซื้อเสื้อผ้าราคาแพง

ถาม

เราเก็บเงินไม่ได้เลยแม้ว่าเราจะทำงานกันทั้งคู่ ส่วนใหญ่เป็นเพราะภรรยาของผมซื้อเสื้อผ้าราคาแพงมาก เมื่อผมบอกเธอว่าเราต้องเก็บเงินกันบ้างเพื่อวันลำบาก เธอกลับหัวเราะและกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าบอกเราไม่ให้กังวลเกี่ยวกับอนาคต และวันพรุ่งนี้ก็มีภรรยากระวนกระวายสำหรับพรุ่งนี้เอง นอกจากนี้ เธอยังบอกว่า เพราะว่าใกล้จะถึงวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาแล้ว จึงเป็นการบาปที่จะสะสมทรัพย์สมบัติในชีวิตนี้ ผมทราบบ้างว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ แต่ผมรู้สึกว่าการใช้เงินอย่างสิ้นเปลืองเป็นสิ่งผิด เราทะเลาะกันเรื่องนี้อยู่เสมอ พวกเราคนไหนถูก คุณช่วยให้คำแนะนำได้ไหมว่าเราควรจะทำอย่างไร

ตอบ

ได้รับ จงหยุดทะเลาะกัน ไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นเลยจากการทะเลาะและโต้เถียงกันอยู่เสมอ คุณทั้งคู่รู้ว่าอีกฝ่ายรู้สึกอย่างไร ดังนั้นจงรื้อฟื้นความสัมพันธ์แห่งรักของคุณขึ้นใหม่ โดยปราศจากความไม่พึงพอใจนี้ จงอธิษฐานร่วมกัน และขอให้พระเจ้าทรงช่วยคุณทั้งสองให้ทราบและทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ อย่าปล่อยให้ความแตกต่างนี้มาเป็นอุปสรรคระหว่างพวกคุณ คุณทั้งสองต้องตกลงใจที่จะเปลี่ยนความคิดเพื่อนำให้คุณเข้าใกล้ชิดกัน และสร้างให้เกิดความสามัคคีกันภายในบ้านของคุณอีกครั้ง

หากคุณไม่ทำให้ความสัมพันธ์ของคุณดีขึ้น แม้ว่า คุณจะแก้ไขปัญหานี้ได้ คุณก็จะหาสิ่งอื่นที่จะทะเลาะกันอีก ดังนั้นอย่างแรกคือจะต้องหยุดการโต้เถียงกัน รื้อฟื้นความสัมพันธ์ด้วยความรักและความอ่อนโยน และร่วมกันอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยคุณทั้งหมดให้รักกัน มีใจปราณี และเห็นใจกันและกัน และทราบน้ำพระทัยของพระองค์และทำตามน้ำพระทัยนั้น

อีกประการหนึ่งคือการตระหนักว่า ในขณะที่คุณเห็นข้อเสียของภรรยาและภรรยาเห็นข้อเสียของคุณ คุณทั้งสองมีจุดยืนที่สุดซึ้งกันทั้งคู่ โดยที่ไม่เห็นว่าพระวอพระตของพระเจ้าสอนให้มีความสมดุลในเรื่องนี้ คุณทั้งสองต้องโอบอ้อมต่อกันและปรับความคิดของคุณ ผมจะขออธิบายดังนี้

เราจะดูกันในข้อพระคัมภีร์ที่ภรรยาของคุณอ้างถึง ข้อแรกคือ มัทธิว 6:34

เหตุฉะนั้น อย่ากระวนกระวายถึงพรุ่งนี้ เพราะว่าพรุ่งนี้คงมีการกระวนกระวายสำหรับพรุ่งนี้เอง แต่ละวันก็มีทุกข์พออยู่แล้ว

คำว่า “กระวนกระวาย” คือ *เมะริมนาโอ (merimnao)* ซึ่งหมายถึง “การกังวลเกี่ยวกับ” (Strong) พระคัมภีร์ฉบับ Amplified Bible กล่าวว่า “อย่ากระวนกระวายหรือกังวลถึงพรุ่งนี้ เพราะว่าพรุ่งนี้คงจะมีการกระวนกระวายและความกังวลสำหรับพรุ่งนี้เอง แต่ละวันก็มีทุกข์พออยู่แล้ว”

ในที่นี้หมายถึงว่า เราต้องไม่กลัวหรือกระวนกระวายเกี่ยวกับอนาคตของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงช่วยเราอย่างสัตย์ซื่อเมื่อวานนี้ จะไม่ทำให้เราผิดหวังในวันพรุ่งนี้

อีกข้อพระคัมภีร์หนึ่งที่ภรรยาของคุณอ้างถึงคือ มัทธิว 6:19

อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจขูดช่องลักเอาไปได้

ข้อพระคัมภีร์นี้ไม่ได้หมายถึงการเก็บเงินไว้ใช้ในยามยากลำบาก หรือการเก็บเงินอย่างพอประมาณ แต่หมายถึงการสะสมความมั่งคั่ง ค่าแปลในฉบับ Phillips กล่าวว่า “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติในโลก” ในขณะที่ฉบับ Weymouth บอกว่า “อย่าสะสมความมั่งคั่งสำหรับตัวในโลก”

เป้าหมายของเราไม่ใช่การกักตุนเงินทอง ไม่ใช่การเป็นคนร่ำรวยและมั่งคั่งในโลกนี้ แต่สำหรับทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ เหมือนเช่นในข้อถัดมาได้บอกไว้ สำหรับทุกความพยายามเพื่อให้ได้ตามเป้าหมายของโลก เราควรพยายามเพื่อให้ได้ตามเป้าหมายที่ไม่สิ้นสุดและเป็นของสวรรค์

เราทุกคนเชื่อว่าพระเยซูจะทรงเสด็จมาในเร็ววัน แต่ไม่มีใครทราบวันหรือชั่วโมง และพระเยซูตรัสว่า “จงเฝ้าระวังอยู่” (มัทธิว 25:13; ลูกา 19:13) บางคนกล่าวไว้อย่างชาญฉลาดว่า “ใช้ชีวิตราวกับว่าพระเยซูจะเสด็จมาในวันนี้และทำงานราวกับว่าพระองค์ยังไม่เสด็จมาในอีกหนึ่งร้อยปี”

จริงๆ แล้ว หลักการในความประหยัดและการเก็บเงินเพื่อเหตุการณ์ฉุกเฉินในอนาคตไม่ใช่สิ่งขัดกับพระคัมภีร์ โยเซฟ แนะนำให้ฟาโรห์เก็บและรักษาอาหารไว้ในช่วงความมั่งคั่งเจ็ดปีเพื่อให้มีพอในระหว่างเจ็ดปีที่อดอยากซึ่งจะตามมา (ปฐมกาล 41:34-36) ผู้มีสติปัญญาบอกเราให้ดูมด และพิจารณาวิถีทางของมัน เพราะมันทำงานหนักในช่วงฤดูร้อนเพื่อเก็บอาหารให้พอสำหรับฤดูหนาวเวลาที่ไม่มีอาหาร และเขาแนะนำให้เราเป็นผู้ที่ฉลาด (สุภาษิต 6:6-8)

การสร้างสมดุลในแนวคิดนี้ด้วยคำสอนของพระคริสต์ในมัทธิว 6 เป็นสิ่งที่สำคัญ พระเยซูสอนเราไม่ให้กังวล เป็นทุกข์ ร้อนใจ หรือนอนไม่หลับเพราะความกระวนกระวายถึงอนาคต แต่ให้มือของเราอยู่ในพระหัตถ์ขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าด้วยความเชื่อ อย่างไรก็ตาม หากพระองค์กำลังช่วยพรคุณทางการเงินในตอนนี้อย่างไร ก็เป็นการฉลาดที่จะเก็บบางส่วนไว้สำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉินในอนาคต ตามจริงแล้ว อาจเป็นว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้คุณรุ่งเรืองขึ้นตอนนี้เพราะพระองค์ทราบถึงเวลาที่คุณลำบากที่คอยคุณอยู่ เรื่องนี้เป็นความจริงในกรณีของโยเซฟ และด้วยสติปัญญาที่พระเจ้าทรงประทานให้ โยเซฟแนะนำให้เก็บส่วนเกินเพื่อความจำเป็นในอนาคต

วิธีการดูแลเงินที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้คุณมีเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อพระเจ้า ลูกา 16:11 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นถ้าท่านทั้งหลายไม่สัตย์ซื่อในทรัพย์สมบัติ [เงิน] อธรรม ใครจะมอบทรัพย์สมบัติอันแท้ให้แก่ท่านเล่า” พระเจ้าจะยับยั้งความมั่งคั่งทางฝ่ายวิญญาณที่แท้จริงจากคุณนอกจากว่าคุณระมัดระวังในการใช้เงินของคุณอย่างฉลาด และในวิถีทางที่จะนำส่งาราคีมาให้กับพระเจ้า คนร่ำรวยที่โง่เขลาในลูกา 12 ไม่ได้ถูกประณามเพราะเขาร่ำรวย แต่เพราะเขาไม่ได้ให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของตน พระเยซูทรงสรุปเรื่องราวโดยการกล่าวว่า “คนที่สำหรับทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัว และมีได้มั่งมีจำเพาะพระเจ้าก็เป็นเช่นนั้นแหละ” (ข้อ 21)

ผมขอเสริมว่า 1ทิโมธี 2:9 แนะนำให้หญิงสาวสวมชุดกระโปรง “แต่งตัวสุภาพ...ไม่ใช่...เสื้อผ้าราคาแพง” คำว่า “สุภาพ” ไม่ได้หมายถึงเพียงแค่เหมาะสมและดีงามเท่านั้น แต่ยังหมายถึงไม่เสแสร้ง เรียบง่าย และไม่ฟุ่มเฟือย คริสเตียนที่แท้จริงจะต้องไม่สวมใส่เสื้อผ้าเสื้อผ้าที่โอ้อวด ไม่ใช่คนที่ชอบแต่งตัว หรือ “ทำตัวหยิ่งยโส” การประดับกายของเราไม่ใช่ด้วยเครื่องประดับภายนอก แต่เป็นภายใน (1เปโตร 3:3-4)

การเก็บสะสมสำหรับตัวเองและใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือยเป็นเหมือนกับเหรียญสองด้าน ทั้งสองด้านเป็นอาการแสดงว่าเงินอธรรมเป็นเจ้านายของคุณ ไม่ใช่พระเจ้า

เมื่อพิจารณาถึงคำสอนตามพระคัมภีร์เหล่านี้แล้ว คุณอาจพบว่าคุณทั้งสองรักเงินมากเกินไป คุณอาจรักเงินเพื่อที่จะสะสมเงิน และภรรยาของคุณรักเงินเพื่อที่จะใช้เงิน ในการที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เธอจะต้องไม่ฟุ่มเฟือยในการใช้เงินเพื่อซื้อเสื้อผ้าราคาแพง และคุณต้องไม่ตระหนักที่จะกักตุนและสะสมความมั่งคั่งในโลกนี้ จุดยืนทั้งสองขัดกับพระวาทะของพระเจ้า คุณทั้งสองอาจต้องประเมินลำดับความสำคัญของตนเองใหม่

สิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือว่า เราต้อง “มั่งมีจำเพาะพระเจ้า” (ลูกา 12:21) หากพระองค์ทรงเป็นที่หนึ่งในชีวิตของคุณทั้งสอง และคุณให้ตัวเองเพื่อรับใช้พระองค์ด้วยความถ่อมใจและอธิษฐาน คุณอาจไม่วางมาดเหมือนกับนกยูง หรือประดับตกแต่งรังของคุณเอง แต่คุณจะ “บินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี” และวันหนึ่งจะบินไปยังสวรรค์เพื่ออยู่กับพระองค์ตลอดไป นั่นไม่ใช่สิ่งที่คุ้มค่าอย่างนั้นหรือ

.....

ผมไม่สามารถจ่ายเงินที่สัญญาว่าจะถวายได้

ถาม

ก่อนหน้านี้ในการประชุมของแผนกพันธกิจต่างประเทศ ผมได้สัญญาว่าจะถวายเงินจำนวนค่อนข้างเยอะ ในเวลานั้น ผมมีงานที่ได้ค่าจ้างดี และรู้ว่าสามารถที่จะให้เงินจำนวนดังกล่าวได้ นับตั้งแต่นั้นมา ผมตกงาน และต้องยืมเงินจำนวนค่อนข้างมากจากพี่น้องคนหนึ่งในคริสตจักร ผมสัญญากับเขาว่าจะจ่ายเงินคืนให้เขาโดยเร็วที่สุดที่สามารถทำงานเมื่อได้งานทำ เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีโอกาสงานหนึ่งเข้ามา แต่ว่าเงินเดือนน้อยกว่าเดิมมาก หลังจากที่ถวายสิบลด และสิ่งอื่นๆ ที่จำเป็นแล้ว ผมพบว่าไม่สามารถถวายเงินตามที่สัญญาไว้กับแผนกพันธกิจฯ และไม่สามารถจ่ายเงินที่ยืมมาคืนได้ หากผมไม่จ่ายเงินที่คืนมานั้นคืน ผมรู้สึกว่าเป็นคนโกหก พระเจ้าจะทรงเอาผิดผมจากคำสัญญาที่ผมบอกว่าจะถวายเงินใหม่ ผมควรจะจ่ายเงินตรงไหน คือ ตามคำสัญญาที่ให้กับพระเจ้า (คือที่จะถวาย) หรือ คำสัญญาที่ให้กับพี่น้องในคริสตจักร (คือเงินที่ยืมมา) ขอให้คุณช่วยให้คำแนะนำด้วยครับ

ตอบ

ผมเข้าใจสถานการณ์ของคุณ และปรารถนาที่จะให้คุณทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อแผ่นดินของพระเจ้า คุณไม่ใช่คนแรกที่พบว่าตัวเองอยู่ในภาวะผูกมัดเนื่องจากภาวะผูกพันที่ขัดแย้งกันและการขาดเงินทุน และผมอยากจะชมเชยคุณที่มีความเข้าใจถึงความรับผิดชอบของคริสเตียนในการถวายสิบลดไม่ว่าจะเป็นจำนวนน้อยหรือมาก เมื่อคุณสวดขอร้องที่จะทำเช่นนั้น พระเจ้าจะทรงสวดขอร้องที่จะช่วยให้คุณใช้เงินที่คุณมีได้อย่างเกิดประโยชน์มาก อย่างไรก็ตาม มีบางเวลาที่เรารู้สึกท้อถอยจนถึงขีดสุด และดูเหมือนว่าคุณกำลังอยู่ในช่วงเวลาเช่นนั้น

ในการที่จะตอบคำถามของคุณ คุณจะต้องทราบถึงลักษณะของคำสัญญาว่าจะถวายก่อน เพราะดูเหมือนว่าคุณไม่เข้าใจแนวคิดนี้อย่างแท้จริง คำสัญญาว่าจะถวายไม่จำเป็นว่าคุณต้องมีเงินอยู่ในมือของคุณแล้ว คุณไม่ได้สัญญาว่าจะถวายโดยที่ทราบว่ามีเงินที่จะถวายได้ ตามจริงแล้ว คำสัญญาว่าจะถวายคือขั้นหนึ่งของความเชื่อที่คุณไม่สามารถเห็นหนทางของคุณอย่างชัดเจนที่จะถวาย แต่คุณไว้วางใจพระเจ้าว่าพระองค์จะจัดเตรียมเงินดังกล่าว มากกว่าที่คุณจะสามารถทำเพื่อพระเจ้าได้ในเวลานี้ คำสัญญาว่าจะถวายเป็นคำมั่นที่จะแสวงหาพระเจ้า และขอให้พระองค์จัดเตรียมเงินเพิ่มเติมให้กับคุณเพื่อให้เพียงพอที่สัญญาไว้ ดังนั้น เมื่อพระเจ้าทรงประทานเงินไว้ให้กับคุณ คุณจะให้กลับคืนแก่แผนกพันธกิจ คำสัญญาว่าจะถวายคือจำนวนเงินที่คุณเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมให้กับคุณ ซึ่งมากกว่าเงินได้ที่คุณมีอยู่ในปัจจุบัน

เมื่อเข้าใจอย่างนี้แล้ว คุณจะเห็นว่าการสัญญาว่าจะถวายเงินของคุณจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินรายได้ปกติของคุณ แต่ขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือของพระเจ้าที่ให้คุณมีเงินมากกว่ารายได้ปัจจุบันของคุณ คุณต้องอธิษฐานเพื่อที่จะได้มีเงินก่อนนี้

พระเจ้าไม่ทรงล้มเหลว พระองค์จะช่วยคุณให้สามารถมีเงินนี้ได้ด้วยหนทางบางอย่างที่คุณไม่เห็นในตอนนี้อาจเกิดจากเงินเดือนที่เพิ่มขึ้น งานพิเศษเพิ่มเติม งานที่ดีขึ้น มรดก เงินจากการขายของพิเศษ หรือหนทางที่เป็นการอัศจรรย์บางอย่างคุณควรฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าในเรื่องนี้ และอธิษฐานอย่างจริงจัง และคาดหวังให้พระเจ้าเปิดประตูที่คุณไม่ตระหนักเห็นในเวลานี้

เมื่อเข้าใจอย่างนี้แล้ว คุณควรใช้รายได้ปัจจุบันของคุณเพื่อจ่ายเงินที่ยืมมาจากพี่น้องในคริสตจักร เพราะคุณสัญญาว่าคุณจะคืนให้กับเขา ในเวลาเดียวกัน ให้อธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อที่พระเจ้าจะทรงเปิดโอกาสในทางการเงินให้คุณสามารถถวายเงินที่สัญญาว่าจะถวายได้ จงอธิษฐานและมีความเชื่อ พระเยซูตรัสว่า “เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น” (มาระโก 11:24) อ้างสิทธิ์ตามคำสัญญาว่าจะถวายของคุณ เชื่อว่าเงินนั้นจะมาถึงคุณในเดือนนี้ และทุกเดือน ซึ่งนอกเหนือไปจากรายได้ปกติของคุณ คาดหวังว่าพระเจ้าจะทำเช่นนั้น และพระองค์จะทำ เหมือนเช่นที่หลายพันคนได้เป็นพยานถึง

เหตุผลที่ผมบอกว่าคุณควรจ่ายเงินที่ยืมมาคืนคือว่า พระวณะของพระเจ้ากล่าวว่ “อย่าเป็นหนี้อะไรใคร นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน” (โรม 13:8) เห็นได้ชัดว่าเมื่อถึงกำหนดชำระเงิน ก็ถือว่าเป็นหนี้และควรจะจ่ายหนี้คืนเสีย

เป็นเรื่องที่น่าเศร้า แต่ก็ เป็นความจริงที่คริสเตียนบางคนพยายามที่จะหลีกเลี่ยงไม่จ่ายหนี้ ผมรู้จักบางคนที่จะบอกว่าตนเอง “ยากจน” กับคนที่ เป็นเจ้าหนี้ แล้วไปทานสเต็กและกึ่งลอบสเตอร์ราคาแพงในภัตตาคาร พระเจ้าตรัสว่าผู้ที่ยืมเงินและไม่จ่ายคืนก็เป็นคนอธรรม (สดุดี 37:21) ผมสงสัยว่า “คริสเตียน” ที่เห็นแก่ตัว มีอุบายเยอะ และรักเงินทองซึ่งนั่งอยู่ในคริสตจักรทุกวันนี่รู้สึกอย่างไรกับข้อพระคัมภีร์นี้

ผมดีใจที่คุณไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพราะคุณต้องการที่จะจ่ายคืนและรักษาคำสัญญาว่าจะถวาย พระเจ้าจะทรงยกย่องคุณ เพราะความปรารถนานั้น จงระลึกไว้เสมอว่าการดำเนินไปกับพระคริสต์ของคริสเตียนคือชีวิตแห่งความเชื่ออย่างต่อเนื่อง “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ” (โรม 1:17) พระเจ้าไม่ทำให้คนของพระองค์ผิดหวัง

จงคิดถึงคำสัญญาที่ยอดเยียมนี้ว่า “ไม่มีการทดลอง [ภาษากรีกคือ *peirasmos*] ใดๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ธรรม พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้”

พระเจ้าทรงอนุญาตให้คุณถูกทดลองในตอนนี้อย่าอ่อนแอหรือยอมแพ้ แต่ยืนหยัดอยู่ เชื่อว่าพระเจ้าจะทรง “โปรดให้คุณมีทาง” และพระองค์จะทรงทำเช่นนั้น อย่าสงสัย และคุณจะพบว่าตนเองจ่ายหนี้และเงินที่สัญญาว่าจะถวายได้ คำสั้นๆ สามคำในกลางข้อพระคัมภีร์นั้นบอกชัดเจนแล้วว่า “พระเจ้าทรงสัตย์ธรรม”

5

การสมรสและ ชีวิตครอบครัว

ภรรยาคัดค้านการทำงานเพื่อพระเจ้าของสามี

ถาม

ภรรยาของผมและผมได้รับความรอดประมาณเจ็ดเดือนมาแล้ว ในตอนแรก เธอมีความกระตือรือร้นเหมือนกับผมในการเป็นพยานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ไปเชิญคนมาโบสถ์และรับคนมาโบสถ์ ฯลฯ แต่หลังๆ มา เธอกลับทำสิ่งที่ตรงกันข้าม และไม่ไป และไม่ต้องการให้ผมไป แนนอนว่าผมก็ไปอยู่ดี แต่เธอโกรธมาก และบอกว่าผมไม่รักเธอ และผมไม่มีเวลาให้เธอพอ ผมบอกเธอว่าเธอเห็นแก่ตัว และเราทะเลาะกันใหญ่โต ผมไม่เข้าใจเธอเลย แต่การโต้เถียงเหล่านี้กำลังดูดเอาชัยชนะของผมไป ผมไม่อยากเลิกรับใช้พระเจ้าเพื่ออยู่บ้านกับเธอ ผมจะทำอย่างไรดี

ตอบ

ผมเข้าใจถึงสถานการณ์ของคุณได้ คุณรักพระเจ้าและต้องการรับใช้พระองค์ด้วยสุดใจ และคุณรักภรรยาของคุณและมีหน้าที่ต่อเธอ และดูเหมือนว่าจะขัดกับกิจกรรมของคุณสำหรับพระเจ้า ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคุณมีปัญหาในการแยกแยะหน้าที่รับผิดชอบและลำดับความสำคัญของคุณในสองด้านนี้

ผมรับรองกับคุณเลยว่ามีคำตอบ และพระเจ้าจะทรงช่วยคุณให้มีสมดุลซึ่งจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยและทำให้ภรรยาผู้เป็นที่รักของคุณพอใจด้วย

ก่อนอื่น ผมขอบอกว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความยิ่ง คุณกำลังให้ชีวิตของคุณกับสิ่งที่ให้คุณให้เวลากับสิ่งนั้น เพราะชีวิตประกอบไปด้วยเวลาและแบ่งออกเป็นส่วนๆ เมื่อคุณได้รับเงินเดือนของคุณ คุณได้แบ่งชีวิตของคุณออกเป็นส่วนเล็กๆ และแลกชีวิตชิ้นส่วนนั้นกับเงินจำนวนหนึ่ง ด้วยเงินจำนวนนี้ คุณสามารถซื้ออาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวของคุณ รวมทั้งให้เงินส่วนหนึ่งแก่พระเจ้า ซึ่งคือสิบลด รวมถึงเงินถวายด้วย

พระเจ้าไม่ได้ทรงคาดหวังให้คุณถวายเงินทั้งหมดให้กับคริสตจักร หลังจากถวายสิบลดแล้ว พระเจ้าทรงคาดหวังให้คุณใช้เงินเก่าในสิบส่วนที่เหลืออย่างฉลาด เพื่อเลี้ยงดูครอบครัวของคุณ (1ทิโมธี 5:8) และถวายสิบลดตามที่พระองค์ทรงให้คุณสามารถทำได้

ในเรื่องเวลาของคุณ ก็เป็นเช่นเดียวกัน คุณมีเวลาจำนวนจำกัด และคุณต้องใช้เวลาอย่างฉลาด คุณต้องใช้เวลากับเรื่องจำเป็นที่พระเจ้าได้ทรงให้กับคุณ พระองค์ได้ทรงประทานภรรยา (ปฐมกาล 2:18, 24) และลูกๆ (สดุดี 127:3) ให้กับคุณ และพวกเขาจำเป็นต้องได้รับความใส่ใจและเวลาส่วนสำคัญของคุณ ภรรยาของคุณเป็นความรับผิดชอบจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนเช่นส่วนอื่นๆ ในชีวิตของคุณ มากยิ่งกว่าการรับคนมาโบสถ์เสียอีก

เป็นข้อเท็จจริงที่น่าสนใจที่ชีวิตทางฝ่ายวิญญาณของคนๆ หนึ่งมีความใกล้ชิดอย่างมากกับความสัมพันธ์ของเขากับภรรยา 1เปโตร 3:7 บอกให้เราทราบว่าชีวิตการอธิษฐานของผู้ชายคนหนึ่ง และความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้า มีปัญหาเมื่อเขาไม่เกี่ยวข้องกับภรรยาของตนอย่างเหมาะสม

ทุกคนจำเป็นต้องกำหนดว่าสิ่งใดเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตของเขา หลังจากดำเนินชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าเป็นเวลาหลายปี และค้นคว้าพระวจนะของพระองค์ ผมได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในลำดับที่มีความสำคัญต่อชีวิตของผมตามด้านล่างนี้ และผมเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ตรงตามพระวจนะของพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระเจ้า

ประการแรกคือความสัมพันธ์ส่วนตัวของผมกับพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดถูกต้องเลยหากว่าพระองค์ไม่ได้เป็นที่หนึ่ง เราจะต้องมีชีวิตการอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ เข้าประชุมในพระนิเวศของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ อารักขาเงินของเราตามพระคัมภีร์ และอุทิศตนและดำเนินไปกับพระเจ้า หน้าที่ความรับผิดชอบเหล่านี้มาเป็นอันดับหนึ่ง

ประการที่สองคือภรรยาและครอบครัวของผม ผมต้องใช้เวลาในการตอบสนองความต้องการของพวกเขา ดูแลว่าพวกเขา มีความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนา ผมควรใช้เวลาที่ไม่มื่ออะไรมาขัดจังหวะเพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีและใกล้ชิดกับภรรยาอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งคืน เวลาครอบครัวเช่นนี้เป็นสิ่งที่มีค่ามาก และเป็นส่วนสำคัญยิ่งในชีวิตของผม

ความหวังใหญ่ที่ลึกซึ้งของผู้ชายคนหนึ่งต่อความจำเป็นของภรรยาควรจะรวมถึงจุดประสงค์ที่ว่าเธอพร้อมสำหรับการทรงรับคริสตจักรขึ้นไปเหมือนกันกับเขา เขาควรเป็นผู้นำทางฝ่ายวิญญาณของครอบครัว เป็นผู้นำในการอธิษฐานที่บ้านและอธิษฐานก่อนทานอาหาร การรับใช้ของผู้ชายขึ้นอยู่กับปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบนี้อย่างสัตย์ซื่อ (ดู 1 ทิโมธี 3:4; ทิตัส 1:6)

ประการที่สามคือการรับใช้ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของผู้ชาย โปรดอย่าสับสนกับสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ซึ่งคือความสัมพันธ์กับพระเจ้าของบุคคลคนหนึ่ง ข้อนี้เองคือกิจกรรมของคริสตจักรของคุณ อันได้แก่ การเยี่ยมเยียนผู้อื่น การรับคนมาโบสถ์ การสอนพระคัมภีร์ที่บ้าน การสอนชั้นเรียนรวี ฯลฯ อย่าปล่อยให้กิจกรรมเหล่านี้ล้นวงล้อมหน้าที่รับผิดชอบต่อครอบครัวของคุณ แต่ให้จำไว้เสมอว่าให้เวลาที่พอเพียงต่อหน้าที่ความรับผิดชอบด้านที่สำคัญมากนี้ในแผ่นดินของพระเจ้า

ประการที่สี่คืองานในทางโลกของคุณ จงเป็นเหมือนกับช่างซ่อมรองเท้าที่เชื่อพระเจ้าคนหนึ่ง เมื่อเขาได้รับคำถามว่าธุรกิจของเขาทำอะไร เขาตอบว่า “ธุรกิจของผมคือรับใช้พระเจ้า แต่ผมซ่อมรองเท้าเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่าย” จงฟังคำตักเตือนตามพระคัมภีร์ในเรื่องที่สำคัญนี้ (ดูเอเฟซัส 6:5-9; โคลโลสี 3:22-4:1)

ประการที่ห้าคือการพักผ่อนหย่อนใจของคุณ การพักผ่อนเป็นสิ่งสำคัญหากคุณจะรับใช้ได้ดีที่สุด ในมาระโก 6:31 พระเยซูตรัสบอกเหล่าสาวกของพระองค์ให้หยุดพักผ่อน การนอนหลับเป็นสิ่งที่ฟื้นฟูกำลังได้ดี ซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้เราเพื่อช่วยให้เรากระปรี้กระเปร่าและพร้อมที่จะทำหน้าที่ของเราต่อ การพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย และความสนุกสนานเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของเรา แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่สำคัญเป็นอันดับแรก จงให้สิ่งเหล่านี้อยู่ในลำดับที่ควรจะอยู่ (ดู 1 ทิโมธี 4:8)

เมื่อสิ่งต่างๆ ต้องการเวลาของคุณ จงให้เวลาและความสนใจกับสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในรายการของคุณ สิ่งต่างๆ จะดีเองถ้าคุณทำเช่นนั้น

เราจะดูสิ่งที่มีความสำคัญตามลำดับของมันอีกครั้ง

1. ความสัมพันธ์ส่วนตัวของเรากับพระเจ้า
2. ภรรยา (หรือสามี) และครอบครัว
3. การรับใช้และกิจกรรมของเราเพื่อพระเจ้า
4. หน้าที่ในทางโลก เช่น งานหรืองานบ้าน
5. การพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย ความสนุกสนาน การพักผ่อน

เราจะต้องให้เวลาและความสนใจกับสิ่งเหล่านี้ตามลำดับความสำคัญ

เมื่อมีรายการนี้แล้ว คุณคิดไหมว่าคุณสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ของคุณกับภรรยาของคุณได้ บางทีเมื่อเธอตระหนักว่าเธอไม่ต้องแข่งกับคริสตจักรเพื่อเอาความสนใจจากคุณซึ่งเป็นสิ่งที่เธอต้องการ เธอจะร่วมทีมกับคุณในการทำงานคริสเตียนเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้อควรจำ: ยอห์น 1 เปโตร 3:7

คู่ชีวิตไม่ต้องการมีความสัมพันธ์ทางร่างกาย

ถาม

ก่อนที่จะเราจะมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า ภรรยาของผมและผมเกือบจะเลิกกันหลายครั้งเพราะเธอมีความต้องการทางเพศน้อยมากหรือไม่มีเลย (เธอเคยถูกรุกรานทางเพศเมื่อตอนที่ยังเป็นเด็ก และผมคิดว่านี่เป็นสิ่งที่ทำให้เธอกังวล) เมื่อเราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งแรกประมาณสองปีก่อน เธอรักผมมากกว่าที่เคยเป็นมา แต่หลังๆ มา เธอสนิทกับหญิงมีอายุคนหนึ่งซึ่งบอกกับเธอยังว่าเราอยู่ทางฝ่ายวิญญาณมากเพียงใด เราจะยังมีความต้องการทางร่างกายในชีวิตสมรสน้อยลงเท่านั้น และเมื่อเราดำเนินในพระวิญญาณอย่างแท้จริง เราจะไม่ต้องการความต้องการดังกล่าวเลย ตอนนี้อยู่สถานการณ์

เลวร้ายกว่าเมื่อครั้งที่เรายังเป็นคนบาป ผมไม่รู้จะทำอย่างไรแล้ว ผมไม่สามารถบอกปัญหาของผมกับศิษยาภิบาลได้ (ศิษยาภิบาลของผมเป็นผู้หญิง) และเธอก็คิดว่าสมาชิกที่มีอายุแทบจะดิลิเคไรท์ที่ดี ผมไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี ถ้าคุณช่วยผมได้ คงจะดีมาก

ตอบ

อย่างแรกผมอยากบอกว่าการที่ศิษยาภิบาลของคุณเป็นผู้หญิงไม่ได้สร้างความแตกต่างเลย คุณและภรรยาของคุณควรจะไปปรึกษาปัญหาของคุณกับเธอ อย่าอาย เพราะศิษยาภิบาลได้ยินมาแล้วเยอะแยะมากมาย และเธอตีตราว่ามีอะไรเกิดขึ้นในคริสตจักร ถ้าภรรยาของคุณไม่ยอมไปกับคุณ คุณก็ไปคุยกับศิษยาภิบาลของคุณเอง แต่ให้แน่ใจว่าสามีของศิษยาภิบาลนั้นอยู่กับเธอด้วยในเวลานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นเรื่องเช่นนี้

ผมแน่ใจว่าศิษยาภิบาลของคุณไม่ทราบถึงคำสอนที่ไม่ถูกต้องของหญิงที่มีอาวโสคนั้น ผมแน่ใจอีกด้วยว่าเธอ [ศิษยาภิบาล] จะให้คำปรึกษาคุณตามพระวจนะของพระเจ้าไม่ใช่ “เทเพนียายอันหาสาระมิได้” (1ทิโมธี 4:7) เพราะพระคัมภีร์มีความชัดเจนเกี่ยวกับแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของผู้ที่สมรส ไม่มีที่ใดเลยในพระคัมภีร์ที่สอนว่าการที่สามีและภรรยาใช้ชีวิตแยกกันอยู่เป็นการอยู่ทางฝ่ายวิญญาณมากขึ้น ตามจริงแล้ว ตรงกันข้ามต่างหาก ผมอยากจะทำให้คุณดูหลักการตามข้อพระคัมภีร์สักสองสามข้อ

ประการแรก พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า “จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้แต่เพียงสมรสปราศจากความชั่วช้า” (ฮีบรู 13:4) พระคัมภีร์ฉบับ Goodspeed กล่าวว่า “ความสัมพันธ์ในการสมรสศักดิ์สิทธิ์” ในขณะที่ยุค Twentieth Century New Testament กล่าวว่า “ชีวิตสมรสเป็นสิ่งปราศจากมลทิน”

พระวิญญาณบริสุทธิ์อธิบายให้กับธรรมิกชนที่แต่งงานแล้วในเรื่องนี้โดยผ่านทางเปาโลไว้อย่างชัดเจนว่า

สามีพึงประพฤติต่อภรรยาตามควร และภรรยาก็พึงประพฤติต่อสามีตามควรเช่นเดียวกัน ภรรยาไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่สามีมีอำนาจเหนือร่างกายของภรรยา ทำนองเดียวกันสามีไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่ภรรยามีอำนาจเหนือร่างกายของสามี อย่าปฏิเสธการอยู่ร่วมกันเว้นแต่ได้ตกลงกันเป็นการชั่วคราว เพื่ออุทิศตัวในการอธิษฐาน แล้วจึงค่อยมาอยู่ร่วมกันอีก เพื่อมิให้ซาตานชักจูงให้ทำผิดเพราะตัวอดไม่ได้ (1 โครินธ์ 7:3-5)

ข้อที่สำคัญคือข้อที่ห้า และฉบับแปลอื่นๆ ช่วยให้เราเข้าใจความหมายที่แท้จริงได้ ฉบับ Moffatt แปลส่วนแรกของข้อนี้ว่า “อย่างดเว้นการมีเพศสัมพันธ์ต่อกัน” และ NASB กล่าวว่า “อย่าให้ขาดแคลนซึ่งกันและกัน” ส่วนถัดมาแปลเป็นสำนวนสมัยปัจจุบัน “นอกเสียจากว่าเป็นการชั่วคราว และด้วยการยินยอมของทั้งสองฝ่าย เพื่อที่คุณจะอุทิศตัวเองเพื่อการอธิษฐานและการอดอาหาร หลังจากนั้นควรจะกลับมาที่มีความสัมพันธ์เหมือนเช่นก่อนหน้านั้น” ไม่มีใครบ่งบอกใดๆ เลยว่าเป็นการอยู่ทางฝ่ายวิญญาณมากขึ้นหากละเว้นจากความสัมพันธ์ทางร่างกายในชีวิตสมรส แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสั่งให้ธรรมิกชนงดเว้นความสัมพันธ์เพียงชั่วคราวเพื่อการอธิษฐานและการอดอาหาร และหลังจากนั้นจึงมีชีวิตสมรสตามปกติ

คุณบอกไว้ในจดหมายของคุณว่าเมื่อภรรยาของคุณได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งแรก เธอรักคุณมากกว่าที่เคยเป็นมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในช่วงเวลาเริ่มแรกทีเธอมีประสบการณ์กับพระเจ้า ในช่วงของ “รักแรก” ของเธอ เมื่อเธอได้รับการอวยพรและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประสบการณ์นี้ทำให้เธอรักคุณมากขึ้น ไม่ใช่ข้อยกเว้น ช่างเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับ “คำสอน” ของหญิงอาวโสในคริสตจักรที่เข้าใจผิดจริงๆ หากเทเพนียายอันหาสาระมิได้ของหญิงคนนั้นเป็นความจริงแล้ว เมื่อสามีและภรรยาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณคงจะตรวจสอบและทำให้พวกเขาารู้สึกในเวลาที่เขา/เธอมีความสัมพันธ์กัน แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กลับเป็นสาเหตุให้สามีและภรรยารักกันและกันมากขึ้น เหมือนเช่นเมื่อคุณและภรรยาของคุณได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งแรก

ผมอยากจะเสริมว่าดูเหมือนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของภรรยาคุณได้ทรงรักษาความเจ็บปวดอันเป็นผลจากการถูกรุกรานในวัยเยาว์ของเธอ เธอต้องอนุญาตให้งานนี้ดำเนินต่อไป

หญิงอาวุโสคนนั้นสอนและให้คำปรึกษาภรรยาของคุณอย่างไม่ถูกต้องเลย คำสอนที่เธอควรจะสอนคือทิตัส 2:3-5 ดังนี้

ส่วนผู้หญิงที่สูงอายุก็เหมือนกัน ให้เขามีความยำเกรงพระเจ้า ให้เขาเป็นคนไม่ส่อเสียด ไม่เป็นคนกินเหล้า แต่ให้เป็นผู้สอนสิ่งที่ดีงาม เพื่อเป็นการฝึกสอนผู้หญิงสาวให้รักสามีและบุตรของตน ให้มีสติสัมปชัญญะ เป็นคนบริสุทธิ์ เอาใจใส่ในบ้านเรือน มีความเมตตาและเชื่อฟังสามีของตน เช่นนี้จึงจะไม่มีผู้ใดลบหลู่พระวาระของพระเจ้าได้

คุณจะสังเกตเห็นว่าหญิงอาวุโสควรจะสอนหญิงที่อายุน้อยกว่าให้ “รักสามีของตน” ซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งที่ผู้หญิงคนนี้นับถือ คุณและภรรยาของคุณต้องเรียนรู้ที่จะ “พิสูจน์ทุกสิ่ง” (1 เธสะโลนิกา 5:21) ด้วยพระวาระของพระเจ้า และไม่ยอมรับครูหรือคำสอนที่ขัดแย้งกับพระวาระ แม้ว่าเขาหรือเธอจะประกาศตนว่าเป็น “ทูตแห่งความสว่าง” (2 โครินธ์ 11:13-15)

หญิงคนนี้เป็นครูที่สอนผิด เป็นคนหลอกลวง และเป็นผู้ทำลายครอบครัว คุณและภรรยาของคุณควรหลีกเลี่ยงเธอ จงฟังคำเตือนของเปาโลในโรม 16:17-18 ที่ว่า “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน ให้สังเกตดูคนเหล่านั้นที่ก่อเหตุวิบาทและทำให้คนอื่นหลง ซึ่งเป็นการผิดคำสอนที่ท่านทั้งหลายได้เรียนมา จงเมินหน้าจากคนเหล่านั้น เพราะว่าคนเหล่านั้น ไม่ได้ปรนนิบัติพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แต่ได้ปรนนิบัติท้องของตัวเอง และได้ล่อลวงคนเชื่อให้หลงด้วยคำดีคำอ่อนหวาน”

อย่าถูกหลอกเลย พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างการสมรส และพระองค์ทรงวางแผนให้สามีและภรรยาได้รับความพอใจจากกันและกัน ความสัมพันธ์ของสามีภรรยาเป็นสิ่งบริสุทธิ์ ได้รับการอวยพรจากพระเจ้า และวางแผนโดยพระเจ้าผู้ทรงรักเพื่อประโยชน์ของทั้งคู่ จงสังเกตดูและหลีกเลี่ยงผู้หญิงคนนี้และคำสอนที่ไม่ถูกต้องของเธอ

จงฟังพระวาระของพระเจ้า ซึ่งคือ “วิญญาณ” และ “ชีวิต” (ยอห์น 6:63) ว่า “เจ้าจงอยู่กินด้วยความชื่นชมยินดีกับภรรยาซึ่งเจ้ารักตลอดชีวิต...ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เจ้าภายใต้ดวงอาทิตย์” (ปัญญาจารย์ 9:9) อย่างนี้ดีกว่าไปฟัง เทพนิยายอันหาสาระมิได้ของคนโง่ที่แก่ชรา (หมายถึงทางฝ่ายวิญญาณนะครับ)

.....

ยุติธรรมเหนือที่ฉันต้องอยู่กับ คนบาปที่ไม่เชื่อพระเจ้า

ถาม

ดิฉันเพิ่งจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อไม่นานมานี้ และสามีของดิฉันเริ่มที่จะเข้ามา แต่แล้วเขาก็ออกไป และตอนนี้ก็แยกจากที่เคยเป็นมา เขาดื่มเหล้าและสเบต เขาโทษคริสตจักรสำหรับปัญหาทุกอย่างของเขา ตอนนี้ดิฉันอยู่กับเขาได้ยาก แต่พระคัมภีร์บอกว่า ดิฉันไม่สามารถทิ้งเขาไปได้ จริงหรือเปล่าคะ ยุติธรรมแล้วหรือที่ดิฉันต้องอยู่กับสามีที่เป็นคนบาปซึ่งไม่เชื่อพระเจ้า ขณะที่คนอื่น ๆ มีคู่ที่เชื่อพระเจ้าที่ได้ไปโบสถ์ด้วยกัน และมีความสุขในการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า ดิฉันกำลังขมขื่นและเสียความชื่นชมยินดีของดิฉันไปเพราะเรื่องนี้ ดิฉันต้องการความช่วยเหลือจากคุณคะ

ตอบ

เชื่อผมเถิดครับว่าผมเห็นใจคุณ แต่ในขณะเดียวกัน คุณก็มีสิ่งดีๆ มากในหลายๆ ด้าน อย่างแรก คุณได้รับความรอด คุณได้รับพระวิญญาณของพระเจ้า คุณอยู่ในคริสตจักรแห่งความจริงของพระเจ้า และได้รับการเรียกด้วยพระนามของพระองค์ คุณกำลังอยู่ในทางที่จะไปถึงสวรรค์ และมีสหายและได้สามัคคีธรรมกับคนที่ดีนับหมื่นๆ บนพื้นโลกนี้ คุณมีแนวโน้มที่จะมองในด้านที่ไม่ดีและลืมพระพรอันมากมายของพระเจ้าที่คุณได้รับอยู่ทุกวัน

นอกจากนี้แล้ว พระเจ้าทรงรักคุณมากพอที่จะให้ความสนใจคุณเป็นพิเศษ และตรัสโดยตรงกับคุณและคนอื่นๆ ที่มีชีวิต ซึ่งไม่ได้รับความรอดโดยผ่านทางพระวาระของพระองค์ ไม่ใช่เพียงแค่ครั้งเดียวแต่หลายครั้ง ข้อความที่สำคัญมากข้อความหนึ่ง อยู่ใน 1 โครินธ์ 7:10-16

ส่วนคนที่แต่งงานแล้ว ข้าพเจ้าขอสั่ง ไม่ใช่ข้าพเจ้าสั่งเอง แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า อย่าให้ภรรยาแยกจากสามี แต่ถ้านางแยกจากสามีแล้ว ก็อย่าให้นางแต่งงานใหม่ หรือไม่ก็ให้นางคืนดีกับสามี และอย่าให้สามีหย่าภรรยาเลย ข้าพเจ้าขอกล่าวกับพวกที่เหลื่อ ข้าพเจ้าเองกล่าว (องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ตรัส) ว่า ถ้าพี่น้องคนไหนมีภรรยาที่ไม่เชื่อในพระคริสต์ และนางพอใจจะอยู่กับสามี ก็ไม่ให้สามีหย่านาง ถ้าหญิงคนไหนมีสามีที่ไม่เชื่อในพระคริสต์ และสามีพอใจจะอยู่กับนาง ก็ไม่ได้นางหย่าสามีนั้น เพราะว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อก็ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางสามี มิฉะนั้นลูกๆ ของพวกท่านก็เป็นมลทิน แต่บัดนี้เด็กเหล่านั้นบริสุทธิ์ แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อจะแยกจากไป ก็ให้เขาแยกจากไปเถิด ในกรณีนี้ไม่จำเป็นที่พี่น้องชายและหญิงต้องถูกผูกมัด เพราะว่าพระเจ้าทรงเรียกเราให้อยู่อย่างสันติ ท่านผู้เป็นภรรยา ท่านรู้ได้อย่างไรว่าท่านจะช่วยสามีให้รอดไม่ได้? ท่านผู้เป็นสามี ท่านรู้ได้อย่างไรว่าท่านจะช่วยภรรยาให้รอดไม่ได้?

จะต้องสังเกตว่าพระคัมภีร์บอกคุณไม่ให้ทิ้งสามีของตน (ข้อ 13) ชีวิตสมรสได้รับการทำให้บริสุทธิ์และพระเจ้าทรงถือว่าเป็นการผูกพันกัน แม้ว่าสามีจะไม่ได้เชื่อก็ตาม และลูกๆ ก็ถือว่าเป็นของประทานจากพระเจ้า และจะต้องเลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นมาเป็นคริสเตียน (ข้อ 14) แม้ว่าคุณจะต้องไม่ทิ้งสามีของคุณ แต่จะต้องรักเขาและเชื่อสัตย์ และยอมจำนนต่อเขา หากว่าเขาทิ้งคุณ คุณก็ไม่ต้องรู้สึกผิดเพราะการทำผิดหรือถูกกล่าวโทษในกรณีดังกล่าว (ข้อ 15)

และในข้อ 16 บอกเหตุผลกับเราว่าทำไมคุณควรจะอยู่กับเขา บางทีการที่คุณอยู่กับเขาจะเป็นหนทางที่เขาจะได้รับความรอด คุณเป็นความหวังเดียวของเขาในการที่จะได้รับความรอด ดังนั้น พระเจ้าจึงจะประทานพระคุณกับคุณในการที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ต่อหน้าเขา เดียวเราจะดูข้อพระคัมภีร์อีกข้อที่ให้คำแนะนำว่าคุณจะนำเขามาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร

คุณอาจพูดว่า “แต่เปาโลบอกไว้ในข้อ 12 ว่า เขา กล่าวสิ่งเหล่านี้ ไม่ใช่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” จริงอยู่ แต่นั่นหมายความว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงบัญชาไว้ก่อนหน้านั้นในพันธสัญญาเก่า หรือพระเจ้าไม่ได้ทรงตรัสไว้ด้วยพระองค์เอง จงจำไว้ว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า [พระเจ้าทรงประทานลมหายใจ]” (2ทิโมธี 3:16) ดังนั้นสิ่งที่เปาโลตรัสจึงเป็นสิ่งที่ได้รับการดลใจ และเป็นพระวาระของพระเจ้า และมีผลเหมือนเช่นเดียวกับข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ในพระวาระของพระองค์

ตอนนี้เราจะมาดูที่ข้อความอีกข้อความหนึ่ง ที่ซึ่งพระเจ้าทรงรักคุณมากพอที่จะตรัสกับคุณโดยตรง ข้อความนี้อยู่ใน 1 เปโตร 3:1-2 ดังนี้

ส่วนพวกท่านที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จงยอมเชื่อฟังสามีของตน เพื่อว่าแม้สามีบางคนไม่เชื่อพระวาระ แต่ความประพฤติของภรรยาที่อาจจจะจูงใจพวกเขาให้เชื่อได้ โดยไม่ต้องพูดเลยสักคำเดียว คือเมื่อพวกเขาได้เห็นความประพฤติที่นอบน้อม และบริสุทธิ์ของพวกท่าน

ความหมายที่แท้จริงของ “โดยไม่ต้องพูดเลยสักคำเดียว” หมายถึง “โดยไม่ต้องเทศนา” หรือโดยการพยายามที่ชักชวนเขา พระคัมภีร์ฉบับ Amplified Bible กล่าวว่า “โดยไม่ต้องพูดคุยกัน” ในข้อ 2 สรุปลว่า สามีที่ไม่ได้รับความรอดนั้นสามารถได้รับการนำมายังองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ เพราะเขาได้เห็นภรรยาดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย พอพระทัยพระเจ้า บริสุทธิ์ ไม่มีที่ติ เพราะเธอรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า และมีวิญญาณที่อ่อนหวานและยอมจำนน ช่างเป็นสัญญาที่ดีเหลือเกิน

จงจำไว้ว่าชีวิตสมรสเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสถาปนา เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และมีผลไปตลอดชีวิต 1 โครินธ์ 7:39 กล่าวว่า “ตราบโดที่สามียังมีชีวิตอยู่ ภรรยาต้องผูกพันกับเขา [ด้วยบัญญัติของพระเจ้า]” อย่าพยายามที่จะออกจากชีวิตสมรสของคุณ แต่ขอให้พระเจ้าช่วยคุณในการยอมจำนน อย่างแรกคือที่คุณจะยอมจำนนต่อหน้าพระทัยของพระองค์ด้วยความชื่นชมยินดี และอย่างที่สองที่คุณจะแสดงวิญญานที่ยอมจำนน วิญญานที่รักโดยไม่มีความขุ่นเคืองใจหรือความไม่เป็นมิตรต่อสามี นี่คือนิสัยที่จะนำเขามาหาคุณและองค์พระผู้เป็นเจ้าที่คุณรับใช้

แม้ว่าจะเป็นความจริงว่า พี่น้องคนอื่นๆ อาจมีสามีที่ได้รับความรอด และพวกเขาจะใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าร่วมกัน ในขณะที่คุณไม่ได้เป็นเช่นนั้น จงจำไว้เสมอว่า แม้ว่าคุณจะต้องประสบกับสถานการณ์ความยากลำบากและการทดลองต่างๆ พระเจ้าทรงเทพคุณของพระองค์ให้คุณมากยิ่งขึ้นกว่าที่จะชดเชยกับการทดลองนั้น เปาโลเห็นว่าหลักการนี้เป็นความจริงเมื่อพระเจ้าทรงอนุญาตให้ “ทูตของซาตาน” ติเขา (2 โครินธ์ 12:7-8) เปาโลอธิษฐานถึงสามครั้งเพื่อที่จะได้รับการช่วยกู้จาก “หนามในเนื้อ” ของเขา แม้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงช่วยกู้เขาจากสิ่งนั้น พระองค์ทรงเทพคุณและอำนาจของพระองค์ให้กับเปาโลมากจนเปาโลบอกกว่า “แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าแล้วว่า ‘การมีพระคุณของเราก็เพียงพอกับเจ้า เพราะว่าความอ่อนแอมีที่ไหน ฤทธานุภาพของเราก็ปรากฏเต็มในที่นั้น’ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจะอดบรรเทาความอ่อนแอของข้าพเจ้ามากขึ้นด้วยความยินดีอย่างยิ่ง เพื่อว่าฤทธานุภาพของพระคริสต์จะอยู่ในข้าพเจ้า เพราะเหตุนี้ เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงพอใจในบรรเทาความอ่อนแอ ในการถูกเยาะเย้ยต่างๆ ในความลำบาก ในการถูกข่มเหง ในเหตุวิบัติต่างๆ เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะเข้มแข็งมากเมื่อนั้น” (2 โครินธ์ 12:9-10)

นี่คือสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำเพื่อคุณ ถ้าคุณจะยอมจำนนต่อพระเจ้า และนำพระทัยของพระองค์สำหรับคุณแล้ว พระองค์จะทรงประทานพระคุณให้กับคุณอย่างมากมาจนคุณจะไม่คิดที่จะก้าวออกจากรูปพระทัยของพระเจ้าในการทิ้งสามีของคุณอีกเลย เหมือนเช่นเปาโล คุณจะ “อดบรรเทาความอ่อนแอของข้าพเจ้ามากขึ้นด้วยความยินดีอย่างยิ่ง เพื่อว่าฤทธานุภาพของพระคริสต์จะอยู่ในข้าพเจ้า” (2 โครินธ์ 12:9)

เมื่อคุณได้รับชัยชนะอันหอมหวานนี้ คุณสามารถร้องร่วมกับกวีผู้แต่งว่า

อย่าได้บอกฉันถึงกางเขนที่หนักนัก
หรือภาระหนักเกินกว่าจะทน
เพราะฉันได้พบกับความรอดอันยิ่งใหญ่
ภาระหนักไม่หนักอีกต่อไป
และฉันรักที่จะติดตามพระเยซู
ยินดีนับทุกสิ่ง นอกจากสิ่งไร้ค่า
ละทิ้งสิ้นความเพลิดเพลินในโลกนี้
เพื่อสง่าราศีแห่งกางเขน

สามีของดิฉันยื่นฟ้องหย่า

ถาม

สามีของดิฉันหันหลังไปจากพระเจ้า เขาออกจากบ้านของเราไปแปดเดือนมาแล้ว และไปอยู่กับผู้หญิงอีกคนหนึ่งนับแต่นั้นมา เขายื่นฟ้องหย่า ดิฉันรักสามีของดิฉันและจะไม่มีคนอื่นอีกในชีวิตของดิฉัน ถือว่าเขาสูญเสียไปสำหรับดิฉันหรือไม่หากว่าเขาหย่าจากดิฉัน ดิฉันอยากจะเชื่อว่าพระเจ้าจะนำเรากลับมาอยู่ด้วยกันอีก และเพิ่มเติมเขาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ ดิฉันจะรู้ได้

อย่างไรว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะปล่อยเขาไปหรือจะรับเขากลับมา ถ้าเรามีความเชื่อ พระเจ้าจะทำอย่างนั้นหรือเปล่า หรือเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ดิฉันจะเดินอยู่เพียงลำพัง กรุณาช่วยให้ดิฉันเข้าใจวิธีที่จะยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างแท้จริงด้วยค่ะ

ตอบ

ผมเห็นใจคุณจริงๆ และเข้าใจถึงความโศกเศร้าอย่างมากของคุณ บ้านแตกเป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายสำหรับทั้งคุณและลูกๆ ของคุณ ผมแน่ใจว่าคุณรักองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างมากและต้องการน้ำพระทัยของพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งอื่นใด คุณควรที่จะเต็มใจให้อภัยสามีของคุณและรับเขากลับมาหากว่าเขาจะทิ้งผู้หญิงอีกคนและกลับมาหาคุณ

คำถามไม่ได้อยู่ที่ว่าพระเจ้าทรงสามารถทำสิ่งที่คุณขอได้หรือไม่แน่นอนว่าพระองค์ทรงทำได้ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคนบาป พระองค์ทรงเป็นผู้รักษาบ้านที่แตกและใจที่แตกหัก การถามว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่ที่จะช่วยสามีของคุณให้รอดนั้น ให้เรากลับไปดูที่ 2 เปโตร 3:9 ซึ่งทำให้เราแน่ใจว่าพระเจ้า “ไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์... พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้ใครพินาศเลย แต่ทรงประสงค์ให้ทุกคนกลับใจใหม่” ไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าที่คนใดจะหลงไป ซึ่งรวมถึงสามีของคุณด้วย

นอกจากนี้แล้ว เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่คุณและสามีจะอยู่ด้วยกัน เพราะพระองค์ได้ทรงประกาศไว้อย่างชัดเจนว่า “ด้วยเหตุนี้เขาทั้งสองจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย” (มัทธิว 19:6) การสมรสเป็นการผูกพันกัน โดยพระเจ้าทรงผูกพันสามีกับภรรยาเข้าด้วยกัน เมื่อการสมรสครบบริบูรณ์ ก็ไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าที่สามีและภรรยาจะแยกจากกัน

แม้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าคือการที่คนทั้งหลายจะรอด แต่หลายคนก็ยังหลง แม้ว่าจะจะเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่สามีและภรรยาจะอยู่ด้วยกัน แต่คนที่แต่งงานกันหลายคนก็ยังแยกจากกันและบ้านก็แตก

คุณเห็นไหมว่า มนุษย์เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างเพียงสิ่งเดียวที่พระเจ้าทรงให้อำนาจในการตัดสินใจ และพระเจ้าไม่ทรงเอาอำนาจนั้นคืนมาจากมนุษย์ไม่ว่าเขาจะทำอะไรก็ตาม หากบุคคลหนึ่งปรารถนาที่จะทำบาป พระเจ้าจะไม่ทรงหยุดเขา และหากมนุษย์คนหนึ่งต้องการทิ้งภรรยา พระเจ้าจะไม่ทรงบังคับให้เขาอยู่ แม้ว่าเขาจะทำสิ่งที่ตรงข้ามกับน้ำพระทัยของพระเจ้ายกก็ตาม พระเจ้าไม่บังคับผู้ใดให้ทำสิ่งที่เขาไม่ต้องการจะทำ

ดังนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงบังคับให้สามีของคุณกลับมาหาคุณ ผู้หญิงล้ำค่าที่เชื่อพระเจ้านับร้อยๆ ยังคงดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้าในคริสตจักรของเรา แม้ว่าสามีของพวกเขาจะละทิ้งเขาไป พวกเขาพบว่าพระคุณของพระเจ้าเพียงพอแล้ว และพวกเขาพึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความแข็งแกร่ง การปลอบโยน และการเป็นเพื่อน

ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า คุณไม่ควรอธิษฐานเพื่อสามีของคุณ และวางใจพระเจ้าที่จะช่วยเขาให้รอด ยังคงเป็นความจริงเหมือนเช่นเพลงเก่าแก่ที่ร้องกันว่า “พระองค์จะไม่ทรงบังคับให้เธอทำสิ่งที่เธอไม่ต้องการ แต่พระองค์จะทรงทำให้เราเต็มใจที่จะไป” ในเรื่องราวของโยนาห์ พระเจ้าจะทรงส่งการพิพากษามายังคนที่หันไปจากพระเจ้าเพื่อที่จะนำเขากลับมา แต่ในท้ายสุดแล้ว แต่ละคนจะต้องตัดสินใจเอง

อย่างไรก็ดี จงอธิษฐานเพื่อสามีของคุณ แล้วฝากทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าที่ละวันๆ ยังคงมีโอกาสที่สามีของคุณจะกลับมาและได้รับความรอด เหตุการณ์ต่างๆ จะตัดสินใจว่าคุณควรจะทำอย่างไร ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม พระคุณของพระเจ้ายกก็เพียงพอสำหรับคุณ

ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรคุณ และช่วยคุณในวันข้างหน้านี้ จงให้มือของคุณอยู่กับพระหัตถ์ของพระองค์ อยู่ใกล้ชิดกับศิษยาภิบาลและภรรยาของเขา พวกเขาจะช่วยคุณให้ตัดสินใจอย่างถูกต้อง

.....

ผมมีสิทธิหย่าและแต่งงานใหม่หรือไม่

ถาม

ภรรยาที่ไม่เชื่อของผมทิ้งผมไป เรายังไม่ได้หย่ากัน และเธอก็ไม่ได้ทิ้งผมไปหาผู้ชายคนอื่น แต่เธอขมขื่นต่อเพ็นเทคอสต์ 1 โครินธ์ 7:15 ให้สิทธิ์กับผมในการหย่าและแต่งงานใหม่กับคนที่เชื่อพระเจ้าหรือไม่

ตอบ

เราจะต้องเข้าใจว่าพระเจ้าทรงมองการสมรสว่าเป็นอย่างไร พระองค์ทรงเป็นผู้ตั้งขึ้น และเป็นความสัมพันธ์ที่จริงจัง ศักดิ์สิทธิ์ และบริสุทธิ์ เนื้อหาของข้อพระคัมภีร์ที่คุณอ้างถึงแสดงให้เห็นชัดเจน

ก่อนอื่นให้สังเกตว่าฝ่ายที่ได้รับความรอดทำให้ฝ่ายที่ไม่รอดได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 7:14) ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้ไม่เชื่อได้รับความรอดเช่นกัน แต่หมายความว่าพระเจ้าทรงถือว่าความสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ บริสุทธิ์ และผูกพันกัน เพื่อที่เด็กที่เกิดมาจากการผูกพันนั้นจะไม่เป็นมลทินหรือไม่สะอาดในทางใด แต่ได้รับการยอมรับมากเท่ากับคู่ที่รอดทั้งคู่

นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่ฝ่ายที่รอดไม่ควรจะคิดจะแยกทางหรือทิ้งอีกฝ่ายหนึ่งเพราะเขา/เธอไม่รอด (ดู 1 โครินธ์ 7:12-13) พระเจ้าทรงชำระผู้ที่ไม่รอด และทำให้ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นที่ยอมรับต่อพระองค์ รากแก้วว่าทั้งคู่รอด แน่แน่นอนว่า เราต้องเข้าใจว่านี่ไม่ได้เป็นข้ออ้างที่จะให้คริสเตียนไปแต่งงานกับคนที่ไม่เชื่อ ซึ่งจะละเมิดข้อพระคัมภีร์ 2 โครินธ์ 6:14 ข้อความ 1 โครินธ์ 7:14 หมายถึงความสัมพันธ์ที่ฝ่ายหนึ่งพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าหลังจากที่แต่งงานแล้ว

มีอีกเหตุผลหนึ่งว่าทำไมผู้ที่ไม่เชื่อไม่ควรพยายามที่จะหย่าขาดจากผู้ที่ไม่เชื่อ 1 โครินธ์ 7:16 อธิบายว่าการสมรสของพวกเขาทำให้ผู้ที่ไม่เชื่อมีโอกาสที่จะรอดซึ่งจะไม่มีในกรณีของการแยกทางกัน ผู้ที่รอดจำเป็นต้องรู้ว่าการที่เขา/เธออยู่ในความสัมพันธ์ต่อไปอาจเป็นหนทางที่ผู้ที่ไม่รอดจะรอดได้ และเป็นหน้าที่ของ เขา/เธอที่จะทำทุกสิ่งที่เป็นไปได้ที่จะรักษาชีวิตคู่ไว้ โดยมีความหวัง อธิษฐาน และดำเนินชีวิตในวิถีทางที่คู่ของเขา/เธออาจได้รับการนำมาสู่ความรอด

ดังนั้นข้อ 14 และ 16 จึงแสดงเหตุผลที่สำคัญสองประการที่ฝ่ายที่รอดจะรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่จะรักษาชีวิตสมรสของตนไว้ แม้ว่าคู่ของเขาอาจจะเป็นคนที่ไม่เชื่อและไม่รอดก็ตาม

ระหว่างข้อพระคัมภีร์สองข้อที่มีหลักการของพระเจ้าว่า คริสเตียนที่มีคู่ที่ไม่รอดควรจะระลึกไว้ ข้อ 15 ประกาศถึงเหตุผลเดียวที่พระเจ้าทรงยอมรับว่าเหตุผลที่ผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าสามารถแยกจากผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้า โดยที่ไม่ถูกพระเจ้ากล่าวโทษ (โดยไม่เกี่ยวกับการไม่เชื่อสัตย์ของอีกฝ่ายหนึ่ง หรืออันตรายทางร่างกาย) คือ

แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อในพระคริสต์จะแยกไป ก็จงให้เขาไปเถิด เรื่องเช่นนี้ไม่จำเป็นที่พี่น้องชายหญิงจะผูกมัดให้จำใจอยู่ด้วยกัน เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกให้เราอยู่อย่างสงบ

พี่น้องชายหรือหญิงไม่ต้องอยู่ได้การผูกมัดอันใดหากว่าคู่ที่ไม่เชื่อแยกจากเขาไป การผูกมัดนั้นไม่อาจหมายถึงการสมรสได้ดังที่เราจะเห็นกันต่อไป ข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้และข้อหลังจากนี้ทำให้เราสรุปได้อย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ว่า การผูกมัดหรือหน้าที่ผูกพันคือ การเรียกร้องของพระเจ้าที่ผู้ที่ไม่เชื่อจะต้องรักษาชีวิตสมรสไว้เพื่อที่ผู้ที่ไม่เชื่อจะได้รับการ “ชำระให้บริสุทธิ์” ดังข้อ 14 สอน และว่าเขาอาจนำมาสู่ความรอดได้ดังข้อ 16 สอนไว้

การแปลของคุณที่ว่า เพราะคู่ที่ไม่เชื่อของคุณทิ้งคุณไป คุณมีสิทธิ์ที่จะหย่าและแต่งงานใหม่เป็นสิ่งที่ผิดในหลายประเด็น ดังนี้

1. ความหมายของคำว่า “การผูกมัด” ไม่ได้สนับสนุนมุมมองนี้ คำในภาษากรีกคือ *ดูลอโอ (doulōo)* ซึ่งหมายถึงการเป็นทาส ไม่เคยมีการใช้คำนี้เพื่ออธิบายถึงการผูกพันร่วมกันของสามีและภรรยาในการสมรส แต่คำนั้นคือ *เดโอ (deo)* และมีการใช้อยู่ใน 1 โครินธ์ 7:27 และ 39 ซึ่งหมายถึงการผูกพันไว้ด้วยกัน การถัก หรือการมัดไว้ด้วยเส้นสาย การสมรสเป็นเช่นนั้น ไม่ใช่การเป็นทาสเหมือนความหมายของ *ดูลอโอ* ในข้อที่ 15 ไม่เคยมีการเรียกการสมรสว่าเป็นทาสเลย

2. ดังที่เราเห็นแล้วว่า บริบทแสดงให้เห็นว่าการผูกมัดเป็นหน้าที่ผูกพันของคู่ที่เชื่อในการคงอยู่กับผู้ที่ไม่เชื่อ เพื่อที่เขาจะได้รับ การ “ชำระให้บริสุทธิ์” และนำมาสู่ความรอด (ข้อ 14 และ 16) เมื่อผู้ที่ไม่เชื่อจากไป ผู้ที่เชื่อไม่จำเป็นต้องรู้สึกถึงการผูกมัด หรือหน้าที่ผูกพันนั้นอีกต่อไป หรือรู้สึกผิดและถูกกล่าวโทษเพราะความสัมพันธ์แตกสลายไป

3. ประโยคสุดท้ายในข้อ 15 ควรจะช่วยให้หายสงสัย “พระเจ้าทรงเรียกเราให้อยู่อย่างสันติ” การแยกกันอย่างสันติเมื่อคู่ที่ไม่เชื่อจากไปเป็นสิ่งที่ควรทำมากกว่าการทะเลาะวิวาท การโต้เถียงกันอย่างต่อเนื่อง เมื่อผู้ที่ไม่เชื่อย้ายออกไป เขาหรือเธอควรจะ สามารถคงการแยกออกไปนั้นอย่างสันติ บุคคลที่เชื่อควรจะอยู่อย่างสันติโดยรู้ว่าเขา/เธอได้ทำทุกสิ่งที่สามารถทำได้เพื่อรักษาชีวิตสมรสไว้ ฝ่ายที่จากไปนั้นคือผู้ที่ไม่เชื่อ

4. ถ้าผู้ที่ไม่เชื่อยืนกรานที่จะจากไป ผู้ที่เชื่อไม่ควรอยู่ภายใต้ความรู้สึกกลัวโทษ การรู้สึกผิด หรือถูกตำหนิ เขา/เธอไม่ควรรู้สึกว่าต้องพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะกลับมาคืนดีกัน หรือรู้สึกว่ามีความจำเป็นต้องเลี้ยงดูผู้ที่จากไป ภาวะหรือการเป็นทาส ซึ่งผู้ ที่เชื่อได้ทำในการพยายามที่จะรักษาคู่ที่ไม่เชื่อไว้อย่างสุดความสามารถนั้น จะไม่มีอยู่อีกต่อไป

5. ไม่มีการกล่าวถึงหรือแม้แต่ชี้แนะในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เกี่ยวกับการหย่า หรือการแต่งงานใหม่ พุดถึงแต่เพียงการ แยกกันเท่านั้น การเพิ่มเสริมเข้าไปเป็นการทำผิดต่อหลักการพื้นฐานในการแปลข้อพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง ตามจริงแล้ว การเพิ่ม ความหมายนั้นเข้าไปในข้อเหล่านี้เป็นสิ่งอันตรายใกล้เคียงกับการละเมิดข้อห้ามในวิวรณ์ 22:18 ที่ว่า “ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยิน คำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าใครเพิ่มเติมสิ่งใดเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มเติมภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้แก่คน นั้น”

6

การประพฤติและความสัมพันธ์ในคริสตจักร

ผมไม่สามารถเป็นแฟนกับผู้หญิงในโบสถ์ได้

ถาม

ผมเป็นชายหนุ่มที่เพิ่งจะเข้ามาในคริสตจักร ผมได้รับบัพติศมาแล้ว แต่ยังไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้หญิงบางคนในคริสตจักรคุยกับผมและผมรู้ว่าพวกเขาสนใจผม แต่คริสตจักรมีกฎว่าผมไม่สามารถเป็นแฟนกับผู้หญิงในคริสตจักรได้จนกว่าผมจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอยู่ในคริสตจักรเป็นเวลาอย่างน้อยสามเดือน ดูเหมือนว่าจะไม่ยุติธรรมเลยครับ คุณช่วยอธิบายให้ผมเข้าใจหรือช่วยผมหน่อยได้ไหม

ตอบ

ในฐานะศิษยาภิบาล ผมสามารถบอกคุณได้อย่างแน่นอนว่า ทำไมคุณจึงต้องไม่เป็นแฟนกับผู้หญิงในช่วงแรกของการเข้ามาในคริสตจักร และผมอยากชี้แนะให้คุณทราบว่า ในฐานะที่คุณเป็นคริสเตียนใหม่ คุณควรจะประพฤติตัวอย่างไรกับเพศตรงข้าม ผมอยากบอกให้ทราบว่าหลักการเหล่านี้เป็นหลักสำหรับทั้งชายหนุ่มและหญิงสาวในความสัมพันธ์ใดๆ ก็ตาม

ก่อนอื่น ผมขอยืนยันกับคุณก่อนว่าความปรารถนาที่คุณมีต่อเพศตรงข้ามเป็นเรื่องปกติ และเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้ การวางแผนที่จะแต่งงานและมองหาเพื่อนหญิงสาวซึ่งจะทำให้ความคาดหวังของคุณนั้นเป็นจริง และความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ที่ยาวนานตลอดทั้งชีวิตนั้นไม่ใช่เรื่องผิด แต่ในฐานะที่คุณเพิ่งจะได้รับบัพติศมาและยังไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณจะต้องกำหนดลำดับความสำคัญของคุณให้ถูกต้อง

ความจำเป็นที่สำคัญที่สุดของคุณในตอนนี้เป็นแฟนสาว แต่คือการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ การที่คุณจะทำเช่นนั้นได้ คุณจะต้องสามารถแสวงหาพระเจ้าโดยไม่มีสิ่งใดรบกวน ไม่มีสิ่งใดที่จะดึงความสนใจของคุณไปจากพระเจ้าเหมือนกับแฟนสาวอีกแล้ว แม้ว่าเธอจะจริงใจและอุทิศตัวต่อพระเจาก็ตาม คุณจำเป็นต้องสามารถให้ใจ ร่างกาย จิตใจ และวิญญาณของคุณทั้งหมดในการที่จะเข้าใกล้ชิดกับพระเจ้ามากที่สุดเท่าที่มนุษย์คนหนึ่งทำได้ เป้าหมายนี้ควรจะเป็นสิ่งที่อยู่ในใจของคุณตลอดเวลา ตอนนีการมีแฟนสาวจะทำให้ใจของคุณคิดถึงเธอ และกินเวลาของคุณจนคุณไม่สามารถแสวงหาพระเจ้าได้อย่างสุดใจ ยกอบกล่าวว่า “คนๆ นั้นจงอย่าคิดเลยว่าจะได้รับสิ่งใดจากองค์พระผู้เป็นเจ้า” และ “เขาเป็นคนสองจิตสองใจไม่มั่นคงในบรรดาทางของตน” (ยกอบ 1:7-8)

ดังนั้นศิษยาภิบาลที่มีสติปัญญาจะขอให้คุณไม่เป็นแฟนกับหญิงคนใดจนกว่าจะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์และพิสูจน์ประสบการณ์ของคุณในพระเจ้าก่อน คุณต้องไม่มีสิ่งกีดขวางหรือดึงความสนใจไปจากการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์

ยังมีอีกเหตุผลหนึ่งที่คุณไม่ควรมีแฟนในเวลานี้ คุณได้กลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูแล้ว ดังนั้นคุณจึงเข้าไม่ได้กับโลกนี้อีกต่อไปแล้ว และคุณคงไม่อยากจะ (และไม่ควรจะ) มีแฟนสาวที่เป็นคนบาป อยุ่ไรก็ดี คุณยังไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นคุณจึงยังไม่ได้ “เกิด [ใหม่] จากน้ำและพระวิญญาณ” (ยอห์น 3:5) และคุณไม่ควรมีแฟนสาวที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว จนกว่าคุณจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อน ผู้ที่บังเกิดใหม่ไม่ควรเป็นแฟนกับผู้ที่ไม่ได้บังเกิดใหม่ นี่เป็นคำสอนที่ชัดเจนในพระวจนะของพระเจ้า

คุณอาจจะกล่าวว่า “แล้วถ้าผมไม่ได้อยู่ในโลก และไม่ได้อยู่ในคริสตจักรอย่างแท้จริง ผมอยู่ตรงไหนกัน” เราอาจอธิบายสถานการณ์ของคุณโดยการอธิบายว่าคุณได้เกิดขึ้นมาในครรภ์ แต่ยังไม่ได้ออกออกมา และหากคุณไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณก็จะไม่ได้อยู่ในคริสตจักรอย่างแท้จริง เพราะ 1โครินธ์ 12:13 กล่าวว่า “เราได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน”

ทั้งนี้ไม่ใช่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้กระทำการในชีวิตของคุณ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้คุณรู้สึกผิดในความบาป (ยอห์น 16:8) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำคุณมาหาพระเยซู (ยอห์น 6:44) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้คุณเชื่อฟังพระคำที่รับการกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้คุณเข้าใจเพื่อที่จะเชื่อความจริง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยคุณในตอนนี้และช่วยคุณให้เชื่อฟังศิษยาภิบาลและคำสอนของคริสตจักร เหล่านี้เป็นการทำงาน

ของพระวิญญาณในชีวิตของคุณ ตอนนี้คุณเป็นเหมือนกับที่พระเยซูได้อธิบายไว้กับเหล่าสาวกก่อนหน้าวันเพ็นเทคอสต์ว่า “พระองค์ [พระวิญญาณบริสุทธิ์] สถิตอยู่กับท่าน และจะประทับอยู่กับท่าน” (ยอห์น 14:17)

ประสบการณ์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาในคุณเพื่ออาศัยอยู่นั้นเรียกว่า การบังเกิดมาหรือการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เป็นการเกิดอย่างแท้จริง การบังเกิดจากพระวิญญาณ (ยอห์น 3:5-6) และเมื่อคุณประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณจะพูดเป็นภาษาต่างๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด เหมือนเช่นที่เหล่าสาวกได้พูดในวันเพ็นเทคอสต์ (กิจการ 2:4) นี่เป็นการบังเกิดใหม่ที่ไ้ทรงสัญญาไว้

นี่เป็นประสบการณ์ที่จะเปลี่ยนชีวิตของคุณอย่างแท้จริง นี่เป็นการที่พระคริสต์อยู่ในคุณ และคุณอยู่ในพระองค์ (ดูยอห์น 14:20) “ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ลวงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” (2โครินธ์ 5:17) คุณจะเกิดสองครั้ง (ครั้งหนึ่งจากเนื้อหนัง และอีกครั้งจากพระวิญญาณ) ตายครั้งเดียว (ต่อบาป) และอยู่ตลอดไป

นี่เป็นประสบการณ์ที่สำคัญที่สุดในโลกนี้ ในการที่จะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ คุณจะต้องปรารถนาและแสวงหาด้วยสิ้นสุดทุกอย่างภายในคุณ พระเยซูตรัสไว้ว่า “ในวันสุดท้ายของงานเทศกาลซึ่งเป็นวันยิ่งใหญ่ นั้น พระเยซูทรงยืนขึ้นและทรงประกาศว่า ‘ถ้าใครกระหาย ให้คนนั้นมาหาเรา และให้คนที่วางใจในเรามาก ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘แม่น้ำที่มีน้ำดำรงชีวิตจะไหลออกมาจากภายในคนนั้น’” สิ่งที่พระเยซูตรัสนั้นหมายถึงพระวิญญาณซึ่งคนที่วางใจพระองค์จะได้รับ” (ยอห์น 7:37-39)

ให้สังเกตว่า พระเยซูตรัสว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นจะทรงประทานให้กับผู้ที่ “กระหาย” การต้องการดื่มน้ำและกากระหายมีความแตกต่างกัน แม้ว่าผมต้องการดื่มน้ำตอนนี้ แต่ผมจะรอจนกว่าจะเขียนบทความนี้เสร็จ ผมไม่ได้กระหาย กากระหายหมายถึงตัวตนของผมร้องเรียกต้องการน้ำ อาจารย์ ที เอฟ เทนนี่ อธิบายไว้ว่า สมมติว่าบนโต๊ะข้างหน้าคุณ มีเงินอยู่หนึ่งล้านเหรียญ และหลังเงินหนึ่งล้านเหรียญนั้น มีน้ำอยู่แก้วหนึ่ง คุณได้รับคำสั่งว่าจะต้องเลือกเพียงอย่างเดียว ไม่ให้เลือกสองอย่าง ถ้าคุณกระหายจริงๆ คุณจะปิดเอาเงินล้านหนึ่งนั้นไป และเอาน้ำแก้วนั้น พระเยซูทรงประสงค์ให้คุณปรารถนาพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นนั้น

เมื่อคุณกระหายหาพระเจ้าจริงๆ ความปรารถนาของคุณจะมีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด คุณจะต้องการพระวิญญาณบริสุทธิ์มากยิ่งขึ้นกว่าอาหาร มากกว่าการนอน ความคิดและจิตใจของคุณจะคิดถึงแต่เพียงสิ่งเดียว ถ้าคุณกระหายหาพระเจ้าจริงๆ คุณจะไม่ได้คิดถึงกับหญิงสาว คุณจะกระหายหาพระวิญญาณบริสุทธิ์ และคุณจะยินดีที่รอจนกว่าจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และจนกว่าที่ศิษยาภิบาลจะบอกว่ามีแผนได้

สหายเอ๋ย คุณจะไม่ได้เพียงแต่ชื่นชมยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในความจริงที่ว่าคุณอยู่ในคริสตจักรของพระเจ้าเท่านั้น แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังจะช่วยคุณให้เลือกหญิงสาวที่เหมาะสม ผู้ที่พระเจ้าทรงวางแผนให้กับคุณ ผู้ที่จะทำให้คุณมีความสุขอย่างมากมาย นอกจากนี้ เนื่องจากการสอนที่คุณได้รับก่อนหน้านี้เป็นสิ่งที่มาจากโลก พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยให้คุณมีวิญญาณที่สอนได้ เพื่อที่ศิษยาภิบาลของคุณจะสามารถสอนคุณ คุณจะเรียนรู้วิธีประพฤติในการมีแผนในลักษณะที่จะนำสง่าราศีมายังพระเจ้า และมีความสุขโดยไม่มีควมรู้สึกผิดและการกล่าวโทษในชีวิตของคุณเอง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยให้คุณประพฤติตัวสมเป็นคริสเตียนที่แท้จริงต่อเพศตรงข้ามในเวลาที่คุณเป็นแฟนกัน ตลอดไปจนถึงการแต่งงาน และไปจนถึงเวลาที่พระเจ้าทรงรับคริสตจักรขึ้นไป คุณและภรรยาของคุณก็จะได้ไปถึงเมืองของพระเจ้า มันคุ้มค่ากับการรอสักหน่อยไม่ใช่หรือ

.....

ธรรมิกชนที่ออกจากคริสตจักรไปจะรอดไหม

ถาม

ถ้ามีคนโกรธศิษยาภิบาลของเขาและคริสตจักร และไปโบสถ์ที่อื่น คุณคิดว่าเขาจะรอดไหมครับ

ตอบ

ถ้าคนๆ หนึ่งไม่เชื่อฟังศิษยาภิบาล และคิดว่าการไปที่อื่นจะทำให้เขาสามารถรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ เขาก็คิดผิดถนัด

เขาจะต้องอธิษฐานจนได้สัมผัสกับพระเจ้า ล้างเอาการกบฏออกไปโดยการสารภาพและกลับใจใหม่ และแก้ไขสิ่งที่ผิดกับศิษยาภิบาลของเขาก่อนที่จะพยายามย้ายไปโบสถ์อื่น หากเขาได้รับอนุญาต ไม่มีการกบฏ อยู่ในสถานะที่เหมาะสม และมีเหตุผลที่ดีในการย้ายโบสถ์ไป เขาก็สามารถทำได้ตามบท 2 ข้อ 3 ย่อหน้าที่ 3 ของการปกครองคริสตจักรท้องถิ่นในคู่มือของเรา

ศิษยาภิบาลไม่ควรยอมรับสมาชิกของคริสตจักรอื่นที่ออกจากคริสตจักรมาด้วยการกบฏต่อศิษยาภิบาลของเขา เข้ามาในคริสตจักรของตน

.....

พื้นที่คอสต์ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป

ถาม

ผมค่อนข้างใหม่กับพื้นที่คอสต์ แต่ผมเป็นสมาชิกของคริสตจักรมาเป็นเวลาหลายปีก่อนหน้านี้ มีที่คนหนึ่งคนหนึ่งในคริสตจักรของเราบอกผมว่า พื้นที่คอสต์ทุกวันนี้ไม่เหมือนกับพื้นที่คอสต์ที่เราเคยรู้จักเมื่อครั้งยังเป็นหนุ่ม เขาบอกว่า การวิ่ง ปรบมือและดนตรีหนักๆ เป็นเพียงการแทนที่ของพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่พวกเขาเคยมี พี่ชายคนนี้พูดถูกไหมครับ

ตอบ

ผมเติบโตขึ้นมาในครอบครัวพื้นที่คอสต์ และผมอายุจะเจ็ดสิบสี่ปีแล้ว ผมจึงแน่ใจว่าผมได้เห็นและมีประสบการณ์พื้นที่คอสต์แบบที่พี่ชายคนนั้นกล่าวถึง รวมถึงสิ่งที่พวกเราทำกันในทุกวันนี้ด้วย

ผมขอเริ่มโดยการกล่าวว่าประสบการณ์พื้นที่คอสต์นั้นเหมือนเดิมเสมอมา พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเดิม และพระวิญญาณของพระองค์เสด็จมาและประทานสง่าราศีให้กับชีวิตเหมือนเช่นที่เป็นมา บาปยังคงเป็นบาป การกลับใจใหม่ยังคงเป็นการกลับใจใหม่ พระโลหิตของพระเยซูยังมีฤทธิ์เดชเหมือนเดิม และพระนามของพระเยซูในการบัพติศมายังคงยกโทษความบาปเหมือนเดิมเมื่อคนๆ หนึ่งกลับใจใหม่ เรายังคงพูดเป็นภาษาต่างๆ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาภายใน พระเจ้าหรือแผนการแห่งความรอดของพระองค์ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย

พระวาระของพระองค์ก็ไม่เปลี่ยนแปลง พระคัมภีร์ยังคงเป็นพระคัมภีร์ และความจริงยังคงเป็นความจริง มารเป็นผู้โกหกเหมือนเคย และยังคงมีคนหน้าไหว้หลังหลอกและครูที่สอนผิดเหมือนเคย

ในปัจจุบัน ความบาปรุนแรงและเปิดเผยมากกว่าก่อน และคุณค่าทางศีลธรรมลดน้อยลงอย่างมากมาย พื้นที่คอสต์เติบโตขึ้นและเป็นที่เคารพ และการพูดภาษาต่างๆ กลายเป็นสิ่งที่ยอมรับกันในหลายกลุ่มคนนะ เราไม่ถูกถือว่าเป็นคนแปลกเหมือนกับที่เคยเป็นมา และการชมเชยนั้นลดน้อยลง เราแทบจะไม่ต้องพบกันตามพุ่มไม้หรือหน้าร้านค้าอีกต่อไป คริสตจักรจำนวนมากของเรามีขนาดใหญ่ สวยงามและสะดวกสบาย เรามีการศึกษามากขึ้นและมีเงินมากขึ้น

แต่มนุษย์ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงในด้านที่ว่ามนุษย์มีลักษณะความบาปและจำเป็นต้องได้รับความรอด แต่ด้วยการศึกษาและความมั่นคงที่เพิ่มขึ้น ความกดดันของสังคมสมัยใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม สังคมและสภาพแวดล้อมของคริสเตียน การตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ ทางฝ่ายวิญญาณของคริสเตียนมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น แม้ว่าพระเจ้าจะไม่เปลี่ยนแปลง เราจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงในระดับหนึ่ง และวิธีการในการนมัสการของเราได้เปลี่ยนแปลงไปด้วย ผมจะขออธิบายดังนี้

เมื่อคนๆ หนึ่งเดินรำ หรือตะโกนให้ร้อง หรือวิ่งไปตามทางเดิน เรามีแนวโน้มที่จะกล่าวว่า “นี่เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์” แต่จริงๆ แล้ว ไม่ใช่ นี่เป็นการตอบสนองของบุคคลต่อการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณที่เขา รู้สึก การตอบสนองเหล่านี้ขึ้นอยู่กับบุคคลปรารถนาที่จะตอบสนองอย่างไร ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะ วัฒนธรรม การฝึกอบรม นิสัย หรือแรงผลักดันของเขา ดังนั้น ในการประชุมของพื้นที่คอสต์ ที่ซึ่งพระเจ้าทรงเคลื่อนไหว มีการตอบสนองที่แตกต่างกันออกไป คนหนึ่งอาจร้องไห้ คนหนึ่งอาจตะโกน คนหนึ่งอาจจะตัวสั่นเทาหรือเดินรำ บางคนอาจพูดออกมาเป็นภาษาแปลกๆ การสำแดงเหล่านี้เป็นการตอบสนองของ

บุคคลทั้งหลายต่อพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทุกคนตอบสนองในวิถีของตนเองต่อการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณของพระเจ้า

เราจะต้องรักษาหลักการตามพระคัมภีร์เป็นสำคัญ ก่อนอื่น เราต้องเข้าใจว่าการสำแดงภายนอกของเรา ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม จะต้องจำนนต่อการควบคุมของเรา “จิตวิญญาณของพวกผู้เผยพระวจนะนั้น ย่อมอยู่ในบังคับพวกผู้เผยพระวจนะ” (1โครินธ์ 14:32) วิญญาณของเราไม่ใช่สิ่งที่วิ่งอยู่ แต่วิถีที่เราตอบสนองต่อการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณเป็นสิ่งที่อยู่ภายใต้การตั้งใจของเรา และเราสามารถหยุดได้ตลอดเวลาที่เราต้องการ

ประการที่สอง สิ่งใดก็ตามที่เราทำในการประชุมควรจะมีผลที่ตามมา ไม่ใช่เพียงแต่กับตัวเราเอง แต่กับคนอื่นด้วย “ท่านจงกระทำทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อให้เขาจำเริญขึ้น” (1โครินธ์ 14:26) การทำให้จำเริญขึ้นหมายถึงการก่อให้เกิดประโยชน์กับคนทั้งปวง เราไม่ควรทำสิ่งใดเพียงเพราะเรารู้สึกว่าอยากจะทำ สิ่งที่เราควรจะเป็นการอวยพร ไม่ใช่แต่เพียงกับตัวเราเท่านั้น แต่กับคนอื่น ๆ ด้วย

ความรัก “ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว” (1โครินธ์ 13:5) คำแปลอื่นๆ ช่วยให้เราเข้าใจว่าความรักของพระเจ้าในบุคคลคนหนึ่ง “ไม่หยาบคาย” “ไม่เห็นแก่ตัว” “ทำทุกสิ่งเพื่อให้...เริญขึ้น” (1โครินธ์ 14:26)

ประการที่สาม รัก “ไม่หยาบคาย” (1โครินธ์ 13:5) ซึ่งหมายความว่าเมื่อเรามีความเบื่อบานในการนมัสการหรือการแสดงออกของเรา เราจะต้องไม่ผิดกาลเทศะหรือหยาบคาย ถ้าเราวิ่ง เราก็คงไม่วิ่งเหยียบคนอื่นหรือชนพวกเขาล้มลง การเต้นรำจะต้องกระทำโดยสุภาพ ไม่ใช่ด้วยการเคลื่อนไหวที่ชิววัน

ประการที่สี่ เราจะแสดงตัวของเราในวิถีทางที่น่าเกียรติและสง่าราศี และสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า เราไม่ควรจะแสดงตัวเองแต่ควรจะแสดงความงามและความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดผิดในการตอบสนองต่อการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณและความยินดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการเต้นรำ การโห่ร้อง หรือในทางอื่นๆ แต่เราไม่ควรกระทำสิ่งใดโดยมีความต้องการที่จะโอ้อวด หรือพยายามที่จะทำให้คนอื่นประทับใจด้วยการอยู่ทางฝ่ายวิญญาณของเขา การกระทำทั้งหมดควรนำเกียรติและสง่าราศีมายังพระเจ้า

ท้ายสุด เราควรจะเคลื่อนไหวตามที่พระเจ้าทรงเคลื่อนไหว ยอมจำนนต่อพระวิญญาณของพระเจ้า หรือเราไม่ควรจะยืนกรานที่จะเคลื่อนไหวในทางหนึ่งทางใดต่อไปเมื่อถึงเวลาที่จะต้องดำเนินไปในทางอื่น การประชุมที่ไม่มีเหตุการณ์น่าอัศจรรย์พิเศษ เพราะการเทศนาพระวจนะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด

ถ้ามีความแตกต่างใดๆ ในพื้นที่คออสตีในปัจจุบัน และในคนรุ่นก่อนๆ คงจะเป็นว่ามีการเขินอายที่น้อยลงในปัจจุบันในบางอย่าง ซึ่งอาจจะหรืออาจจะไม่เป็นกรณี อาจเป็นไปได้ว่ามีการพิจารณาหลักการต่างๆ ที่กล่าวถึงข้างต้น และมีการสอนในเรื่องเหล่านั้นอย่างลึกซึ้ง และผมคิดว่ามีความเคารพมากกว่า

แน่นอนว่าอาจมีการเปิดเครื่องดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ดังมากจนกลายเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจและหันเหความสนใจไปจากการนมัสการที่แท้จริง แต่เมื่อมีการใช้เครื่องดนตรีเหล่านี้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ก็สามารถเป็นการอวยพรได้

สิ่งใดๆ ที่อาจมีการใช้จนกลายเป็นสิ่งที่สุดโต่ง แม้ว่าสิ่งนั้นจะดีก็ตาม การพูดภาษาแปลกๆ เป็นตัวอย่างในกรณีนี้ มีช่วงเวลาที่ไม่ควรพูดภาษาแปลกๆ ในการประชุมกัน (ดู 1โครินธ์ 14:28) เช่นเดียวกันกับวิธีการนมัสการอื่นๆ ทั้งหมด การประชุมไม่ควรจะมีเพียงแต่การร้องเพลงทั้งหมด หรือการเล่นดนตรีทั้งหมด หรือการเต้นรำทั้งหมด หรือการโห่ร้องทั้งหมด (ดู 1โครินธ์ 14:26) และดนตรีก็ไม่ควรที่จะดังเกินไปจนทำให้แก้วหูแตก

สิ่งที่เราจะต้องมีพร้อมๆ กันไปกับการเบื่อบานใจและความชื่นชมยินดี และสง่าราศีในพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือสติปัญญา ความรัก สามัญสำนึก และการเทศนาพระกิตติคุณที่ได้รับการเฉลิมในแบบดั้งเดิม พระเจ้าทรงเหมือนเดิมในปัจจุบัน

พี่น้องทั้งหลาย มาประชุมกันเถิด!

7

ความสัมพันธ์ระหว่าง ศิษยาภิบาลและธรรมิกชน

ศิษยาภิบาลทำกับเราเหมือนเป็นเด็ก ๆ

ถาม

ผมได้รับความรอดมาตั้งแต่ปี 1961 และเป็นคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว รวมทั้งคนอื่น ๆ หลายคนในคริสตจักรของเราด้วย อย่างไรก็ตาม ศิษยาภิบาลของเราทำกับเราทุกคนราวกับว่าเรายังไม่เป็นผู้ใหญ่และเป็นเหมือนเด็ก ๆ เขาเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่มีภาระสำหรับคนที่หลง และเขาให้เกียรติและรักเรา แต่ไม่รู้ว่าจะช่วยเขาให้เห็นว่าพวกเราไม่ได้เป็นเด็ก ๆ ในองค์พระผู้เป็นเจ้า อีกต่อไปแล้วได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น เขาทำเป็นเรื่องใหญ่ถ้าเราไม่อยู่ในการประชุมทุกครั้ง และดูว่า เราในที่สาธารณะ ผมคิดว่าเขาควรจะมาหาเราและพูดกับเราแบบผู้ใหญ่เขาทำกัน

ตอบ

คุณอาจจะเป็นผู้ใหญ่ทางฝ่ายวิญญาณก็ได้ หรืออาจจะเป็นเพียงแต่อายุมากขึ้นเท่านั้นเอง ผมพบว่าบ่อยครั้งเมื่อคน ๆ หนึ่งประเมินตัวเอง เขาทำผิดในด้านที่เขาต้องการคิดเกี่ยวกับตนเอง แทนที่จะเป็นด้านที่เขาเป็นจริง ๆ เมื่อคน ๆ หนึ่งให้คะแนนตัวเองในสมุดพก โดยปกติ เขาก็จะให้คะแนนตัวเองหนึ่งร้อยเต็ม “ทางทั้งสิ้นของมนุษย์ก็บริสุทธิ์ในสายตาของเขา แต่พระเจ้าทรงซังจิตใจ” (สุภาษิต 16:2) เอเมน คุณซาโลมอน!

พูดกันตามตรงแล้ว ดูเหมือนว่าคุณอาจจะเป็นผู้ใหญ่เหมือนเช่นที่คุณคิดว่าคุณเป็น ผมขอถามคำถามดังนี้

1. เมื่อคุณวางแผนที่จะไม่อยู่ในการประชุม คุณเคยแสดงเห็นบ้างหรือไม่ว่าได้คำนึงถึงศิษยาภิบาลของคุณมากพอที่จะโทรหาเขาและถามเขาว่าคุณจะไม่อยู่ได้ไหม
2. เหตุผลที่แท้จริงที่คุณอยู่บ้านไม่ไปประชุมคืออะไร
3. คุณเห็นว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญมากเกินกว่าการเข้าร่วมประชุมในพระนิเวศของพระเจ้า
4. คุณเห็นว่าทำไมการไม่สัตย์ซื่อต่อการประชุมของพระเจ้าเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการเติบโตทางฝ่ายวิญญาณหรือ
5. การไม่เชื่อฟังพระวอนของพระเจ้าเป็นความผิดบาปหรือไม่
6. เราจะต้องเชื่อฟังฮีบรู 10:25 หรือไม่ ถ้าไม่ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
7. 1ทิโมธี 5:20 กล่าวว่า “สำหรับผู้ที่ยังคงกระทำบาป จงว่ากล่าวเขาต่อหน้าคนทั้งปวง เพื่อผู้อื่นจะได้เกรงกลัว” ข้อพระคัมภีร์นี้หมายความว่าอย่างไร ทำไมคุณจึงต้องการให้ศิษยาภิบาลของคุณไม่ปฏิบัติตามข้อพระคัมภีร์นี้
8. คุณเชื่อหรือไม่ว่าการประชุมเป็นการประชุมสำหรับคนอื่น ๆ และไม่ใช้เพื่อประโยชน์ของคุณด้วยหรือ ถ้าหากว่าการประชุมนั้นเป็นการประชุมสำหรับคุณด้วย ทำไมคุณจึงไม่สัตย์ซื่อในการประชุม
9. คุณเชื่อหรือไม่ว่าศิษยาภิบาลกำลังดูแลวิญญาณของคุณ และคุณจึงจำเป็นต้องเชื่อฟังศิษยาภิบาลตามข้อพระคัมภีร์ฮีบรู 13:17
10. ทำไมคุณจึงต้องการให้เขาเปลี่ยนวิธีของเขา ทำไมคุณไม่เต็มใจที่จะเปลี่ยนวิธีของคุณ

ดูเหมือนว่าคุณไม่พอใจศิษยาภิบาลที่อยู่ฝ่ายวิญญาณของคุณในการที่เขาทำหน้าที่ของเขาและดูแลวิญญาณของคุณ จะไม่เป็นการน่าเศร้าหรือถ้าเขาไม่สนใจอีกต่อไป นั่นเป็นสิ่งที่ต้องการอย่างนั้นหรือ ลองคิดดูอีกที และขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับศิษยาภิบาลที่เข้าใจคุณ และทราบดีว่าคุณจำเป็นต้องมีสิ่งใดอย่างแท้จริง ขอให้เขาให้อภัยคุณ และอย่าให้อวดถึง “ความเป็นผู้ใหญ่” ของคุณ เพื่อเป็นข้ออ้างถึงการพิจารณาพิเศษ

ผมจำได้เกี่ยวกับหญิงสาวที่บ่นเกี่ยวกับศิษยาภิบาลของเธอว่า “คุณทำให้ฉันโกรธ [มาจากภาษาอังกฤษว่า You rub me the wrong way ซึ่งมีความหมายตามตัวอักษรว่า คุณถูตัวฉันผิดตำแหน่ง – ผู้แปล)” ศิษยาภิบาลตอบว่า “แล้วทำไมคุณไม่หมุนตัวเธอล่ะ” ดังนั้นผมขอแนะนำให้คุณหมุน [กลับ] ตัวเสีย และศิษยาภิบาลจะได้ไม่มีโอกาสที่จะดูว่าคุณอีก ไม่ว่าต่อหน้าคนอื่น ๆ หรือในแบบใด ๆ ก็ตาม

.....

ศิษยาภิบาลของผมไม่ยอมให้ผมย้าย

ถาม

ผมเข้าร่วมประชุมในคริสตจักรที่มีสมาชิกมาก ผมอยากจะเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร ผมได้เรียนเปียโนเป็นเวลาหลายปีแล้ว แต่มีคนที่มีความสามารถมากมายจนผมไม่เคยได้รับการขอให้เล่นเลย มีคริสตจักรพันธกิจในประเทศขนาดเล็กซึ่งอยู่ไม่ห่างจากที่นี่มากนัก และไม่มีดนตรี ผมรู้สึกว่าคุณสามารถช่วยที่นั่นได้ ผมสามารถที่จะเปลี่ยนงานได้อย่างง่ายดาย แต่ศิษยาภิบาลของผมบอกให้อยู่ที่คริสตจักร ผมรู้สึกว่าคุณสามารถเห็นแก่ตัว ผมอยากจะทำในสิ่งที่ถูกต้อง ช่วยให้คำแนะนำให้ผมหน่อยได้ไหมครับ

ตอบ

ผมยินดีที่จะให้คำแนะนำกับคุณ ถ้าคุณอยากจะทำสิ่งที่ถูกต้องเหมือนที่คุณบอก ก็เชื่อฟังศิษยาภิบาลของคุณเสีย คำถามก็คือว่า คุณจะฟังคำแนะนำของผมไหม

ก่อนที่ผมจะอธิบาย ผมอยากบอกว่าความสามารถทางดนตรีเป็นสิ่งที่ดี และควรจะใช้ในงานของพระเจ้าเพื่อสง่าราศีของพระองค์ เป็นการอวยพรสำหรับคนอื่น ๆ และไม่ต้องสงสัยว่าความสามารถของคุณคือการใช้ความสามารถในการเล่นเปียโนของคุณในลักษณะดังกล่าว ผมขอชมเชยคุณในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม ในชีวิตของคุณ มีสิ่งสำคัญมากกว่าการที่ว่าคุณได้เล่นเปียโนหรือไม่

ศิษยาภิบาลของคุณทราบสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับคุณที่คุณไม่รู้เกี่ยวกับตัวเอง ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาเป็นห่วงความเป็นอยู่ที่ดีในทางฝ่ายวิญญาณของคุณ นั่นคือ ด้านที่มีความสำคัญมากกว่านั้นได้รับการพัฒนาขึ้น เป็นสิ่งที่ผิดที่คุณใช้แรงจูงใจที่ไม่ถูกต้องกับผู้ใช้ของพระเจ้า ผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระกิตติคุณจะไม่กักคนใดไว้ด้วยเหตุผลที่เห็นแก่ตัว ผู้เลี้ยงแกะที่แท้จริงจะเป็นกังวลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีของแกะซึ่งอยู่ในการดูแลของเขา เมื่อเขาเห็นว่าคุณพร้อมและมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะไปได้ เขาก็จะปล่อยคุณไป

ไม่ต้องสงสัยว่าเขาทราบว่ามีแนวโน้มทางเนื้อหนังอยู่ในชีวิตของคุณ ซึ่งจำเป็นต้องจัดการก่อนที่คุณจะพร้อมที่จะทำงานในที่ใดๆ ก็ตาม อาจมีการไม่เชื่อฟัง หรือการดื้อดึง หรือความมึนงง หรือความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัว หรือความเกียจคร้านในทางฝ่ายวิญญาณ หรือความรักเงินหรือการสรรเสริญ หรือความต้องการทางฝ่ายโลก หรือสิ่งที่มีเหตุผลทางเนื้อหนังอื่นๆ มากมายในชีวิตของคุณ ซึ่งคุณจะต้องเอาชนะให้ได้ก่อนที่จะพร้อมที่จะไป

คุณอาจเถียงว่าคริสตจักรพันธกิจในประเทศขนาดเล็ก จะทนทุกข์หากว่าคุณไม่ไป ไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้นเลย พระเจ้าทรงรักคริสตจักรนั้นและคนเหล่านั้นมากยิ่งขึ้นกว่าที่คุณรัก และจะทรงจัดเตรียมไว้กับความจำเป็นของพวกเขา หากว่าพระองค์ไม่ทรงเปิดประตูให้กับคุณ คุณก็อย่าพยายามที่จะเปิดเลย

แม้แต่ในด้านที่มีค่ามากกว่าการเล่นเปียโน เช่น การเทศนาพระกิตติคุณ ก็ต้องใช้หลักการเดียวกัน ด้วยการทรงเรียกของพระเจ้าในชีวิตของเปาโล และด้วยโลกที่หลงกำลังรอคอยข่าวสารของเขา และวิญญาณทั้งหลายกำลังตายลงทุกวัน เขายังคงต้องรอและฝึกรบรมให้เสร็จสิ้นในอันติโอก กิจการ 13:1-2 บอกกับเราว่า เปาโลและบาร์นาบัสรับใช้อย่างสัตย์ซื่อในด้านใดๆ ที่เขามีโอกาสในเมืองอันติโอก ซึ่งทำที่สุดแล้ว สิบปีหลังจากการรับเชื่อของเปาโลที่ถนนดามัสกัส “พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า ‘จงตั้งบาร์นาบัสกับเขาไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น’ ” คริสตจักรและศิษยาภิบาลกักตัวพวกเขาไว้ที่นั่น และไม่ได้ปล่อยให้พวกเขาออกไปจนกระทั่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานว่าพวกเขาได้เตรียมตัวพร้อมอย่างแท้จริง และพวกเขาจึงส่งทั้งสองคนออกไป

หากเป็นจริงเช่นนั้นสำหรับผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้รับใช้เมื่อโลกนี้กำลังตายลงเพราะข้อความที่พวกเขามีนั่น (ที่ว่าพวกเขาต้องคงอยู่จนกว่าจะทำสิ่งที่จำเป็นในชีวิตของตนก่อนที่จะได้รับการปล่อยออกไปให้รับใช้) แล้วคุณสมควรที่จะทำสิ่งที่จำเป็นนั้นก่อนมากยิ่งขึ้นกว่าเพียงใด จงเชื่อฟังศิษยาภิบาลของคุณ! เขาต้องรับผิดชอบคุณรวมทั้งการดูแลของเขาเองด้วย (ฮีบรู 13:17)

.....

ต้องได้รับอนุญาตจากศิษยาภิบาล เพื่อที่จะรับใช้ได้

ถาม

มีศิษยาภิบาลของอีกคริสตจักรหนึ่งเชิญให้ผมเข้าร่วมในการประชุม ศิษยาภิบาลของผมไม่อนุญาตให้ผมไป เขาบอกว่าคริสตจักรนั้นควรจะมาขออนุญาตผ่านทางเขาก่อน ทำให้ถึงต้องทำเรื่องเล็กให้กลายเป็นเรื่องใหญ่ด้วย ทำให้ถึงเรื่องมากนัก

ตอบ

ศิษยาภิบาลที่เชิญให้คุณเข้าร่วมในการประชุมนั้นควรจะขออนุญาตศิษยาภิบาลของคุณก่อน นี่เป็นมารยาทและจรรยาของผู้รับใช้ การทำเช่นนี้มีเหตุผลเหมาะสม

ประการแรก ศิษยาภิบาลของคุณเป็นผู้เลี้ยงแกะของคุณ และได้รับมอบหมายจากพระเจ้าให้ดูแลคุณ ศิษยาภิบาลเป็นศิระะที่มองเห็นได้ของคริสตจักรที่มองเห็นได้ และไม่ควรมีผู้ใดข้ามหน้าข้ามตาศิษยาภิบาลในเรื่องสมาชิกของคริสตจักรของเขาในแง่หนึ่ง ศิษยาภิบาลเป็นเหมือนพ่อในครอบครัวทางธรรมชาติ ถ้าคุณเป็นพ่อ ผมแน่ใจว่าคุณคงจะคัดค้านถ้ามีผู้ชายอีกคนหนึ่งนำเอาลูกอมมาให้ลูกๆ ของคุณ โดยที่ไม่ขออนุญาตจากคุณก่อน อาจมีเหตุผลว่าทำไมลูกของคุณไม่ควรจะกินลูกอมนั้น เช่นแนวโน้มที่จะเป็นเบาหวาน และอาจไม่ใช่เรื่องง่ายนักที่จะอธิบายให้เด็กที่ต้องการลูกอมนั้นเข้าใจได้ ในทำนองเดียวกัน ไม่มีศิษยาภิบาลคนใดที่ควรจะเสนอหน้าที่ให้กับสมาชิกของครอบครัวคริสตจักรอีกครอบครัวหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาตและการยินยอมจากศิษยาภิบาลก่อน

ประการที่สอง คุณอาจต้องได้รับการฝึกอบรม และไม่ได้รับการใช้ในเวลานี้ มีเด็กไม่กี่คนเท่านั้นที่ขอบอดของหวานที่พวกเขาอยากกิน แต่ก็มีความบางเวลาที่พ่อของพวกเขาอาจไม่ยอมให้พวกเขากิน การที่บางคนมาและเสนอของหวานให้เป็นการทำลายการฝึกอบรมนั้น มีผู้ทำการหนุ่มเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถปฏิเสธเมื่อได้รับเชิญให้เข้าร่วม แต่เพื่อประโยชน์ในอนาคตของผู้ทำการนั้น เขาจะต้องถูกจัดให้อยู่ต่างหากเป็นการชั่วคราว ศิษยาภิบาลข้างเคียงที่ตั้งใจดี แต่ขาดศีลธรรม อาจทำให้งานของศิษยาภิบาลเสียได้โดยการไปเชิญผู้ทำการโดยตรง โดยไม่ขออนุญาตจากศิษยาภิบาลก่อน

ประการที่สาม การที่ศิษยาภิบาลของคริสตจักรข้างเคียงยอมจำนนต่อศิษยาภิบาลอีกคนเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในศิษยาภิบาลคนนั้น ในทางตรงกันข้าม การละเลยเขาเป็นการทำลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าทราบว่าเขาต้องมีความเชื่อมั่นในกันและกัน สิ่งใดก็ตามที่ทำลายความเชื่อมั่นนั้นเป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยงอย่างเด็ดขาด พระเจ้าทรงอวยพรให้กับการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและการสามัคคีกันระหว่างผู้รับใช้และคริสตจักรต่างๆ และเราควรพยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนี้

ท้ายสุด คุณไม่ควรจะถือว่าการละเมิดจรรยาของศิษยาภิบาลอีกคนนั้นเป็นเพียงเรื่องเล็กๆ ศิษยาภิบาลของคุณมีอำนาจจากพระเจ้า วิธีการใช้อำนาจของศิษยาภิบาลนั้นไม่ควรจะถูกสงสัยโดยผู้ที่ไม่เข้าใจหน้าที่ความรับผิดชอบของศิษยาภิบาล เหมือนเช่นที่เห็นชัดว่าคุณนั้นไม่เข้าใจ

การวิจารณ์ศิษยาภิบาลของคุณว่า “เรื่องมาก” แสดงให้เห็นให้วิญญาณที่ไม่ถูกต้องในตัวคุณ พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้เขาเป็นศิษยาภิบาลของคุณ และทัศนคติที่คุณมีต่อเขาในบางอย่าง ก็เป็นทัศนคติที่คุณมีต่อพระเจ้า ถ้าปรากฏว่าศิษยาภิบาลของคุณผิด คุณก็ยังควรจะยอมจำนนโดยที่ไม่มีถ้อยคำวิพากษ์วิจารณ์ออกมาจากปากของคุณ

หน้าที่ของคุณคือการยอมจำนนและเชื่อฟัง และให้ศิษยาภิบาลอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า (ฮีบรู 13:17) เขาดูแลวิญญาณของคุณและต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเขากับพระเจ้า จงมีความสัตย์ซื่อในพระเจ้าว่าพระองค์ทรงทราบว่าจะดำเนินการอย่างไรกับผู้รับใช้ของพระองค์เองหากว่าเขานั้นทำผิด แต่ผมขอบอกกับคุณจริงๆ นะครับว่า ตอนนี้ผมอยากจะเป็นศิษยาภิบาล “เรื่องมาก” ของคุณ ดีกว่าที่จะเป็นคุณ

.....

ศิษยาภิบาลของผมไม่ยอมให้ผมเทศนา

ถาม

ผมได้รับความรอดมากกว่าสี่ปีแล้ว และพระเจ้าทรงเรียกผมเข้าสู่การรับใช้ พระองค์ทรงเจิมผมทุกครั้งที่ผมเทศนา แต่ศิษยาภิบาลของผมไม่ค่อยให้ผมเทศนา เขาให้มีผู้ประกาศมาเทศนา และเมื่อผมได้ยินพวกเขา ผมรู้ว่าผมสามารถเทศนาได้ดีกว่าพวกเขา แต่ผมไม่มีโอกาส ศิษยาภิบาลขอให้ผมเป็นผู้อำนวยการชั้นเรียนรวีและเป็นผู้อำนวยการฝ่ายประกาศ แต่ตำแหน่งเหล่านี้ไม่ช่วยผมในการเทศนาเลย ผมต้องทนอยู่กับมันวันแล้ววันเล่า ผมหมั่นอยู่หญิงสาวคนหนึ่ง และเราเลิกกัน และศิษยาภิบาลของผมโทษผม เขายังโทษผมอีกเพราะเรามีการสอนพระคัมภีร์ที่บ้านเพียงแคสองแห่งเท่านั้น ผมรู้สึกว่าเขาใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นข้ออ้างให้การไม่ให้ผมเทศนา และผมเริ่มที่จะรู้สึกขมขื่น คุณคิดว่าผมควรจะทำอย่างไร

ตอบ

ผมรู้จักศิษยาภิบาลของคุณ และเขาได้ส่งชายหนุ่มมากมายออกไปทำงานของพระเจ้า ซึ่งเป็นผู้ทำการที่ดีในส่วนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผมแน่ใจว่าเขากำลังนำคุณให้โตขึ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่เขาเห็นว่าคุณพร้อม เพราะเขาได้ทำเช่นนั้นเสมอมา คุณอยู่ในมือของผู้ที่เชื่อใจได้ และคุณสามารถมั่นใจได้ว่าคุณจะได้รับการศึกษา และส่งออกไปเมื่อเวลาที่เหมาะสมมาถึง นั่นไม่ใช่ปัญหาของคุณเลย

ปัญหาของคุณคือตัวของตนเอง คุณคงจะยังมีอายุน้อยมาก หรือไม่เช่นนั้น ก็เป็นคนที่ไม่เป็นผู้ใหญ่และเป็นเหมือนกับเด็ก และคุณจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือในด้านการพัฒนาเพื่อการเป็นคริสเตียนที่ดี

อาจจะฟังดูแปลกแต่ความสามารถในการเทศนาไม่ใช่ข้อกำหนดแรกของการเป็นผู้รับใช้ คุณเคยอ่าน 1 โครินธ์ 1:26-29 หรือเปล่า คุณไม่ได้รับการทรงเลือกจากพระเจ้าเพราะคุณอาจมีความสามารถในการเทศนา ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว คุณก็จะโอ้อวดตัวเองได้ (และดูเหมือนว่าคุณกำลังทำเช่นนั้นอยู่ ผมคิดว่าคุณมีปัญหาเรื่องอวดตัว) แต่พระเจ้าทรงเลือกภาษาชนที่ถ่อมใจ ต่ำต้อย และยอมจำนน ซึ่งอาจจะไม่มีความสามารถที่ยิ่งใหญ่ จากนั้น พระองค์ทรงฝึกอบรมพวกเขา ทำให้เขามีคุณสมบัติเหมาะสม ให้พวกเขาอยู่ในที่ซึ่งพระองค์ต้องการให้พวกเขาอยู่ และใช้พวกเขา “เพื่อมิให้มนุษย์สักคนหนึ่งอวดต่อพระเจ้าได้” (ข้อ 29) เวลานั้นเองที่พระองค์จะทรงได้ส่งาราศีทั้งหมด

ตามจริงแล้ว ผู้รับใช้ของเราที่ดีที่สุดและประสบความสำเร็จมากที่สุดบางคนไม่ใช่สิ่งที่โลกนี้จะเรียกว่าเป็นผู้เทศนาที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตาม พวกเขาเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ในพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงใช้อย่างมากและได้รับความเคารพอย่างสูง ในทางตรงกันข้าม มีบางคนที่มีความสามารถมาก แต่นั่งอยู่ด้านข้าง การรับใช้ของพวกเขาไม่มีประสิทธิภาพหรือเป็นการอวยพรอีกต่อไป เพราะพวกเขาพึ่งพาความสามารถของพวกเขาเอง แทนที่จะพึ่งพาทรงโปรดของพระเจ้าในการทำให้การทรงเรียกของพวกเขาสมบูรณ์

อัครสาวกเปาโล ซึ่งสามารถโอ้อวดถึงการเรียนรู้อุ ความสำเร็จและความสามารถของเขา กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 2:1-4 ว่า “ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาหาท่าน ข้าพเจ้ามิได้มาเพื่อประกาศสักขีพยานของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย ด้วยถ้อยคำอันไพเราะหรือด้วยสติปัญญา เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้เรื่องใดๆ ในหมู่พวกท่านเลย เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็อ่อนกำลัง มีความกลัวและความหวาดหวั่นมาก คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่คำที่เกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญา แต่เป็นคำซึ่งได้แสดงพระวิญญาณและพระเดชานุภาพ เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้อาศัยสติปัญญาของมนุษย์ แต่อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า”

เขาไม่ได้มาด้วยความสามารถของเขาในการเทศนา แต่ด้วยการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณในชีวิตของเขา ตามจริงแล้ว เขากล่าวเกี่ยวกับพรสวรรค์ ความสามารถ การเรียนรู้อุ ตำแหน่ง ความสำเร็จ และความภูมิใจในการเป็นบุคคลที่เขาเป็นว่า “แต่ว่าสิ่งใดที่เคยเป็นคุณประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าสิ่งนั้นไร้ประโยชน์แล้ว เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ ที่จริงข้าพเจ้าถือว่าสิ่งสารพัด

ไร้ประโยชน์ เพราะเห็นแก่ความประเสริฐแห่งความรู้ถึงพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า เพราะเหตุพระองค์ ข้าพเจ้าจึงได้ยอมสละสิ่งสารพัด และถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนหยากเยื่อเพื่อข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์” (ฟิลิปปี 3:7-8)

เขามอบทุกสิ่งแด่พระคริสต์ เขายอมจำนนต่อพระคริสต์อย่างแท้จริงจนเขามีความสุขเมื่อเขาเป็นพยานโดยส่วนตัว สอนหรือช่วยเหลือในด้านอื่นๆ เหมือนเช่นเมื่อเขาเทศนา ตราบใดที่เขาทำให้พระเยซูทรงพอพระทัย เขาไม่ได้มีความทะเยอทะยานทางเนื้อหนังที่เป็นแรงผลักดันเขา เหมือนเช่นที่คุณเหมือนว่าคุณมี ความสำเร็จสำหรับเขาไม่ใช่การเทศนา การมีคริสตจักรขนาดใหญ่หรือการสร้างชื่อสำหรับตนเอง ความสำเร็จคือการทำให้พระเยซูพอพระทัยและทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นอย่างไก็ตาม สำหรับเขาในเวลานั้น เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วว่าที่พอใจอยู่อย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าในกรณีใดๆ ข้าพเจ้ารู้จักเคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอึดท้องและความอดอยาก ความสมบูรณ์พูนสุข และความขัดสน” (ฟิลิปปี 4:11-12)

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เขายอมรับว่าสิ่งเหล่านั้นมาจากพระหัตถ์ของพระเจ้า เขาทราบว่าเป็นพระเจ้าที่ทรงเปิดประตูและปิดประตูเหล่านั้น (วิวรณ์ 3:7) ดังนั้นไม่ว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้สิ่งใดเกิดขึ้น เขาก็ยอมรับได้ ถ้าเขาโลเลเผชิญกับสถานการณ์ของคุณในปัจจุบันนี้ เขาคงจะทำทุกสิ่งเพื่อที่จะเป็นผู้อำนวยความสะดวกชั้นเรียนรวีที่ดีที่สุด และเป็นผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายประกาศที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ และจะถือว่าเป็นสิทธิพิเศษในการมีส่วนร่วมในการทำงานจนกว่าพระเจ้าจะทรงเปิดประตูสำหรับเขาในการทำการรับใช้อื่น

คุณคือผู้ที่พระคัมภีร์เรียกว่า “ผู้ที่กลับใจใหม่” (novice) มีข้อจำกัดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ที่กลับใจใหม่ๆ ได้รับความอนุญาตให้ทำได้ เนื่องจากผู้ที่กลับใจใหม่ๆ อาจตกอยู่ในหลุมพรางแห่งความหยิ่งยโส (1ทิโมธี 3:6) คุณแสดงให้เห็นแนวโน้มนั้น และทราบเท่าที่คุณมีแนวโน้มเช่นนั้น ศิษยาภิบาลควรจะทำให้คุณอยู่ในตำแหน่งที่อยู่เวลานี้ นี่คือสิ่งที่คุณจะต้องได้รับการพิสูจน์ (1ทิโมธี 3:10) คุณต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ทั้งทางธรรมชาติและฝ่ายวิญญาณก่อนที่จะรับใช้ด้วยการเทศนาได้

หลักการที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่ควรต้องเข้าใจคือว่าคุณไม่ได้เริ่มจากด้านบนสุด ในเวลาที่คุณสตัยชื่อและอุทิศตนต่องานที่คุณกำลังทำอยู่เท่านั้น คุณจึงควรจะได้รับการยกขึ้นให้อยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้น พระเยซูตรัสไว้อย่างชัดเจนในลูกา 16:10 “คนที่สตัยชื่อในของเล็กน้อยจะสตัยชื่อในของมากด้วย และคนที่อัสตัยในของเล็กน้อยจะอัสตัยในของมากเช่นกัน”

หลักการนี้ใช้ได้กับสถานการณ์ของคุณ ลองใส่คุณลงไปข้อที่ 12 ดังนี้ “และถ้าท่านทั้งหลายมิได้สตัยชื่อในของของคนอื่น [สิ่งที่ศิษยาภิบาลมอบหมายให้กับคุณ] ใครจะมองทรัพย์สินแท้ให้เป็นของของท่าน [โอกาสที่จะมีการรับใช้ของตัวคุณเอง] เล่า” โอกาสเดียวของคุณคือการให้ทุกสิ่งทุกอย่างในงานที่คุณได้รับมอบหมาย จงทำงานนั้น พยายามที่จะทำให้จำนวนนักเรียนรวีเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า และสอนพระคัมภีร์ตามบ้านให้ได้สิบสองแห่ง ก่อนสิ้นเดือนหน้า

ผมอยากที่จะเพิ่มเติมว่า ความยโสที่คุณแสดงออกมาในการวิจารณ์ศิษยาภิบาลที่ชอบธรรมของคุณ ซึ่งดำเนินด้วยความเกรงกลัวพระเจ้าในความพยายามที่จะช่วยเหลือคุณและฝึกอบรมคุณเพื่อพระเยซูนั้นเป็นการไม่ถูกต้องเลย คุณจำเป็นต้องคุกเข่าลงและขอบคุณพระเจ้าสำหรับศิษยาภิบาลที่สตัยชื่อของคุณ เพื่อที่เขาจะให้เกียรติคุณด้วยโอกาสที่จะรับใช้ในแผ่นดิน และในเวลานั้น จงขอให้พระเจ้าทรงให้อภัยคุณที่คุณกล่าวหาศิษยาภิบาลว่ามีแรงจูงใจอื่น นอกไปจากแรงจูงใจที่ดีในการพยายามช่วยเหลือคุณ ผมแน่ใจว่าเขารักคุณอย่างมาก และทำทุกสิ่งที่สามารถเพื่อพัฒนาคุณเพื่อพระเจ้า เมื่อได้พิจารณาถึงสิ่งที่ศิษยาภิบาลต้องพยายามแก้ไขแล้ว

คุณจะถูกกำหนดไปเร็วกว่ามากด้วยพระเจ้าและศิษยาภิบาลของคุณ หากคุณจะแสดงถึงวิญญาณที่ถ่อมใจและเชื่อฟังพร้อมที่จะทำทุกสิ่งเพื่องานของพระเจ้า จงให้ทุกสิ่งกับงานที่คุณกำลังทำ และความกระตือรือร้น ความใส่ใจและการยอมจำนนจะพิสูจน์กับศิษยาภิบาลว่าคุณกำลังเติบโตในทางฝ่ายวิญญาณ และสามารถได้รับการไว้วางใจให้ก้าวสูงขึ้นไปได้ จนกว่าคุณจะแสดงถึงวิญญาณเช่นนั้นได้ คุณก็ต้องอยู่ในที่ที่คุณอยู่ต่อต่อไป

ท้ายสุดแล้ว จงจำกาลาเทีย 6:3-5 ไว้ จำไว้ว่าผมไม่ได้บอกว่าคุณจะไม่ได้เป็นผู้เทศนา ผมเพียงแต่บอกว่าคุณยังต้องไป
อีกไกล และถนนสายนั้นเริ่มต้นที่คุณและทัศนคติของคุณ

ศิษยาภิบาลขัดขวางการฟื้นฟู

ถาม

ผมได้ยินผู้ประกาศของเราบอกกับผู้รับใช้ของคริสตจักรใกล้เคียงว่าศิษยาภิบาลของเราไม่ให้เขามีเสรีภาพอย่างเต็มที่ใน
การรับใช้ในคริสตจักรของเรา และนั่นจึงเป็นเหตุผลที่เราไม่มีการฟื้นฟูที่แท้จริง เป็นอย่างนั้นจริงหรือครับ

ตอบ

ผมเสียใจที่คุณไปได้ยินสิ่งที่ไม่ควรจะได้ยิน เป็นการไม่ถูกต้องที่ไปแอบฟังบทสนทนาของคนอื่น ผมหวังอย่างแท้จริงว่า
เป็นการบังเอิญที่คุณได้ยิน และไม่ใช่เพราะคุณตั้งแต่ฟังการพูดคุยกันระหว่างผู้รับใช้สองคน ถ้าคุณมีนิสัยแอบฟังบทสนทนาของ
คนอื่นที่ไม่เกี่ยวกับคุณ คุณมีแนวโน้มที่จะได้ยินสิ่งซึ่งเป็นผลเสียต่อคุณ สิ่งนี้อาจทำให้คุณโศกเศร้า สิ่งที่จะดีกว่าถ้าคุณไม่รู้

สมมติว่าคุณได้ยินมาอย่างถูกต้อง (ซึ่งอาจจะใช่หรือไม่ใช่) ผมขอเน้นว่าสิ่งที่ผู้ประกาศพูดนั้นเป็นเพียงความรู้สึกของเขา
เองเกี่ยวกับเรื่องนั้น เขาหรือมนุษย์คนอื่นใดไม่สามารถนำการฟื้นฟูมาได้ การที่เขามีหรือไม่มี “เสรีภาพ” ของเขาอาจส่งผลกับเขา
ในการเทศนาบ้าง แต่มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้การฟื้นฟูได้

แม้ว่าผู้ประกาศจะมีที่ซึ่งพระเจ้าทรงสถาปนาไว้ในการทำตามแผนการของพระเจ้า และการรับใช้ของเขามีความสำคัญ
อย่างมากในคริสตจักร ศิษยาภิบาลเป็นผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงให้มีความรับผิดชอบในการดูแลคริสตจักรท้องถิ่น ผู้ประกาศต้องยอม
จำนนการรับใช้ของตนต่อการนำของศิษยาภิบาลซึ่งเขาทำงานในคริสตจักรท้องถิ่นนั้น เพราะเป็นศิษยาภิบาลที่ต้องตอบคำถาม
พระเจ้าสำหรับสิ่งที่เขาอนุญาตให้เทศนาได้จากธรรมาสันของเขา และสิ่งที่เขาอนุญาตให้เกิดขึ้นในคริสตจักร

แม้ว่าการรับใช้ของผู้ประกาศจะเป็นพร แต่หลังจากการประชุมเสร็จสิ้นลง เขาสามารถก้าวต่อไป โดยที่ศิษยาภิบาลยังคง
อยู่กับคริสตจักร ดังนั้น ศิษยาภิบาลอาจเตือนผู้ประกาศในบางครั้ง เกี่ยวกับสิ่งที่เขาทำหรือกล่าว ซึ่งศิษยาภิบาลอาจรู้สึกว่าเป็น
ผลเสียต่อความเป็นอยู่ที่ดีของคริสตจักร สิ่งเหล่านั้นอาจไม่ทำให้ศิษยาภิบาลอีกคนไม่สบายใจ และเขาอาจต้อนรับสิ่งเหล่านั้น แต่
สถานการณ์อาจแตกต่างกันไปในคริสตจักร และศิษยาภิบาลของคุณอาจทราบว่าจะก่อให้เกิดปัญหาในภายหลังได้ แน่ใจว่าผู้
ประกาศอาจรู้สึก “เสรีภาพ” ของเขาบางส่วนถูกริดรอน เมื่อเขาได้รับการเตือนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ และหากผลที่เขาคาดหวังไม่
เห็นเป็นขึ้นเป็นอัน เขาอาจรู้สึกว่าเป็นเพราะศิษยาภิบาลพูดกับเขาในลักษณะนั้น

ผมต้องกล่าวอย่างแท้จริงว่าโอกาสที่วิญญาณทั้งหลายไม่ได้รับความรอดนั้นน้อยมาก ผมแน่ใจว่าศิษยาภิบาลของคุณ
เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าอย่างแท้จริง และสิ่งใดๆ ที่เขาทำเป็นสิ่งที่เป็นต่อการเป็นอยู่ที่ดีของคริสตจักร อย่าปล่อยให้เรื่องนี้ทำให้
คุณสงสัยสติปัญญาของศิษยาภิบาลของคุณ พระเจ้าทรงให้เขาอยู่ในที่ที่เขาอยู่ และหน้าที่ของคุณคือยอมจำนนและจงรักภักดีต่อ
เขา

ผมอยากจะแนะนำให้คุณยุ่งเรื่องของตัวเองจะดีกว่า อธิษฐานอยู่เสมอ สัตย์ซื่อต่อคริสตจักรของคุณ ถวายสิบลด
สนับสนุนการดำเนินการของศิษยาภิบาล และอย่าฟังบทสนทนาที่ไม่เกี่ยวกับคุณ “ถ้าท่านทั้งหลายงดการเหล่านี้ก็จะเป็นการดี
ขอให้ท่านเป็นสุขเถิด” (ลูกิจการ 15:29)

ศิษยาภิบาลหย่าและแต่งงานใหม่

ถาม

ศิษยาภิบาลของดิฉันหย่าและแต่งงานใหม่ ทุกครั้งที่เขาเทศนา ดิฉันนึกถึงภรรยาคนก่อนของเขา ภรรยาคนนั้นกับดิฉันสนิทกันมาก ดิฉันรู้ว่าเธอไม่ซื่อสัตย์กับเขา แต่เธออาจจะมีเหตุผลเหมาะสมก็ได้ คุณคิดอย่างไรกับศิษยาภิบาลที่หย่าและแต่งงานใหม่คะ

ตอบ

สหคริสตจักรเพนเทคอสต์ระหว่างประเทศมีมาตรฐานที่สูงเกี่ยวกับการแต่งงานและการหย่าร้าง มีเหตุผลเพียงอย่างเดียวสำหรับการหย่าร้างและแต่งงานใหม่ นั่นคือ การล่วงประเวณี (ภาษากรีก พอร์เนอา (porneia)) หรือความไม่สะอาดทางเพศและการไม่ซื่อสัตย์ต่อสามีหรือภรรยาของตน นั่นคือสิ่งพระเยซูทรงสอนในมัทธิว 5:31-32; 19:3-9

เมื่อผู้รับใช้ของเราคนหนึ่งหย่าและแต่งงานใหม่ คดีทั้งหมดจะถูกตรวจสอบและพิจารณาอย่างถี่ถ้วนทั้งจากคณะกรรมการภาคและคณะกรรมการใหญ่ของสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ คณะกรรมการภาคจะทบทวนบันทึกของศาล คำพยานที่เป็นลายลักษณ์อักษรของผู้รับใช้ และบุคคลอย่างน้อยสองคนที่ทราบสถานการณ์เป็นการส่วนตัว เป็นการสอบสวนชีวิตของผู้รับใช้ อย่างละเอียดถี่ถ้วน “เพื่อตัดสินว่าฝ่ายที่เกี่ยวข้องดำเนินชีวิตที่ถูกต้องและปฏิบัติตัวโดยไม่มีการว่ากล่าวได้ ทั้งก่อนและหลังจากเวลาที่หย่าแล้ว” การตัดสินใจของคณะกรรมการภาคต้องเป็นเอกฉันท์ในการเห็นชอบกับกรณีดังกล่าว และตัดสินว่าการหย่าร้างเป็นเพราะการล่วงประเวณีหรือการเป็นหุ้นส่วนของสามีหรือภรรยาของผู้รับใช้ จากนั้นจึงส่งแฟ้มทั้งหมดให้กับคณะกรรมการใหญ่เพื่อตัดสินใจเป็นการสิ้นสุด ถ้าการตัดสินใจของคณะกรรมการภาคไม่เป็นเอกฉันท์ กรณีอาจต้องดำเนินต่อไปยังคณะกรรมการเพรสไบเทรี สำหรับการตัดสินใจเป็นการสิ้นสุด ในกรณีที่ผู้รับใช้เองเป็นฝ่ายผิด เขาจะไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้รับใช้ (ดู General Consitution, UPCI, Article VII, Section 8, 1991 Manual, pp. 42-43)

คุณจะเห็นว่ามี การดำเนินการหลายอย่างในการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวอย่างละเอียดถี่ถ้วน คุณแน่ใจได้เลยว่าชีวิตของศิษยาภิบาลจะถูกตรวจสอบอย่างละเอียด และการหย่าร้างรวมทั้งการแต่งงานใหม่ของเขา มีการตรวจสอบทุกแง่มุม เนื่องจากเขายังคงเป็นผู้รับใช้ของสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ เห็นได้ชัดว่า เขาก็ได้รับการพิสูจน์ว่าไม่ได้ทำผิดใดๆ เขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่บริสุทธิ์และสะอาด

จากจดหมายของคุณ แสดงให้เห็นว่าคุณไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับการทำผิดใดๆ ในส่วนของศิษยาภิบาล สิ่งเหล่านี้เป็นผลจากการจินตนาการของคุณเอง มิตรภาพของคุณกับภรรยาคนเก่าของเขา ซึ่งนอกใจเขา ได้ปล้นเอาความจริงรักที่ดีและความเชื่อมั่นที่คุณควรมีต่อศิษยาภิบาลของคุณไป คุณเป็นฝ่ายเสีย

คุณควรทิ้งความสงสัยและการจินตนาการทั้งปวงไปจากความคิดของคุณเสีย ไม่ยุติธรรมและไม่ถูกต้องเลยที่คุณมีความคิดชั่วร้ายเกี่ยวกับศิษยาภิบาลของคุณ คุณจะหมดแรงในทางฝ่ายวิญญาณและถูกทิ้งให้ไร้ซึ่งพระวิญญาณและการอวยพรจากพระเจ้า สิ่งหนึ่งที่พระเจ้าทรงเกลียดชังคือ “จิตใจที่คิดแผนงานโหดร้าย” (สุภาษิต 6:16-19) คุณต้องเริ่มต้นนี้เพื่อต่อสู้กับมารและความสงสัยที่ไม่มีหลักฐานในใจของคุณเอง

จงขอให้พระเจ้าทรงช่วยคุณในการเริ่มปฏิบัติตามข้อพระคัมภีร์ “คือทำลายความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอม และทิวิมานะทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้าและน้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงรับฟังพระคริสต์” (2 โครินธ์ 10:5) “ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ขอจงใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งบริสุทธิ์ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ทรงคุณ คือถ้าสิ่งใดที่ล้ำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ขอจงใคร่ครวญดู” (ฟิลิปปี 4:8)

ความชื่นชมยินดีในพระเจ้าสามารถกลับคืนมาได้ ก็ต่อเมื่อคุณปฏิเสธที่จะเก็บความคิดชั่วร้ายที่กัดกินคุณเหมือนมดมะเร็งเอาไว้

.....

พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นผมทราบว่า

ผมเป็นศิษยาภิบาลที่แท้จริง

ถาม

องค์พระผู้เป็นเจ้ายังตรัสกับบุคคลแต่ละคนอยู่หรือเปล่าครับ ผมทราบว่าพระองค์ตรัสกับผม แต่ศิษยาภิบาลของผมบอก ว่าผมต้องเชื่อฟังเขาและบอกว่าเสียงเหล่านี้มาจากมาร แต่ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่งต่างๆ ให้ผมทราบว่าคริสตจักรนี้ ต้องการอะไร พระเจ้าตรัสกับผมว่าศิษยาภิบาลเป็นผู้ขัดขวางการฟื้นฟูว่าเขาไม่ได้รับกรรมนิมิตอย่างแท้จริง และมีผู้หญิงสามคนที่ มีวิญญาณที่มีตัวตน พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นผมทราบว่าผมเป็นศิษยาภิบาลที่แท้จริง พระเจ้าทรงประสงค์ให้ผมนำเสนอซิกเข้าไปถึง ความจริงทางฝ่ายวิญญาณที่ล้ำลึก แต่ศิษยาภิบาลทำให้ผมซิกออกอยาก และไม่ยอมให้ผมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

ตอบ

ผมไม่ทราบว่า คุณยังสามารถรับความจริงได้หรือไม่ แต่แม้ว่าคุณอาจรับความจริงได้ คำตอบนี้อาจจะช่วยคนอื่น ๆ ที่อาจ ถูกทดลองที่จะมุ่งไปยังสภาพที่น่าเศร้าแบบเดียวกัน ซึ่งเป็นสภาพของคุณในปัจจุบันนี้

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า มีช่วงเวลาที่คุณเคยรับฟังเหตุผลได้ (อิสยาห์ 1:18) แต่วันเวลานั้นอาจผ่านไป แล้ว คุณอาจจะก้าว ข้ามไปสู่ “ความลุ่มหลง” แต่ถ้าคุณยังไม่ได้ก้าวข้ามไป ผมอธิษฐานเพื่อให้คุณรับฟังคำของผม

เมื่อคุณปฏิบัติศรัทธาที่ชาญฉลาดของศิษยาภิบาลของคุณ ซึ่งบอกความจริงกับคุณ คุณได้ก้าวเข้าสู่สถานที่ซึ่ง อันตรายที่สุดสำหรับคน ๆ หนึ่ง ซึ่งเคยรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้ก้าวเข้าไป พระวาระของพระเจ้ากล่าวว่า “...เพราะเขาทั้งหลาย ไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้ เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาครอบงำเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ เพื่อคนที่ไม่เชื่อความ จริง แต่ยินดีในการธรรมจะได้ถูกพิพากษาลงโทษสิ้นทุกคน” (2 เธสะโลนิกา 2:10-12)

คุณอาจมีความจริงใจในการคิดว่าคุณสามารถแยกศิษยาภิบาลได้โดยการไม่ปฏิบัติตามคำของเขา และพระเจ้าได้ทรงทำ ให้คุณเป็นศิษยาภิบาลจริงๆ แต่คุณถูกหลอกลวง คุณเป็นเหยื่อของความลุ่มหลง เสียงที่ยกย่องเนื้อหนังที่คุณได้ยินเป็นเสียงของ ซาตาน ไม่มีอำนาจมารอำนาจใดที่ล่องลอยและมีอำนาจทำลายมากไปกว่ามารที่เข้ามาในการปลอมตัวทางศาสนา วิธีการของพวก มันคือการกล่าวว่ามีใครเห็นคุณค่าของคุณ และคุณมีของประทานและการทรงเรียกของพระเจ้าที่คนอื่นไม่ได้รับ และคุณได้รับการ สวดและมีความเข้าใจพิเศษที่คนอื่นไม่มี ความคิดเหล่านี้ทำให้ฮัตตาเยอหยิ่ง และทำให้คนที่มารนั้นล่องลอยยกตนเองขึ้น ซาตานจะ “ใช้ความสอพลอล่องลอย” (ดาเนียล 11:32) ซึ่งยกเนื้อหนังขึ้น ขณะทีวิถีทางของพระเจ้าเป็นทางแห่งการถ่อมใจ การเชื่อ ฟัง และการถ่อมตัว พระคริสต์จึงได้รับการยกขึ้นขณะที่ตัวตนของเราถูกตรึงที่ไม่กางเขน

ความมึนงงและการยกตนเองขึ้นเป็นการทำลายของลูซิเฟอร์ (อิสยาห์ 14:13-15) และเป็นการทำลายคนนับพันๆ นับแต่ นั้นมา นั่นจึงเป็นเหตุผลว่าทำไมหลักการพื้นฐานของศาสนาคริสต์คือการยอมจำนน ต่อพระเจ้า ต่อกันและกัน และต่อผู้นำที่ซอบ ธรรม (ดูยากอบ 4:7; เอเฟซัส 5:21; ฮีบรู 13:17) ถ้าปราศจากการยอมจำนนนี้แล้ว บุคคลคนนั้นก็หลง

ตัวอย่างที่น่าเศร้าหนึ่งคือโคราห์ ซึ่งยกตนขึ้นต่อสู้กับโมเสส ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งให้เป็นผู้นำ เขาบอกกับโมเสสว่า “เราบริสุทธิ์เหมือนกับท่าน ท่านไม่มีสิทธิ์จะบอกกับเราว่าต้องทำอะไร พระเจ้าตรัสกับเราด้วยเหมือนกัน” พระเจ้าทรงเกลียดชัง วิญญาณและความบาปนั้นมากจนพระองค์ทรงให้แผ่นดินเปิดออกและกลืนโคราห์ ครอบครัวของเขา และทุกคนที่ยืนอยู่กับเขา และครอบครัวของพวกเขา ขอให้อ่านในกันดารวิถี 16

ยุคาเดียนคริสตจักรในปัจจุบันเกี่ยวกับที่ยกตัวขึ้นเหมือนกับโคราห์ซึ่งต่อสู้กับผู้นำที่พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งไว้ในคริสตจักร ของพระเจ้า (ยูดา 11-13) เปโตรเขียนเกี่ยวกับคนซึ่ง “หมิ่นประมาทอำนาจของผู้ใหญ่ คนเหล่านี้กล้าและประพฤติตามอำเภอใจ เขาไม่สะทกสะท้านที่จะกล่าวประณามศักดิ์สิทธิ์เทพ [ผู้ที่พระเจ้าได้แต่งตั้งให้เป็นผู้นำ] ...คนเหล่านั้น...กล่าวประณามสิ่งที่เขาไม่ เข้าใจเลย เขาจะต้องพิณาศอย่างสัตวร้ายนั้น” (2 เปโตร 2:10-12)

ดาวิดยอมจำนนต่อซาอูลตรงบาเทาที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาอูลยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไป แม้หลังจากซาอูลได้ทำบาป และดาวิดได้รับการเจิมเพื่อแทนที่เขา ดาวิดให้เกียรติเขาและยอมจำนนต่อเขาเพราะเขาเป็นกษัตริย์ (1 ซามูเอล 24:6) เขาทราบว่า

การแต่งตั้งมาจากพระเจ้าเท่านั้น (สดุดี 75:6) และหากเขาจะเป็นกษัตริย์ พระเจ้าจะทรงยกเขาขึ้น เขาจะต้องไม่ผลัดตนเองขึ้นหรือยกตัวเองขึ้นเลย

อีกด้านหนึ่ง ซาอูลยกตนเองขึ้นและดำเนินการทางศาสนาเอง โดยไม่เห็นแก่ซามูเอล (1ซามูเอล 13:8-14) หลังจากนั้นเขาทำการกบฏและไม่เชื่อฟังต่อผู้รับใช้ของพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์ เขามีข้ออ้างสำหรับความบาปของตน แต่ซามูเอลตักเตือนเขา “เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาป แห่งการถือฤกษ์ถือยาม และความต้อตึงก็เป็นเหมือนบาปชั่วและการไหว้รูปเคารพ เพราะเหตุที่ท่านทอดทิ้งพระวจนะของพระเจ้า พระองค์จึงทรงถอดท่านออกจากตำแหน่งกษัตริย์” (1ซามูเอล 15:23)

แม้แต่ในเวลานั้น ซาอูลไม่ยอมที่จะกลับใจใหม่และยอมจำนน และจึงอยู่ในทางที่นำไปสู่การหันไปจากพระเจ้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ละทิ้งจากพระเจ้าอย่างแท้จริง และการฆ่าตัวตายในที่สุด

ดาวิดจึงกลายเป็นกษัตริย์ หลายปีผ่านไปเขาได้ทำบาปอย่างร้ายแรง ในคำอธิษฐานแสดงการกลับใจใหม่ของเขา (สดุดี 51) เขาถ่อมตนเอง สารภาพความบาปของตนอย่างเปิดเผย ในข้อที่ 11 เขาร้องขอหาพระเจ้า “ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปเสียจากเบื้องพระพักตร์ของพระองค์” เขาได้เห็นว่ามีวิญญาณที่ยกตัวขึ้นและการกบฏมีผลอย่างไรต่อซาอูล และเขาไม่ต้องการให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับเขา

ผมขอเตือนคุณนะครับ คุณกำลังดำเนินตามทางของซาอูล และโคราห์ และลูซิเฟอร์ พระเจ้าจะทรงแช่งสาปคุณ เหมือนกับที่พระองค์ทรงแช่งสาปพวกเขา ผมขอแนะนำให้คุณอ่านสดุดี 51 และให้ข้อพระคัมภีร์นี้เป็นคำอธิษฐานของคุณ แม้ว่าดาวิดจะได้รับความบาปอันเลวร้ายในการล่วงประเวณีและการฆ่าคน พระเจ้าได้ทรงให้อภัยเขาเพราะการยอมจำนนอย่างถ่อมใจและการกลับใจใหม่อย่างลึกซึ้งของเขา คุณอาจไม่ได้ทำบาปเช่นดาวิด หรือเหมือนซาอูล แต่ในสายพระเนตรของพระเจ้า ความบาปของคุณเลวร้ายยิ่งกว่า การยกตัวขึ้นและการทักเอาของซาอูลทำให้เขาถูกพระเจ้าละทิ้ง และหากคุณไม่กลับใจใหม่ และหันจากความบาปของคุณเหมือนเช่นซาอูล ความบาปนั้นจะนำคุณให้มีจุดจบที่น่าเศร้าเช่นเดียวกับเขา

จงกลับไปหาศิษยาภิบาลของคุณ สารภาพความบาปของคุณ และขอให้เขาอธิษฐานเผื่อคุณ และยอมจำนนต่อเขา พูดกันตรงๆ แล้ว ผมไม่มีความหวังมากนักกับคนที่หยิ่งและยกตัวขึ้นเหมือนเช่นคุณ แต่ผมว่าคุณจะทำให้เห็นว่าผมคิดผิด

.....

คำโกหกเล็กๆ น้อยๆ

ถาม

ผู้นำคนหนึ่งในคริสตจักรของเรา (จริงๆ แล้วเขาเป็นผู้ปกครอง คือเป็นศิษยาภิบาลในเวลานี้) มีปัญหาเกี่ยวกับการพูดคำโกหกเล็กๆ น้อยๆ ผมรู้จักสามีภรรยาคนหนึ่ง ซึ่งจับได้ว่าเขาโกหก และตอนนี้ทั้งสองปฏิเสธที่จะมาโบสถ์เพราะเรื่องนี้ ผมคิดว่าถ้าเขาทราบว่าปัญหาของเขากำลังทำลายคนอื่นอย่างไร เขาก็จะพยายามที่จะแก้ไข ผมควรจะทำอย่างไรดี ใครควรจะเป็นคนที่บอกเรื่องนี้กับเขาครับ

ตอบ

ประการแรก ผมหวังว่าคุณไม่ได้กำลังกล่าวหาพี่น้องว่าเขากำลังโกหก เพราะหลักฐานของ “ธรรมิกชน” ที่โกรธไม่พอใจและไม่เชื่อฟัง หลายครั้งบางคนที่มีปัญหาและไม่ยอมปรับปรุงตัว จะกล่าวหาศิษยาภิบาลหรือบุคคลที่มีอำนาจว่าทำผิดเพื่อหาข้อแก้ตัวให้ตนเองเพราะความไม่เชื่อฟังและการกบฏของตน เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้งมาก การที่คุณเชื่อคำกล่าวหาที่ไม่มีข้อสนับสนุนเกี่ยวกับผู้ปกครองจะถือเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องในส่วนของคุณ พระคัมภีร์เตือนเราว่า “อย่ายอมรับคำกล่าวหาผู้ปกครองคนใด เว้นเสียแต่จะมีพยานสองสามคน” (1ทิโมธี 5:19)

ถ้าข้อกล่าวหาที่ว่าผู้ปกครองพูด “คำโกหกเล็กๆ น้อยๆ” มาจากสิ่งที่ไม่เชื่อฟังบอกกับคุณ คุณก็มีปัญหาอย่างแท้จริง ใครกันที่เป็นคนโกหก คงจะไม่ใช้ผู้ปกครองที่ดีเลย เพราะพระเจ้าทรงเห็นว่าเหมาะสมที่จะให้เขาเป็นผู้นำคริสตจักรในเวลานี้

อาจจะเป็นไปได้ว่าผู้ที่พูดโกหกคือคนแปรพักตร์ ซึ่งไม่ยอมมาโบสถ์ พระเจ้าทรงเกลียดชังสิ่งนั้นด้วยความเกลียดชังของพระองค์ (ดู สุภาษิต 6:16-19)

ถ้าคุณรับฟังคำกล่าวหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง ซึ่งไม่มีข้อสนับสนุนโดยพยานสองหรือสามปากซึ่งเป็นคริสเตียนที่แข็งแกร่ง และชอบธรรมในคริสตจักร ก็แสดงให้เห็นถึงการขาดความเข้าใจทางฝ่ายวิญญาณและการเป็นผู้ใหญ่ ตามจริงแล้ว พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า “คนซื่อ” ถูก “ล่อลวง...ให้หลง ด้วยคำดีคำอ่อนหวาน” (โรม 16:18) ข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้อ้างว่าให้ “สังเกตดู” และ “เมินหน้าจากคนเหล่านั้น” ซึ่งมีความหมายตามนั้นว่า อย่าไปยุ่งกับคนเหล่านั้น

ถ้านี่เป็นแหล่งที่คุณได้ข้อมูลมา คุณต้องขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้อภัยคุณในการเชื่อคนง่ายและความเชื่อในการยอมรับคำกล่าวหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง ขอให้พระเจ้าทรงชำระความคิดของคุณจากความคิดชั่วและการตัดสินใจรับใช้ของพระเจ้า ถ้าคุณสามารถพูดถึงเรื่องนี้แม้แต่คำเดียวเกี่ยวกับคนอื่น ๆ ไปหาพวกเขาแล้วขอโทษเสีย ไม่ใช่เรื่องแปลกเลยที่คุณจะไปหาผู้ปกครองด้วยวิญญาณที่แตกหักและซอกซำ และขอการให้อภัย

แต่จดหมายของคุณไม่ได้เขียนไว้ชัดเจนว่าได้ข้อมูลเกี่ยวกับคำกล่าวหานี้ที่ว่าผู้ปกครองพูด “คำโกหกเล็กๆ น้อยๆ” นี้มาจากที่ใด แม้ว่าคุณทราบแน่ชัดว่า เขาโกหกและทราบว่าเขากำลังพูดโกหก คุณต้องไม่พูดเรื่องนี้กับใครๆ เลย จงนิ่งเงียบเกี่ยวกับเรื่องนี้ (ดูสุภาษิต 11:13; 17:9) ถ้าคนอื่นพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ให้ตักเตือนเขา และอย่าไปมีส่วนร่วม

แล้วจงอธิษฐานเผื่อผู้ปกครอง จงขอให้พระเจ้าประทานความรักกับคุณสำหรับเขา ขอให้ความรักของพระคริสต์เต็มอยู่ในใจของคุณ ขอให้พระเจ้าอวยพรเขา ช่วยเหลือเขา ใช้เขา และหากเขามีปัญหานี้ ขอให้ทรงช่วยเขาในเรื่องปัญหานี้ ตราบใดที่เขายังคงเป็นผู้ที่น่าอยู่ จงยอมจำนนตัวคุณต่อการนำของเขาและจงเชื่อฟัง อย่าเพียงแค่อะไร แต่จงรัก อธิษฐานเผื่อเขา และยอมจำนนต่อเขาอย่างแท้จริง

ถ้าคุณรู้สึกว่าคุณต้องพูดกับเขา จงไปหาเขาเพียงลำพัง แต่ให้จำข้อความใน 1ทิโมธี 5:1 ไว้ให้ดี “อย่าตำหนิชายผู้มีอาวุโส แต่จงขอร้องเขาเสมือนเป็นบิดา” เมื่อพูดกับเขา อย่าแสดงให้เห็นถึงการกล่าวหาเลยแม้แต่น้อย คุณอาจพูดว่า “เมื่อเร็วๆ นี้คุณพูดถึงเหตุการณ์หนึ่ง (ให้พูดทวนถึงสิ่งที่เขาพูดโดยใกล้เคียงที่สุด) ผมไม่ค่อยเข้าใจนะครับ คุณช่วยอธิบายหน่อยได้ไหมครับว่า มันเป็นอย่างไหน ผมอาจจะตีบสักเล็กน้อย แต่ว่าเหตุการณ์มันเกิดขึ้นแบบที่ผมเข้าใจหรือเปล่าครับ ผมไม่อยากจะมีความสงสัยอยู่ในใจของผมนะครับ ผมเลยมาหาคุณ” จงแสดงให้เห็นถึงการถ่อมใจ ความรัก และความห่วงใยอย่างแท้จริง

จงถือว่าเขาไม่มีความผิดไว้ก่อน เป็นการง่ายเหลือเกินที่จะกล่าวสิ่งที่อาจเข้าใจผิดและตีความผิดไปได้ บางครั้ง ถ้อยคำอาจมีความหมายอย่างหนึ่งกับผู้พูด และมีความหมายแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับผู้ฟัง นี่เป็นปัญหาที่ผู้นำทุกคนประสบ ในฐานะศิษยาภิบาล ผมเองก็มีปัญหานี้หลายครั้ง

มีเรื่องราวเก่าแก่หนึ่ง ชื่อ “หญิงแก่สามคน” หญิงสาวคนนี้อยู่ในคริสตจักรทุกแห่ง เป็นสมาชิกของที่ประชุมทุกแห่ง ฟังการเทศนาทุกครั้งและบทสนทนาทั้งหมด และทำให้เกิดความยุ่งยาก ปัญหามากกว่าคนอื่นๆ ในคริสตจักร ชื่อของพวกเธอคืออะไรนะหรือ ชื่อของพวกเธอคือ Miss Understand (ซึ่งเล่นคำว่า Miss ซึ่งหมายถึง “นางสาว” หรือหมายถึง “ไม่ถูกต้อง” ก็ได้ และคำว่า Understand ซึ่งหมายถึงความเข้าใจ – ผู้แปล) Miss Represent (ซึ่งเล่นคำว่า Miss ซึ่งหมายถึง “นางสาว” หรือหมายถึง “ไม่ถูกต้อง” ก็ได้ และคำว่า Represent ซึ่งหมายถึงการแสดงออก – ผู้แปล) และ Miss Construe (ซึ่งเล่นคำว่า Miss ซึ่งหมายถึง “นางสาว” หรือหมายถึง “ไม่ถูกต้อง” ก็ได้ และคำว่า Construe ซึ่งหมายถึงการตีความ – ผู้แปล) และพวกเธอก็เป็นเหมือนเช่นชื่อของพวกเธอ เป็นพวกสร้างปัญหา เมื่อพิจารณาปัญหาส่วนใหญ่แล้ว จะเห็นว่าเกิดจาก “หญิง” คนหนึ่งคนใดเหล่านี้

ในตอนท้ายนี้ จงจำไว้ว่าผู้ปกครองซึ่งแม้ว่าเขาจะเป็นผู้มีคุณในเวลาหนึ่ง ก็เป็นมนุษย์คนหนึ่ง อาจทำผิดได้ ถ้าเป็นความจริงว่าเขาพูดสิ่งที่ไม่ใช่ความจริง ถ้าเขาทราบถึงความผิดพลาดนี้ ก็จงช่วยเขาเหมือนเช่นในกาลาเทีย 6:1 บอกกับเขา จงทำด้วยความยินดี อิสระเสรี ความรัก การถ่อมใจและที่สำคัญคือทำอย่างเต็มที่ แล้วจงฝังและลืมมันเสีย นี่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้ใหญ่ทางฝ่ายวิญญาณ

ท้ายสุดแล้วคือ ถ้าคุณไม่เชื่อคนง่าย คุณก็เป็นผู้ใหญ่ คุณเป็นคนเชื่อคนง่ายหากว่าคุณเชื่อคำกล่าวหาที่ไม่มีข้อสนับสนุน หรือในกรณีที่คุณเชื่อว่าเป็นความจริง คุณก็อ่อนต่อโลกหากว่าคุณผูกใจเจ็บหรือไม่พอใจ ถ้าคุณเป็นผู้ใหญ่ คุณจะรัก เชื่อสัตย์ เชื่อฟัง ปฏิบัติตามพระคัมภีร์ ถ่อมใจ และอยู่ทางฝ่ายวิญญาณอย่างแท้จริง คุณอยากจะเป็นแบบไหน

ศิษยาภิบาลทำให้สะดุด

ถาม

ในคริสตจักรของเรา บางครั้งศิษยาภิบาลพูดสิ่งที่ทำให้อนุชนบางคนสะดุด และบางคนเหล่านั้นโกรธ เขาพูดกับหญิงสาวคนหนึ่ง และเธอโกรธมากและอยากจะเลิกมาโบสถ์ แต่ด้วยการช่วยเหลือของพระเจ้า ผมพูดกับเธอและเธอยังคงอยู่ บางคนบอกว่าเขาอยาก رؤ้ออยากเห็นเกินไป เขายุ่งเรื่องของพวกเขาทั้งหมด ที่ไม่ใช่เรื่องของเขา พวกเขาควรจะทำอย่างไรดีครับ พวกเขาควรจะคุยกับศิษยาภิบาล หรือว่าผมควรจะคุยกับศิษยาภิบาลแทนพวกเขา

ตอบ

ผมดีใจที่พระเจ้ายังคงมีอนุชนในคริสตจักรของพระองค์ ซึ่งไม่ได้เป็นเหมือนกับที่คุณเล่ามา และผมมีความยินดีเช่นกันที่พระเจ้าทรงมีผู้ปกครองที่มีความเข้าใจพอที่จะไม่เห็นอกเห็นใจคริสเตียนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังไม่ว่าจะมีอายุเท่าใดก็ตาม ผมเสียใจที่คุณดูเหมือนว่าจะไม่มีความเข้าใจหรือความรู้ทางฝ่ายวิญญาณมากเช่นนั้น ผมคิดว่าคุณควรที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองก่อนที่จะพยายามแก้ไขศิษยาภิบาล ใครกันแน่ที่เป็นคน “อยาก رؤ้ออยากเห็น”

ผมเห็นว่าศิษยาภิบาลของคุณเป็นผู้ที่มีความรู้สึกผิดจากพระเจ้า ซึ่งต้องการเห็นอนุชนในคริสตจักรของเขาได้รับความรอด แน่แน่นอนว่า ความจริงทำให้ใจที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังสะดุด ศิษยาภิบาลมีหน้าที่ตามอย่างพระคัมภีร์บอกไว้ หน้าที่ของเขาคือการช่วยเหลือคนที่คิดว่าสิ่งที่พวกเขาทำไม่ใช่งานอะไรของ ศิษยาภิบาล ถ้าเขาไม่ต้องการให้ศิษยาภิบาลช่วยเหลือพวกเขาเมื่อพวกเขาทำผิด พวกเขา也不需要การที่จะรอด

อนุชนเหล่านี้ (และคนอื่นๆ ไม่ว่าจะหนุ่มหรือแก่ ที่เป็นแบบพวกเขา) ต้องได้รับการกระตุ้นให้เปลี่ยนแปลง พวกเขาต้องมีศิษยาภิบาลที่มีความกล้าที่จะพูดกับพวกเขา และดูเหมือนว่าพวกเขาจะมีศิษยาภิบาลเช่นนั้นจริงๆ จงยินดีที่มีเขา และอย่าเข้าไปยุ่ง คุณควรจะอยู่ในห้องอธิษฐาน ขอให้พระเจ้าเมตตาเกี่ยวกับวิญญาณของคุณ และอนุชนที่ไม่เชื่อฟังเหล่านั้น จงอธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานความกล้ามากยิ่งขึ้นแก่ศิษยาภิบาลของคุณในการแก้ไขปัญหาความบาป

คุณไม่ได้เป็นเพื่อนกับอนุชนเหล่านี้ แต่เป็นศิษยาภิบาลต่างหาก คุณกำลังทำให้เกิดข้อเสียมากกว่าข้อดี ด้วยความเห็นใจที่ผิดๆ ของคุณ เพื่อนที่เป็นแบบคุณก็เป็นเหมือนกับศัตรู

8

การรับใช้

ศิษยาภิบาลให้คำปรึกษาผู้หญิง

ถาม

ดิฉันเป็นแม่หม้าย และบางครั้งดิฉันอยากคุยกับศิษยาภิบาลเป็นการส่วนตัว แต่เมื่อเข้ามาเยี่ยมในฐานะศิษยาภิบาล ภรรยาของเขาก็มากับเขาด้วยเสมอ ดิฉันไม่อยากคิดว่าดิฉันไม่สามารถไว้ใจสามีของดิฉันได้ ภรรยาเขาไม่ไว้ใจเขาหรือคะ

ตอบ

ผมแน่ใจว่าคุณตีความหมายจุดประสงค์ของการที่ศิษยาภิบาลของคุณภรรยาของเขามาด้วยเมื่อมาเยี่ยมเยียนในฐานะศิษยาภิบาลนั้นผิดไป ผมอยากจะทำอะไรคุณสักหน่อยว่า

1. การรับใช้เป็นการทรงเรียกที่สูงสุดบนโลกนี้
2. ลูกศรที่แหลมคมที่สุดของซาตานและการต่อสู้ที่มีพิษร้ายแรงมากที่สุดนั้น เกิดขึ้นกับผู้รับใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่พระเจ้าทรงใช้อย่างมากที่สุด
3. ผู้รับใช้ที่ยืนหยัดในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์มากที่สุดต้องทนกับการโจมตีที่ร้ายกาจที่สุดของซาตาน มันตั้งใจที่จะทำลายพวกเขา
4. ถ้าซาตานสามารถทำลายผู้รับใช้ได้ มันก็สามารถทำลายคริสตจักรได้ ผู้หญิง เงินทอง และความหยิ่งโสเป็นหายนะของผู้เทศนาที่ดีจำนวนมากมาย
5. ถ้าซาตานไม่สามารถทำให้ผู้รับใช้ทำบาปได้ มันก็จะทำสำเร็จแล้วเพียงแค่ว่าสามารถทำให้ผู้รับใช้ปล่อยให้ตนเองอยู่ในสถานการณ์ซึ่งมีลักษณะอันชั่วร้าย โดยที่ไม่ระมัดระวังใดๆ (ดู 1 เธสะโลนิกา 5:22)
6. คนทั้งหลายมาโบสถ์และฟังผู้รับใช้เพราะพวกเขาต้องการทำเช่นนั้น เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นในผู้รับใช้ในฐานะที่เขาเป็นผู้นำทางฝ่ายวิญญาณ และเป็นตัวอย่างของฝูงแกะ
7. สิ่งที่คุณรับใช้ทุกคนมีเพียงอย่างเดียวคือชื่อเสียงของเขา ถ้าเขาเสียชื่อไปแล้ว อิทธิพลของเขาที่มีต่อคนอื่นเพื่อพระเจ้านั้นก็หมดไปด้วย ผู้รับใช้ซึ่งไม่มีความเชื่อมั่นและความเคารพของคนทั้งหลาย ก็หมดสิ้นอนาคต
8. ไม่มีสิ่งใดที่ทำลายอิทธิพลของผู้รับใช้ได้เร็วไปกว่าการพูดไม่ดีเกี่ยวกับเขา ไม่ว่าจะด้วยความจริงหรือไม่ก็ตาม
9. ถ้าผู้รับใช้ไม่ระมัดระวัง ซาตานจะทำให้แน่ใจว่ามีคนพูดไม่ดีเกี่ยวกับเขา และทำให้เกิดผลเสียมากที่สุด (ดู โรม 14:16)
10. ผู้รับใช้ของพระเจ้ารับใช้ในที่หนึ่งๆ ได้ไม่นาน ก็สร้างศัตรูขึ้นเพียงเพราะเขาประกาศความจริงโดยไม่มีความกลัวหรือเห็นแก่ผู้ใด ศัตรูเหล่านั้นมักจะรอให้เขาทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยไม่ระมัดระวังหรือไม่ฉลาด เพื่อที่พวกเขาอาจจะกล่าวหาเขาเพื่อหาข้อแก้ตัวให้ตนเองในการไม่เชื่อฟังของตน
11. ศิษยาภิบาลไม่ควรเสี่ยงตัวเองโดยเปิดโอกาสให้กับคนชั่วเหล่านี้ พวกเขามักจะได้รับการดลใจจากมาร โดยหวังที่จะทำลายอิทธิพลของศิษยาภิบาล
12. เมื่อพิจารณาจากข้อความข้างต้นแล้ว แม้ว่าศิษยาภิบาลของคุณอาจจะมาเยี่ยมคุณโดยที่ไม่ต้องมีภรรยาไปด้วย แต่ไม่ "เป็นประโยชน์" ที่เขาจะทำเช่นนั้น (ดู 1 โครินธ์ 10:23)
13. ตามจริงแล้ว คุณต้องตระหนักว่ามารไม่ได้เล่นแบบเด็กๆ ศิษยาภิบาลของคุณกำลังปกป้องชื่อเสียงของคุณด้วยเช่นกัน
14. ผมไม่แน่ใจว่าแรงจูงใจของคุณถูกต้องหรือไม่ คุณน่าจะลองตรวจดูใจของคุณ ขณะที่คุณอาจพูดหรือคิดว่าคุณสะอาดและบริสุทธิ์ใจในความตั้งใจของคุณ แต่การที่คุณไม่พอใจที่ภรรยาของศิษยาภิบาลมาด้วยนั้นอาจแสดงให้เห็นว่าคุณต้องการเป็นเจ้าของอย่างมากและมีความอิจฉา ศิษยาภิบาลของคุณเป็นคนฉลาดที่นำภรรยาของเขามาด้วยเมื่อมาเยี่ยม

เขียนคุณ ถ้าคุณเป็นอย่างที่คุณควรเป็นแล้วละก็ คุณจะไม่มีใจไม่พอใจในสิ่งนี้ แต่จะขอบคุณพระเจ้าสำหรับศิษยาภิบาลที่
ระมัดระวัง ฉลาด และรู้จักแยกแยะ ซึ่งดูแลจิตวิญญาณของคุณ

15. “ภรรยาเขาไม่ไว้ใจเขาหรือ” แน่หนอนว่าเธอไว้ใจ แต่ทั้งสองคนไม่ไว้ใจมาร

.....

การเน้นการประกาศมากเกินไป

ถาม

คุณเห็นอันตรายของการเน้นเรื่องการประกาศมากเกินไป และการยกเอาจำนวนคนเป็นหลักฐานของสิ่งที่เรียกว่าการ
ฟื้นฟูในเวลาสุดท้ายไหม

ตอบ

ผมเห็นอันตรายหากว่าเราไม่ประกาศ บ่อยครั้งเราจำกัดอยู่แค่ภายในคริสตจักรของเราเท่านั้น ทุกวิญญาณเป็นจำนวน
ตัวเลข และงานของเราคือ “ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” (มาระโก 16:15) ยิ่งเรานำคนเข้ามามากเท่าไร เราก็ยิ่งต้อง
ประกาศพระกิตติคุณไปมากขึ้นเท่านั้น และวิญญาณก็ยิ่งได้รับความรอดมากขึ้นเท่านั้น เราต้องมีภาระหนักสำหรับคนที่หลง พวก
เราหลายคนอยู่นิ่งเฉยมานานเกินไปแล้ว

อย่างไรก็ดี ผมอยากจะทำถึงอีกด้านหนึ่ง บางคนคิดอย่างผิดๆ ว่าการมีคนมากมายเป็นเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ และสามารถ
ใช้ได้ทุกวิถี “ไม่ว่าจะอยู่ในทางโลกหรือประนีประนอมมากเท่าใดก็ตาม หากว่าจะสามารถทำให้มีคนจำนวนมากขึ้น แต่จริงๆ แล้ว
ไม่ควรเป็นเช่นนั้นเลย

งานของเราคือการสั่งสอนคนทุกชาติ (ความหมายตรงตัวของมัทธิว 28:19) ซึ่งรวมถึงการบัพติศมาพวกเขา และ “สอน
เขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขาไว้” (มัทธิว 28:20) “ไม่มีการประนีประนอมเลย นี่คือการประกาศ แต่มากยิ่งขึ้นกว่าแค่การ
ประกาศ

การประกาศข่าวประเสริฐคือการนำคนมาบัพติศมา แต่มีเพียงผู้รับใช้ที่สะอาด บริสุทธิ์ มีสติสัมปชัญญะ ขอบธรรม อยู่
ทางฝ่ายวิญญาณ และมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถนำคนที่เชื่อใหม่ซึ่งได้รับบัพติศมาแล้วมาสู่การเป็นสาวกด้วยการ
“สอน” พวกเขา พวกเขาจะต้องได้รับการสอนเช่นเดียวกับได้รับการประกาศ ไม่เช่นนั้นแล้ว งานของเราก็ไร้ประโยชน์

คริสตจักรของเราเต็มไปด้วยคนที่เชื่อพระเจ้าใหม่ แต่พวกเขายังไม่ได้เป็นสาวกอย่างแท้จริง โปรดอ่านมัทธิว 16:24 ลูกา
14:26, 33 ยอห์น 8:31; 15:8 คุณจะเห็นจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ว่าการเป็นสาวกหมายความว่าอย่างไร ผู้รับใช้ในเวลาแห่งการ
ฟื้นฟูสุดท้ายที่แท้จริงจะไม่เพียงแต่ประกาศและทำให้มีผู้เชื่อพระเจ้าใหม่เท่านั้น แต่จะสอนคนที่เชื่อพระเจ้าใหม่ และสอนให้เขา
เป็นสาวกด้วย การไม่ปฏิบัติเช่นนั้นเป็นการไม่ปฏิบัติตามพระบัญชาที่พระเจ้าทรงประทานให้กับเรา

เวลาเหลือน้อย ขอให้เราเร่งทำงานที่สำคัญของเรา อย่าคิดว่าเราบรรลุเป้าหมายของเราเมื่อเราบัพติศมาคนจนเต็ม
คริสตจักรแล้ว เราต้องนำคนทั้งหลายให้มาเป็นสาวกที่อุทิศตน ซึ่งจะช่วยให้ชุมชน หมู่บ้าน และเมืองสันตะเทือนเพื่อพระเจ้าใน
กาลเวลาสุดท้ายนี้ นี่แหละจึงเป็นการฟื้นฟูในเวลาสุดท้ายอย่างแท้จริง

.....

การส่งเสริมการนมัสการที่เต็มไปด้วยอารมณ์

ถาม

ผมเป็นคนที่เดินทางบ่อยเพราะหน้าที่การงาน และผมได้ไปเยี่ยมเยียนคริสตจักรของเราหลายๆ แห่งทั่วประเทศ ผมเป็น
ห่วงเกี่ยวกับการส่งเสริม “การนมัสการ” ที่เต็มไปด้วยอารมณ์อย่างมาก และการไม่เน้นหรือลดความสำคัญของการเทศนา
พระวจนะ ดูเหมือนว่าศิษยาภิบาลและผู้ประกาศหลายคนใช้เวลามากในการเน้นถึงการตะโกนให้ร้อง การเต้นรำ การกระโดด หรือ

การวิ่งไปมา และเรียกสิ่งนั้นว่า “นมัสการ” และเตือนผู้เข้าประชุมเสมอว่าอย่าถือกฎระเบียบมากเกินไป ในทางตรงกันข้าม เวลาในการเทศนาพระกิตติคุณกลับมีน้อย และสิ่งที่เทศนานั้นกลับเป็นเรื่องพื้นๆ ที่คนจะลืมได้ภายในเวลาไม่กี่นาที ผมต้องการการเทศนาและการสอนพระคัมภีร์แบบเดิมเหลือเกิน สิ่งที่จะทำให้คนเข้าใจความจริง และมีความชอบธรรม ผมอยากจะทราบความเห็นของคุณครับ

ตอบ

ผมได้ยินหลายคนแสดงความรู้สึกเช่นเดียวกับกับคุณ แต่เราต้องระวังที่จะไม่กลายเป็นผู้ที่อยู่ในกฎระเบียบมากเกินไป อย่าขังคำเตือนเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะเป็นความจริงที่ว่า การอยู่ในกฎระเบียบมากเกินไปนั้นเป็นอันตรายเสมอ ช่างเป็นเรื่องเลวร้ายเหลือเกินที่จะเสียการนมัสการทางฝ่ายวิญญาณที่แท้จริงไป

ผมคิดว่าถ้าคุณไปเยี่ยมคริสตจักรที่พระเจ้าทรงอวยพร อันเป็นคริสตจักรซึ่ง “ส่องสว่าง และก้าวไปข้างหน้า และเติบโต” คุณจะพบว่าคริสตจักรส่วนใหญ่มีศิษยาภิบาลที่มีการรับใช้ซึ่งเน้นการเทศนาพระวจนะของพระเจ้า และในเวลาเดียวกันก็สนับสนุนเสรีภาพของพระวิญญาณในการนมัสการด้วย

“พระวิญญาณ” และ “ความจริง” เป็นสิ่งที่มีอยู่ในการนมัสการ (ยอห์น 4:24) พระเยซูตรัสไว้ในมัทธิว 22:29 ว่า พวกเขาจะดูดีทำผิดเพราะ “ไม่รู้พระคัมภีร์ [ซึ่งเราได้รับผ่านทาง การเทศนาและการสอนพระวจนะ] หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า [การเคลื่อนไหวของพระวิญญาณ]”

ในการที่จะมีสุขภาพแข็งแรง เราจะต้องกินอาหารที่ดี มีสมดุล สูดอากาศที่บริสุทธิ์ และออกกำลังกาย คริสตจักรและธรรมิกชนที่แข็งแรงทุกแห่งและทุกคนจะต้องกินทั้งนมและเนื้อของพระวจนะ สูดอากาศแห่งการนมัสการทางฝ่ายวิญญาณที่บริสุทธิ์สดชื่น และออกกำลังกายทางฝ่ายวิญญาณด้วยการรับใช้และการนำคนมาเชื่อพระเจ้า ปัจจัยเหล่านี้ทั้งหมดเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญเท่าๆ กันในสุขภาพและการพัฒนาของคริสเตียนที่ดี

แม้ว่าครั้งหนึ่งในองค์การของเรา ดูเหมือนว่าการเทศนาถูกลดความสำคัญลงไป แต่ผมเชื่อว่าตอนนี้ได้กลับมาอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง นั่นคือเป็นความจำเป็นอย่างขาดไม่ได้

นานๆ ครั้งเราควรจะตรวจสอบดูว่าการนมัสการของเรา การเทศนาของเรา และการอธิษฐานของเราเป็นอย่างไรโดยเปรียบเทียบกับรูปแบบของอัครสาวกในหนังสือกิจการและพระคัมภีร์ใหม่ เราเกรงว่าพวกเราบางคนได้นำเอาการปฏิบัติหลายอย่างมาจากคริสตจักรกลุ่มอื่นๆ หรือจากวิญญาณและการจินตนาการของเราเอง นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระคัมภีร์สอนเลย

คริสตจักรยุคแรกนำคนในการนมัสการอย่างไร ใจความสำคัญของคำเทศนาของพวกเขาคืออะไร พวกเขาเน้นในเรื่องไหน การประชุมของพวกเขาจำกัดอยู่เพียงแค่สถานที่ประชุมของธรรมิกชนหรือไม่ พวกเขาให้ความสำคัญกับสิ่งต่างๆ ที่เรานั้นในปัจจุบันนี้อย่างไร เราอาจจะแปลกใจก็ได้เมื่อศึกษาหนังสือกิจการและพบคำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้

.....

ศิษยาภิบาลยีนกรานที่จะเทศนา

ถาม

ผมได้อ่านบทความจากคอลัมน์เมื่อเร็วๆ นี้ที่คุณตอบคำถามของชายที่เดินทางบ่อย ผู้หิวกระหายที่จะได้ยินการเทศนา และสอนพระวจนะของพระเจ้า แต่ปัญหาของผมต่างออกไปครับ ศิษยาภิบาลของมียีนกรานที่จะเทศนาแม้ว่าพระวิญญาณจะทรงเคลื่อนไหวและธรรมิกชนรู้สึกต้องการนมัสการ ผมรู้สึกที่เรากำลังจะตายเพราะไม่มีการใช้ของประทานแห่งพระวิญญาณ ศิษยาภิบาลไม่รอให้ของประทานเหล่านั้นทำการ แต่ลุกขึ้นและเทศนา

ตอบ

ในบรรดาของประทานอันดีเลิศมากมายที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่คริสตจักรของพระองค์ ของประทานที่ดีที่สุดคือผู้รับใช้ ใน 1 โครินธ์ 12:8-11 อธิบายว่าพระวิญญาณทรงประทานของประทานฝ่ายวิญญาณแก่สมาชิกของคริสตจักรอย่างไร เอเฟซัส 4:11 อธิบายว่าผู้รับใช้ในพระคัมภีร์เป็นของประทานที่พระคริสต์ผู้ทรงได้รับเกียรติ ทรงประทานให้กับคริสตจักรของพระองค์

พระเจ้าทรงประทานผู้รับใช้ให้กับคริสตจักร “เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้เป็นคนที่จะรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อ และในความรู้อันถึงพระบุตรของพระเจ้า จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ คือเต็มขนาดถึงความไพบูลย์ของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:12-13) ไม่มีกรกล่าวถึงของประทานเก้าอย่างใน 1 โครินธ์ 12 เช่นนี้เลย ของประทานเหล่านั้นไม่ได้ทำให้คริสตจักรตีกรอบหรือทำให้มีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีแต่เพียงผู้รับใช้โดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถทำได้

นอกจากนี้ ไม่มีคริสตจักรใดเป็นคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่ที่ประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง โดยปราศจากการดำเนินการของของประทานฝ่ายพระวิญญาณสองอย่างแรกในเก้าอย่าง โดยผ่านทางผู้ปกครองหรือศิษยาภิบาล นั่นคือ ถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา และถ้อยคำอันประกอบด้วยความรู้ แม้ว่าของประทานสองอย่างนี้จะมีการกล่าวถึงน้อยครั้ง และมีการดำเนินการในรูปแบบที่มองไม่เห็น แต่ก็เป็นที่ทราบในการรับใช้ที่สำคัญมาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำการผ่านทางศิษยาภิบาลและประทานของประทานให้กับเขา ในการดูแล ชี้แนะและปกครองคริสตจักรอย่างมีประสิทธิภาพ (กิจการ 20:28; 1 ทิโมธี 5:17)

ของประทานเหล่านี้ช่วยให้ศิษยาภิบาลสามารถชี้นำคริสตจักรและการประชุมนมัสการของคริสตจักรบรรลุวัตถุประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีให้กับคริสตจักรได้ จึงเป็นเรื่องง่ายที่จะเห็นว่าศิษยาภิบาลต้องดูแลการดำเนินการของของประทาน และของประทานนั้นใช้เพื่อการทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้นเท่านั้น (1 โครินธ์ 14:5; 12, 26) นอกจากนี้ ศิษยาภิบาลยังต้องใช้ของประทานเหล่านี้ในการสอดคล้องกับคำสั่งตามพระวจนะของพระเจ้าใน 1 โครินธ์ 14 และข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ศิษยาภิบาลเป็นผู้ดูแลการประชุม และการดำเนินการของของประทานจะต้องไม่สำคัญไปกว่าการนำของเขา

ความจำเป็นสูงสุดคือการเทศนาพระวจนะ “พระเจ้าจึงทรงโปรดช่วยคนที่เชื่อให้รอดโดยคำเทศนาเรื่องใดๆ” (1 โครินธ์ 1:21) พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้ของประทานและหมายสำคัญมีความสำคัญไปกว่าการเทศนาพระวจนะ แต่ให้เพื่อยืนยัน (มาระโก 16:20) ของประทานเป็นสิ่งที่ช่วยเหลือ แต่พระวจนะสำคัญเหนือของประทานอื่นใด การใช้ของประทานจะต้องได้รับการทดสอบตามพระวจนะ แม้แต่ของประทานแห่งการเผยพระวจนะ ซึ่งเป็นของประทานที่จะทำให้จำเริญขึ้นอย่างแน่นอน จะต้องได้รับการพิสูจน์ด้วยพระวจนะ (1 เธสะโลนิกา 5:19-21; 1 โครินธ์ 14:29) ซึ่งเป็น “คำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก” (2 เปโตร 1:19)

ในทุกการประชุม วิญญาณและความจริงจะต้องมีอยู่เพื่อที่การนมัสการจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า (ยอห์น 4:24) ในวันเพ็นเทคอสต์ พระวิญญาณทรงเคลื่อนในห้วงอย่างอัศจรรย์ และจึงมีการเทศนาพระวจนะ ผลลัพธ์คือมีการเก็บเกี่ยววิญญาณอย่างมาก

เป็นเรื่องน่าเศร้าเมื่อไม่มีโอกาสสำหรับการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณ แต่ก็น่าเศร้าเช่นเดียวกันเมื่อไม่มีการประกาศความจริงของพระเจ้า บอกตรงๆ นะครับว่า ผมเคยอยู่ในการประชุมที่ไม่ได้ไปถึงจุดสูงสุดในพระเจ้าเพราะไม่มีการเทศนา “พระแสงแห่งพระวิญญาณ” ซึ่งคือ พระวจนะอันล้ำค่าของพระเจ้า แม้ว่าจะมีการใช้ของประทานอย่างมาก และมีหลายคนได้รับพระพร ความจริงขาดหายไปจากการประชุมนั้น มีเวลาโอกาสที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้มีข้อยกเว้น แต่ควรจะน้อยครั้งและไม่ควรถือเป็นแบบแผนของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรของพระองค์

อีกอย่างหนึ่งนะครับ คุณบอกว่า “ศิษยาภิบาลของผมยืนกรานที่จะเทศนาแม้ว่าพระวิญญาณทรงเคลื่อนไหว” ผมขอถามหน่อยนะครับว่า เวลาใดเป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการเทศนา ถ้าคุณและสมาชิกในคริสตจักรของคุณคงอยู่ในพระวิญญาณและสนับสนุนศิษยาภิบาลของคุณและการเทศนาพระวจนะของเขา ใครจะรู้ล่ะว่าอะไรจะเกิดขึ้นในคริสตจักรของคุณบ้าง พระวิญญาณอาจเปล่งมาระหว่างการเทศนาเหมือนเช่นในกิจการ 10:44 ก็ได้ นี่เป็นวิธีที่พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะทำงาน เราก็ควรจะทำตามวิธีนั้น

.....

วิธีการรับมือกับความโดดเดี่ยว

ถาม

ผมเป็นมิชชันนารีในประเทศ ผมรักงานของพระเจ้าและอยากจะเห็นพระวิญญาณของพระองค์ทำการในคนที่เชื่อพระเจ้าใหม่ ปัญหาที่สำคัญที่สุดของผมคือ ความโดดเดี่ยวในตัวภรรยาและลูกๆ ของผม ซึ่งเกิดจากงานพันธกิจในประเทศ เพราะไม่มีการคบหาสมาคมกับคนที่เป็นคริสเตียน ผมจะรับมือกับเรื่องนี้อย่างไรจนกว่าที่เราจะมีสมาชิกมากขึ้นในที่ประชุมของเรา

ตอบ

ผมคิดว่าพวกเราทุกคนที่เคยออกไปทำงานของพระเจ้าในต่างถิ่น ไม่ว่าจะเป็ในประเทศหรือต่างประเทศ ต้องเรียนรู้วิธีการมีชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยว ซึ่งเป็นอันตรายในการทำงานของมิชชันนารี เมื่อเราอุทิศตนเพื่อที่จะเชื่อฟังการทรงเรียกของพระเจ้าในการออกไปทำงานพันธกิจ เราจะต้องอุทิศตัวของเราเพื่อที่จะทนต่อการทดลองที่เกิดขึ้นพร้อมกับชีวิตนั้น การทดลองที่สำคัญอย่างหนึ่งคือความเจ็บปวดจากความโดดเดี่ยว

ไม่ว่าเราจะเตรียมตนเองมากเพียงใดสำหรับชีวิตการเป็นมิชชันนารี แต่ประสบการณ์จริงอาจจะแตกต่างไปจากสิ่งที่เราคาดหวังเป็นอย่างมาก จนเราอาจจะรู้สึกท้อแท้กับเราไม่เคยเตรียมตัวมาก่อนเลย ภรรยาและลูกๆ อาจรู้สึกเช่นนั้นมากกว่าผู้ที่เป็นมิชชันนารีเสียอีก ดังนั้นพวกเราแต่ละคนจะต้องเตรียมตัวรับสิ่งที่ไม่คาดคิด ซึ่งอาจเกิดขึ้นในสถานที่ทำงานของเรา และการอุทิศตนของทั้งภรรยาและสามีต้องลึกเพียงพอที่จะเผชิญกับปัญหานี้ได้

ในการทำการของพระเจ้าในชีวิตของมนุษย์ทั้งหลาย จะเห็นได้ว่าผู้ที่พระเจ้าทรงใช้จะต้องเดินอย่างโดดเดี่ยวหลายครั้ง หลายคราว พระเจ้าทรงสั่งอับราฮัมให้ออกจากบ้านและครอบครัวของเขา และไม่ได้ตรัสบอกเขาด้วยซ้ำว่าเขาจะไปที่ไหน ยาโคบต้องออกจากบ้านและหนีไป พี่ชายของโยเซฟเองเกลียดชังเขาและขายเขาให้พ่อค้า ซึ่งขายเขาต่อไปเป็นทาสให้กับคนแปลกหน้าในอียิปต์ โมเสสต้องหนีไปในถิ่นทุรกันดารจากบ้านของเขาในอียิปต์

เอลียาห์รู้สึกถึงความเจ็บปวดจากความโดดเดี่ยวและอยากที่จะตาย ดาเนียลถูกจับตัวไปเป็นเชลยในต่างถิ่น ไกลจากบ้านและเพื่อนฝูงของเขาขณะที่เขายังเป็นเด็กหนุ่ม เยเรมีเยถูกเนรเทศออกจากประเทศของเขาเอง ยอห์นผู้ให้บัพติศมาอาศัยอยู่ในทะเลทรายห่างไกลจากครอบครัวและเพื่อนฝูง

อัครสาวเปาโลมักจะอยู่เพียงลำพังและทำงานราวกับว่าไม่มีเพื่อนหรือการสนับสนุนจากครอบครัวหรือเพื่อนๆ พระเยซูถูกเกลียดชังและปฏิเสธ และถูกทุกคนละทิ้ง แม้แต่สาวกของพระองค์เองยังหันไปจากพระองค์ และทิ้งพระองค์ไว้เพียงลำพังในมือของผู้กล่าวหาพระองค์ ดังนั้นความโดดเดี่ยวจึงเป็นราคาที่ต้องจ่ายในเวลาที่พระเจ้าทรงใช้จะต้องจ่ายในเวลาใดเวลาหนึ่ง

เมื่อตอนที่ผมยังเป็นหนุ่ม ผมจำได้ว่าคุณแม่ โอรีย์ ซึ่งเป็นมิชชันนารีผู้มีความแน่วแน่จากประเทศจีนทางตอนเหนือ บอกกับพวกเราว่า “พระเจ้าทรงแสวงหาผู้ทำการที่สามารถยืนอยู่เพียงลำพัง และนำความแข็งแกร่งออกมาจากน้ำพุที่ซ่อนอยู่ขณะที่พวกเขาดื่มเอาจากพระองค์ที่ละเอียดที่น้อย”

เมื่อมีคนถามทหารแห่งไม้กางเขนอีกท่านหนึ่ง มิชชันนารีแซลลี่ มอร์เลย์ ว่าเธอทนได้อย่างไรกับความโดดเดี่ยวในการทำงานพระเจ้าในสถานที่ห่างไกล เธอตอบว่า “ดิฉันตายที่ละน้อยทุกวัน วันหนึ่งดิฉันตายต่อไอศกรีม อีกวันหนึ่งก็ตายต่อเตี๊ยงที่สะอาด และอีกอันหนึ่งก็ตายต่อการมีเพื่อนฝูง ด้วยการตายนั้นแหละที่ทำให้ดิฉันมีชีวิตอยู่และทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเรียกดิฉันนั้นทรงพอพระทัยได้”

ในเวลาทีโดดเดี่ยว เราต้องเรียนรู้ที่จะฟังฟังพระเยซูเป็นอย่างมาก เหมือนเช่นบทเพลงที่บอกว่า “แขนของมนุษย์ฟังไม่ได้จงอย่าได้ไว้ในกำลังของตัวเอง” คุณแน่ใจได้เลยว่าพระองค์จะทรงเป็นทุกสิ่งสำหรับคุณ พระองค์ตรัสว่า “เราจะไม่ละท่าน หรือทอดทิ้งท่านเลย” (ฮีบรู 13:5) และ “นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” (มัทธิว 28:20)

คุณเฮอริเบอรัท บัฟฟัม ผู้เทศนาและนักแต่งเพลงท่านหนึ่งของเรา เขียนไว้ว่า

ให้ผมเดินกับพระเยซูเพียงลำพัง
และมีหินไว้หนุนนอน เหมือนเช่นยาโคบ
ดำเนินชีวิตทุกขณะได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์
ยังดีเสียกว่าตกล่นไปจากทางเดินและไปไม่ถึงจุดหมาย

เราต้องเรียนรู้วิธีการเข้าสู่ “ที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด” (สดุดี 91:1) เพื่ออนุญาตให้พระองค์ทรงเป็นทุกสิ่งสำหรับเรา เราต้องเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นสหายแท้ ผู้ซึ่ง “ใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง” (สุภาษิต 18:24) เมื่อความเจ็บปวดจากความโดดเดี่ยวเกิดขึ้น ความเจ็บปวดนั้นควรจะนำคุณใกล้ชิดกับพระเยซูมากขึ้น ไม่ใช่ให้คุณออกไปไกลจากพระองค์ พระองค์ได้ทรงสัญญากับเราว่า “ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ธรรม พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” (1โครินธ์ 10:13)

ตอนนี้ผมอยากจะเสริมคำแนะนำที่นำไปปฏิบัติได้จริง พระเจ้าทรงประสงค์ให้สามีและภรรยาเป็นเพื่อนกัน พระองค์ตรัสว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น” (ปฐมกาล 2:18) คุณควรจะใช้เวลาเพื่ออุทิศตัวต่อภรรยาและลูกๆ ของคุณ จงใช้เวลาและความสนใจของคุณกับพวกเขา อย่ามัวแต่ยุ่งกับหน้าที่ของคุณในฐานะมิชชันนารีและศิษยาภิบาล จนคุณไม่มีเวลาที่จะเป็นสามีและพ่ออย่างที่คุณควรจะเป็น

คุณควรกำหนดเวลาเฉพาะที่ไม่มีอะไรมาล้วงล้ำ สำหรับกิจกรรม การออกไปเที่ยว เวลาสนุกสนาน เวลาพักผ่อน แลกิจกรรมสันทนาการของครอบครัว จงมีความยินดีในกันและกัน ผ่อนคลาย และเพลิดเพลินในการอยู่ร่วมกัน เล่นกับลูกๆ คุณจะสร้างความทรงจำที่ดีในพวกเขาที่ไม่มีสิ่งใดมาลบล้างได้ ในเวลาเหล่านี้ อย่านำปัญหาของคริสตจักรมากับคุณ ในโอกาสเช่นนี้ คุณเป็นของภรรยาและลูกๆ ของคุณอย่างแท้จริง พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อคุณอุทิศตัว รัก และมีมิตรภาพกับครอบครัวของคุณในเวลาเช่นนี้ เหมือนเช่นที่คุณทำงานของผู้รับใช้ในเวลาอื่นๆ คุณจะพบว่าคุณได้พักผ่อน และสามารถทำประโยชน์ในแผ่นดินของพระเจ้าได้มากกว่าที่คุณขาดครอบครัวของคุณ และไม่ได้พักผ่อนในเวลาเช่นนี้เลย

จงใช้ประโยชน์จากโอกาสในการพบปะกับผู้รับใช้ท่านอื่นๆ รวมทั้งภรรยาและลูกๆ ของพวกเขาด้วย คุณอาจจะไม่สามารถพบปะกับพวกเขาได้ทั้งหมด แต่จะมีการประชุมต่างๆ มากมาย การสัมมนา และค่ายอนุชนในองค์กรของเรา สมาชิกทุกคนในครอบครัวของคุณจำเป็นต้องได้รับความสดชื่นจากเวลาเช่นนั้น จงจัดให้ครอบครัวของคุณได้ใช้เวลาดังกล่าวเพื่อเป็นประโยชน์กับภรรยาและลูกๆ ของคุณ รวมทั้งตัวของตนเองด้วย

บางครั้ง แผนกพันธกิจในประเทศ (Home Missions Division) จัดให้มีผู้ประกาศและแขกรับเชิญไปเทศนาในคริสตจักรพันธกิจในประเทศโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ นอกไปจากความชื่นใจทางฝ่ายวิญญาณและการประกาศที่คริสตจักรพันธกิจในประเทศของคุณจะได้รับ ตัวคุณเองและครอบครัวของคุณก็จะได้เพลิดเพลินกับการพบปะกับผู้รับใช้เหล่านั้นด้วย เพื่อนผู้รับใช้ที่รู้จักในการรับใช้ในอดีตที่ผ่านมาอาจมาถ้าคุณเชิญพวกเขา และศิษยาภิบาลและคริสตจักรที่คุณจากมาอาจมาเยี่ยมเยียนคุณบ้าง เป็นครั้งคราว อยากรู้สึกถึงสิ่งที่จะถามแม้ว่าคุณจะไม่สามารถออกค่าใช้จ่ายให้กับพวกเขาได้ บางคนอาจไม่สามารถมาได้ แต่คนอื่นฯ อาจมาได้ จงใช้ประโยชน์จากการเยี่ยมเยียนเหล่านี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เหนือสิ่งอื่นใด จงอย่าสงสัยตัวเองหรือปล่อยให้ครอบครัวของคุณทำเช่นนั้น เพราะคุณมีสิทธิ์พิเศษในการเป็นทหารในกองทัพของพระเจ้า มีส่วนในงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์จะสามารถมีส่วนร่วมได้ และจะช่วยเพิ่มค่ามากขึ้นในชีวิตนิรันดร์ คุณและครอบครัวของคุณเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกและไว้วางใจคุณให้ทำงานที่ยิ่งใหญ่สำหรับพระองค์

.....

ไม่เคยมีการอัศจรรย์เกิดขึ้น ในการรับใช้ของผม

ถาม

ผมเป็นผู้รับใช้หนุ่มในสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ สิ่งที่ผมกังวลก็คือ ผมไม่เคยมีหมายสำคัญที่เป็นการอัศจรรย์เกิดขึ้นในการรับใช้ของผมเลย แม้แต่การรักษาคนป่วยให้หาย เหมือนเช่นที่พระเยซูตรัสว่าหมายสำคัญจะเกิดขึ้นกับผู้เชื่อ ในมาระโก 16:17-18 แม้ว่าผมจะรู้สึกถึงการทรงเจิมในการเทศนาของผม แต่การขาดการอัศจรรย์นี้ทำให้ผมกลุ่มใจมาก และมารทำให้ผมทนทุกข์อย่างมากเมื่อผมเทศนาเกี่ยวกับการรักษาขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ไม่มีการรักษาให้หายเกิดขึ้นจริง คุณช่วยผมหน่อยได้ไหมครับ

ตอบ

คุณทำให้ผมนึกถึงชายหนุ่มคนหนึ่งที่เคยที่เมืองฟีนิกซ์ตอนที่ผมยังอ่อนวัย ก่อนที่จะเข้าสู่การรับใช้ เขาเป็นวัยรุ่น และมาที่ฟีนิกซ์เพราะปัญหาสุขภาพ เขามีความกระตือรือร้นในองค์พระผู้เป็นเจ้ามากแม้ว่าเขาจะป่วยมาก เขาจะนำแซกโซโฟนออกมาแล้วไปตามถนนใจกลางเมืองฟีนิกซ์ ยืนอยู่บนท่อระบายน้ำ หันหน้าเข้าหาอาหาร หลับตา และเป่าแซกโซโฟนนั้น คนจะมามุงดูกันอย่างรวดเร็ว แล้วเขาจะล้มตายเป็นต้นและเริ่มเป็นพยานเพื่อพระเยซู และเทศนากับฝูงชน

วันหนึ่งขณะที่เขากำลังเทศนาเกี่ยวกับพระเยซูเรื่องที่พระองค์ทรงเป็นแพทย์ผู้รักษา และทรงเป็นผู้รักษาโรคภัยไข้เจ็บของเรา เขาเกิดอาการไอและเริ่มถ่มน้ำลายออกมาเป็นเลือด มีบางคนในฝูงชนนั้นทำทนายเขา บอกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้รักษาโรคภัยไข้เจ็บทั้งหมดของเราได้อย่างไรในเมื่อชายหนุ่มเองก็ป่วยมาก น้ำตาไหลลงมาเป็นสายบนใบหน้าของชายหนุ่ม เขาตอบว่าไม่ว่าเขาจะได้รับการรักษาหรือไม่ก็ตามไม่เกี่ยวกับความจริงตามพระวจนะของพระเจ้าเลย แม้ว่าเขาอาจไม่มีความเชื่อที่จะรับการรักษาให้หาย แต่พระเยซูยังทรงเป็นแพทย์ผู้รักษาและผู้รักษาโรคภัยไข้เจ็บของเรา นั่นเป็นความจริงเพราะพระวจนะของพระเจ้าเป็นความจริง และไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าชายหนุ่มคนนั้นได้รับการรักษาหรือไม่

หลังจากนั้น ผมได้ยืนยันว่าชายหนุ่มคนนั้นได้รับการรักษาให้หายอย่างมหัศจรรย์ และผมมีความยินดีเป็นอย่างมาก ผมคิดว่าสิ่งที่ทำให้ผมประทับใจมากที่สุดคือปกป้องพระวจนะและความจริงของพระเจ้า แม้แต่ในเวลา (ผมแน่ใจว่า) ซาตานทดลองเขาอย่างมาก เพราะดูราวกับว่าพระวจนะของพระองค์ไม่ได้เป็นจริงในชีวิตของเขาเลย แต่เขาไม่ได้สงสัยพระเจ้าหรือพระวจนะของพระองค์ และเหมือนเช่นโยบ หลังจากที่เขาถูกทดลอง เขาก็ผ่านออกมาเหมือนกับทองคำ (โยบ 23:10) และเขาเองก็ได้รับการรักษาให้หาย

มาระโก 16:17-18 เป็นความจริง และข้อพระคัมภีร์เหล่านี้จะกลายเป็นจริงในชีวิตของคุณ แต่คุณกำลังอยู่ในกระบวนการที่ความเชื่อของคุณถูกทดลอง (1เปโตร 1:7)

คุณควรจะทำอย่างไร จงเทศนาพระวจนะ (2ทิโมธี 4:2) นั่นเป็นงานของคุณ งานขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือการช่วยให้รอดและการรักษาให้หาย (มาระโก 16:20) จงสัตย์ซื่อต่อการดำเนินไปกับพระเจ้าของคุณ และสัตย์ซื่อในการรับใช้ของคุณ ผลลัพธ์จะเกิดขึ้น แต่เมื่อผลลัพธ์เกิดขึ้นแล้ว ก็จะเป็นสง่าราศีของพระองค์ ไม่ใช่ของคุณ คุณไม่สามารถช่วยคนใดให้รอดได้ และคุณก็ไม่สามารถรักษาใครให้หายได้ แต่พระเจ้าทรงสามารถทำได้ และพระองค์จะทรงทำเช่นนั้นเมื่อคุณเทศนาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความสัตย์ซื่อและถ่อมใจ ด้วยความเชื่อ และประกาศว่าพระเยซูคริสต์ทรงเหมือนเดิมวานนี้ วันนี้ และสืบๆ ไปเป็นนิตย์

แต่ผมขอเตือนคุณสักเล็กน้อย จงอย่าคิดว่าผู้รับใช้ประสบความสำเร็จเฉพาะเมื่อมีการอัศจรรย์มากมายเกิดขึ้น การรับใช้ของฟิลิปประสบความสำเร็จในสะมาเรียแม้ว่าเขาไม่สามารถทำให้ผู้เชื่อใหม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ (ดูกิจการ 8:5-17) ผู้รับใช้คนอื่นๆ ซึ่งมีกรับใช้ที่ต่างออกไปได้เดินทางมาเพื่อที่จะนำคนเหล่านั้นให้ได้รับพระวิญญาณ พระเจ้าทรงใช้ผู้รับใช้ต่างๆ กันในวิถีทางที่ต่างๆ กัน แต่ละคนมีตำแหน่งและที่ของตนในร่างกาย จงศึกษา 1โครินธ์ 3:5-11 และ 1โครินธ์ 12 อย่างระมัดระวัง

ท้ายสุดแล้ว จงอย่าพยายามที่จะเป็นสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกให้คุณเป็น หรือไม่ได้เตรียมให้คุณเป็น และอย่าพยายามที่จะเลียนแบบการรับใช้ของผู้อื่น คุณอาจต้องการที่จะมี “ความสำเร็จ” ที่น่าประทับใจแบบที่คุณเห็นคนอื่นมี แต่ความสำเร็จสำหรับคุณอาจไม่ใช่อย่างนั้นเลย เพราะพระเจ้าทรงประสงค์ให้คุณมีการรับใช้แบบอื่น จงชื่นชมยินดีกับพี่น้องของคุณ และ “ความสำเร็จ” ของเขา แต่อย่าอิจฉาหรือพยายามเลียนแบบเขา ถ้าทำเช่นนั้น คุณจะล้มลง พระเจ้าทรงมีที่เฉพาะสำหรับคุณในแผ่นดินของพระองค์ จงเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าในที่ที่พระเจ้าทรงให้คุณเป็น และพระองค์จะทรงใช้คุณ

นั่นแหละน้องรัก คือความสำเร็จ

.....

ผู้เทศนาเทศน์ว่าผู้เทศนา

ถาม

ผมเห็นหน้าของศิษยาภิบาลท่านหนึ่งเปลี่ยนเป็นสีแดงเมื่อผู้เทศนาคนหนึ่งเทศนาสิ่งที่ทุกคนทราบว่าเป็นการเทศนาต่อศิษยาภิบาลคนนั้นในการประชุม เรื่องนั้นเกี่ยวกับความแตกต่างในความคิดเห็นเรื่องมาตรฐานการแต่งกาย และไม่ใช่สิ่งที่สอนไว้ในพระคัมภีร์หรือบ่งบอกไว้ชัดเจนในคู่มือของสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ โดยส่วนตัวผมเห็นด้วยกับจุดยืนของผู้เทศนาหนุ่ม แต่ผมรู้สึกว่าเขาทำเกินไปในการพยายามที่จะแก้ไขศิษยาภิบาลท่านนั้นต่อหน้าฆรรมิทชน คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ถูกต้องตามจรรยาหรือไม่ที่ผู้รับใช้จะเทศนาว่าผู้รับใช้คนอื่นในการประชุมต่างๆ

ตอบ

ผมสนับสนุนการรับใช้แบบไม่มีการเหนียวรั้งอย่างเสมอมา ผมตระหนักว่าเสรีภาพดังกล่าวเปิดโอกาสให้เกิดการใช้สิทธิพิเศษอย่างไม่ถูกต้อง แต่ข้อดีก็มีมากกว่าข้อเสีย

หากว่าการรับใช้ไม่มีโซ่ตรวนตรึงไว้ ก็ดีกว่าการบังคับให้ผู้เทศนาทุกคนปฏิบัติตามแบบแผนเดียวกัน หากว่าผู้รับใช้ถูกเหนียวรั้งไว้ เราก็จะหยุดอยู่แค่การเป็นคริสเตียนกลุ่มหนึ่ง และไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าในน้ำพระทัยของพระเจ้าได้

แต่กระนั้น ก็เป็นความจริงที่ว่าผู้รับใช้จะต้องอนุญาตให้การเทศนาของตนได้รับการตรวจสอบและตัดสินเพื่อดูว่าเป็นไปตามพระวจนะของพระเจ้าหรือไม่ 1 โครินธ์ 14:29 กล่าวว่า “ฝ่ายพวกผู้เผยพระวจนะนั้นให้พูดสองคนหรือสามคน และให้คนอื่นวินิจฉัยข้อความที่เขาพูดนั้น” ใน 1 เธสะโลนิกา 5:21 เปาโลบอกไม่ให้ประมาทคำเผยพระวจนะ แต่แนะนำให้คริสตจักร “พิสูจน์ทุกสิ่ง” คำพูดของผู้เผยพระวจนะหรือผู้เทศนาจะต้องได้รับการทดสอบด้วยพระวจนะของพระเจ้า แล้วเราจะต้องยึดตามสิ่งที่ดี

ดังนั้น แม้ว่าเราจะต้องมีการรับใช้ที่ไม่มีโซ่ตรวนตรึงไว้ เป็นอิสระในการเทศนาพระวจนะตามที่เราเห็นพระวจนะนั้น แต่เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในคำเทศนานั้น ก็ควรที่จะมีการตรวจสอบโดยผู้อาวุโส ซึ่งจะต้องดูว่าคำเทศนานั้นเป็นไปตามข้อพระคัมภีร์หรือไม่

ไม่มีผู้รับใช้คนใดมีสิทธิ์ที่จะเรียกร้องว่าทุกสิ่งที่เขาพูดจะต้องถือว่าเป็นความจริง นอกจากว่าเขาจะสามารถใช้เหตุผลตามพระคัมภีร์ที่ดีได้ และไม่มีใครควรถูกห้ามไม่ให้มีสิทธิ์ในการค้นหาว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความจริงหรือไม่ โดยเปรียบเทียบกับข้อพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง ชาวเมืองเบโรซาควรได้รับการยกย่องเพราะพวกเขาไม่ได้กลืนเอาทุกสิ่งที่มีคนเทศนาไปกับเขา ลงไป แต่เขา “คั่นดูพระคัมภีร์...ว่าข้อความเหล่านั้นจะจริงดังกล่าวหรือไม่” (กิจการ 17:11)

ลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของผู้เผยพระวจนะที่ผิดๆ คือ การที่เขายืนยันว่าถ้อยคำของเขาเป็นของพระเจ้า ไม่ผิดพลาด และไม่ต้องได้รับการตรวจสอบโดยพระวจนะของพระเจ้า

เมื่อเปาโลกลับมาจากอาราเบียหลังจากได้รับการเปิดเผยถึงสิ่งต่างๆ ที่เขาเขียนออกมาในจดหมายของเขาในภายหลัง ก่อนที่จะเทศนา เขาปรึกษากับเปโตร และในภายหลังก็ปรึกษากับอัครสาวกและผู้นำคนอื่นๆ (กาลาเทีย 1:17-24; 2:1-2) พวกเขาเห็นชอบกับการรับใช้ของเปาโลและคำสอนของเขาว่ามาจากพระเจ้าและส่งเขาออกไปยังคนต่างชาติ (กาลาเทีย 2:9-10) ในฐานะ

ผู้รับใช้อาธุโส เปาโลเตือนทิโมธีว่า “จงใคร่ครวญถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้พูดเถิด ด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประทานความเข้าใจให้แก่ท่านในทุกสิ่ง” (2ทิโมธี 2:7)

เราต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเรื่องความจริงพื้นฐานแห่งพระวจนะของพระเจ้า นั่นคือ สิ่งต่างๆ ที่จำเป็นต่อความรอด เราต้องไม่หันเหไปจากการเทศนาข่าวสารที่ดีเยี่ยมเกี่ยวกับพระเจ้าองค์เดียว การบัพติศมาในพระนามของพระเยซู การรับพระวิญญาณ และหลักการเรื่องความบริสุทธิ์ ตามจริงแล้ว ความจริงที่เป็นรากฐานสำคัญที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่สหคริสตจักรเพนเทคอสต์นั้นมีระบุอยู่ในหลักความเชื่อของเรา สิ่งเหล่านี้เป็นความเชื่อที่ยึดเราไว้เป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นสิ่งที่ทำให้เราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

มีหลายสิ่งซึ่งเราเห็นพ้องว่าเป็นพื้นฐานสำหรับพวกเราทุกคน จนเมื่อมีใครพูดสิ่งที่ทุกคนไม่เห็นพ้อง เราก็จะเห็นอย่างชัดเจน ส่วนสิ่งเหล่านั้นซึ่งเราไม่เห็นพ้องกันเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นต่อความรอด เพราะหากว่าสิ่งนั้นจำเป็นต่อความรอดแล้ว เราก็ควรจะระบุเอาไว้ในหลักความเชื่อของเรา และเนื่องจากสิ่งเหล่านั้นไม่จำเป็นต่อความรอด เราควรเทศนาสิ่งเหล่านั้นโดยใช้สติปัญญา มีมารยาทและความรัก ไม่ว่าเราอาจจะเห็นว่าสิ่งนั้นมีความสำคัญมากเพียงใดก็ตาม

บรรพบุรุษของเราได้เสริมย่อนี้ไว้ในหลักความเชื่อของเราในส่วน “คำสั่งสอนสำคัญ” ว่า

เราจะพยายามรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระวิญญาณจนกว่าเราทุกคนจะมีความเชื่อที่เหมือนกันในทุกสิ่ง ในขณะที่เดียวกัน เราเตือนสติพี่น้องทั้งหลายว่าจะต้องไม่ได้เถียงกันเพราะความคิดเห็นที่แตกต่างกันจนทำให้เกิดความแตกแยกในร่างกาย

ผมขอแนะนำให้คุณอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ในพระคัมภีร์ ซึ่งสนับสนุนข้อความข้างต้นนี้ ได้แก่ เอเฟซัส 4:1-3, 12-15; โครินธ์ 3:12-15

ผมชอบสเด็ก แต่ผมไม่ชอบถ้ามีใครเอาสเด็กมาขว้างใส่หน้าผม ดังนั้นเราจะต้องเทศนาพระวจนะ แต่ไม่ใช่ด้วยการเถียงและต่อสู้กัน (คูฟีลิปปี 1:15-17; 2ทิโมธี 4:2) คุณภาพที่สำคัญยิ่งในกลุ่มประชากรของพระเจ้าคือความรัก หากไม่มีความรักแล้ว การเทศนาของเราก็จะเป็นเหมือนฆ้องหรือฉาบที่กำลังส่งเสียง (1โครินธ์ 13:1)

โดยสรุป เราจะต้องมีความเชื่อมั่นที่แข็งแกร่ง แต่ความเชื่อมั่นของเราทุกคนจะต้องได้รับการตรวจสอบด้วยพระวจนะของพระเจ้า และเราต้องไม่รัดโซ่ตรวนไว้กับการรับใช้ แต่ผู้เทศนาจะต้องไม่ใช่เสรีภาพนั้นเป็นใบอนุญาตในการเป็นผู้ที่หยาบคาย ไร้มารยาท และไร้ความสุภาพ ไม่ใช่พระวจนะของพระเจ้าที่ทำให้คนขุ่นเคือง แต่เป็นทัศนคติของการเทศนาต่างหากที่อาจทำให้ขุ่นเคือง เราควรจะพูดความจริงเท่านั้น แต่ยิ่งกว่านั้นคือ เราควรพูดความจริงด้วยความรัก (เอเฟซัส 4:15) ซึ่งเป็นสิ่งที่ผูกพันทุกสิ่งสู่ความสมบูรณ์ (โคโลสี 3:14)

ผมเชื่อมั่นว่าการขาดความรักเป็นไม้ที่อยู่ในตาของผู้ที่เขียนงที่อยู่ในตาของพี่น้องออก (คูมัทธิว 7:3-4) พระเยซูตรัสว่า “ท่านคนหน้าซื่อใจคด จงชักไม้ทั้งท่อนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็นได้ถนัด จึงจะเขียนงออกจากตาพี่น้องของท่านได้” (มัทธิว 7:5)

.....

ผมเป็นผู้รับใช้ชั้นสองอย่างนั้นหรือ

ถาม

ผมเป็นคนหนุ่มและดำรงตำแหน่งศิษยาภิบาลเป็นครั้งแรก คริสตจักรของเราค่อนข้างเล็ก สมาชิกคนหนึ่งกำลังวางแผนที่จะไปยังคริสตจักรที่มีขนาดใหญ่กว่า เพราะเขากล่าวว่า คริสตจักรนั้นมีของประทานฝ่ายพระวิญญาณ แต่คริสตจักรของเราไม่มีจริงอยู่ว่าคริสตจักรนั้นเชิญผู้เทศนา มา ซึ่งดูเป็นผู้รับใช้ที่พิเศษและมีของประทาน และเราไม่สามารถออกค่าใช้จ่ายเชิญคน

เหล่านั้นมาที่คริสตจักรของเราได้ ผมอยากที่จะให้พระเจ้าทรงใช้ผมเหมือนที่พระองค์ทรงใช้คนเหล่านั้น และผมอธิษฐานเป็นอย่าง
มาก แต่พระเจ้าไม่ทรงประทานของประทานเหล่านั้นกับผมเหมือนที่พระองค์ทรงประทานให้แก่คนเหล่านั้น ผมควรจะทำ
อย่างไรดีครับ สมาชิกของเราจะต้องไปที่อื่นเพื่อที่จะมีประสบการณ์ในของประทานฝ่ายพระวิญญาณอย่างนั้นหรือ ผมต้องมีการ
รับใช้ชั้นสองตลอดไปอย่างนั้นหรือ

ตอบ

อย่าพูดว่าการรับใช้ของคุณเป็นการรับใช้ชั้นสองโดยเด็ดขาด คุณกำลังเทศนาข่าวสารเดียวที่สามารถช่วยกู้คนทั้งหลาย
จากอำนาจของซาตานได้ คุณได้รับการทรงเรียกโดยพระนามเดียวได้ฟ้าสวรรค์ที่จะช่วยคนทั้งหลายให้รอดได้ คุณมีการทรงเรียกที่
สูงที่สุดและบริสุทธิ์ที่สุดที่มนุษย์บนโลกจะรับได้ เมื่อพระเยซูทรงเรียกคุณเข้าสู่การรับใช้ของพระองค์ คุณก็ไม่ใช่ผู้รับใช้ชั้นสอง
นอกจากนี้ สิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ให้เป็นวิถีทางในการช่วยวิญญาณให้รอดได้คือ การเทศนาพระวจนะ

แต่ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์ จะทูลขอต่อพระองค์อย่างไรได้ และผู้ที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์ จะเชื่อในพระองค์
อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้ยินถึงพระองค์อย่างไรได้ (โรม 10:14)

พระเจ้าจึงทรงโปรดช่วยคนที่เชื่อให้รอดโดยคำเทศนาเรื่องไฉ่ (1 โครินธ์ 1:21)

ของประทานฝ่ายพระวิญญาณจะช่วยเราในการรับใช้ด้วยการเทศนาพระวจนะ ไม่ใช่แทนที่การเทศนา เรื่องนี้เป็นสิ่งที่
สำคัญมาก การเทศนาพระวจนะเป็นหลัก ส่วนของประทานเป็นรองลงมา เรื่องนี้มีการกล่าวไว้ชัดเจนใน 1 โครินธ์ 12:28 ดังนี้

พระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่งอัครทูต สองผู้เผยพระวจนะ สามครูบาอาจารย์ แล้ว
ต่อจากนั้นก็ผู้กระทำการอันเป็นอิทธิฤทธิ์ ผู้รักษาโรค ผู้อุปการะ ผู้ครอบครอง และผู้รู้ภาษาแปลกๆ

คำสั่งของอัครสาวกคือว่า จะต้องมีการเทศนาพระวจนะ จากนั้นพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะยืนยันพระวจนะด้วยหมาย
สำคัญ [การทำการเหนือธรรมชาติของพระวิญญาณ] (มาระโก 16:20)

จงระลึกไว้เสมอว่าหมายสำคัญจะเกิดขึ้นเมื่อมีผู้ที่เชื่อพระวจนะเมื่อมีการเทศนาพระวจนะ (มาระโก 16:15-17) สมาชิก
คนนั้นในคริสตจักรของคุณที่วางแผนจะไปที่คริสตจักรอื่นซึ่งมีการสั่งแดงของของประทาน เข้าใจสลับกัน เขากำลังตามหมาย
สำคัญ ไม่ใช่หมายสำคัญตามเขา

การที่คุณและคริสตจักรของคุณอธิษฐานขอให้พระเจ้ายืนยันพระวจนะของพระองค์ด้วยหมายสำคัญเหนือธรรมชาตินั้น
ไม่ใช่สิ่งผิด ผู้ที่เชื่อก็ทำเช่นนั้นในกิจการ 4:29-30 “บัดนี้พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดทอดพระเนตรการขู่ของเขา และโปรดประทานให้
ผู้รับใช้ของพระองค์ กล่าวถ้อยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า ในเมื่อพระองค์ได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกรักษาโรคให้หาย
และได้โปรดให้หมายสำคัญกับการอัครรรยบังเกิดขึ้น โดยพระนามแห่งพระเยซูผู้รับใช้บริสุทธิ์ของพระองค์”

เป็นการเชื่อตามอย่างอัครสาวกที่ว่า พระเจ้าจะทรงยืนยันการเทศนาพระวจนะของพระองค์ด้วยหมายสำคัญและการ
อัครรรยเหนือธรรมชาติ ซึ่งรวมถึงการเคลื่อนไหวกของพระวิญญาณในการใช้ของประทานฝ่ายพระวิญญาณ

ผมอยากจะอธิบายให้คุณเข้าใจเกี่ยวกับของประทานฝ่ายพระวิญญาณ ข้อความด้านล่างนี้เป็นบทคัดย่อจากหนังสือของ
ผมเรื่อง คำถามที่ชาวพื้นเทออสต์ถาม เล่ม 1 หน้า 273 [หน้า 256 ในฉบับภาษาไทย – ผู้แปล]

ของประทานฝ่ายพระวิญญาณเป็นสิ่งที่ประจำอยู่ในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่บุคคลคนหนึ่ง [แต่ใน]
พระวิญญาณบริสุทธิ์...ไม่ถูกต้องที่คุณจะอ้างว่ามีของประทานใดๆ ของประทานอย่างเดียวที่ผมอ้างว่ามีคือของประทาน

แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ [การรับพระวิญญาณบริสุทธิ์] แม้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงใช้ของประทานฝ่ายพระวิญญาณมากมายผ่านทางผมเมื่อเกิดความจำเป็นขึ้น อย่างไรก็ตาม ของประทานเหล่านี้ไม่ใช่ของผม ของประทานในการสังเกตวิญญาณหรือของประทานอื่นๆ ไม่ใช่ของคุณ แต่เป็นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระองค์ทรงใช้ของประทานเหล่านี้ผ่านทางผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกเพื่อดำรงตำแหน่งที่ต้องใช้ของประทานและใช้ในเวลาที่จำเป็น พระเจ้าไม่ได้ประทานของประทานแก่บุคคลเพื่อใช้ตามความต้องการของตัวเอง

หายนะเกิดขึ้นในคริสตจักรเพราะคนที่อ้างว่ามีของประทานบางอย่าง ผสมยอมจำนนตนเองต่อผู้รับใช้ที่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้า ผู้ซึ่งดูแลการใช้ของประทานด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า ดึกว่าอ้างว่ามีของประทานและพยายามที่จะใช้ของประทานเอง

พวกเราซึ่งเป็นมนุษย์มีแนวโน้มที่จะได้รับการยกขึ้นถ้าเราคิดว่าพระเจ้าทรงประทานของประทานพิเศษบางอย่างให้กับเรา เราคิดไปว่าของประทานนั้นเป็นของเรา และเราสามารถใช้อย่างที่เรารู้สึกว่าต้องการ ผลลัพธ์ก็คือมนุษย์ที่ได้รับการยกขึ้นแทนที่จะเป็นพระเจ้า เราเป็นเพียงเนื้อหนังและต้องถ่อมใจลงที่พระบาทของพระองค์ ตามจริงแล้ว เราไม่ได้เป็นเจ้าของของประทานนั้น และไม่มีสิ่งใดที่เราโอ้อวดได้ หลักการสำคัญในการที่พระเจ้าทรงใช้เราก็คือ “เพื่อมิให้มนุษย์สักคนหนึ่งอวดต่อพระเจ้าได้... เพื่อให้เป็นไปตามพระคัมภีร์ที่เขียนว่า ให้ผู้โอ้อวด อวดองค์พระผู้เป็นเจ้า” (1 โครินธ์ 1:29, 31) พระเจ้าต้องได้รับสง่าราศีทั้งหมดในการใช้ของประทานต่างๆ

เป็นการโง่เขลาที่จะยกมนุษย์ขึ้น ผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเจ้าจะไม่ยอมรับเกียรติที่เป็นของพระเจ้า (ดูกิจการ 14:11-15) การใช้ของประทานฝ่ายพระวิญญาณจะต้องกระทำภายใต้อำนาจของพระวาระของพระเจ้า และได้รับการวินิจฉัยโดยพระวาระ (ดู 1 โครินธ์ 14:29; 1 เธสะโลนิกา 5:20-21) ถ้ามีคนไม่พอใจเมื่อมีการวินิจฉัยของประทาน ก็แสดงว่าพวกเขาอ้างว่าตนเป็นเจ้าของของประทานที่เป็นแต่ของพระเจ้า ผู้ซึ่งอนุญาตให้มนุษย์ใช้ได้ และพวกเขารับเอาเกียรติที่ (ซึ่งเป็นแต่ของเจ้าเท่านั้น) ไว้เป็นของตนเอง ทุกสิ่งจะต้องได้รับการวินิจฉัยโดยพระวาระ ตามจริงแล้ว เราจะไม่ทราบอะไรเลยเกี่ยวกับของประทานฝ่ายพระวิญญาณนอกจากว่าพระคัมภีร์ได้บอกเราไว้ และพระคัมภีร์สั่งเราถึงวิธีใช้ของประทาน และให้แนวทางกับเราในการใช้ของประทานนั้น เป็นสิ่งโง่เขลาและก่อให้เกิดผลเสียที่จะใช้ “ของประทาน” โดยไม่เป็นไปตามพระวาระของพระเจ้า

ในสมัยพระคัมภีร์ พระเยซูและอัครสาวกไม่ได้เข้าไปในโรงพยาบาล และทำให้เกิดเหตุการณ์ใหญ่โตในการรักษาคนป่วยให้หาย พระองค์และอัครสาวกทรงรักษาคนที่มาหาพระองค์ พระเจ้าไม่ได้ทรงประทานของประทานให้กับบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อใช้ของประทานนั้นตามใจของตัวเอง แต่ทรงประทานให้เมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น ไม่ใช่เพื่อแสดงอำนาจหรือของประทานเพื่อการโอ้อวด พระเยซูไม่เคยประกาศว่าพระองค์เสด็จมาเพื่อแสดงการอัศจรรย์หรือรักษาคนป่วยให้หาย พระองค์ตรัสว่า “เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10) การที่เราจะเป็นเหมือนกับอัครสาวกอย่างแท้จริง เราจะต้องเน้นเรื่องความรอดของวิญญาณทั้งหลาย โดยมีการอัศจรรย์ หมายสำคัญเหนือธรรมชาติ และการรักษาให้หายเป็นที่ยืนยันที่ติดตามผู้ที่เชื่อพระวาระของพระเจ้า

ผมจะขอปิดท้ายด้วยถ้อยคำเหล่านี้สำหรับคุณและการรับใช้ของคุณ คุณมีสิทธิเท่าเทียมกับคนอื่นๆ ในการมีหมายสำคัญเหนือธรรมชาติเกิดขึ้นในการรับใช้ของคุณ คุณและสมาชิกของคุณไม่จำเป็นต้องมองหาในคน “ที่มีของประทาน” คนอื่นๆ ในการที่จะใช้ของประทานฝ่ายพระวิญญาณ ของประทานเหล่านี้มีอยู่ในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งคุณได้รับแล้ว จงเชื่อพระเจ้าว่าเมื่อคุณรับใช้และเทศนาพระวาระอย่างสัตย์ซื่อ เมื่อความจำเป็นเกิดขึ้น ของประทานเหนือธรรมชาติของพระเจ้าย่อมจะทำการผ่านทางคุณเพื่อตอบสนองความจำเป็นเหล่านั้น

อย่าพยายามบังคับ หรือพยายามหาคนที่อ้างของประทานในการรักษาหรืออวยพรคนทั้งหลาย ให้คุณเทศนา อธิษฐาน ร้องเพลง และรับใช้ต่อไป เมื่อสมาชิกมีความจำเป็นที่จะต้องให้งานอันเหนือธรรมชาติของพระเจ้าตอบสนองความจำเป็นนั้น จง

เชื่อพระเจ้าว่าจะทรงใช้คุณในวิถีทางที่จำเป็นในเวลานั้น เมื่อคุณเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเทศนาพระวจนะของพระเจ้า พระองค์จะทรงยืนยันพระวจนะของพระองค์ด้วยหมายสำคัญที่ตามมา และไม่มีคนใดที่จะออกไปจากกลุ่มเล็กๆ ของคุณเพื่อที่จะได้รับการอวยพรที่พวกเขาต้องการอีกต่อไป

ควรหรือไม่ที่ผู้หญิงจะสอนและเทศนา

ถาม

เพื่อนที่เชื่อพระเจ้าองค์เดียวของผมบางคนสอนว่าผู้หญิงไม่ควรสอนหรือเทศนา และพวกเขาใช้ข้อพระคัมภีร์ 1ทิโมธี 2:11-12 ผมทราบว่าสหคริสตจักรพื้นเพคออสต้อนุญาตให้ผู้หญิงเทศนาได้ และผมเชื่อว่าพวกเขาถูกต้อง แต่ผมไม่ทราบว่าจริยธรรมของพระคัมภีร์นี้อย่างถูกต้องได้อย่างไร ขอให้คุณช่วยผมในเรื่องนี้หน่อยได้ไหมครับ

ตอบ

ก่อนอื่นให้เรามาดูที่ข้อพระคัมภีร์ที่คุณกล่าวถึงก่อน และดูว่าสิ่งใดไม่ใช่ความหมาย และสิ่งใดเป็นความหมายของข้อพระคัมภีร์นั้น

ให้ผู้หญิงเรียนอย่างเงียบๆ และด้วยใจนอบน้อม ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ผู้หญิงสั่งสอนหรือใช้อำนาจเหนือผู้ชาย แต่ให้เขาหนึ่งๆ อยู่ (1ทิโมธี 2:11-12)

การที่เราจะแปลข้อความนี้ได้ถูกต้องเพื่อดูว่ามีความหมายว่าอย่างไร เราจะมาดูกันก่อนว่าสิ่งใดไม่ใช่ความหมายของข้อพระคัมภีร์นี้

1. ไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงเผยพระวจนะไม่ได้ พระพรอย่างหนึ่งในการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปล่งมาตามคำพยากรณ์ของโยเอล และสำเร็จในวันเพ็นเทคอสต์ คือ "...บุตรของท่านทั้งหลายจะกล่าวคำพยากรณ์" และ "เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราบน...ทาสีของเรา" (กิจการ 2:17-18)

การกล่าวคำพยากรณ์นี้ควรจะทำที่ไหน เพียงลำพังหรือมีเพียงผู้หญิงอยู่ด้วยไม่กี่คนอย่างนั้นหรือ ไม่ใช่เลย เราทราบว่าวัตถุประสงค์ของการเผยพระวจนะ [พยากรณ์] คือการทำให้ผู้อื่นเจริญขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสตจักร "ฝ่ายผู้ที่เผยพระวจนะนั้นพูดกับมนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้น เป็นที่หนุนจิตชูใจ ฝ่ายคนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้น ก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว แต่ผู้เผยพระวจนะนั้นยอมทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น" (1โครินธ์ 14:3-4)

ในการบรรยายถึงฟิลิปผู้ประกาศและการรับใช้ที่พระเจ้าทรงประทานให้กับเขา พระวิญญาณได้ตรัสว่า เขา "มีบุตรหญิงพรหมจารีสี่คนซึ่งเป็นผู้ทำนาย" (กิจการ 21:9) ดังนั้น จึงเป็นหลักฐานว่าผู้หญิงสามารถมีและควรมีการรับใช้ในการเผยพระวจนะในคริสตจักร

การเผยพระวจนะคือการพูดแทนพระเจ้าภายใต้การทรงเจิมและการทรงนำของพระวิญญาณ ซึ่งในบางเวลารวมถึง การสอนและการเทศนาที่ได้รับการเจิมจากพระเจ้าด้วย

2. ไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงไม่สามารถอธิษฐานได้ 1โครินธ์ 11:4-5 กล่าวว่า

ผู้ชายที่อธิษฐานหรือเผยแพร่พระวจนะ โดยมีผ้าคลุมศีรษะอยู่ ก็ทำความอภัยแก่ศีรษะ แต่ผู้หญิงที่อธิษฐานหรือเผยแพร่พระวจนะ ถ้าไม่มีผ้าคลุมศีรษะก็ทำความอภัยแก่ศีรษะ เพราะเหมือนกับนางได้โกนผมเสียแล้ว

มัทธิว เชนรี่ กล่าวถึงข้อพระคัมภีร์ส่วนนี้ว่า

ไม่ว่าการอธิษฐานและการเผยแพร่พระวจนะจะหมายความว่าอย่างไรสำหรับผู้ชาย ก็มีความหมายอย่างเดียวกันสำหรับผู้หญิง ดังนั้นผู้หญิงบางคน เหมือนเช่นกับผู้ชายบางคน อาจพูดกับผู้อื่นเพื่อเสริมสร้าง และตักเตือน และปลอบโยน การเผยแพร่พระวจนะหรือการสอนเช่นนี้เป็นสิ่งที่โยเอลได้พยากรณ์ไว้ในโยเอล 2:28 และเปโตร กล่าวถึงในกิจการ 2:17 หากว่าของประทานเหล่านั้นไม่ได้ทรงประทานให้กับผู้หญิงแล้ว คำพยากรณ์ก็ไม่อาจสมบูรณ์ได้

ดังนั้นผู้หญิงจึงสามารถอธิษฐาน เช่นเดียวกับเผยแพร่พระวจนะในคริสตจักร หากว่าเธอมีผมยาวซึ่งเป็นหมายสำคัญถึงการยอมจำนนของเธอต่อการนำของผู้ชาย การที่ข้อความนี้หมายถึงการอธิษฐานในที่สาธารณะก็เป็นหลักฐานในตัวของมันเอง ซึ่งเชื่อมโยงกับการเผยแพร่พระวจนะในคริสตจักร

3. ไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงไม่สามารถสอนได้ ทิตัส 2:3-4 บอกเราว่าผู้หญิงอาวุโสจะต้องเป็น “ผู้สอนสิ่งที่ดีงาม เพื่อเป็นการฝึกสอนผู้หญิงสาวให้รักสามีและบุตรของตน” ดังนั้นจึงมีตัวอย่างจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการที่ผู้หญิงควรจะสอน

นอกจากนี้ เรายังมีตัวอย่างเกี่ยวกับผู้หญิงและสามีของเธอ ซึ่ง “รับท่าน [อปอลโล] มาสั่งสอนให้รู้ทางของพระเจ้าให้ถูกต้องยิ่งขึ้น” (กิจการ 18:26) เห็นได้ชัดว่าสามี (อาควิลลา) ไม่ได้สั่งสอนเพียงลำพัง เพราะกล่าวไว้ว่า “[พวก] เขา [อาควิลลาและภรรยาปรัสซิลลา] ... สั่งสอน” การกระทำนั้นเป็นการสอน ซึ่งคือการเปิดพระวจนะของพระเจ้าและเปิดเผยความจริงแก่อปอลโลว่าเขาเป็นคนเขลา อปอลโลได้รับการสอนจากอาควิลลาและปรัสซิลลา จนกลายเป็นผู้เทศนาที่มีกำลังมากที่สุดคนหนึ่ง เหมือนเช่นเปาโล และเปโตร (1โครินธ์ 1:12) ดังนั้นการสอนภายใต้ขอบเขตเป็นการรับใช้ที่ผู้หญิงสามารถทำได้

เมื่อเราเข้าใจข้อเท็จจริงเหล่านี้แล้ว เราจึงเห็นว่าคำว่า “อยู่นิ่ง” ใน 1ทิโมธี 2:11-12 ไม่ได้ห้ามการรับใช้ (ซึ่งได้รับการเจิมจากพระเจ้าและเห็นชอบตามพระคัมภีร์) ที่ผู้หญิงอาจเผยแพร่พระวจนะ อธิษฐาน หรือสอนในสถานการณ์หรือสถานที่บางแห่งได้ ถ้าเช่นนั้นแล้ว ข้อพระคัมภีร์นี้หมายความว่าอย่างไร

ประการแรก มีสิ่งสำคัญที่เห็นได้ชัด คือ การยอมจำนนต่อผู้มีอำนาจ เปาโลกล่าวว่า “ให้ผู้หญิงเรียนอย่างเงียบๆ และด้วยใจนอบน้อม” (1ทิโมธี 2:11) จากนั้นจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ผู้หญิงสั่งสอนหรือใช้อำนาจเหนือผู้ชาย แต่ให้เขานิ่งๆ อยู่” (ข้อ 12) ดังนั้นการรับใช้ของผู้หญิงจะต้องอยู่ภายใต้การนำของผู้ชาย เพื่อที่จะเป็นไปตามพระคัมภีร์อย่างแท้จริง ในองค์การของเรา แม้ว่าจะมีเวลาและโอกาสที่ผู้หญิงอาจเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักร แต่ก็โดยอยู่ภายใต้การนำของคณะเพรสไบตรีของสหคริสตจักรเพนเทคอสต์ระหว่างประเทศเสมอ เป็นการไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ที่ผู้หญิงจะรับใช้อย่างเป็นทางการโดยปราศจากการนำของผู้ชายที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้อยู่ในอำนาจ การทำเช่นนั้นเป็นการ “ใช้อำนาจเหนือผู้ชาย”

ประการที่สอง เราต้องเข้าใจว่าข้อพระคัมภีร์นี้เกี่ยวกับการที่ผู้หญิงเรียนรู้อย่างเป็นปกติ “ให้ผู้หญิงเรียนอย่างเงียบๆ และด้วยใจนอบน้อม” (ข้อ 11) นี่เป็นสิ่งที่อธิบายอยู่ใน 1โครินธ์ 14:35 ดังนี้

ถ้าเขาอยาการู้สิ่งใด ก็ให้เขาถามสามีที่บ้าน เพราะว่าการศึกษาของผู้หญิงจะพูดในที่ประชุมนั้นก็เป็นที่น่าอาย

ในกระบวนการเรียนรู้อันหนึ่งที่มีการสอนพระวจนะของพระเจ้า เปาโลได้แนะนำให้ผู้หญิงนิ่งเงียบ ในสมัยนั้น ผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่ได้ไปโรงเรียนและอ่านหนังสือไม่ออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเช่นโครินธ์ หลังจากที่พวกเขาได้รับความรอด พวกเขา

กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ แต่บ่อยครั้งก็ไม่สามารถเข้าใจความหมายของคำสอนที่เข้มข้นที่ผู้เทศนาอธิบายได้อย่างถ่องแท้ เนื่องจากผู้หญิงนั่งอยู่ที่อีกด้านหนึ่งของคริสตจักร คอยดูแลลูกๆ ขณะที่สามีนั่งอยู่ที่อีกด้านหนึ่ง ภรรยา ซึ่งกระตือรือร้นอยากเข้าใจ ก็เรียกสามีซึ่งอยู่ที่อีกฝั่งของคริสตจักร “ยอห์น เขาพูดอะไรนะ หมายถึงอะไรหรือ” หรือเธออาจจะขัดจังหวะผู้พูด โดยการขอให้ชี้แจงความหมาย

เนื่องจากไม่อาจให้มีการขัดจังหวะและการทำให้เสียสมาธิเหล่านี้ได้ เปาโลจึงกล่าวว่า “ถ้าเขาอยากรู้สิ่งใด ก็ให้เขาถามสามีที่บ้าน เพราะว่าคนที่ผู้หญิงจะพูด [ออกมา] ในที่ประชุมนั้นก็เป็นที่น่าอาย” (1 โครินธ์ 14:35) การสั่งให้ผู้หญิงนั่งนี้เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของพวกเธอ ไม่ใช่ในการรับใช้ตามที่พระเจ้าทรงประทานภายใต้อำนาจของผู้ชายซึ่งเป็นผู้นำ

โดยสรุปแล้ว ผมอยากที่จะกล่าวว่าผู้หญิงซึ่งสุขภาพเรียบร้อย ถ่อมใจ แต่ได้รับการทรงเจิมอย่างมากมาเป็นสินทรัพย์และประดับให้คริสตจักรสวยงาม พระเจ้าทรงเรียกผู้หญิงให้เป็นครูสอนชั้นเรียนรวี นักอธิษฐาน ผู้สอน ผู้เทศนา ผู้ประกาศ ศิษยาภิบาล และมิชชันนารี และใช้พวกเธอในพื้นที่ห่างไกล บางคนได้เสียสละ ทำงาน ตั้งคริสตจักร และมีชัยชนะที่ผู้ชายไม่สามารถหรือไม่เต็มใจที่จะทำ นี่เป็นการสมบรูณ์อย่างแท้จริงของคำพยากรณ์ของโยเอล และเป็นไปตามพระคัมภีร์

เพื่อนของคุณไปเอาคำแปลพระคัมภีร์ดังกล่าวมาจากที่ไหน ผมไม่ทราบ แต่สิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือ ไม่ได้มาจากโยเอล เปโตร เปาโล หรืออ پولโล!